

PEN KALVI,
PEN MANUM

AND

OF

A GARLAND OF ADVICE TO FEMALES

AND

ESSAYS ON THEIR EDUCATION

AND

SOCIAL STATUS

BY

S VEDANAYAGAM PILLAY

District Munsiff of Mayavaram, Author of Nedinul,

SIDDHANTA SANGEHAM & Co

MADRAS

Printed at the Thondaimandalam Press

CHOOLAY

1901

Price, 6 Annas

விலை, 6 அணா.

உ

கடவுள துணை

பெண்மதிமலை

பெண்கல்வி

பெண்மானம்

இவை, 24458

தீநூலு, சிபகாநகசங்கிரகம் முகலிய

கிரந்த காததாவாகிய

மாயுரநாலுக்கா முனகீப்

ச வேதநாயகம்பிள்ளை அவர்களால்,

இயற்றப்பட்டது

கெம்பெரி,

ப முறுசாமிநாயுதி அவர்களால்,

சென்னை முதலாம்,

தேவன்டைமண்டலம் பிரஸஸில

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1901

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. H. V. S. IYER LIBRARY
P. 1111 N. C. MADRAS-90

CRITICAL NOTICES

(FROM THE JAFFANA FREEMAN)

We have been favoured with a copy of a Tamil work entitled "Penmadai Malai and Pen Kalai, or a Garland of Advice to Females and an Essay on Female Education" by Mr. S. S. Pillay, District Munsiff (Judge) of Mayaveram District. It consists of two parts, the first being advice to females written in Tamil metre, and containing 170 distichs which when chanted, fall most harmoniously on the ear. This part is also supplemented by four lyrics, "On the characteristics of a good wife as compared with a bad one, and on the necessity of educating Females, and the manifold advantages arising from their education."

Indeed, we have seldom met with a Tamil poet of the present day who is never in want of words to express his thoughts aptly to the occasion, and to the character of the poem he writes. But our author seems to be an exception. Words are always so readiness to serve him in any manner he chooses, and he has such a wonderful command over them that neither rhyme or alliteration, nor sense suffers for want of suitable words. Unlike the ordinary Tamil Poets of the present day, his thoughts are not governed by his words but his words are under the full control of his thoughts. He gives his advice to females in a manner that is likely to make a very strong impression in their minds. Most of the important subjects that ought to attract the attention of the young female are concisely treated in this part, which is written in a style that is both simple and attractive. The author does not travel into the regions of History or phi-

sophy in search of illustrations, but the ordinary and most impressive proverbs which are on the lips of every body, answer his purpose, and that most admirably. He is now grave now gay, and now pathetic, but is impressive and pithy throughout. Every word of his seems as if it has been weighed, and every line, as if it had been duly poised. But with respect to this the versification does not at all seem to be laboured.

The lyrics found in this part are capital pieces of composition. The author's sentiments are conceived with great vigour and propriety, and his versification is not in the least laboured, but peculiarly smooth and melodious. If one who is acquainted with the character of Tamil Lyric poetry were to sing Mr Vedanyangam Pillai's four lyrics to the proper tunes he would find something peculiarly charming and attractive in them. There is nothing in the versification that is abrupt or obscure, the flow and melody of the lines are highly attractive, the tone that the author assumes is uncommonly agreeable, he is at once sublime, serious, gay, tender, and witty, his style is elegant and well finished, his expressions are pure, picturesque, ardent and yet that simple and correct, the poetry is graced and adorned throughout by the judicious introduction of metaphors and other figures that serve to please the imagination, and add interest to the composition. Our opinion is that, as a writer of lyric poetry, Mr Vedanayagam Pillai stands very high, and that it is not an easy thing to name a Tamil poet of the present day that can rival him. We think he is only second to the celebrated writer of the lyrics on the Ramayanam.

The second part which contains an Essay on Female Education has excellencies peculiar to itself. The author says in the preface, that he has endeavoured to adapt it 'to the taste of Hindus in general without distinction of class or creed,' and this we find to be borne out by almost every page of Essay. In this

Essay, the author's knowledge of the subject he writes upon and his great acquaintance with native society and manners, are clearly seen. Its style, again, is admirably suited to the class of readers for whom the work is intended, and the sentiments embodied therein are ably conceived and well digested. His sentences are not encumbered by superfluous words, and they are of a moderate length, his cadence is varied and his figures are correct and glowing. He writes with some degree of ardour and like one who has devoted much thought to the subject he treats of. His observations regarding the pernicious custom prevalent in India (and we should say in Ceylon too) which dooms females to a life of modified form of slavery, are indeed excellent. He depicts the inner life of Hindu Females most accurately, and points out most cleverly the evil effects arising from the state of degradation to which they are now subject. We must confess that, although we have seen a number of works in Tamil prose we have not met with such an excellent prose composition as the one we now review. As a rule, Tamil prose writers are terse and dry. But indeed Mr. Vedanayagam Pillai is an exception, for, while he informs the understanding, he fails not to please the imagination and the ear.

We learn that he is the author of a number of excellent lyrics now sung by many in Tranquebar and Tanjore Districts and that they have not as yet been printed. After we have seen such excellent specimens of Mr. Vedanayagam Pillai's lyric poetry, we cannot but be anxious to see in print all the lyrics composed by him, and we would therefore urge on him the desirability of getting them printed.

பெண்மதிமாலை

காப்பு

விண்மதி மாலை விலககலபோன மெய்தோன்றப்
பெண்மதி மாலையான பேசவே - தண்மதிசூழ
அண்டபகிரண்டமுமமகண்டமுமேயுண்டெனமெ
கண்டவரி ரணடுகழல காப்பு

இராகம்-நாதராமகிரியை, மீசரகாளம்

கணணிகள்

க மதியிது, மதியிது, பெண்ணே-புண்ணிட
வதியலல வோநலல மகராசி, கண்ணே (மதி

தெய்வபகதி.

உ நித்தியங் கடவுளை வாழ்தது-பாட

பததி யுடனேநீ பணிநதுனைததாழ்தது (மதி

ங தூயதே வாலயம் நாடு-பிள்ளை

தாயைத தேவெதுபோற சாமியைநகேடு (மதி

ச காததாவை மறக்குதல தாழவு-நானே

செததால தெரியுமே செட்டியாவாழவு (மதி)

டு எண்ண வொண்ணாவுப காரம்-செய்த

புண்ணிய மூர்த்திகரு புரிமஸகாரம் (மதி)

க உலகெல்லாம் பட்டமாண டாலும்-தெய்வ

பலமிலலாக்கிலையே டாககியமெககாலும் (மதி)

எ தலைமேலேமலைவிழுந தாலும் தெய்வ

பலமுடையாக்கருண்டோ பயமொருக்காலும் (மதி)

அ உடலுயிர்ப் பலபல வுடைமை - எல்லாம்

திடமுட னீநதோனேச சேவித்தலகடமை (மதி)

க பரவச மாகவுள ஞருரு , ஐயன

திருவருளநினைந்து நீதினா கண்ணீர்பெருகு (மதி)

ல சூதான மாயப் பிரகஞ்சம்-இதீ

நாத னல்லாது நமக்குண்டோ ஸ்ரீமதி

கக முன்னம் பொருளெல்லார	தந்து-பின்பு
தன்னையுந் தந்தவன	தாள்தொழ முநது (மதி)
கஉ மாதா, பிதா, குரு	தெய்வம்-ஆன
நாதனா கைவிடில	நாமென்ன செய்வம் (மதி)
கங னுகக சாகரஞ்	சமுசாரம்-கனா
பககமே றிடப்பான	பாதமா தாரம் (மதி)
கச நீரை விட்டதற்கெடும	மீனே-ஈச
னரைவிட்டாலகமக	காதுணை?மானே (மதி)
கரு நாஞ்செய்வ தலலாம	விகாரம்-காததா
தாஞ்செய்வ தெலலாந	தகுமுபகாரம் (மதி)
கசு தேவனை நினையாத	வுள்ளம் பெரும
பாவமும பழிகளும்	படுகதிம பள்ளம் (மதி)
கஎ ஈசனைப் போற்றாத	வாயே-ஒரு
காகக குதவாக	கசப்பெட்டிக்காயே (மதி)
கஅ- சத்திய மாககத்தைக	கூடு-தெய்வ
பத்தியே பாககியம்	பந்தயம்போடு (மதி)
ககஃ ஜெபமின்றி	நீபடுககாதே-நாளும்
ஜெபமின்றி யொருவேலை	நீதொடுககாதே

{ மதியிது, மதியிது, பெண்ணே - புண்ணிய }
 { வதியலல வோநலல மகராசி? கண்ணே }

— 0 —

குருவணக்கம்

உ.௦, குருமானா வணங்குகொண	டாடு - அவா
திருவாக்குகெதிரவாக	கிலலாமலேநாடு (மதி)
உ.௧, நித்தமும் குருவினக	டாக்ஷம்-பெற்ற
கத்தருக கலலவோ	சூட்சத்தினமோக்ஷம் (மதி)
உ.௨, ஞான குருவுப	தேசம்-இலலா
ஈனருக கிலலையே	யென்றும் பிரகாசம் (மதி)
உ.௩, பூலோக வாழ்வெல்லாம்	நீங்கி-வந்த
மேலோரைக கைதொழ	வேணும் நான பாங்கி (மதி)
உ.௪ அறபருக கூழியா	நாமே-ஆதி
கறபா லாழியா	சாமிகளதாமே

மதியிது, மதியிது, பெண்ணே - புண்ணிய
 வதியலல வோநலல மகராசி? கண்ணே

மாதா, பிதா, வணக்கம்

- ௫ மாதா, பிதாவை வணங்கு-நாளும்
ஆதாரமாகவே யவாசொல்லுககிணங்கு (மதி)
- ௬ தந்தை, தாய் சரபம் பொல்லாது-அவா
சிறுதை கொந்தால் மக்கள் செலவம் நிலலாது (மதி)
- ௨௭ மாதாபிதாவுக்குத் துரோகம்-செய்யும்
பாதகரைச் சுற்றும் பாவமனேகம் (மதி)
- ௨௮ பெற்றவா நேசத்தைத் தேடு அவா
குற்றத்தை நீக்கிக் குணத்தைக்கொண்டாடு (மதி)
- ௨௯ தாய்தந்தைக் குதவாத பிள்ளை-தன
தாயுசும வாழ்வு மடியோடே கொள்ளை (மதி)
- ௩௦ கடடியுனை வளக்க நாமே-மூனபு
பட்டபாடுகள் சொல்லப் பாரதமாமே (மதி)
- ௩௧ உள்ளதாய் தந்தைக்குத் தீங்கு-செய்யும்
பிள்ளையைத் தன்பிள்ளை யேபழிவாங்கும் (மதி)
- ௩௨ கடலைப்போலமாதா சகாயம்-அதற்
குடல் செருப்பாத தைத்துப் போதிதலஞாயம்,
மதியிது, மதியிது, பெண்ணே - புண்ணிய
வதியல்ல வேநல்ல மகரா சி? கண்ணே,

புத்தி

- ௩௩ அடுக்குப்பாளையை யுருட்டாதே-வெகு
துடுக்காகப் பலகாரங் களைக் சுருட்டாதே (மதி)
- ௩௪ தங்கையைத் தொடையிறகிள ளாதே-தம்பி
பங்குப்பணியாரத்தைப் பறித்துக்கொள்ளாதே (மதி)
- ௩௫ உண்ணைப்போற்றிறையும் நேசி - தினம்
பொன்னே, ஞானபுஸ்தகங்களைவாசி (மதி)
- ௩௬ கற்றவளே துரைசாணி - கல்லா
மற்றவளே சுத்த மடையச்சாமபிராணி (மதி)
- ௩௭ தாழ்வோரை நீ சிரியாதே-மிக
வாழ்வோரைக் கண்டு நீ வயிறெரியாதே (மதி)
- ௩௮ நாட்டி லெவையும் வையாதே - உன்தன
பாட்டிசொன்னாலு நீ பாவஞ்செய்யாதே (மதி)
- ௩௯ பூச்சியைப் பிடித்துக் கொல்லாதே-உன்தன
ஆச்சிசொன்னாலு நீ யபத்தஞ்சொல்லாதே (மதி)

பெனமதிமலை

௪௦ பிடசையிடாம	லுண்ணாதே - மிருகம்
பட்சிககுமேதுனபம்	பண்ண வொண்ணாதே (மதி)
௪௧ இஷ்டமாய நல்லோரைக	கூடு - பொலலாத
துஷ்டரைக கண்டால நீ	தூரத்திலோடு (மதி)
௪௨ ஊராரா பொருளைத	தொடாதே - நாலு
பேரறியுடபடி	பிடசையிடாதே (மதி)
௪௩ நித்தமும நீரிலே	முழுகு - வீடு
சுத்தமாகுமபடி	தோகையே மெழுகு (மதி)
௪௪, புழுநிறை யூததைச	சாரம் - இதைக
தழுவாவிட்டால நாமம்	காதவிஸதாரம் (மதி)
௪௫ அழுகுவுவஸ்திரங்கள்	கட்டாதே - உடல
கொழுகக வுண்ணுமதினி	குடவிலொட்டாதே (மதி)
௪௬ ஞானம் வாதும	படியாதே - நாளும்
திதுரெய தாலதரித	திரமவிடியாதே (மதி)
௪௭ கோடசொலலிக குடி	கெடுகாதே - தப்புச
சாட்சி சொல்லு நகுடி	தலையெடுக்காதே (மதி)
௪௮ கோளும் புரணியும்	கேளாதே - எந்த
நாளும் புறணிபேச	நாககுநீளாதே (மதி)
௪௯ வந்ததுன பத்தி	லாழாதே - மிகச
சந்தோஷமவந்தாலுந	தலைகீழ்விழாதே (மதி)
௫௦ வேலைக்கு நீ	சினுக்காதே - ஒரீ
மூலைக்குட புருது நீ	முணு முணுக்காதே (மதி)
௫௧ வேலைசெய்வோரை	வாட்டாதே - தினம்
ஆலைக்கருமபோ	லவனாயாட்டாதே (மதி)
௫௨ நெடுநேரம்படுத்த	தூங்காதே - தூங்கும்
விடியாமுஞ்சிகளுக்கு	விசனம்நீங்காதே (மதி)
௫௩ ஆராயுஞ சீறி	யேசாதே-வேலைக
காராகளுடனே சக	கந்தம்பேசாதே (மதி)
௫௪ புருஷாக்களபாக்க	நிலலாதே-கோடி
வருடம் வாழுவதுபோலதுன	மாரக்கங்கலலாதே (மதி)
௫௫ தங்கை, அக்காள, அண்ணன	தம்பி-மேலே
சங்கையு மனபுள	ளவனதங்கக்கம்பி (மதி)
௫௬ சற்றுந கூலியைக	குறைக்காதே - செயத
குற்றத்தைப்பெய சொல்லி	நீமறைக்காதே (மதி)

௫௭	பண்டங் களையழிக கண்டபடிசேலே	காதே சுமமா களைக்கிழிக்ககதே (மதி)
௫௮	உனனைநி புகழ்நது நன்னயப் புகழ்ச்சியை	கொள்ளாதே-பிரா நப்பித்துள்ளாதே (மதி)
௫௯	மிஞ்சினசெலவு கஞ்சிக்குக்காற்றாகப்	செய்யாதேசெய்து பறந்துநையாதே (மதி)
௬௦	மெய்சொல்ல மேனமையுண பொய்சொல்லுமவாயக்குப்	டாமே-தினம புசிப்பற்றுப்போமே (மதி)
௬௧	நகைதுணியிரவல் சகலருமேசுவா	வாங்காதே-வாங்கில் தாழ்வுநீங்காதே (மதி)
௬௨	மங்குளமாகநாள் கங்கணம் போடவே	போககு-கைக்குக் காயகரியாககு (மதி)
௬௩	வீட்டுக்கணக்கெல்லா ஏட்டுக்கணக்கருக்	மெழுது-நல்ல கிலலையே பழுது (மதி)
௬௪	மட்டினறிககடன குட்டிச்சுவரிலமுட்ட	வாங்கலதிது-ஐயோ வெள்ளெழுத்தேது (மதி)
௬௫	கடனகளைத் தீரக்கத இடமெல்லா முன்குறை	தப்பாதே-கண்ட யெடுத்திச்செய்யாதே (மதி)
௬௬	வெள்ளமா யாசைப் உள்ளதுபோது	படாதே - கையில முறுதிவிடாதே - (மதி)
௬௭	எல்லாங் கை கிலலாவழிகைக்கண	கூடிவராதே-நமக் ஹிதராதே (மதி)
௬௮	எவராலுமேயிசை அவனசையாம்	யாதே - செய்த லணுவசையாதே (மதி)
௬௯	நான ராணலும பூனைபோலிருந்து நீ	காயாதே - சிறு புலிபோற பாயாதே (மதி)
௭௦	கண்டெடுத்தப்பொருளை பண்டக்காராதேடிப்	நீயே - சொந்த பரிந்தளிப்பாயே (மதி)
௭௧	களவாகைப் பொருளைவாங் உளவரிலலா விட்டாற	காதே - வாங்கும் களவேது! மாதே! (மதி)
௭௨	அனியாயவட்டி இனியகைம் முதலுமபோம்	வாங்காதே - வாங்கில் ஏக்கம் நீங்காதே (மதி)
௭௩	அளவு நிறைவைக் சுளகாலே யானையை	குறைக்காதே * ஒரு நீமறைக்காதே (மதி)
௭௪	அகவிலை தனனை தகவேசெல்லரப்பணந	யெற்றாதே - காளும தனனை மாற்றாதே (மதி)

- எடு புண்ணியஞ் செய்பக கூசாதே - இரத
மண்ணிலிருந்துவழக கோரம பேசாதே (மதி)
- எசு நடக்குஞ் சந்திராதித்தா மாதே தெற்கு
வடக்கானாலுரீ வராகத்தைதப்பாதே (மதி)
- எஎ ஒன்றுக்குமஞ்சி நிலலாதே பாலைக
கன்றுக கிலலாமற கறக்கச்சொல்லாதே (மதி)
- எஅ தீயா சொல்லைப்பொருப பாயே எட்டிக
காயென்றுசொன்னா கசக்குமோவாயே? (மதி)
- எசு தீயென்று சொன்னாலவாய வேமோ? கெடு
வாயென்றொருவாசொல்லில வாழ்வெல்லாமபோமோ (மதி)
- அடு புகழு மிகழுமவாயக கற்று - இதில
மகிழ்வும வருத்தமும கொள்ளாமல மாற்று (மதி)
- அக சதிகாரா வலையிற படாதே - கலவி
மதியிலலாதவனுக்கு வாழ்க்கைப்படாதே (மதி)
- அஉ குணவா ினளிய னுனாலும - அவன
மணவாளனாவது மாசெலவம்போலும (மதி)
- அங் புகழுடையோனே விடாதே - துஷ்டன
மகராஜனுனாலு மாலையிடாதே (மதி)
- அங் அடக்கம பொறுமைதயை சாந்தம - என
நடக்கும் நற்குணங்களே நாரிககுப்பாரதம
மதியிது மதியிது பெண்ணே புண்ணிய
வதியல்ல வேரல்ல மகராசிகண்ணே !

புருஷபத்தி

- அடு புருஷனமே லொழியாத பத்தி - உள்ள
தருமதேவதைக்கல்லோ சகலமுஞ்சித்தி (மதி)
- அசு காததாவே முதலதெய்வம மானே - பின்பு
பாததாவல லானுண்டோ பாககியமீ தானே? (மதி)
- அஎ துணாமக ளானாலும பாரி - கொண்ட
உரியவனாகவு னுழியக்காரி (மதி)
- அஅ காதமன பகூமே லக்ஷம் குணம்
ஏதுமில்லாதவ ளெட்டிவிருகூதம் (மதி)
- அசு ஆவித்துணைவனமேற கோபம் - செய்யும
பாரியைக கண்ணாலே பாததாலுப பாபம் (மதி)

௯௦	புருஷனநல வாராததை எருதுபோல நீசணடைகக	தட்டாதே-முடமே கிடுபபுகட்டாதே (மதி)
௯௧	தேகமுஞ சீவனும மாணவ னுடன	போல-கொண்ட வாழவதுமேலே (மதி)
௯௨	செய்த நன்றி வைதாலு மடித்தாலும	மறவாதே-பாததா வாய்திரவாதே (மதி)
௯௩	கணவனுன மேற்பகை குணமாகப் பேசிக	மூக்கம் - செய்யில் குலாவுதல மூக்கம் (மதி)
௯௪	அருந்துணைவனறணைத் திருந்துமபடிதினந	தூண்டு - அவன் தேவனைவேண்டு (மதி)
௯௫	மாதுமேல வறமங் சாமிககு மாமிக்குஞ்	காட்டாதே - உனதன சண்டைமூட்டாதே (மதி)
௯௬	தலைவ நெஞ்சைக தலைமேல நீமின	கணக்காதே - மாமி காயரைக்காதே (மதி)
௯௭	நாததிமேறக்கூழி கூழாதிர மாயவன	கட்டாதே - வெகு கலையை வெட்டாதே (மதி)
௯௮	தலையணை மந்திர கலக்ககாரி களுக்குக்	திது - கெட்ட கஷ்டம்போகாது (மதி)
௯௯	வீட்டுக்குகதிபதி நாட்டுக் கதிபதியுன	நீயே - வெளி ஞாயகன செய?
மதியிது - மதியிது - பெண்ணெ டுண்ணிய வதியல்ல வோநல்ல மகராசி? கண்ணே		

கற்பு

௧௦௦	கற்பு நிலையேசுவ தபயினோ ரழகு	காரம் - அது சப அலங்காரம் (மதி)
௧௦௧	சீவனபோற கற்பைக் சாவு தலைமேலே	காப்பாற்று- யாராகும் சாமியைபோற்று (மதி)
௧௦௨	அரைக்காசுக்கு கழிந்திட்ட மரக்காறப்பொன கொடுத்தாலுமவருமோ?	கற்பு - நூறு நீசெப்பு (மதி)
௧௦௩	அநிய நமிக மின்னிலட'யாராகவன	ஞாலும் - கற்பின விஷ்ணுகம் போலும் (மதி)
௧௦௪	கணவன குருபியா மணமக ளுக்கவன	ஞாலும் - கொண்ட மனமதன்போலும் (மதி)

க0௫	பேரைக்கெடுப்பவள	பெண்டோ? - இந்த
	ஊரைவாய மூட	வுலை முடியுண்டோ? (மதி)
க0௬	சரசவகள பேசிக	கெடாத - புவி
	அரசனைநம்பிப்புரு	ஷனைககைவிடாதே (மதி)
க0௭	வாசற்பழிகட	வாதே - பிறா
	ஆசைப்பட வொயி	லாயநடவாதே (மதி)
க0௮	சிறமின்பந தானரை	நொடியெ-வரும
	குறறமும பழிகளுவ .	கோடிபொற்கொடியே
	மதியிது - மதியிது - பெண்ணே - புண்ணிய	
	வதியலல வோநலல மகராசி? கண்ணே	

பாலரைவளாததல.

க0௯	மககளுக்கோரம	பண்ணுதே-உனதன
	சககளத்திபிளனைக்குச	சதிகளெண்ணுதே (மதி)
க௧0	பலபிளனை பெற்றனன	பாககியம்! நனமை
	இலையெனில, மலடியா	யிருப்பதுயோக்கியம் (மதி)
க௧௧	புத்திராககன்புபா	ராட்டு - தெயவ
	பத்தியும் புத்தியும்	பாலைப்போலூட்டு (மதி)
க௧௨	இளநதையி லேகலவி	போதி - மிக
	வளாநதபின னழுதாலும	வருமோ நனநீதி? (மதி)
க௧௩	இளக்காரம பாலறகுத்	திமை- பினடி
	வளாததகடாமராபிற	பாயநததொப்பாமே
	மதியிது, மதியிது, பெண்ணே-புண்ணிய	
	வதியலல வோநலல மகராசி கண்ணே	

பரோபகாரம

க௧௪	ஆருக்குஞ் செய்யுப	காரம - பல
	ஊருக்குமநலலவட	குண்டோவிசாரம (மதி)
க௧௫	ஈயும் பிசைநயைத	தடுக்காதே - உனனைட
	பேயென்றொருவாசொலலப	பேரெடுக்காதே (மதி)
க௧௬	துக்கமுள்ளோரை நீ	தோற்று - வரும
	அக்குருடா மூட	வா பசியாற்று (மதி)

கக௭	தாய்போ வெளியதைத்	தாங்கு-வெறும்
	வாயுற வுமமன	வைரமுமீங்கும் (மதி)
கக௮	பிணியுடையோரைநீ	தேடு-கட்டத
	துணியுடன் காயகழி	சோறு நீபோடு (மதி)
கக௯	பாததிரமறிநகிடு	பிடசை-தப்புக
	கோததிரஞ்செயவோரைத	துரததுதலசிடசை (மதி)
க௨௦	புத்தியில் லாகக்குநீ	போதி-தெயவ
	பத்தியில் லாகக்குநீ	படிப்பிததால் நீதி (மதி)
க௨௧	நனமையி னுறகுறை	யேது?-பெருந
	தினமைசெய தோராகமுநீ	செயயாதேதிது (மதி)
க௨௨	பூமியிலேழைபோல	வேஷம்-கொண்டு
	சாமியே வருவான்	தள்ளுதலதோஷம் (மதி)
க௨௩	நகர மோஷங்கொண்டு	வருவா-தினா
	தருவோரகுகொன்றிவா	தராரகுகொன்று தருவா (மதி)
க௨௪	பலவகை யேழைகள்	நிமித்தம்-அததன
	செலவரைப்படைத்தனன	ஜெகததில்பீரசித்தம் (மதி)
க௨௫	யாசகா களையுப	சாரியே-ஸவாகக
	வாசலில் தொண்டமாலுந	தோட்டியுஞ்சரியே (மதி)
	மதியிது மகியிதுபண்ணை-புண்ணிய	
	வதியலல வோநலல மகராசி கண்ணை.	

ஞாநம்

க௨௬	பூதல வாழுவெல்லாம்	பொய்யே-இங்கே
	ஏனும்லலாம் லிறப்பது	மெய்யே (மதி)
க௨௭	எத்தனைபோபுவி	யாண்டார்?-முன்னம்
	அத்தனைபோகரும்	ஐய்யோ பாண்டார் (மதி)
க௨௮	பாட்டனா பூட்டனா	மொறகே?-போக
	மாட்டோமென்றாலு	மரணம்நமயங்கே (மதி)
க௨௯	பூமியேநாடக	சாலை-இதில்
	சாமிதநகாரே சகலாகமும்	வேலை (மதி)
க௩௦	வாவென்று தேவனகை	பொலை-வந்தால்
	கோவெனறமுதாலுந	கூட்டுமோவேலை (மதி)
க௩௧	ஆவியென்பதொரு	புறச்ச-இது
	மேவியொடுங்கினல்	வேறென்னபேரக (மதி)

பெண்மதிமாலை.

கந.உ.	எட்டிப்பேர், போ கொட்டிவா, வாவென்று	வென்னும் விடுகையைக் கூப்பிடுங்காடு (மதி)
கந.ந.	பாழுடல மாமிச வீழ்ப பலஜெந்து	முட்டை-இது வகருநலவேட்டை (மதி)
கந.ச.	கும்பி யுடல்புகை நம்பியிருக்குமே	யோட்டம்-இதை நாயநரிக்கூட்டம் (மதி)
கந.நி.	தங்கமும் வெள்ளியு மங்காதமோகூத்தனை	மண்ணை-என்றும் வாழ்வைநீயெண்ணை (மதி)
கந.சு.	தனமிருந்தா விற கனவிற கண்டவாழைக	வோமோ? - தூங்கும் காயகறிகர்மோ (மதி)
கந.எ	இலைபோலவயிரெரு மலைமலையாயச சோத்து	சாணை-பொருள் வைக்குதலவீணை (மதி)
கந.அ.	நவமணிபலவகைக புவன சுகங்கொளவ	கலலே இந்தப் லாஞ்சிறு புலலே (மதி)
கந.கூ	ஆஸ்தியுன்கூட காததிருந்தா லுமுன	வராதே-கட்டிக்- கையிலிராதே (மதி)
கச.யி.	உண்பது காறபடி எண்பதுபோலவேலி யேனிரு	சோறுபூதம் நூறு? (மதி)
கச.க	இருக்கு மிடமுந்ந தெருக்க ளினுமபல வீடுக	தானை-நாலு ளேணை? (மதி)
கச.உ	பிழைப்புக குரியபிண்டந் பழிப்புக கிடமல்லவோ	துண்டம்-அன்றிப் பலபலபண்டம் (மதி)
கச.ந.	நகையிலலாக காது வகைபட்டிலலாவுடல	கேளாதே புல வளநதுநீவாதோ (மதி)
கச.ச.	குச்சவீட்டினபந் மச்சவீட்டிலேதுன்பம்	காட்டாதோ?-பெரு வரமாட்டாதோ (மதி)
கச.நி.	பணங்கண்டாலநமனஞ்சு குணமாகப்பணக்கர்ருடன	வாணை-நல்ல கொஞ்சுவாணை (மதி)
கச.க	தோலுமெலும்புரு மேலேமினுக்குவதாலென்ன	சாரம்-இதை சாரம் (மதி)
கச.எ.	செட்டி, தட்டான ஒட்டழ கனறி உளளது வெறுநதோலே,	செக்காணலே-வந்த

மதியிது மதியிது பெண்ணை புண்ணிய
வதியல்ல வோநல்ல மகராசிகண்ணை.

கசஅ	மாறறுவாய பாவத்தை	நீயே-நல்ல
	காறறுள்ளேபோதேநீ	துறறுகொள்வாயே (மதி)
கசக	அகங்காரம் மோகம்	உலோபம்-பகை
	மிதுங்கோபம் பேருணடி.	சோமபுகலபாபம் (மதி)
கரு0.	மண்ணிலுண்டார்கொல்லு	நஞ்சு-நெஞ்சில்
	எண்ணிடக்கொல்லவதுபாவுமேவு	நஞ்சு (மதி)
கருக	எவரையும் பாவம்	விடர்கே-நிலம்
	அவறா விதைக்கத்தவ்வரை	கொடாதே (மதி)
கருஉ.	பாவஞ்செய்யவிரும்பில்	அம்மா-ஆதி
	தேவனருளொழிந்தது கியங்குவாய்	சுமமா (மதி)
கருங	திதுசெய்தால் நனமை	தருமோ-வேம்பை
	நீதான் விதைக்கக்கருமபு	வருமோ (மதி)
கருச	தையலே யுலகங்கண்	ஊடி-நாம
	செய்வகை வேயது செய்யுமே	தேடி (மதி)
கருரு	வைவாராவையுமே	யுலகம-தினமை
	செய்வாருக்கேயது.	செய்யுமேசலகம் (மதி)
கருசு.	தனவினை தனைச்சடும	மயிலே-பாமரை
	முனவளாத தவாககமு தீயுமோ	குயிலே (மதி)
கருஎ	இவகுமே துஷ்டநிக	கிரகம்-மானே
	அவகுமே பாவத்துக கவியாக	நரசும் (மதி)

மதியிது மதியிது பெண்ணே-புண்ணிய
வதியல்ல வேநல்ல மகராசி கண்ணே

புண்ணியம்.

கருஅ	“புண்ணியஞ் செய்யலாம்	நாளை என
	எண்ணி யிராகே”இதுநல்ல	வேளை (மதி)
சருக	புண்ணியம் பாவ	மல்லாது-இருத
	மண்ணில் நமமிடமொன்றும	வந்தது நிலலாது (மதி)
கச0.	நமன கையிலேசலஞ்	சாதி-செய்யுந
	தினமைகளை நீ தினம்பரி	சோதி (மதி)
கசக.	தாமததைப பாவம்	வெல்லாதே-துஷ்ட
	காமத்துக கஞ்சிக கலங்கி	நிலலாதே (மதி)
கசஉ.	அகநதைகள் செய்யப	படாதே-பிறா
	புகழநதாலும் இகழநதாலும்	புண்ணியமவிடாதே (மதி)

௧௬௩	நறகுருவேமனே சொறபடி நடநதாற	சாட்சி-அதன் சுகநிலையாட்சி (மதி)
௧௬௪	மேலழ கேகுண தோலழகாலெனன	வழகு-வெறுந் சுருணதகிறபழகு (மதி)
௧௬௫	உததமகுணமேயா கொததுரகைகளெல்லாங்	பரணம்-தங்கக தோதையேதிரணம் (மதி)
௧௬௬	ஆரியககத்தாடி காரியத்திறகண்ணை	ஞாலம்-நல்ல வைப்பாய் மேன்மேலும் (மதி)
௧௬௭	புண்ணியமெவாககு விண்ணினுமமண்ணினும்	மனோககியம்-உயா லேறுண்டோபாககியம் (மதி)
௧௬௮	சிஷ்டனாத துஷ்டரும துஷ்டனாத துஷ்டரும	புகழ்வார-பெருந் துதியாமலிகழ்வார (மதி)
௧௬௯	இவவுலகத்தினுங் அவவுலகத்தையு	கணயம் தரும மடைவிக்கும புணயம் (மதி)
௧௭௦	அருமையா நானபெற்ற திருவேக நாயகன	மாதே-வாழ்த்து சேவடிப்போதே (மதி)

மதியிது மகியிது பெண்ணை-புண்ணிய
வதியல்ல வேநல்ல மகராசி கண்ணை

கீர்த்தவணகள்.

பெண்பாககத் தூதனுப்பல,

உடனிராகம் ஆதிதானம்.

பல்லவி

நல்லபெண்ணைப்பா	நீ	தூதர்
நல்லபெண்ணைப்பா	நீ	தூதர்
நல்லபெண்ணைப்பா	நீ	

அறுபல்லவி

அலுடாகேவிரகப	பூமியினமேலே	
பூமியிலகாலகதுப	யிபரகையர்லே	(நல்ல)

சரணங்கள்

- க. அதிகப்பேச்சுக்காரி
ஆயிரமானாலும்
நித்திதழுமெல்லாம்
நிச்சயமவளாகாள்
பெரும ஸ்ரீமதி
அவள வேண்டாந் கமழி
நீடுவாகமழி
நீயெனசொடி நமசி (நல)
- உ. எழுகதுவாசகம்
ஏதுமறியாளவள்
கழுகதிலேயவளுக்குத்
காரியமில் அது
அறியாதவள் மடடி
கரணமொள சடடி
தாழியைக் கடடி
காரககு ரடி (நல)
- ங. அழகுநகுணமுமுள்ளவள்
அழகிலைபாயினு
பழகுநகுணமில்லா
பாமபு புலிகரடி
நல்ல ஜோதி
குணகையே தேதி
அழகியின வீதி
வாழநதிடு காமி (நல)
- ச. விட்டுவேல்தெரி
மினுக்கும அவளகுலுக்குமே
சுட்டிநற குணமில்லாக
குலகதைக் கெடுக்கவந்த
யாதவள வேம்பு
வெறும வீம்பு
கொடியவள பாம்பு
கோடாகிக் காம்பு (நல)
- தி. நகைகள் தரிகது மஞ்சள்
நாடுமஞ்சு தெரியவே
சொகுசுடனடப்பவ
சுமமாவந் காலுமவள்
வாடைகள் பூசி
நகைத்துக்கை வீசி
ளாயிந் தாசி
வேண்டாந் சீசி (நல)
- ச. தேவகா பத்தியில்
திருட்டுக்கும புரட்டுக்கு
தாவில் புருஷன்குடி
சனியனை விலைக்கு
லாகவள கள்ளி
மவனொரு ஷாஷி
கவளப்பெருங் கொள்ளி
வாங்காமல் நீதினாமி (நல)
- ஊ. உடைமைக் குடனபணை
உள்ளவள் சண்டைக்கு
இடைவிடாம விவளாற
இவளைக்கொள்ளவதிலும்
காணினமே விசை
கடவொள கசை
கெட்டுமே என வசை
எடுக்கலாம் பிசை (நல)

நானெனசொலவேனுப
மானினசொல்லோதேவ
தானுண்டென்பதெனு
பீனங்கண்ணெனி லவ

மானம்-அந்த
கானம்-இடை
மானம்-நாறு
மானம்(பஞ்சவர்ணம்)

உ. பாககியவதியவளபக்கத்திருநகாலும்

பாவமெல்லாமபற்ற

தோமம்-அவள

பாலவடியுமுகம் பாரத்தாலும்போதும் செள

பாககியம் வந்துவினை

பூமம்-திரு

வாக்காளவள "மழைபெய" யென்றற பெயயுமே

வாணிகக யாராலே

கூமம்-கிடடி.

வந்ததும்கருத துரந்தரயோகம்

வருத்தத்தை நீராளளிப

போமம்-இனிக

கருத்திலவளையே

நாமம்-நல்ல

பொருத்தம் ஆனநகககக

தாமம்(பஞ்)

ந. வெள்ளியுந தங்கமும் அளனிக்கொடுத்தாலும்

வேறொருவாழுகம்

பாராளம்-நல்ல

மேனமைத்துரைமகளானாலும் வீட்டு

வேலைக்குபினனிடடு

சோராளம்-நிதந

தள்ளிநீரவைதடித தாலுங்கை நோருமே

சாயியென்றுதொழுஞ்

சீராளம்-பெற்ற

தாயதகப்பனழைத்தாலும் உமமைவிட்டு

சற்றும்பிரிந்திட

நேராளம்-பழு

தற்றநவமணி

சோராளம்-நாளுங்

குற்றமுள்ளோராய்பை

சோராளம்-செய்த

நற்றவத்தாலன்றி

வாராவ (பஞ்சவர்)

ச. காரியம்பாரப்பவள கண்கருமெழுதுவள

காய கறியாககவுங்

கெட்டி-அவள

கைபட்டால் வேம்புங் கருமபல்லவோ ருங்

கண்டு நீர் மணடுவீர்

சட்டி-அவள

ஊரிலேமாயியார் நாததிமார் எல்லாம்

உவந்திடு கறகண்டு

கட்டி-தினப

ஓயாவிருந்துவந்தாலுஞ்சலியாமல

உண்ணச்சொல்வாள அன்னங்

கொட்டி-அந்த

வண்ணக்குயிலைநீர்

கிட்டி-இரு

	கண்ணிறகண்டாரப்படு பெண்ணைக கொள்ளவென்ன	திருஷ்டி-துரைப் அட்டி(பஞ்சவ)
௫.	சிறுதாமல மங்காமல வீடபெப்பொருள்களைச் சீவனபோற கர்த்தகுர் செலவுக்குறைதது வரும்படியிலமிச்சம் சோததுவைக்குமதி கந்தமுற்றவே கனவிட்டையுந தன்னையுந கனசுகதஞ் செயநாக கனவில நன்னி லெப்போதுந தெயவத்தை கனவனைத தியர்ணிகருமஸ மன்மவிரும பாதவி குணமுடைய கனதி உணர்வுடைய யுப	வாகி-தினம யுகி-நிதம ரீகி-காணும நேகி-நகை வேகி-சாந்த யாகி-நலல யோகி (பஞ்சவா)
௬.	ஆபததுவேறே யிலறிவுசொலமந்திரி அரும்பிணிககவளொருசுரு அணுகுமபோதாதுதல தரிதகாலததில அருந்தியாம அந்தத பாபததில வீழாமற் போதிகளுஞ் சற்குரு பாடவும வல்லமே பததி, நற்புத்தி யிரககம்பொறுமை பரவிசுற்குண ஒருவருக்கேயவ புருஷருக கவளவற்ச பெருமைக்கோருறை சொலவோனபாவி சங்கீதம் பாடியும் இவகிதம்பேசியும் தாளயிடித்தூந் துயா தனவேலைக்காரா பலரிருந்து லுஞ் சகலமுந் தனகண்ணுந் அவகுமிருப்பாளபிண னிவகுமிருப்பாள உம அணடையி லுங் கடடிக கற்பவருத்த மிலலாமற் கவலைகள் அததீனையுந் தலை சித்தமீமனன வென்று புத்தமுதைச செவி உத்தமமாசுகததில	சீவி-துன்பம தேவி-உமமைப தாவி-தெயவ வாவி-கொள்ளும ளாவி-மற்றப நாவி-அவள (பஞ்சவாணக) தீரப்பாள-நாளும பாப்பாள-வீட்டில் காப்பாள-உமக யேற்பாள-திருச கேட்பாள-மொழி வாப்பாள-உமமை சோப்பாள (பஞ்சவாண)

துதனபெண்பாத்துவந்து செல்லல்.

அ நீமகிழந்தால், அவள தானமகிழ்வாள, துணபம
 நீகொள்ளின, அவட்குளி சாரம-அனனம
 நீருண்ணில, அவளபசி தீரும, இருவாகமும்
 நீசசயமேக சரீரம-இந்த
 ஊரிலநிலாதபோ துறங்காள, அனனம
 உண்ணாள், பண்ணா ளலந காாம-நீர்
 ஊமைகுருடா னாளுஞ்செயவாளுமக
 குரிமையாய ராஜோப சர ம-அனல்
 யாமாகருடனீர்தரு சாரம-செயில
 வரும்வ ஞுடைய சிஷ் ரேம-அதர்
 கொருநாளுமிலைபரி காரம

(பஞ்சவாணக)

க. பாவமநீர்செய்யசொன்னாலுஞ் செயயாஊ, லேறே
 பண்ணாளுமககப சாரம-பெறும
 பாலாககுநலவழி காட்டித், தினமும்
 படிப்பிப்பாள வேதாத சாரம-வந்து
 தாவுமெளியவாக கிலையெனனமலே,
 தாயபோற் செயவாளுப காாம-செல்வந்
 தாழினும், ஏழைக்குத் தானுண்ணுமனனத்தைக
 தந்த, மெலிவாள சரீரம-தம
 யந்தியு மேநமல காரம-செய்யும
 சுநகரி சீலமவிஸ தாரம-உமக
 சுநதமின னேநலல் தாரம

(பஞ்சவாணக)

க0 பாடிமபடுககையு மகாநேயகொண்டாலும்
 பாததா வேலைக்குபின வாங்காள-உந்தம
 பக்தமொன்றேகோடி லக்தமெனநெண்ணிப
 பலதுணபம வந்தாலும், ஏங்காள-பெற்ற
 தாயும், பிதாவும் நிகாவேதையுக்கன
 தாமரைப்பாதகதை நீங்காள-நல்ல
 சக்தியசீரந்தை, புத்தியினமந்திரி
 சட்டக குடி கதனம் பாநீகா-வேலை
 சட்டமுடியுமுன் துங்காள-எனறுங்
 செட்டவளென்றுபோ வாங்காள-உமக
 கிட்ட முள்ளாள, பழி மோங்காள

(பஞ்சவாணக)

16 10 10

௩. வாணியும் நீரும் ஒரு
வரம்பிரசாதம் உமக்கு
விணிலவட கெங்கணமேல

மெஞ்ஞானமாகக்கத்துக்காக
வெல்லோமோ ?
சுல்லோமோ ?
சொல்லோமோ ?
இல்லோமோ ?

விதகை.

௪. கொஞ்சம் நீர் கோபம் செய்யில்,
குற்றம்பொறுக்கச்சொல்லிக
தஞ்சமதாக உமை

சாகித்தியம் செய்து தினம்
தாழ்ந்தோமே ?
ஆழ்ந்தோமே ?
சூழ்ந்தோமே ?
வீழ்ந்தோமே !

விதகை.

௫. அடித்தாலு மிகழந்தாலுங்கதி
அன்றி எங்களுக்கினிதனுனை
படித்தாற்பிழைத்துமபோவோம்பெரி
பஞ்சைகள் முகம் பாருநதுரை

பகம் பூண்டோம் !
மதம் நீண்டோம் !
இதந் தாண்டோம் !
கதம்வேண்டாம் !

விதகை,

௬. படியாத ஆண்களுடனே
பண்ண நீர் சமமதியீர் லவ
மடமுரு மெங்களுடன சக
மட்டு முமக கிலையோ சங்

மதிமோசம்
அதிஹாசம்
பதிபாசம்
இதிகாசம்

விதகை

கோக்கிரமா ?
மாக்கிரமா ?
கோத்திரமா ? நாங்கள்
பாத்திரமா, உமமை
கலவி
கவி
புகதி
நல்ல

அஞ்சிடுவோம், எங்கள்
கெஞ்சிடுவோம்
நம்பிடுவோம், உமமேல
கும்பிடுவோம், நாங்கள்
துயா
உமமைச
காலில
நல்ல

நீரே-உமமை
யாரே
யோரே ! இந்நகப
மாரே ! உங்கள்

அரி
உங்கள்
அசங்
நல்ல

நேசம்-சுற்றுட
லேசம்
வாசம்-செய்ய
கோசம் ! இது

வரும
மனம்
அற
உடன்

எ. விதனையிலலாப புருஷனசெய்கையைப் பாரும-அந்த
விதமல்ல லோபடியா மட வாரும
உததம்பையேவிருமபுவீர நீரும-கலவி
உணராவிட்டாறகுணமெப்படிச சேரும-இதை
ஒரீரோ! முகம
பாரீரோ! துயா
திரீரோ! தயை
கூரீரோ! நல்ல

வித்தை

அ. படி கதால மிருகம்போலநாள சுழிப்போமோ! என்றும்
பரபுருஷா முகத்தில விழிப்போமோ!
அடிக்காலுமுகங்கோணிச சுழிப்போமோ!-கலலா
தவா கணவரானலும ப்ழிப்போமோ! பல
அணிவேண்டோம, நல்ல
துணிவேண்டோம நவ்
மணிவேண்டோம, காமப
பிணிவேண்டோம, நல்ல

வித்தை

க. உததியோகந தந்தாலு மொருகைபாபபோம-தினம்
உதவி செயதுங்கள தொழிலகளைத் தோப்போம
பகதியாயக்குடித்தனந தலை யேற்போம-கலவி
பாலாககுப்போதித்து நலவழி சோப்போம-என்கள
பதநீரே, சாவ
நிதிநீரே, திண்ட
கதிநீரே, கன
மதிநீரே, நல்ல

வித்தை

டி இவில நீர் தூங்கின பின்நாம படுப்போம, நீங்கள்
எழுமுன எழுநதுவேலைகளைத் தொடுப்போம்,
தருமவீதிகளென்று பெய ரெடுப்போம-நாங்கள்
சகதகம் வேகநாயகனை அடுப்போம-மிகத்
கழையோமோ, கலவி
நுழையோமோ, உமை
அழையோமோ, ஜீவன
பிழையோமோ, நல்ல
விதனையைப் படிப்பியுங்கள், தயையெய்து
விதனையைப்படிப்பியுங்கள்

படிப்பதற்குமபடி'வண்டல

இராகம-மோகனமீ-தாளம்-ஆதி,

பல்லவி,

கேளும், பூமான்களே ! கிருபைவைத

காளும மோனகளை

அதுபல்லவி

நாளுங் கதி யிலலா எங்களுமேல வரமமோ ?

காளுந் தாசிபோல தளளுகல காமமோ ?

கேளும்,

ரரணங்கலா

க. காலேக்கு மாலேக்கு மூலேக்குள எங்களை

ஆலைக்கருமபுபோல

கேயத்திபாக

சாலைக்கு மனமத லீலைக்கு மேவின

வேலைக்கும் எங்களை

மாயத்திர

மூலைக்கல்விநாங்கள் வாசிதகாலா

பத்தோ

மூடப்பெண் கொளவி ருமக்குப் பெரும் பிதகோ?

ஒலைக் கிரந்தங்க ளுங் சளபாட்டன் சொதகோ?

உமககென்ன காணுந் கலைமேற றலை பத்தோ?

கேளும்

உ ஆதியிற பெண்ணுலே மேதினியோகளுண்

டானவகை

மறந்தீரோ? பெண்

சாகி புருஷனிற பாதிமெனன மனு

நீதியை யுநதுந்

தீரோ!

பாதி யுடலை பறக்க

விடலாமோ!

பாவ புண்ணியந தெரியாமற

கெடலாமோ!

நீதியிலலா தெமமை நீந்தித

திடலாமோ!

நீந்திததுமபின னெனங்களை நீர்

தொடலாமோ!

கேளும்,

ங. நாரியரை ஒரு காரியம்வலா

நடைபிணமென மெண்ணி

நீரே! தேவர்

ஊறிற பெண்கள கொண்ட சீரினை யாகிலும்

உறுபுபாரு மைய

மாரே

பாரி தனை நாவில வைத்தான பிதா

மகன

பாகரு சிரம வைத்ததாற சிவனமா

சுகன

மாரபில வைத்தான ஹரி பெண்திருடன

சுகன

மங்கை கேடிச்சுநதி வந்தான கரி

முகன

கேளும்.

ச. உங்கட்குதவியா யெங்களைத் தேவனுண்
டாககியதையறி
மங்கையுடன் கலவி கருகை முதலானோ
மாதிரென்று குறி
எங்களை யல்லாமல் நீங்கள்
ஏறி யாகாயக திருந்து
அங்கப்பா லுண்ணாமல் தேகம்
அடிமை செய்நெடுவர்கள் கலையில்

யீரோ! செலவ
யீரோ!
தித்திரோ!
குத்திரோ!
உத்திரோ!
வித்திரோ!

கேளும்

இ. போதகயூரோபு மாதாகளைக்கண்டு
பொங்கிப் பொருமைகொண்
பேதமில்லா இரத்தியா தனிலநாங்கள்
பிறந தென்னலாபங்
நாதக கலவிக் கு நகைஎந்த
நாங்கள் வீருமயோம நவரதந
வேதநாயகன செய பெணமதி
வேணடினோம் தாரும், விடோமஉங்கள்

டோமே, என்றும்
கண்டோமே
மூலையே
மாலையே
மாலையே
காலையே

கேளும், பூமானகளே? கிருபைவைத்
தாளும் சீமானகளே?

பெண்கலவ

இரத்த தேசத்துப் பெண்கள் கலவி யிலலாமையினால் அஞ்ஞான இருளில் ஆழ்ந்திருக்கிறார்களென்பது யாவருக்குத் தெரிந்த விஷயமாயிருக்கின்றது. பெண்களுக்குக் கலவி ஆவசியகமென்பதைச் சிலா ஒப்புக்கொண்டாலும், அநேகா பெண்கள் படித்து எண்ண உத்தியோகஞ் செய்ப்போகிறார்களென்றும், அவர்கள் படித்தால், பருஷருக்கடங்கி நடவாமல் வித்தியாகாவததினால் கெடப்போகிறார்களென்றும் துராசேஷபஞ்செய்கிறார்கள் தெய்வபகதியும் விவேகமும் நற்குணங்களும் உண்டாவதற்காகக் கலவிகற்பதேயல்லாது உத்தியோகமே செய்வதற்காகவோ? அல்லவே நெல்லுக்கிறைக்கிற தண்ணீர், புலமுதலிய பூண்டுகளுக்கும் உபயோகமாவதுபோலவும் பானத்துக்காக வெட்டுகிறகுளம் ஸநாநமுதலியவற்றிற்கும் உதவுகிறதுபோலவும், பழத்துக்காகவைக்கும் விருஷ்டம் நிழலமுதலியவற்றிற்கும் உபயுக்தமாவது போலவும், புத்தியின் அபிவிருத்திக்காகப் படிக்கப்படுகின்ற கலவி உத்தியோக முத்தலியவற்றிற்கும் சாதனமாகிறதே தவிர படிப்பதற்கு உத்தியோகமடிகு காரணமென்று சொல்லது குலலாவுக்காகத் தலையேயல்லாமல், தலையாகக் குலலா அல்லவென்று சொல்வதற்குச் சமானம் யிருக்கின்றது

சரீரத்துக்கு ஆகாரம் எப்படியோ அப்படியே கலவியானது புத்திக்கு மிகவும் ஆவசியமாக யிருக்கின்றது. நாளுக்குநாள் வளர்கின்ற சரீரத்தைச் சுவாமி நமக்குக் கொடுத்திருந்தாலும் அதற்குத் தகுந்த ஆகாரங்களைக் கொடுத்ததுச் செளக்கியத்துக் கடுத்த காரியங்களையெல்லாம் நாமேதேடிகொள்ளாவிட்டால், சரீரம் வளரமாட்டாதே அப்படியே கடவுள் நமமை ஞானாதமாவாகச் சிருஷ்டித்திருந்தாலும், நமமுடைய சுபாவஞானம் எவ்வளவும் போதாமலிருப்பதால் கலவியென்கிற ஆகாரத்தைக்கொடுத்துப் புத்தியை அபிவிருத்திசெய்யவேண்டியது நமமுடைய கடமையாயிருக்கிறது.

“ செவிக் குண விலலாத போழுது சிறிது

வயிற்றுக்கு மீயப் படும ”

என்று திருவள்ளுவநாயனாருஞ் சொல்லியிருக்கிறார்

நமமுடைய மனம் எப்படிப்பட்டதென்றால், ஒருகணப்பொழுதாயினும் சுமமா இராமல் பூமண்டலம், ஆகாசமண்டலம் முழு

வதும் சஞ்சரித்துச் செல்காண்டிருக்கின்றது நாம் சுமமாய் இருந்தாலும், வேலைசெய்தாலும், படுத்திருந்தாலும், சித்திதிரை செய்தாலும், தன்னுடைய சஞ்சாரத்துக்கு எப்போதும் ஓயவில்லை, தனக்குக் களைப்புமில்லை, இளைப்புமில்லை, எனலும் இத்தன்மையது இப்படிப்பட்ட மனத்துக்குக் கலவிமென்கிறதுணைவ னிலலாவிட்டால், கடிவாளமிலலாக குதினாபோலவும் கண்டபடி திரியுங் குறங்குபோலவும் கரைகடங்க மெள்ளம் போலவும், கட்டுக்கடங்காக காளைப்போலவும் அதுதேச மெல்லாதிரிந்து நமமைத் தூக்குணமாகிய காட்டிலும், மேட்டிலும், கலலிலும், முள்ளிலும், இழுத்து, முடிவில் நரகமென்கிற பாதாளத்தில், தள்ளிவிட்டுமென்பகறகு எவ்வளவும் சந்தேகமில்லை, இரக்க காரணத்தைப்பற்றியே ஆண்பிள்ளைகள் உத்தியோகஞ்செய்ய விரும்பினாலும், விரும்பாவிட்டாலும், அவர்களுக்குப் படிப்பிப்பது வழக்கமா யிருக்கின்றது

பெணகளுடைய மனமும், புருஷர்களுடைய சித்தமும், ஒரே தன்மையா யிருப்பதால், பெண்களுக்கும்மட்டும் கலவியை போதிப்பாவிட்டால், அவர்களுடைய சித்தம் எப்படி நனமாகக்கூதிலே தீல்கொள்ளும்? “காசுகொரு குதியையும் வேண்டும், காற்றைப் போலப்பறக்கவும் வேண்டும்” எனப்பதுபோலவும் “புலுண்ணாத பசுவும் வேண்டும் பூரணமாகக் கசக்கவும் வேண்டும்” எனப்பதுபோலவும் விதிக்கா படிக்காதவர்களாயிருக்கவும் வேண்டும், உத்தமிகளாய் நடக்கவும் வேண்டும் என்றால், எப்படி நம்முடைய மனோதம் நிறைவேறும்? மாவுக்கும் ஆசை பணியாரகத்துக்கும் ஆசையா?

“விவாகொடு மக்க னையா இவங்குநால்
கற்றாரே டேனையவா”

மனிதர்களுக்கும் மிருகங்களுக்கும் எவ்வளவு பேதமோ, அவ்வளவு பேதமுண்டு கற்றவாக்குங் கல்லாதவாக்கும், என்று திருவள்ளுவ நாயனார் சொல்வதுபோல ஆண்பிள்ளைகளுக்குள் படிக்க வலுக்கும் படியாகவலுக்கும் உள்ள பேதத்தை நாள்தோறும் காண்கிறோம் படித்தவன் கூடியவனாயில் கண்ணுடைய படிப்புக்குத் தகுந்த புத்தியும் நல்லொழுக்கமும் யாகொருமானமான சீவனஞ்செய்யக் குருந் திறமையும், உளவனாயிருப்பான படியாக வகுனீ என்றால், பரமகண்டனாய் மாடு மேயக்கவும், விறகு தூக்கவும், மணகல் முகலியவைகளை வெட்டிச்சாடக்கவும் மற்றும் பல கஷ்டமானவேலைகள் செய்யவுமே உபயோகப்படுகின்றன. மேலும், கொலை, திருடு, கன்னம், பெருங்கொள்ளை முதலான குற்றங்களைச்

செய்கிறவர்களெல்லாம் படியாதவர்களே அன்றி, படிக்கவாசன அக் கருதறநகரில் ஏகேனும் ஒன்றைச் செய்வது மிகவும் அரிது ஆடவர்களுக்கும் சுற்றவனுக்கும் கல்லாசுவனுக்கும் எண்ணிவைத்துப்பார்க்கும்படியான இவ்வளவு பாரதூர விதநியாச மிருக்குமபோது, பெண்களுக்கு மட்டுமப்படியாமலே சகலசூர சூரனும் உண்டாகுமென்று நினைப்பது வீணே படிபாத ஸ்திரீகள் வீரோட வுளுடைய கிருடையால் இவ்வளவாவது நல்லவர்களாயிருப்பதற்கு நாம் அச்சரிப்பபட வேண்டியதைவிட்டு, அவர்களில் சிலா கருதுணமுள்ளவர்களாயிருப்பதற்கு ஆச்சரியப்பட இடமேயில்லை கலவாத ஸ்திரீகள் விவேகிகளாயிருப்பது எவ்வளவு ஆச்சரியமென்றால், முடவுகள் ஆடவர, முடவர்கள் அந்த ஆடவதைப் பற்றி சந்தோஷிக்கவும், உண்கள பாடவும், செவிடாகள் அந்தப்பாடடைக கேட்டு மகிழ்வுபடுகட்டால் எவ்வளவு அதிகசயமோ அவ்வளவு அதிகசயநான்

பெணரான கலவி கற்பதினால், அவர்களுக்குப் பதவிரதாதாரம் முதலிய சகுணங்கள் அதிகரித்து, புருஷன்மேல் உண்மையான பக்தியும் விசுவாசமும், உண்டாகுமே தவிர, அவர்கள் ஒருநாளும் புருஷனுரோகிகளாகமாட்டார்கள் நாம் இப்படிச்சொல்வது உண்மையென்பதற்கு எல்லாக் கலவியும் உணராதது புருஷர்கள்மேல் மாறாதேசமும் அன்புமுள்ள ஐரோபப்பிப ஸ்திரீகள் சாரிசளாயிருக்கிறார்கள் புருஷர்களில் சிலருக்கேசலவி சற்றும் நற்குணமுண்டாகாமலிருப்பதுபோல, ஸ்திரீகளிலும் சிலா விநதையை அபரிபாசிசுதும் பிரயோஜன மடையாமற் போனாலும் போதலாம் அநககாரணத்தைக் கொண்டு ஸ்திரீகளுக்குப் படிபடுகக்கூடாதென்று சொல்வது முற்றும் பொருத்தமில்லாததாயிருக்கிறது

ஒருவன் கணபெணராதிருக்க கண்ணிருந்தால் அந்நியபுருஷர்களைப் பாரப்பாளென்று கண்ணிலலாத குருடியைக் கலியாணஞ்செய்து கொள்ளா சமம்திப்பானா? சிலசமயங்களில் பிள்ளை குரு தாய் பால் கொடுக்குமபோது பால் பிளையேறிப் பிள்ளை இறந்துபோவதினால் பிள்ளைக்குப் பால் கொடுக்கக்கூடாதென்று சொல்லலாமா? சகல பிராணிகளுக்கும் ஜீவாதாரமாயிருக்கிற மழை, வெயில், காற்றுமுதலியவைகள் சில சமயங்களில் சிலருக்குச் சேகத்தை வண்டுபண்ணுவதினால், மழை, வெயில், காற்றுமுதலியவைகள் வேண்டாமென்று துணியிட்டு மறிக்கலாமா? அப்படியே விசுவாசப்பரியாசகதினால்

ஆயிரத்திலொரு ஸ்திரீ அகங்காரங்கொண்டு கெட்டுப்போனாலும் அத்தலை மஹ ஸ்திரீகளையும் பரிசுக்கூடாதென்று விலக்குவது யுகதமல்ல, மத்தியானகாலவெயில் மஞ்சள் சிறமாகத் தோன்றுவது, காம்பிலைகண்ணில் குற்றமேயல்லாது, வெயிலின்குற்றமல்ல, சாகக் கா கசபத்து வாய்க்குற்றமே அல்லாது, சாகக்கரையின் குற்றமல்லவே குறுணி மையிட டாலும் குருட்டுக்கண் நல்ல சண்ணாகாது போல, சிலா படி ததுக்கிருந்தாபலிருப்பது சபாவதுறகுணமே தவிர, கலவியாவதாத குற்றமென்று சொல்வது அசங்ககம்.

‘பொருதுதற் றுடைய புனைவ கற்பது
கிருத்தியே மீது டைய நேயத்து போமென
வருத்திடா னுயிர் தரு மருகை மானிடா
அருத்திற் சாவென றறாத லொக்குமே’

கலகலவியை உணருகிற ஸ்திரீயினுடைய கற்பானதுதிருந் தி ளளருமல்லாது, கெட்டுப்போமென்று சொல்வது சாகுபயினை நீடி த்திருக்கரசெய்யும், தேவாமிதத்தை மனிதர்கள் பிச்சிதால், இறந்து போவார்களென்று சொல்வதற்குச் சமானமென்று நீதிநூல் மாக பாப்படிப்பிடித்த லென்னும் அதிகாரத்திற் சொல்லப்படுகிறது

சாவலோக காதகாவும், சாவஜீவ கயாபரமும், சாவாநகரியாமி டும், சாவவிபுஷம், தாமஸ்வரூபியும், அகிலாண்டகோடி பிரமமாண்ட நாயகமும், ஆதிபுத்தமில்லாதவரும், மனோவாசுகுட செட்டாசவரும், பஞ்சோத்தியங்கட்கு அதீதரும், தேவாதிதேவரும், கோடி சூரியப் பிரகாரமும், பூகங்களுக்குச் சரணாக் தரும், சூரியனுக்குச் சூரியனும், ஈடலுக்கு உடலும், உயிருக்குயிருமாய், இந்த உலகத்தைப்போல ஆரத்தகோடி உலகங்களையும், அநந்தகோடி சந்திரசூரிய நகைத்திரங் களையும், உண்டுபண்ணி, அனைக்களை ஆகாரமின்றி அநந்தத்தில் நிமித திகதாப்பவரும், கற்பகோடி கால்வசனை நிமிஷமாகக் கழிக்கிறவரும், தித்திய நிமலவிவிதார நாககொந்த நிஷபிரபஞ்சப் பொருளும் ஆகியபகவானைக் கலவி அறிவினால் அறியலாமே அல்லாமல்வேறென வினாடிய அறியக்கூடாதே

நபமைஞ்ஞாலுதமாவாகப் படைத்து, மமக்காக அஸ்திபாரம தூண்கள் முதலியவைகளிலல்லாமலே பூமியாகிய பெரிய அரணமனை யாகக்கட்டி, ஆகாரமண்டபம் வளைத்து, நகைத்திரங்களாகிய முதது மேற்கட்டி தூக்கி, பெப்பும் பெய்யுந்திரியும் ஆண்டுக்கோலுமிலாத

சுந்திர சூரியாமுகலிய சிபங்கனையேற்றி, புல பூண்டுமுதலிய பாசை மதங்கமபாங்களைக் கீழேவிடிக் கது, ஸ்வாணகோடிகளாலும் நவரத்தங் களாலும் நானூவிந வினோத விசித்திரமாகச் சித்திரமண்டபத்தை அலங்கரித்து, மதுரமான கனிவாகங்களும், பரிமளபூஷணங்களும் நிறைந்த சோலைகளையும், சிங்காரத்தோட்டங்களையும், மலைகளாகிய உன்னதசிங்காசனங்களையும், நகி, ஏரி, குள முதலிய நீராடுதிறை களையும், தாமரைத்தடாகங்களையும், ஆனை, குதிரை, ரிஷபமுகலிய வாகனங்களையும் கொடுத்தது, சமுகதிரங்களுமே மேகங்களுமாகிய மேளவாதிகை காராகளையும், அன்னம் மயில முதலிய நாடகக் கலை பெண்களையும், குயில முதலிய பகிரிளாகிய சங்குகளிலாவதேயும், மேககடங்களுமே நீரிறைசுகிற ஆகாசப்பெண்ணையும், வாய்வாகிய ஆலவட்ட சாரணையும், அக்கினியாகிய சமையறாசாரணையும், சம்பள மில்லாத ஊழிபகதாராகளாக நியமித்து, பின்னும் என்னிமுடியாத நன்மைகளையும், சுகபோகியங்களையும் நமக்குக் கௌரவிய பரம தயாள மூர்த்தியைக் கற்றறிந்த ஞானிகள் உணர்வார்களேயன்றி, கற்றறியாத மூடஜனங்கள் எப்படி உணர்வார்கள் "

பூகோளம், அண்டசாஸ்திரமமுதலிய நூல்களைப் படியாவிட்டால், கடவுளுடைய பெருமையும், சருவசங்கதியும், மகிமைப்பிரகாச மும், ஸ்திரீகளுகு எப்படி விளங்கும்? சவாமியினுடைய மகிழ்ச்சியை அடையாத ஸ்திரீகளுகு அவாமேல எப்படி பதநிபுண்டாசூர? அசுந்தரம் மாயிருக்கிற வேதவிதிகளையும், நீதி சாஸ்திரங்களையும், படித்தறியாத பெண்கள் எப்படி நலவழியில் நடக்கச் செய்ய? நோவி லிலதான் கெயவமுண்டென்றும், கோவிலிலிருக்கிற விகிரகங்களைத் தவிர வேறே கெயவமில்லையென்றும், நீனைக்கிற பாமரஸ்திரீகள் மேற்படி விகிரகங்களிலலாத வீடுகளிற பாங்குகளைச்செய்ய அஞ்ச வர்களா?

ஸ்திரீகள் படியாவிட்டால் யானையையும் மலையையும்பாதக குருடாகக்கையாக வல்லவோ முடியும்? அக்கதைகள் வருமாறு —, சிலகுருடங்களையானையே அறிந்ததுகொள்ள ஆசைகொண்டு, யானைக் காரனுடைய அனுமதியால் யானையைக் கைகளால் தடவிப் பாததார களாம் வால்தைதடவி அறிந்தவன், யானைவிளக்கு மாறுபோலிருக்கிற தென்றும், கால்தைதடவி அறிந்தவன், யானை உரப்போலிருக்கிறதெ ன்றும், காதைதடவி அறிந்தவன், யானை முறம்போலிருக்கிறதென

‘‘ஹம், துநிகரையைக் கடவி அழிச்சவன், யானை கைகையோலிருக்கிறதென்றும், சங்கரிலை காசுகிதா சொண்டாசனம் ஒருருடன மலையைப்பாசக விருப்பங்கொண்டு மலைக்குப்போகிறவர்களைத் தொடரதுபோய், கண்கையெட்டி எவனாயில் மலையைத்தகவியபாத்து, தன்கையெட்டி உயரந்தான் மலையென்று சாதிக்காளும அப்படியே கல்லாதபெண்களுக்கு எல்லாநிச்சபமும் பிரமஞானமும் உண்டாவது அசாகதியமல்லவா’’

கடவுரி ஹடைய திவ்விய ஸ்வரூபத்தைச்சூழித்தும் நேதாநக விஷயங்களைச் சூழித்தும் கல்லாத பெண்களுக்கு எவ்வளவுதான் போகிறதாலும் கொட்டின சாசில சங்களைவிடும்போலவும், குருடனுக்குமுன் பந்தசம்பா பிழைத்ததுபோலவும், சுவலிமறைமெய்தது போலவும், சாட்டுகெழிக்கி லெய்யுமொலும், அப்போதே விபாககமாயப் போவதே யொழிய உபயோகமாகாது

குருமார முதலானோ சொல்லுகிறசாகாரணமான பிரசங்கங்களுக்கூடக் கல்லாத ஸ்திரீகள் ஆததங்கண்டுபிடிப்பது வருத்தமாயிருக்கிறது அவர்கள் செய்கிற ஆதகமெல்லாம் அநாதகமே அவர்களுக்கும் பெரியவார்களெல்லாம் ஞானப்பொருளோ தாலாட்டாகமுடிகிறது எப்படியென்றால் குருமார முதலானோ பிரசங்கமூரம்பித்தவுடனே கல்லாதவர்கிள்ள அப்பிரசங்கத்தையொருநே அறிந்துகொள்கச் சாடையால், மனஞ்சோம்பித்துங்கிழ ஆரம்பிக்கிறார்கள் காலாட்டு முடிந்தவுடனே பிள்ளைகள் விழித்துக்கொள்வதுபோல, பிரசங்கம் முடிந்தவுடனே ஸ்திரீகளுடைய நிகதினாயும் முடிந்து விழித்துக்கொள்ளுந்ருகள் கல்லாதஸ்திரீகள் வீண்போயோசனை பொன்றாததானே! கேள்வியின் பிரயோஜனத்தையுமிழந்து, இரண்டுமெட்டவாசளாய்ப் போகிறார்கள், புருஷர்களே, ஸ்திரீகள் இப்படிப்பட்ட ஸ்திதிபிவிருப்பதுதான் உங்களுக்குச் சந்தோஷம்

கலவிக்குத் தெய்வமாகிய சரஸ்வதியே பெண்ணென்றுசொல்லுகிற இந்தக் கேசந்தர்கள் பெண்புமாயிருக்கிற கலவியைப் பெண்கள் படிக்கக்கூடாது என்று சொல்வது பூராவோததவிரோதமாயிருக்கிறதே புருஷாசனூடைய நாவுகளிலே வசிக்கிறதென்றும், தன்னைப்போன்ற ஸ்திரீகளுடையநாவுகளில், பிரவேசிக்கிறதில்லை யென்று, சரஸ்வதி பிரதிகைஞ்செய்யாமலிருக்க, பெண்கள் கலவியைப் படித்தால் தோஷமென்ன,

உலகத்திலிருந்த பல கலவிமானான பலபலகாலங்களில் பலவிஷயங்களைப்பற்றி அவர்சொன்ன ஆயுளெல்லாம் செலவழித்துக்கொண்டிருந்தான். செய்கிறதெல்லாம் விஷயங்களை கலவியென்று சொல்லப்படுகின்றன. அந்தப் பலகாலங்களைப் படிக்கிறவர்கள் அந்தனை விகலான கருடைய புகழையையும் ஞானத்தையும் சுலபமாகக்கொடுக்கிறதுசொன்னிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பாம்பிரயோஜனத்தைப் புருஷர்கள் மட்டும் அடைவதுகாணியாயினால் பெண்களையும் அடைவதென்பது சியாயமல்லவோ! இதென்ன அரியம்?

பெண்கள் படிப்பது பூவீரச்சமீரகாயாலென்பதாகச் சொன்னவாறுதான் செய்கிறார்கள். பாட்டனும் சாப்பனும் படிப்பது முடிகளாயிருந்தால், பிள்ளையும் முட்டைய இருந்தாலேனாடிம! தாயான உத்தியோகம் செய்யாமல் இருந்தால், பிள்ளையும் உத்தியோகஞ் செய்யாக்கூடாதா? பிராமணர்கள் வேகம் ஒதுக்கியெனவி மறநெருக்கியிலும்செய்யக்கூடாதென்றும், அப்படியே மற்றவர்களுக்கானும் கண்கள் தங்களுக்கரிய தொழில்களைச் செய்யவேண்டுமென்றும், மனநீடுபிற சொல்லப்பட்டிருந்த, இப்போது பிராமணர்கள் வேதத்தை உபேகசூதமாக விடவிட்டு, மற்றவர்களுக்கான தொழில்களை ஆக்கிறதென்கொண்டு செய்யவில்லையா? வேதபாராயணத்துக்குப் பதிலாக சட்டபாராயணமும், வைதிக ஜீவனத்துக்குப்பதிலாக லௌகிக ஜீவனங்களும் செய்கிறார்களே கலப்பை ஆயுதத்தைக் கொண்டு பூமியைஉழுது கிருஷிதொழில் செய்யவேண்டியிருந்திரா இறக்கென்கிற ஆயுதத்தைக்கொண்டு கடிக்கமாகிய பூமியை உழுது ஜீவனம் செய்யவில்லையா?

இங்கிலிஷ்காரருடைய தாமராஜீகத்தில் நமமுடைய பூவீக வழக்கங்களெல்லாமவிட்டு, நாள்கோறும் சீர்திருத்தத்தையும் நாகரீகத்தையும் அடைகிற நாம் எதிரீகருடைய பாவத்தைக் கட்டிக் கொள்வதற்காக மட்டும் அவர்கள் விஷயத்தில் பூவீக வழக்கங்களை அனுசரித்து அவர்களை அஞ்ஞானக்கடலில் அமிழ்த்துவது நீதியா?

பெண்கள் படிப்பது புராதன வழக்கமல்லவென்று சொல்லுவது அபத்தமே தவிர யதார்த்தமல்ல. திருவள்ளுவருடைய சகோதரிகளாகிய ஓளவை, உப்பை, உருவை, வள்ளியம்மை முதலானவர்கள் கலவிகற்று அநேக பிரபந்தங்களைச் செய்யவில்லையா? அவைகளுடைய பெரியபுராணத்தில் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்ட நாயன்மார்களின் ஒருவராகிய காரைக்காலம்மையும், வைஷ்ணவர்களுடைய குருப்பிரம

பாபிரபவத்தில் கூறப்பட்ட ஆழ்வார்களில் ஒருவராகிய சூழிக் கொடி தக நாசியாரும் பெண்களாயிருந்தங் கலவிகற்று அநேகமஸ்கோத திரப்படலகளைச் செய்யவில்லையா? அன்றியும் சீகை, திரௌபதி, சுந்தரிமகி, கமயந்தி, சகுந்தலை முகலானவர்களும் மற்றுஞ்சில ரிஷி பத்தினிகளும், பாண்டியன் மனைவியும், கம்பாவீட்டு லெள்ளாடடியும், படித்தவர்களென்பது விசித்தமாகத்தோன்றுகிறதே இம்மட்டோ? தற்காலத்திலும் கந்தாஷா முகலான நகரங்களில் வசிக்கிற ராஜஸ்தானிகளும் படிக்கவார்களென்பது ஜகப்பிரசித்தமல்லவா?

நாலடியார, காரிகைமுகவிய நூல்கள் மட்டும் முன்னிலையாகச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன ஆதலாலும் திருக்குறள், நாலடியா காசி காண்டம் முதலிய நூல்களில் பெண்களுக்கிருக்கவேண்டிய கற்பு ஸ்கந்தணம், முதலிய குணங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன ஆதலாலும், புருஷர்களைப்போலப்பெண்களும் படிப்பதற்காகவே அந்நூல்கள் செய்யப்பட்டனவென்பது திருஷ்டாந்திரமாயிருக்கிறது பெண்கள் படிக்கக்கூடாதென்பது மேற்படி கிரந்தகாதகளுடைய சித்தாந்தமாயிருந்தால், அவர்களபெண் முன்னிலையாகப் பாடவும் கற்பு ஸ்கந்தணங்களைப் பேசவும் நிமித்தமில்லைபே ஆசையால் நம்முடைய கூப்பிை வதாபிப்பதற்கு மேற்சொன்ன கிரந்தங்களே பிரத்திபக்ஷமான விச்சபூவ சாகடிகளாயிருக்கின்றன

ஸ்ரீமதகம்பராமாயண பாலகாண்டத்தில், நாட்டுப்படலம்

பெருந்தக டசட பிறைநூதலாரககெலாம்

பொருது செவமுங் கலவியும் பூததலால்

வருந்தி வந்தவாக கீதலும் வைகலும்

விருந்து மன்றி விளைவன யாவையே”

என்று சொல்லியிருக்கிற விருத்தத்தைக்கொண்டு கோசலநாட்டு ஸ்திரீகள் படிக்கவார்களென்பது விளங்குகிறது. சீவகநிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகத்தில்.

“வண்டுமொயத்தாற்றமுமினடி வாமனுவடித்ததுண்ணூல

உண்டுவைத்தணையீயு முணாவினாரீனாயாகி

விணடுகண்ணருவிசோர விமமுயிர்த்ததுணையயாதல்

ஒண்டொடிதருவதன்ற லொளுக்கினகவலைபென்றான்”

என்ற செய்யுளான, சச்சந்தன்மனைவியும், ஜீவகன் தாயுமாகிய விஜயை பெண்பெண் படித்தவளென்று தோன்றுகிறது, மேலும், நாலடி யாரில்,

குஞ்சியழகுங் கொடுத்தானைக் கோட்டழகும

மஞ்சளழகும அழகல்ல - நெஞ்சகது

சுல்லமயா மென்னு நடுவு நிலைமையால்

கலவியழகே யழகு.

என்று சொல்லியிருப்பதால், மயிரழகும வஸ்சிர அழகும, மஞ்சளழகும, அழகல்ல, கலவியே அழகு என்பது தெளிவாயத்தோன்றுகிறது குஞ்சியென்பது ஆணமயிராதலால், மயிரழகவேண்டுமா னால் புருஷர்களெடுத்தார்களென்கொள்ளடும் சேலை கடடுவதும், மஞ்சள் பூச்சுவதும், பெண்களுக்குரிய அழகாதலால், அரகஅழகு தங்களுக்குரியதென்று புருஷர்கள் சொல்லத் துணியார்களென்று நம்புகிறோம். ஆகையால், பெண்கள் படிக்கவேண்டுமென்பது மேற்படி நூலாசிரியருடைய கருத்தென்று பட்டப்படிதலபோல வெளியாகிறது.

பெண்களுக்குக் கற்பிக்கக்கூடாதென்று ஒரு நூலிலும் விலக்கப்படவில்லை கணக்கும், எழுத்தும் கண்ணுக்குச் சமானமென்று ஆணுக்குப்பெண்கும பெரிதுவாய் பலவிதவான்கள் பாடியிருக்கிறார்கள் அப்படியே.

“எண்ணு மெழுத்ததுங் கண்ணெனத்ததும்,” என்று ஒளவையும்

“எண்ணென்ப வேளை யெழுத்தென்ப, விவவிரண்டும

கண்ணென்ப வாழு முயிரக்கு,”

என்று திருவள்ளுவநாயனாரும், சொல்லியிருக்கின்றார்களே பின்னும்

“கண்ணுடைய ரென்பவா கற்றோ முகத்திரண்டு

புண்ணுடையா கல்லா தவா”

என்ற குறளில் கற்றவர்களே கண்ணுடையவர்கள் கல்லாதவர்கள் முகத்திரண்டு புண்ணுடையவர்களென்று திருவள்ளுவநாயனார் ஸ்திரீபுருஷர்களுக்குப் பொதுவாகச் சொல்லுகிறாரேயல்லாமல், புருஷர்களுக்குமடும் சொல்லவில்லையே குருடனைச்செந்தாமரைக் கண்ணென என்பதுபோலும், அஷ்டதரித்திரமபிடித்தவனை அன்ன பூரணி என்பதுபோலும், படியாத பெண்களுடைய கண்களை நீலோற்பலமென்றும், வண்டுடென்றும், மானென்றும், மீனென்றும், மற்றவிதவான்கள் எவ்வளவுதான் வாணித்தாலும், நாமொருநாளு மொப்பமாட்டோம் புண்ணென்றே சாதிப்போம் ஏனென்றால், திருவள்ளுவ

ருக்கு மறற்புலவர்கள் அஜகஜாதிர மல்லவா? கலவியென்னும் ஓஷதப்பிரயோகஞ் செய்து மேலே சொல்லப்பட்ட புண்களைக் கண்களாகக்காதவனாயில் நாமநமமுடைய கற்பியைவிடோம் “கற்பி” என்கிற பதத்துக்குக் கலவிபென்று அர்த்தமாகிறபடியால், பெண்க ளுக்குச் சமூவேண்டுமானால் கலவியுமேவெனடுமென்பது அந்தப் பதத்தினாலேயே விளங்குகிறது

மதிரியம் புருஷனுடம் ஒரு சேகமென்பது சாவமதசமமகமான கால புருஷனுடமும் படித்துப் பெண்சாதி படிக்காமலிருப்பது, பாதிபுடலிற் பிராணனும் பாதிபுடலிற் பிராணனயிலலாமலும் செய கிறப் பிரவாய் போலும்பாதி உடலை அலங்கரித்துப் பாதிபுடலை அல ங்கரியாமல் விடுவதுபோலும் மிருசுகிறது இது எவ்வளவு வெட்கக் கேடும் சககிலிக் கூத்துமாயிருக்கிறது

பெண்கள் படிக்கால் அவர்களுக்குச் சரஸ்விவேசமுமுண்டாகு மானால், அவர்கள் புருஷர்களுக்கு மந்திரிகளைப்போலச் சமயத் தில் புத்திசொல்வாரசள, காரியஸ்தாக்களைப்போலக் கிருக்கிருத்தியங் களை யெல்லாம் நடப்படுத்துக்கொள்வார்கள் கணக்காகளைப்போல வீட்டைச் சேர்ந்த கண்களுக்குளையெல்லாம் எழுதிக்கொள்வார்கள் தாய் போலப் புருஷர்களைச் சமரகூரிப்பார்கள், காவற்காரரைப்போல வீட் டில் பெண்களையெல்லாம் காத்துக்கொள்வார்கள், நல்ல சுயம்பாதிக்க ிப்போலப் புருஷர்களுடைய நாவுக்கிதமான பக்ஷணங்களைச்செய்து கொடுக்கு உபசரிப்பார்கள் வைத்தியர்களைப்போலப் புருஷர்களு டைய தேகசெளக்கியங்களுக்கடுத்த காரியங்களைக் கேடிச் செய்வா ர்கள், சமீபித்தவான்களபோல இன்பமான பதங்களைப் பாடியும், இங்ஙமான வாக்கைக்கோப் பேசியும், புருஷர்களுடைய வருக்கங் க்கோம் தீர்ப்பாரசள, உதகம் சிகேகிதர்களைப்போலப் புருஷர்களு டைய அர்த்தங்கு உதவுவார்கள் புருஷர்கள் பிச்சிநடந்தால் அவா களுக்குக் குருவைப்போல உபதேசஞ்செய்வாரசள பெண்களுக்குப் படிப்பரியாமையினால் இவ்வளவு நன்மைகளையும் புருஷர்களிழந்து போவது எவ்வளவு மதியீனம் இப்போது பெண்கள்படியாதவா களாயிருப்பதினால் புருஷர்கள் தங்களுடைய தொழிலைச் சோந்த வெளி வேலைகளுடனேகூட வீட்டைச்சேர்ந்த காரியங்களையும், வகித் துக்கொண்டு இரண்டு குதிகைகள் கட்டியிழக்கவேண்டிய வண்டியை ஒருகுதிகைமட்டு மிழுப்பதுபோலத் தாங்கள் சிம்மப்பட வேண்டியிருக்கிறது

பெரிய குடும்பங்களில் அநேக பந்துக்களும், பிள்ளைகளும், வேலைக்காரர்களும் இருக்கிறபடியால் அடிக்கடி கலகங்களும, மரஸ்தாபங்களும் உண்டாகுமே குடும்பத்தலைவி படியாத அவிவேகசிரோமணியாயிருந்தால், அவள் அந்தக் கலக சண்டைகளை நிவர்த்திசெய்யவும், மறறவர்களுக்குப் புத்திகற்பிக்கவும், எப்படிச்சாததயமாகும்? குருடனுக்குக் குருடன் வழிகாட்டவும், முடவனுக்கு முடவன் சிலம்பங் கற்றுக்கொடுக்கவும் கூடுமா? நிரந்தரஞ்சூழியாயிருக்கிற தலைவியானவள் வேலைக்காரர்கள் செபகிற திருட்டுகளையும், புரட்டுகளையும், மோசனங்களையுங் கண்டுபிடித்துப் பொருட்சேதமில்லாமல் குடும்பத்தை எப்படிப் பராமரிக்கக்கூடும்? “மூடன ஆஸ்திமுழுவதும், நாஸ்தி” எனப்படுபேலப் பெண்களுக்குப் படிப்பில்லாடையினால், திரவிய வஷ்டம் சம்பவிக்கவும் இடமுண்டாகின்றது

பெண்கள் படித்திருந்தால் அவர்கள் வீட்டுவேலைகளசெய்திறேரம்போக மறறநேரங்களில் நல்ல புஸ்தகங்களை வாசித்தது தங்களுடைய புத்தியை அபிவிருத்திசெய்யவும், குழந்தைகளுக்குப் படிப்பிக்கவும் தக்கவர்களாயிருப்பார்கள் அப்படியில்லாமையினால் ஸ்திரீகள் வீண்பேரம், வம்புலாத்தைகளும், கோளும், புறவியும் பேசி, துன்மாசகங்களைச் சற்றுக்கொள்ள இடமுண்டாகிறது சிறுகுழந்தைகளுக்குத் தகப்பனைவிடத் தாய்மாராக்கிடத்தில அகிக் பழக்கமிருப்பதினால், பிள்ளையாபாப்பிடித்த சனியன் அரம்மரகதையுங் கூடப்பிடித்ததுபோல படிப்பில்லாத் தாய்மாராக்களுடைய அறியாமையுந் தூக்குணமும் பிள்ளைகளையுந் சாருமபடிபாயிருக்கிறது புருஷர்களைப் பார்க்கிலும் பெண்களுக்கு அதிக அவகாசமான நேரமிருப்பதால் அவர்கள் படித்தவர்களாயிருந்தால், ஒளவை முகலானவர்களைப் போல அநேக பிரபந்தங்களையுண்பெண்ணவும், நூதனமான காரியங்களைக் கண்டுபிடித்துச்செய்யவும், அதனால் இந்தத்தேசம் யூரோப தேசத்தைப்போலச் சீக்கிரத்தில் நாகரீகம் அடையவும், இடமுண்டாகுமெனப்பது கரதலாமலகம்போல விளங்கவில்லையா?

பிள்ளைபெற்றவளைப்பார்த்து மலடி பெருமூச்சுவிட்டதுபோல யூரோபதேசத்து நாகரீகத்தைப்பார்த்து, நாம் பெருமூச்சுவிடவேண்டியதேயல்லாமல் பெண்கள் கல்விக் கல்வாதவனையில், நம்முடைய தேசம் திருத்தவேமாட்டாது, பெண்களுடைய கல்வியினால் புருஷர்க

ஞடைய கலவியும் அதிகரிக்குமென்பது பிரகாசமாயிருக்கிறது என்படியென்றால், பெண்கள் தங்களைக் கலவியில் வெல்லாமலிருக்கும் பொருட்டும், பரிதாசஞ் செய்யாமலிருக்கும்பொருட்டும், புருஷர்களுக்காக கலவியில் அதிகக்கவனமும், முயற்சியும் உண்டாக்குமென்பதற்கு எவ்வளவுமே ஐயமில்லை.

கலவிகலலாத பெண்கள் எவ்வளவோ அழகுள்ளவர்களாயிருந்தும் அவர்களுடைய அழகானது எட்டிமரம் பழுதத்துபோலும் பிரேதத்தை அலங்கரித்ததுபோலும் சுத்த நீஷ்பிரயோசனமாயிருக்கிறது உயிரில்லாத மணபாவைக்கு நகைகள் பூட்டினாற்போல கலலாத பெண்களுக்குண்டாகிய அழகினால் பிரயோசனமென்ன? அவர்களுடைய வாயைத் திறந்தால் அவர்களுடைய வார்த்தை புத்திமான்களுக்கு எவ்வளவுங் கேட்கச்சகிக்காமல் காணக்கேடாரமா யிருக்கிறது

அவர்களிடத்திற் பேசினால் நமக்கிருக்கிற புத்தியும் மழுங்கிப் போமென்று பயப்படவேண்டியதா யிருக்கின்றது சிலபுருஷர்கள் தங்கள் பத்தினிகள் எவ்வளவோ சுந்தரமுள்ளவர்களா யிருந்தும், அவர்கள் படியாதவர்களாயும், மதுரமான சம்பாஷணை செய்வதற்காதவர்களாயும் இருப்பதால், “வீட்டுப்பெண்சாதி லேம்பும், நாட்டுப்பெண்சாதி கரும்பும்” என்பதுபோல, சொந்தஸ்திரீகளை விட்டு விட்டு அழகில் மூதேவிக் கு மூதாளர் யிருக்கிற தாசிகள் பாத்மேகதியென்று ஒடுகிறார்கள் தாசிகள் கலவிகற்று மதுரமாய்ப் பேசுவதே யிதற்குக் காரணமாயிருக்கிறது பெண்கள் கலவிகற்றிருந்தால், அவர்கள் அழகில்லாதவர்களா யிருந்தாலும் அவர்களைப் புருஷர்கள் விரும்புவார்களென்பதற்கும், பெண்களுடைய கலவியானது, புருஷர்கள் தாசிகளவீட்டுக்குப் போகிறவழியை அடைக்குமென்பதற்கும், இதுவே சாட்சியமா யிருக்கிறது

ஒரு புருஷனுக்குத் தனபெண்சாதிமேல் சந்தேகமுண்டாகி, அவனைக்கண்டிருந்ததலைமணடையுள்ளவரையில் சேரநாயகனைச்சேருகிறதில்லையென்று சத்தியம்பண்ணுமபடி, கேட்டானும் அவன் புருஷனுக்குத் தெரியாமல் ஒருமணடையோடடையெடுத்துத் தலைமேல் வைத்துக்கொண்டு, தலைமணடை யுள்ளவரையில் வியவிசரிக் கிறதில்லையென்று பிரமாணஞ்செய்து கொடுத்து, பழையபடியே நடந்துவரு

ஸ்திரீகள் புருஷருக்குக் கழுப்பட்டவர்கள்.

தாளாம இப்படிப்பட்ட படியாத ஸ்திரீகளுடைய கற்பைப் புருஷன் தடியெடுத்துக்கொண்டு காககவேனடியதாயிருக்கின்றதே. பெண்கள் படித்தால், அவர்களுடைய கலவியே கற்புக்குக் காவலாயிருக்குமென்பது நிச்சயமே

“சிறை காக்குங் காப்பெவன செய்யும் மகளிரா
நிறை காக்குங் காப்பே தலை”

என்று திருவள்ளுவநாயனார் சொல்வது உண்மைதானே

புருஷர்கள் தூரமான ஊருக்குப் போயிருக்கும்பொழுது அவர்கள் அனுப்புதிற அந்தரங்கமான கடிதங்களைப் பெண்கள் வாசிக்கத் தெரியாமையினாலே அரவியபுருஷர்களிடத்திற்கொடுத்த வாசிக்கச் சொல்வதும் அவர்களைக்கொண்டே பதில் எழுதுவதும் வழக்கமாயிருக்கின்றது பொருளுக்குத் திருடனைக் காவலவைத்ததுபோலவும், கிளிகுப்பூனையையும், பசுவுக்குப் புலியையுரதுணைவைத்தது போலவும், ஸ்திரீபுருஷர்களுடைய அந்தரங்கங்களை அன்னியபுருஷர்கள் அறிவது எவ்வளவு பிரமாதமான காரியம்? படித்திருந்தால் அவர்கள் சுயமாகக் கடிதங்களை வாசிக்கவும் மறுமொழி யெழுதவுங் கூடுமானதாயிருக்கும்ல்லவா?

ஸ்திரீகள்படித்தால் புருஷர்களுக்கு அடங்கமாட்டார்களென்று சிலாசொல்லும் ஆசைப்பதிற்குச் சமாதானஞ்சொல்லுகிறோம் பகலி எவ்வளவு உயரப்பறந்தாலும் ஆகாசத்துக்கு உட்பட்டிருப்பதுபோல, ஸ்திரீகள் எவ்வளவு படித்தாலும் புருஷர்களுக்குத் தாழ்ந்தவர்களே கவிர மேற்பட்டவர்களல்ல சிருஷ்டிக் கிரமத்தில் ஸ்திரீயைப்பாக்க கிலும் புருஷன் சிரேஷ்டனென்பதற்கு அநேக சாக்ஷியங்கள் உண்டு சகல சமயத்தார்களும் தெய்வத்தை ஆண்பாலாகப் பேசுகிறார்களே யல்லது பெண்பாலாக ஒரு சமயத்தாரும் பேசவில்லை கடவுள்முந்தி ஆணைஉண்டுபண்ணிப் பிறகு பெண்ணை உண்டுபண்ணினதாகச் சகல மதஸ்தார்களும் நிராக்ஷேபமாக அங்கீகரிக்கிறார்கள் சரீரபலம், தைரியம், பராக்கிரமம், விவேகம், அறிவு முதலிய சாமாத்தியங்களில் ஸ்திரீகளைப்பாக்கிலும் புருஷர்கள் விசேஷித்தவர்களென்பது நீஸந தேகமாயிருக்கின்றது சிலஸ்திரீகள் மேற்கண்ட சாமாத்திய விஷயங்களில் சிலபுருஷர்களுக்கு மேற்பட்டிருந்தாலும் இருக்கலாம் ஆனால் அப்படிப்பட்ட சாமாத்தியமுள்ள பெண்களையும், புருஷர்களையும்

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. ILV.S. JYERANMURARY

பெண்களின்

எண்ணிப் பராக்ருமிடத்தில் புஜபலபராக்ருமம் புத்திச்சூண்யமும், விவேகமும் உள்ள புருஷர்களுடைய தொகை அதிகாரிகு பெண்பத மகு அறபமும் சந்தேகமிலலை ராஜர்கள், மந்திரிகள், பிரதானிகள், தலகாததர்கள், படைவீரர்கள் முதலிய சகல அதிகாரிகளும் மறற உத்தியோகஸ்தார்களும், புருஷர்களே தவிரப் பெண்கள் அல்லவே

இங்கிலீஷ் தேசமுதலிய சிலதேசங்களில் தவிர இதரதேசங்களில் மெல்லாம பெண்கள் பட்டாபிஷேகத்துக்கு அருகாகின்றன திர ஸ்கரிககப்படுகிறார்கள் இங்கிலீஷ் தேசத்திற்குட ராஜகுடும்பங்களில் புருஷசந்தி யில்லாமறபொலை மட்டும ஸ்திரீகளுக்கு பட்டங் கட டலாமெனகிற விதி யிருக்கின்றது,

சத்துருக்களுடன் யுத்தஞ்செய்து செயிதகல், துஷ்டநீக்கிற்கு சிஷ்டபரிபாலனம் செயதல், சட்டசாஸ்திரங்கள் உணடுபண்ணுதல், பாலம், இருப்பப்பாறை முதலியவைகளைக் கட்டுதல், ஆறு, குளம், ஏரி முதலியவைகளை வெட்டுதல், காடுவெட்டிக் கரம்பு திருத்திப் பயிரிடுதல், தேசாதரங்களில் தீபாதரங்களில் சென்று வியாபாரங் கள் செயதல், நாட்டிலும், காட்டிலும், கடலிலும், கரையிலும் பல விதமாகப் பாடுபடல் இவைமுதலிய தேசநன்மைக்கடுக்க சகலகாரி யங்களும் புருஷர்களால் நடத்தப்படுகின்றனவேயல்லாமல் பெண்கள் அநதவேலைகளுக்குச் சத்த அசமாதகங்களாயிருக்கிறார்கள் அவர்களு க்குச் சகஜமான தூரப்பலம், அதைரியம், பேதமைத்தனம், நாணம், அச்சம் முதலிய குணங்களாலும், காப்பம், பிரசவம் முதலிய துன்ப ங்களாலும் அவர்கள் கஷ்டமான தொழில்களுக்கும் மறறை உத்தி யோகங்களுக்கும் அசக்தர்களென்பதை அவர்களே நிர்வாதமாக ஒப்புக்கொள்வார்கள்

ஒரு தேசத்துக்கு இரண்டு அரசாக்களிருந்தால், தேசகாரியம் எப்படிச் சரியாக நடக்கமாட்டாதோ, அப்படியே ஒரு குடும்பத்து க்கு இரண்டு யஜமான்களிருந்தால், குடும்பகாரியம் ஒருபோதும் செவ்வையாக நடக்கமாட்டாது, ஆகையால், ஒவ்வொரு குடும்பத்து க்கும் ஒரே யஜமானிருக்கவேண்டியது முக்கியம் சரீரசகதியிலும், புத்தியிலும், விதையிலும், தேசகாரியங்களை நடப்பிக்ருந்திறமையி லும், குடும்ப சமரஸ்சனை செய்வதிலும் விசேஷசமாதகங்களான புரு ஷர்களே யஜமானத்துவத்துக்கும் யோக்கியங்களானதால் ஸ்திரீகள் தெய்வத்துக்குப் படிந்துநடப்பதுபோலப் புருஷர்களுக்கும் படிந்து நடக்கவேண்டுமென்பது வேதவாக்கியமாயிருக்கின்றது.

படியாபபெண்கள் பாலாக்குச சத்தாரு.

மேலும் ஆதியிலபெண்ணானவள் முந்தியபாவஞ்செய்து புருஷ னையுங் கெடுதக ளாக்லால், அவளமேல் புருஷன் அதிகாரஞ்செலுத்த வும் அந்த அதிகாரத்துக்கு அவள் உட்பட்டிருக்கவும், பிரசவவேதை முதலிய துன்பங்களை அனுபவிக்கவும், தெய்வசாபம் பெற்றுக்கொ ண்டவளா யிருப்பதால் அவள் எவ்வளவு படிக்காலும் புருஷனுக்கு அடங்கி நடக்கவேண்டியவளேயல்லாது, அதிகக்கிரமிக்கக்கூடாது

ஆகதும் சுத்தியாகிய நெஞ்சிலக்கணந் தெரியாதவளுக்குப் பஞ் சலக்கணந் தெரிந்தது : லெனென? புருஷன்மேல் இலக்கியமில்லாத வளுக்கு லக்கியம் (இலக்கியம்) தெரிந்தது பிரயோஜனமெனென? இங் கித தெரியாதவளுக்குச் சங்கீதந் தெரிந்தது சபலமெனென? வீட்டுக் காரியந் தெரியாதவளுக்கு நாட்டுக்காரியந் தெரிந்தது நனையெனென? பாகசாஸ்திரந் தெரியாதவளுக்கு லோகசாஸ்திரந் தெரிந்தது லாபமெ னென? பிண்டசாஸ்திரந் தெரியாதவளுக்கு அனாடசாஸ்திரந் தெரிந்தது காரியமெனென? ஆகையால், குணமில்லாதவளுடைய விதையெல லாம் அவிதையையே அவளுடைய ஞானமெல்லாம் அஞ்ஞானமே அவளுடைய விவேகமெல்லாம் அவிவேகமே

சகலபுருஷருக்கும் மேலான பரம்புருஷனும், பரமாத்மாவுமான கடவுளுடைய கட்டளை சாலோதகிருஷ்டமானதால், அந்தக்கட்டளைக் கும் ராஜநீதிக்கும், தாமததுக்கும் விரோதமில்லாமல், புருஷன் சொ லலுகிற சகல கட்டளைகளுக்கும் பெண்சாதி கீழ்ப்படியவேண்டிய வளா யிருக்கிறா சிலவிஷயங்களில் ராஜாவைப் பாக்கிலுங் குடி கள் விசேஷபுத்திமானகளாயும், கலவிமானகளாயுமிருந்தாலும், ராஜா வினுடைய ஆக்களைக்குக் குடிகள் எப்படி உட்பட்டேண்டியவாக னோ, அப்படியே புருஷனைப்பாக்கிலும் ஸ்திரீ புத்தியிலுமவிதை யிலும் விசேஷ பாண்டித்தியமுள்ளவளாயிருந்தாலும், அவள் புருஷ னுக்கு அடங்கி, அவனுடைய மனோபீஷ்டப்படி நடக்கப் பாதியப் பட்டிருக்கிறாள் அப்படியிருக்க ஸ்திரீகள் படித்தால், தங்களுக்கு அடங்கமாட்டார்களென்று புருஷர்கள் பயப்படுவது வியாதத பிரந் தியேதவிர, உண்மையல்ல

புருஷர்களுக்கு உபகாராததமாகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பெண் ஜனமம் பிரியகரமாயிருக்கின்றது இராததிரிகாலங்களில் பிரகாசிக் கிற தீபங்களபோல் சமுசாரமாகிய அந்த காரத்துக்கு ஸ்திரீகளே

புத்தர்களாயிருக்கிறார்கள் விருஷசாதிகளுக்கு அழகைக்கொடுக்கிற புத்தர்களேபோலவும் ஸ்திரீகள் விளங்குகிறார்களே ஆனால் கலவியில் லாமையால் வாசனையிலலாக புத்தருள்ளபோலவும், குடத்திலிட விளக்கைப்போலவும், சாணைபிடியாக ரத்தினங்கள்போலவும் மிருக்கிறார்கள் சிலஸ்திரீகள் தெற்கு வடக்கு தெரியாமலும், சூரியன் இன்னக்கிடை உக்கிரமுன்னென்பது தெரியாமலும், தங்களுடைய கையிலிருக்கிற விரல்கள் இதனையென்று தெரியாமலும் தீரக்கொண்டிருக்கிற முள்ளவாக்களாயிருக்கிறார்கள் இப்படிப்பட்ட அவிவேகமுள்ள ஸ்திரீகளை நமக்குத் தாய்மார்களாயும், சகோதரிகளாயும், பத்தினிகளாயும்ருப்பதால் நமக்கு எப்போதும் மூடசாவாசனம் நிலைத்துவிட்டது ஒருபுறமிருக்க படியாகவனையிருந்தால் ஒரு நிமிஷமாயினும் அவனுடன் நாம் சோந்திருக்காமாட்டோம் நம்முடைய ஆபுசமுழுவதும் மூடஸ்திரீகளுடன் சாவகாசஞ்செய்ய நாம் சமம்தீர்த்திருப்பது சகவாசத்தோஷமோ அல்லது வேறென்ன காரணமோ தெரியவில்லை.

கலலாக ஸ்திரீகளுக்குக் கலவியின் அருமை தெரியாகபடியால் அவர்கள் பிள்ளைகளின்படிப்புகடும் விக்ரமாயிருக்கிறார்கள் படிக்கும் படி பிள்ளைகளைத் தக்கப்பனமார்களும் உபாத்தியாயரும் கண்டிக்கும் போது, அவர்களைத் தாய்மார்கள் கண்டித்துப் படிப்புகு விகாத்தஞ்செய்கிறார்கள் புருஷனையிழந்த ஒரு ஸ்திரீயினுடைய பிள்ளை கலவியில் அதிக முயற்சியுள்ளவனாய் தாய்பாடசாலைக்குப் போய்ப்படித்துக்கொண்டிருப்பான் அவன் வீட்டிலும் பூகோளம், வானசாஸ்திரம் முதலிய புத்தகங்களை ஓயாமல் வாசித்துக்கொண்டிருப்பான் அவனைப் படிக்க வேண்டாமென்றும் கூலிவேலை செய்யும்படிக்கும் அவனுடைய காய்சொல்லியும் அவன் கேட்கவில்லை ஒருநாள் அவன் வெளியேயேயிருந்த சமயத்தில் அந்தப்பரமீசண்டாளி பிள்ளைமேலிருந்த கோபத்தைப் புத்தகங்களைக் கிழித்து ஆரம்பித்தான் அவன் பூமீசாதிரத்தைக் கிழித்து பூமியின்மேல் எறிந்துவிட்டான் வானசாதிரத்தைக் கிழித்து வானத்திற் பறக்கும்படி எறிந்துவிட்டான் அக்கினிசாதிரத்தைக் கிழித்து அக்ஷிபிற் போட்டுவிட்டான் கூட்டல், கழித்தல், பொருக்கல், கொடுக்கல்முதலிய வீதிகளடங்கிய கணிதசாதிரத்தைக்கிழித்துத் துண்டுகளாக்கி, அவைகளைக் கூட்டிப், பெருக்கி, கழித்துக் குப்பைக்குக் கொடுத்துவிட்டான் இவ்வுண்மைகளை நல்லபொருளை வைத்துக்கொண்டு விகாரம், வேற்று

மை, விதறபம் ஸீபித் திபி, மயசரம், வழு, அவெழி முதலிய அவுணங்கள் அடங்கிப் அந்த நூலைக் கிழித்து, ஒருமையைப் பண்பாக்கி, ரெடிஸ்குழிலாக்கி, வலவினத்தை மெல்லினமாகி, ஆண்பாலைப் பெண்பாலாக்கி, பெண்பாலையும் அலியாக்கி, விகாரப்படுத்தி, வேறுபடுத்தி, அந்த நாலினகுணத்தை அகனிதக்கிலேயே சாட்டினான் நியாயசாஸ்திரத்தைக் கிழித்து அநியாயஞ்செய்தான் தாக்கத்தைக் கிழித்துக் குதாக்கஞ்செய்தான் இவ்வகையாக ஒருநிமிஷத்தில் தன் பிள்ளையின் படிப்பைப் புணஞ்செய்த விட்டான் அந்த ஸ்திரீ படியாமையினால் பிள்ளைக்குச் சகதுருவமொன்றொப்பது பிரசனமல்லவா?

ஞானதேகத்தை வளர்ப்பதற்குக் கலவி எப்படி அவசியமோ அப்படியே ஸ்தூலதேகத்தை வளர்ப்பதற்கும் கலவி உபயோகமாகின்றது கலவியினால் உண்டாகிற மனோசகமும் ஞானசகமோஷமும் நற்குண நற்செய்கைகளும் வியாதிக் குப் பிரபந்தங்களா இருக்கின்றன அப்படியே தேகசகதமும், கிரகசகதமும், கிரஹமான அகராதிகளும், தேசசெளக்கியத்துக்கு முக்கிய சாதனங்களாயிருக்கின்றன ஸ்திரீகள் படியாமையினால் தேகசகதம் இல்லாமலும் கிரகசகதம் இல்லாமலும் சமயோசிதமான பரிபக்குவ ஆகாரங்களைச் செய்யாததே ரியாமலும் பரம்பனாவழக்கப்படி ஒரே தனமையான ஆகாரங்களைச் செய்து வருகிறார்கள் அதனால் வியாதிக்கிடமாகி நமமுடைய தேகங்களை வைத்தியர்கள் கையில் ஒப்புவிக்கும்படி சம்பவக்கின்றன இரத்தேசத்து வைத்தியர்களில் சிலர் இரத்தலோகத்து மனுஷர்களைப் பரலோகத்துக்குப் பிரயாணப்படுத்தி அனுப்புவதில் கைதோந்த பலவடிகாள் அவர்களில்லாவிட்டால் பரலோகம் குடியிலலாமல் பாழாய்ப்போய்விடும், இந்த உலகத்திலும் ஜனங்கள் திரளாய்திகரித்து நெருக்குண்டு துன்பப்பட்டும் உதுவாகும் அந்தவைத்தியர்கள் கொடுக்கும் கைகண்டமாததிரை வைக்குண்டயாததிரை - அவர்கள் மருதாயமனுக்கு விருந்து அவர்களுடைய சூரணமே மாரணம் அவர்களுடைய வைத்தியமே சைத்தியம் அவர்களுடைய கிருதமேமிருதப - அவர்களுடைய பஸ்பமேவிஷமம், பயிருக்கு மழை எப்படியோ அப்படியே பிறருக்கு வருகிற பேதி, சுதம் முதலியவர்களுடையவை நதியார்களுக்கு யோக்கம் மறமலா்களுக்குத் தேசத்திலுண்டாகிற ரணம் வைத்தியர்களுக்குப் பணம் இப்படிப்பட்ட வைத்தியர்களுக்குத் தப்ப

படியாத ஸ்திரீகளுடைய அறியாமையால்தங்களை பலசித்தி
 ராக்கிக் கொண்டு சம்பந்திக்கொள்ளுகிறார்கள் சியாயதிகளும் கும
 தவானிகளுக்கும் காலவிலங்குமடமே போடுகிறார்கள் ஸ்திரீகளை
 வெள்ளை உலகைக்குப் பூண்கட்டினதுபோல பாடகம், பாசகம்,
 தண்டை, சிலம்பம், கொலுசமுதனிய பல காலவிலங்குகளையும், காபம்,
 தோடா, வாய்பல், கங்கணம் என்று பெயர்கொண்ட பல கைவிலங்
 குகளையும், முததுமாலை, சந்திரமாரம், கண்டசரம் முதலிய பல
 கழுத்துவிலங்குகளையும்; தலைசிலகாரமென்று பெயர்பெற்ற தலைவில
 ங்குகளையும், ஒட்டியாணமென்று சொல்லப்பட்ட இடுப்புவிடைகை
 யும், மோதிரவகனாகிய விரலவிலங்குகளையும் தரித்துக்கொள்ளுகிறா
 கள் காதுகளிலும், முக்குகளிலும், கல்லடைக்கண்களபோல துவா
 ரங்களைச் செய்து பலகைகளை மாட்டுகிறார்கள் அஞ்ஞான வடிவ
 மாகிய ஸ்திரீகளுடைய தேகங்களையும் ஞானோபதேசமநுழையாத
 அவர்களுடைய காதுகளையும் பலவிதங்குகளிடஞ்சி சிப்பிபுது சீராக
 தான் துக்கங்களையுடைய கண்களையும், வாசிக்காதவனாயும் வில
 ங்கிட்டு சிகழியாமல் வெறுமையாய் விட்டுவிட்டகாரணம் தெரியவில்லை
 பூங்குத்தில் ஒருவன் குற்றவாளியென்று தெரியும்படி அவனுடைய
 நெற்றியில் அரசர்கள் பச்சை குற்றிவிடுவதும் வழக்கமாம் இரத்த
 கொடிய தண்டனையையும் ஸ்திரீகள் தங்களுக்குத்தாங்களே செய்து
 கொள்ளுகிறார்கள் ஸ்திரீகள் நெற்றியிலும், கரகரணிகளிலும் பச
 சைகுற்றிக் கொள்ளும்பொழுதும், சேகத்தில் பல ஆபரணங்களை
 தரித்துக்கொள்ளும்பொழுதும் உண்டாகிற உபத்திரவத்தைச் சங்க
 மாட்டாமல் பல்லாசகடித்துக்கொண்டும், முகத்தைச் சுழித்துக்கொ
 ண்டும், அழுகைகண்ணாடி சிந்தியமுகக்குழியிருந்தாகள் இப்படிப்
 பட்ட உபத்திரவத்தையுதவிக்கும்படி அவர்களை யார அடித்ததாகனர்
 சுயமாகவே அழகுளாவனக்குப் பூட்டப்பட்ட நகைகள் அவளுடைய
 அழகை மறைக்கின்றன அழகில்லாதவன்குத் தரிக்கப்படுகிறநகை
 கள் அவளுடைய அங்கவிகாரத்தை அழிக்கமாடுபெடுத்துக் காட்டுகின்
 றன ஸ்திரீகளுக்குக் கலவியென்கிற ஞானாபரணங் கிடைத்தால்
 ரதராபரணங்களென்று சொல்லப்பட்ட துன்பத்துக்குரிய விலங்கு
 களை அவர்களே வெறுத்துத்தள்ளுவதாக ஞானப்பது உண்மையே.

வித்தியாபூஷணமணிசேஷம்

கலவியினபெருமை வாசாங்கோசம்மாயிருக்கின்றது பிரகாசத் திறமும் அநகராததிறமும் புண்ணியத்திறமும் பாவத்திறமும் சுத கத்திறமும் அசுரத்திறமும் எவ்வளவுபேதமோ அவ்வளவுபேத ம செலவப்பொருளுக்கும் கலவிப்பொருளுக்கும் உண்டாயிருக்கி ன்றது செலவம் புத்தியைக்கொடுக்கும் கலவி புத்தியைக்கொடுக்கும் செலவம் கொடுக்ககுறையும் கலவி கொடுக்கக்கொடுக்க நிறையும் செலவம் சிலநாளில் காஸதிபாம் கலவி அபியாத ஆஸ்தியாம் கிசல வம் திருடர்களால் அபகரிக்கப்படும் கலவியாவராலும் உபசரிக் கப்படும் செலவம் நமமைத துஷ்டாக்கையில் ஒப்புவிக்கும் கலவிநம் மைஆபத்திலிருந்து தப்புவிக்கும் செலவம் காமாதிக்கை உண்டாகக் கலவி காமாதிக்கை நாசமாகும் செலவாகளுடைய போயநரியதே சங்களில் அபபிரசித்தம் கலவிமானகளுடையபோ ஜகதபிரகித்த ம கலவியேதனம் கலவியேகனம் அழகிலலாகக்கு கலவியேயழகு ஆபரணமில்லாகக்கு கலவியேபூஷணம் பலமில்லாகக்கு கலவி யேபலம் துகமுள்ளாகக்கு கலவியேசகம் தரித்திராகளுக்குகல வியேபாக்கியம் ஆபத்தவேளையிற் கலவியேகவசம் கலவிநீனத்த கெல்லாமதாளு சிந்தாமணி

ஆற்றினமணியெண்ணினாலும் நகரத்திரக்கூட்டங்களை யெ ண்ணினாலும் உலகமுண்டானதுமுதல வாததமானகாலம் வரையி ல இறந்தபுரானவாக்குக தொகைசொல்லக்கூடமா அவாக்கு டையபெயாக்கெல்லாம் பப்பிரகாசமாய மறைந்துபோய விட்டன வித்வானகளுடைய பெயாக்களும் அவாக்குடைய கிரந்தங்களும் எ ன்றும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றன பூவீகசரித்திரங்களுடைய முதிப் பூவீகஅரசாக்குடைய பெயாவிளங்குமபடி செய்தவாக்கும் கலவிமான்களை கலவிமானகளுடைய கிருபையிலலாவிட்டால் அந தஅரசாக்க இறந்தவிமிஷத்தில அவாக்குடையபெயா அபபிரகாச மாயப்போயிருக்குமென்பது சந்தேகமா இங்கிலாது பிரானசமுத லானஹ்ரோப்பாக்கண்டத்திலுள்ள நாகரீகமும் நீதியுமொழுங்குமசெ லவமும் அபூவமானவேலைகளும் அநதத்தேசத்தாருடைய கலவி ததிறத்தினாலும் அவாக்கனுசரிச்சிற சத்தியவேதக கொள்கையின லும் உண்டாயினவேயல்லாமல் மற்றவைகளாலல்லவே சமுத்திர ததைக்கின்று விழுங்கியதுபோல இறந்தஇந்தத்தேசத்திலுள்ள கோ டானுகோடிஜனங்களைச் சிலஇங்கிலேஷகாரர்கள் ஆளுவது கலவியி னபலத்தினாலேயல்லாமல் சரிபலத்தினாலேயே

படியாதவர்கள் எங்கள்சுதேசகாரியங்களுையே அறிபாதவர்கள
 ிருக்கிறார்கள் படித்தவர்களபூரணடலமெல்லாரு சஞ்சரிகீகிறவர்கள்
 போல பூதபவலிய லா உமானங்களுையெல்லாம் பலததிரிகைகள்மு
 லமாகத் தெர்நதுகொடுக்கிறார்கள் படியாதவர்கள் இப்போதிற்குகிற
 விதவான்களையே அடியார்கள் படித்தவர்களுவென்றால் தற்காலவிக
 வான்களையெல்லாம் பூரணிகவிசுவான்களையும் முகமுகமாயத்திரித
 துச சீமபாஷணஞ்செய்கிறவன்போல் அவர்களுடைய கிரந்தங்களிலு
 ளள நீதிகளையும் அவகாரங்களுையும் வேதாந்தங்களையு கற்றுக்
 கொள்ளுகிறான எப்படியென்றால் திருவள்ளுவனாயுமலுளையையாயு
 றுங்கண்டு தண்டம சமாபிதது ஓ ஐயோஓ அமையே உங்களுக்குத்
 தெர்நநீதியைக் கற்பியுங்கள் என்றுகேட்ப திபோலக குறள், முது
 னாந்தலிய நூல்கள் மூலமாகச்சலநீதிகளையும்கற்றுகொள்குகிறே
 ம கம்பநகரு நமஸ்காரஞ்செய்துஓ கவிசிரேஷ்டரோ உமதுகம்பசித்திர
 ற்களையும் அபாரகற்பணைகளையும் உலகேகங்களையும் என்று யாசிப்ப
 திபோலக கம்பராகாயணமூலமாகச் சகலகற்பணைகளையும்கற்றுகொ
 ள்குகிறேம் காளமேகப்புவனா மடிபிடித்துக்கொண்டுகவிராயரோ
 நீர் எங்கள்மேலவசைபாடினாலும் உமமைவிடோம் நிரதா னுதிபாடி
 ந்திரமையை எங்களுக்குப்போதியுமென்று வழக்காவதுபோல அவ
 ருடையபாடல்களைக் கற்ற சுகொள்குகிறே விரமாமுனிவருக்குச்சர
 ணஞ்செய்து ஞானசிரேஷ்டரோ சேமபாவணி, தொனதூல, சதுரகரா
 திமுதலியநூல்களை கற்றித்தருளும் என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்துகற்று
 க்கொளவதுபோல அாத நூல்களைப்படிக்கிறேம் இப்படியிப்பூரணிகவி
 கவான்களெல்லாம் ஆசரியர்களாகவுழ் சாமரணக்காக்கலும் இரு
 கருநனமைபோல இலக்கண இலக்கியங்களுடையெல்லாம் கற்றுகொ
 ள்குகிறேம்

படித்தவனுக்கு உலகமே ஒருபுத்தகமாகவிற்குகின்றது பஞ்சபூ
 தங்களும் பூமியிலுள்ளமீன்கள் மரங்களகடவுள் நதிகள்முதலியவை
 களும் வானத்திலுலவுஞ் சந்திரசூரிய நஷ்டத்திரங்களும மேகங்களும்
 தீத்துவஞானத்தை உபதேசிக்கிற ஞானபூததிகளாயிருக்கின்றன பூமி
 யிலுள்ளனானுபேத ஜீவாதமகோடிகளையும்விருட்சசாதிகளையு மநதவி
 ஞுட்சங்களிலுள்ள மரகத்தத்களிடோன்ற இலைகளையும்நவரத்தினத்தை
 யெதத பரிமளபூபவங்களையும் கற்கண்கெட்டிடோன்ற மதுரகணிக

லையும் பலவாணமுள்ள அழகியபட்டிகளையும் கலவிமான பாகத்துப்
நேத்திரானந்ததையடைகின்ற வானம்பாடி குயில்கிளி பூவைமுக
லியபட்டிகளபாடும் சங்கீதத்தைக்கேட்டி சரோத்திரானந்ததையனு
பவிகின்ற அந்த ஆனந்தங்களைக்கொடுத்த பரமகிருபாரிதியை உட
னேகியானிதது ஆதமானந்ததையடைகின்ற படியாதவனோவென
றால் அனந்தஆனந்தங்களை யனுபவிககத்தெரியாமல் சஞ்சாரப்பிரேத
பபேலக கண்ணிருந்தும் பாராதவருகவும் காதிருந்துவகேளாதவன
கவும் மனமிருந்துயசனையாதவனாகவருகிறின்றன

நல்லபுத்தகங்கள் படிக்கப்படுகக எவ்வாறோ பிராயமாயிருக்கின
றன அவைகளைப்படிக்கும்போது பசுமொரியவிலை பொழுதுபோவது
தெரியவிலை ஆகாரநிகழினங்களில் அபேட்சையிலை மனவருத்தங்
களெல்லாம் நீங்கிப்போகின்றன அந்தகாரணங்களைப்பற்றியேஐரோ
படியாகள எப்போதுநிரந்தகாலட்சேபஞ்செய்கின்றார்கள இந்தத்தே
சத்துப்பிள்ளைகள் பாடசாலைகளைவிட்டவுடனே படிப்பையும்விட்டுவி
டுகிறார்கள் குற்றஞ்செய்கிறவர்களைக்கடர் தூக்குவதுபோலப் புஸ்த
கங்களைக்கடர் தூக்குபலகையிலவைத்துவிடுகிறார்கள் பின்பு அந்த
புஸ்தகங்களினசாரம் எவ்விதும் கறையானமுதலிய பூசகிகளுக்கும்உப
யோகமாகிறதேதவிர நமமுடையி ருளைக்கு உபயோகமாற்றிலை
பிள்ளைவரத்துக்குப்போய்ப் புருஷனைச்சொக்கொடுக்கதுபோலும் தா
துப்புஷ்டிக்கு மருந்துசார்பிட உள்ள புஷ்டியும்பேயும் விட்டதுபோலவு
ருகிலா இவ்விஷைமுதலிய யந்தியபாஷைகளைப்படிக்க ஆரம்பித்துயா
தப்பாஷைபுரந்தெரியாமல் சொந்த பாஷைபுரந்தெரியாமல் எந்தபா
ஷையுரந்தெரியாமல் அபாஷிகளாகப்போய்விடுகிறார்கள் சிலாஅன்னிய
பாஷைகளில் பூரணவிற்பன்னர்களாயிருந்துஞ் சொந்தபாஷையை
படியாமல் அந்தரத்திலுவிட்டுவிடுகிறார்கள் சுயபாஷையில் பிழைப்பில்
லாமல் இரண்டிவரிசோதகெழுத்த தெரியாமலுந் தங்களுடையபெ
ரைசே சரிபெய்முத்ததெரியாமலும் வைத்தியநாதன் என்பதற்குட
பைத்தியநாதன் என்றுகையெழுத்துவைத்துக்கொண்டு சிலாசீவிக
றார்கள் ஐரோப்பகண்டத்தில சுயபாஷையில் தன்னுடைய கையெழு
த்தையேபிறையறமுத்த தெரியாதவனுக்குஒரு அறபடத்தியோகமு
ங்கிடைக்கமாட்டாது இந்தத்தேசத்தில அந்நியபாஷையைக் கற்று
கொண்டு சுயபாஷைதெரியாமலிருப்பவர்களுக்கே பிரபலமான உத
யோகங்கள் கிடைக்கின்றன அதற்குக் காரணமொன்றைமொன்றை

வீஷ்பிரானசுமுகஸ்ய அநஸ்யபாஷைகளில் பலவிஷயங்களைப்பற்றி அருமையான அனேககிரந்தங்களிருக்கின்றமையால் யந்தபாஷைகளைப்படித்திறந்ததேதேசத்தார இரந்தகிரந்தங்களிலுள்ள அருமையான பொருள்களை இரந்ததேசஸ்திரீகளுக்கும் புருஷாக்களுக்கு முப்பேராகமாகும் பொருட்டு சதேசபாஷைகளில் வசனகாவியங்களையுதேவனடிமென பதேநமமுடைய மனோரதமாயிருக்கின்றது-

காவியரூபமாயிருக்கிற இரந்ததேசத்துக் கிரந்தங்கள் அனேகருக்கு அப்பிரயோசனமாயிருக்கின்றன. சிலவிதவான்களுடைய பாடல்களை நாமநாள்முழுதுமபாரததாலும் அரததமவிளங்கவில்லை அவாக்களுக்குத்தான் பயன்தெரியுமோ தெரியாதோ அதுவுஞ்சந்தேகம் அவர்கள் எந்தத்தெய்வத்தினமேலே பாடியிருக்கிறார்களோ அந்தத்தெய்வத்துக்குத்தான் அரதந தெரியுமோ தெரியாதோ அந்தத்தெய்வத்தைக்கேட்கவேண்டும் அந்தக்கவிகளைச் சிறந்தவிதவான்களிடத்திற் காட்டினாலுமவாக்களுக்கும்பொருள்தெரியவில்லை அந்தப்பாடல்களிற் பிரயோகிக்கப்பட்ட அருமப்பதங்கள் அகராதிரியும் அகப்படவில்லை சிறுநூல்களுக்கு சிலவிதவான்களையெய்திருக்கிற உரைகளும் சிலஇன்கிலிஷ்புஸ்தகங்களுக்குச் சிலாசெய்திருக்கிற மொழிபெயர்ப்புகளும் தமிழோ பிரமஸிபியோ அல்லது வேறெனப்பாஷையோவென்று தெரியாமல் பிரமிக்குமபடியாயிருக்கிறது மூலத்தைப்பார்த்து அந்தஉரைக்கு அரததஞ்செய்யவேண்டியதாயிருக்கிறது கவியாணஞ்செய்தும சன்னியாசம் கடனவாங்கியும் உபவாசம் எனப்பதுபோல ஒருநிலைக்கு உரையிருந்தும் அனுபயோகமாயிருப்பது ஆச்சரியமல்லவா

கண்குருடானாலும் நித்திரைக்குக்குறைவில்லை எனப்பதுபோலஸ்திரீகளுக்குப்படிப்பியாவிட்டாலும் அவர்களிடத்தில் சிலவித துவான்கள் தாங்கள்கற்றவிதத்தையாகாடிகிறார்கள குணடிச்சட்டியிற் குதினையோடவெதுபோலும் சப்பரணிகளுநெண்டிசண்டப்பிரசண்டநெனப்பதுபோலும் அந்தவிதவான்கள் தங்கள் பெண்களுடைய இதில்பேசுமபொழுதும் கடினப்பதப்பிரயோபஞ்செய்கிறார்கள் ஒருசீராய்ன ஒரு பிரபுவினிடத்தில் ஒருகுதிரைபரிசுபெற்றுக்கொண்டு வீட்டிக்குவந்தான் அந்தவிசேடத்தை அறியாத அவனுடையபத்தினி வெளியேபோய்வந்திரே என்னசுபிமென்றாள் அவன்குதிவைவந்ததென்று சொல்லாமல் அசுவம் கோரம் மா வாசினகிற குதினாக்குள்ளுபலபெயர்களைத் தீனிததனியேசொல்ல ஆரம்பிக்கான் என்னசுபிமென்றுகேட்டமனை

யிகு அசுவமவந்தென்று முந்திக் கணவனசொன்னவுடனே ஏதோ
 துக்ககாரியம் சம்பவித்ததென்று மனைவியங்கிளை உடனே கோரம்
 எனற வேறொருபெயரை புருஷன்சொன்னான கோரமான துக்கம்
 தென்று பத்தினி அதிகமாகக் கலங்கிளை அதுகண்டகணவன் மா மா
 என்று ஒருதரத்துக்கிரண்டுதரமாக வசனித்தான் மாமாவுக்குப் பெரி
 ப ஆபத்துவந்ததென்று பெண்சாதிநீனே துக்க கூ கருரவிட்டமுதலான
 அநத ஓசைகேட்டு ஊற்றெல்லாம ஓடிவா துக்கினாள் அநத வித
 வான இன்னூந் தனபெண்சாதிக்குத் தெரியவில்லையென்று கோபி
 தது வாசினன்றான அதுகேட்டு மாமாவுக்குப் பெரியவியாதி கண்டிவா
 சியானதாகப் பெண்சாதிநீனே தது மனநீதறினாகடைசியாயவிதவா
 ன வெளிப்படையாகக்குதிரை வந்ததென்று சொல்லப் பெண்சாதி நா
 ணத்தைபும பயததையுமடைந்தாள இவ்வகையாகப் புருஷனுக்குந் த
 னக்கும நடந்தசல்லாபத்தைப்பெண்சாதி கனதோழிகு சொன்ன கா
 கப் பாடியுயிருத்தம்,

சுந்தரியேபுறமேகிவந்த துணைவரைநோக்கிச்

சுபமென்னெனேறன

வந்ததேதாரகவென்றோ கோரமென்றாமயங்கி

நினேறன்மாமாவென்றோ

நொந்தமுதேனபலாமொய்த தார்வாசியெனத்

தேறினே னுவனபயாவும

அநதமுறுங்குதிரையொன்று சொலிச்சினாதார்

நாணமிருந்தருகினேனே

நமமுடையகருத்தைப்பிறா அறியவுட்பிறருடையகருத்தை நாம்
 அறியவுமேகடவுளநமக்கு வாகைகபாஷைகளையுங் கொடுத்திருக்கிறார்
 நாமபேசுகிறவார தைகளிலும் செய்கிறகிரந்தங்களிலும் நமமுடையக
 ருத்து நன்றாகப்பிறர்க்கு விளங்காவிட்டால அநதவார தைக்கோ பபே
 சாமலும் அநதகிரந்தங்களைச் செய்யாமலும் ஊமைபோலமென மா
 யிருநதுவிடுவோரேவோதமம் குருடனுஞ்செவிடனுங் ததுபாக்க
 போய் குருட துத்தைப்பழித்தானும் செவிடன பாடடைப்பழித்தா
 னும் அதுபோல சிவவிதவான்களும் குருவேடம் பூண்டுகொண்டவா
 களும் வாசகருடையான பிரபந்தங்களைத் தகாங்களும் செய்கிறதில்லை பி
 றாசெய்கிறபிரபந்தங்களையும் அங்கீகரியாமல் தேர்ஷதேரோபணம் பண
 ணுவதே அவர்களுடையசபாவகூணமாயிருக்கின்றது பண்டிதர் பாடி
 ராமுதலிய யரவற்றமுபயோகமாகும்படி கலவிமான்களபத்தியருபமா

பிரபந்தங்களுடன் கதையிழுப்ப மான பிரபந்தங்களையுஞ்செய்து சுரு
யநம்பம் விளக்கச் செய்யவேண்டுமென்பது நமது பிரார்த்தனையாயிருக்க
ிறது

• கிறிபிள்ளைகளுடைய மனம் இளக்கமாயும் மிருதுவாயுமிருப்பதால்
இளைமைப்பருவத்தில் அவர்களுக்குப் போதிக்குவதெனியும் சுரு
ங்களும் அவர்களுடைய புத்தியிலிருந்து நன்றிய வேண்டுகொள்ள
வும் பெரியவாகா என்பதைப் போதிப்பதினால் பிரயோசனமில்லை பொ
னவெள்ளி முதலிய பஞ்சலோகங்களையும் மெழுகுபடிக்கும் முதலிய
வைகளையும் உருக்கி இளையிருக்கும்பொழுது வேண்டிய விகிதங்களை
களையும் நகைகளையும் பாத்திரங்களையும் செய்துகொள்வது போலவும்
பச்சைமண்ணைக் கொண்டு பலகடா திசெய்வது போலவும் " முதுகி
ருத்தி இளக்கமாயிருக்கிற நிலத்தில் வேண்டிய தாணியங்களை விதைப்பது
போலவும் இளைமைப்பருவத்திலே வித்தையையும் நடுபத்தியையும்
மகற்பிக்கவேண்டும் விளையும்பயிர்முனையிலே தெரியுமென்பது போல
நற்குணமுந்தற்குணமும் சிறுபிராயத்திலே உண்டாகித் தேகத்துட்
ளவளருகிறபடியால் பயிரிட்டவன் அழிக்கக் களைப்பிடுங்கிச் சாவதாகி
ரதையாகப் பயிரைக்காப்பாற்றுவது போல வளவர்களுடைய புத்தியி
ல தற்குணமாகிய களைகள் வளராதபடி தாயதகபடனமார்க்காளப்போ
தும் எச்சரிக்கையாயிருக்க வேண்டும் சிறுபிள்ளைகளுடைய ஒவ்வொ
ருவார்த்தையையும் செய்கின்றதையும் நடைக்களையங்கவனித்து அவர்க
ளிடத்தில் ஈனமையைக்காணும்பொழுது பிரியத்தைக்காட்டியும் தின
மையைக்காணும்பொழுது தகுந்தபுத்திகொலையும் நயமுமபயமுமா
கப் பிள்ளைகளை வளரக்கேவண்டும் பிள்ளைகளை அதிகமாகக் கண்டிப்ப
தனால் அவர்கள் தாயதகபடனமாகளுக்குப் பயந்து பலபொய்களைச்
சொல்லவும் கபடமவஞ்சகமுதலான தற்குணங்களைக் கற்குகொள்ள
வும் ஆஸ்பதமுண்டாவது நகயிர தாயதகபடனமாகளிடத்தில் வெறு
ப்பு உண்டாகுமானால் பிள்ளைகளை அதிகக் கண்டிப்பதென்பது தகுதி
யல்ல பிள்ளைகள் குற்றஞ்செய்தாலும் அதைப்பொய்யுடைய லீமறைக்கா
மல் உண்மையை யொப்புக்கொள்வார்களானால் பெருக்கான தற்காக
அவர்களிடத்தில் பிரியத்தைக் காட்டவேண்டும் தாய் அவர்கள் செய
தகுற்றத்தைப்பாராட்டக்கூடாது தாயதகபடனங்கள் நலவழியிலுந்
டக்காதபிள்ளைகளும் நலவழியில் நடப்பார்களே அவர்கள் தூவழியிலுந்
டந்தால் பிள்ளைகளும் தூமமாகத்தலை நடப்பார்களானதால் தாய்
தந்தைகள் எப்போதும் புண்ணியவழியிலே நடக்கவேண்டும்,

பிள்ளைகள் விளையாடுவதினால் சீரசெளக்கியமமுதலான நன்மைகள் விளைகிறபடியால் பிள்ளைகள் சிலரோரம் விளையாடவும் இடங்கொடுக்கவேண்டும் கெட்டவர்களுடைய பழக்கம் பாம்போடுபழுவதற்குச் சமானமானதால் தூஜனசுகவாசகத்தை விலக்கி எப்போதுமே ஜ்ஜனசுகவாசமபண்ணுமபடி அகஞாபிக்கவேண்டும் அனேகாபிள்ளைகளைப்பெருகிற கடமைமட்டுமேயன்றி அவர்களை நலவார்களாக்குகிறவிஷயத்திலெவ்வளவும் கவலைவகிறதில்லை நிரமாணவீபமான காட்டில்தானேவளரத் தானே ஜீவிகிறமரமடோல பிள்ளைகளுடைய நடக்கையைகவனியாமல் நிராவிசாரமாய் விட்டுவிடுகிறார்கள் இப்படிப்பட்ட மந்தாபிதாக்கள் மக்களுக்கே சததுருக்களாயிருக்கிறார்கள் பிள்ளைகளை மாதாபிதாக்கள் தங்களுடைய ஸவேசசையாயப்பெறுகிறார்களேயன்றித் தங்களைப்பெறுமபடி மாதாபிதாக்களைப் பிள்ளைகள் கேட்டுக்கொண்டதேயில்லை அறையிலிருக்கிறவனையிழுத்து அம்பலத்திலவிட்டு வேடிக்கைபாடப்பதுபோலவும் விருந்துக்கழைத்து விஷத்தைக் கொடுப்பதுபோலவும் உருவிலலாமலிருந்த பிள்ளைகளை உருவாகி உலகத்திற்கொண்டிவந்த தாய்தகப்பன்மார்கள அவர்களுக்குச் சிறுபிராயத்திலே நற்குணங்களைப்போதியாமல் அவர்கள் ஆயுசுள்ளவரையில் துஷ்டர்களாய்க்கஷ்டப்படுவார்களென்று பெரிப்புகொடுத்துராகமாயிருக்கிறது

பிள்ளைகளை நல்லவார்களாக்குவதும் தீயவார்களாக்குவதும் தாய்தந்தையர்களுடைய சுவாசீனத்திலிருந்தால பிள்ளைகளுடைய துஷ்டத்தனத்துக்குப் பெற்றவர்களை முக்கியகாரண்காதர்களாயும் உத்திரவாதிகளாய்மிருக்கிறார்கள் இப்படிப்பட்ட தாய்தந்தையர்களுக்கு ராஜகுண்டனையிலலாவிட்டாலும் தெய்வதண்டனையவர்களைவிடாது ஆண்பிள்ளைகளாயினும் எப்போதுநதாய்தந்தையர் வீட்டிலிருக்கத்தக்கவர்கள் வேறொருவன் வீட்டுக்குப்போகவேண்டியவர்களானதால் அவர்களை உதத்திக்கொண்டு யனுப்புவது அவர்களுக்கேனமையாகவும் அப்படியில்லாவிட்டால் அவர்களுக்கே எப்போதும் துன்பமாயிருக்குமே நற்குணங்களை ஸ்திரீகளுக்குப்போதியாமல் அவர்களைப்பருஷனவீட்டுக்கனுப்புவது நீரத்ததெரியாதவனைக் கடலைப்பிடித்துக் கொளுத்துவதுபோலும் யுத்தசாஸ்திரநெறியாதவனைச் சண்டைமுகத்தில விடுவதுபோலும் குதிரையேறத் தெரியாதவனைக் கடிவாளமில்லாத துஷ்டககுதிரைமேலேறித் துரத்துவதுபோலுமிருக்கின்றது

1 சிறுபிராயத்தில் தாயதகப்பனமார்கள அடங்கி நனமாகத்திற
கோணவந்தினுலா மருணங்குளிறிசிறந்தொரு ஐரோபியன திரியினு
டைய குணநிசயங்களை விவரிப்போம் அவளபுண்ணிடம் பொக்கிஷம்
பொறுமைகிருப்பிடம் ஞானகனஞ்சியம் ந குணபாததிரம் கற்பல
ககாரி கனவுபகாரி அபுதகாதரி அர்விலேமந்திர விறபன் விதரணி
விரயசமபூரணி அவளவாடா உபுஷ்பம் மங்காததீபம் ஆடாதமாமயில
அலையாதமாசுரியில ஓடாதபுள்ளிமான ஊறுதபைகினி மாறநிலை
ததங்கம் பாசிலாமாணிககம் கோதிலலாககருமபு குறையிலலாசசந
திரன் அவ்ளபபா ததாலும் பசிதீரும் கண்டாலும் கலீநீங்கும் அவ
ளபிராணன்போனும் ஒருபொய்சொலததுணியாள பாவமென்ற
பொம்பைகண்டதுபோல நடுங்குவாள அவ்ளெந்த வேலைசெய்கால
மகடவுளுடைய தியானததைமறவாள அவ்ளெந்த உயிரையும் சொந்த
உயிர்போலயெண்ணி உபகாரஞ்செய்வாள கணவனுக்கு அறப்பவந்தத
முமில்லாமல் குடும்படாரங்களுையெல்லாம் தானே தாங்கிக்கொள்வா
ள குடும்பத்திலேயுண்டிய பண்டபுதாராதங்களுையெல்லாம் தக்ககாலத்
திலேசேகரித்து வைத்துக்கொள்வாள வருந்தமானததுக்குமிஞ்சினசெ
லவுசெய்யபா கண்ணுடைய அந்தஸ்துக்குதகருந்த காரியங்களில் யா
தொருகுறையுஞ்செய்யாள தனவீட்டுக்காரியங்களை வெளியிலேபேசா
ள பிறாமேல விராதையான வாரததைகளை தந்நுமபேசாள பிறாமேலநி
கையான வாரததைகளை தந்நும பேசாள பிறாபேசவும் இடம்கொ
டாளா.

அவளுடைய உள்ளமெப்படி நிர்மலமோ அப்படியே அவளுடை
யதேகமும் ஆடையும் எப்போதும்பரிசுத்தமாயிருக்கும் அவளுடைய
விடுபாததிரமுகலியவைகளை ததலங்கி எப்போதும் கண்ணாடிபோல
வைத்திருப்பாள அசுத்தமென்பது மருந்துக்குவேண்டிமான லும் அ
வளவீட்டில் அகப்படாது அவளுடையகுடித்தனப்பாங்கும் மேரை
மரியாதையும் அறபுதம் அறபுதமென்று யாவரும் புகவார்கள அந
ததகாமதீவதைமேல தோஷம் நினைத்தால தலைக்கு மென்றப
யந்து காமாதுரர்களும் அவளுடைய கற்புக்குத்திகுநினையார்கள அ
வளவேலைகாரர்களைப் பிரியாகவும் விவேகமாகவும் நடப்பிக்குந்தன
மையினுல அவளசகலவேலைகளையும் தாங்கி மனோசாகத்துடன்
செய்யவிரும்பபாக்கள்

அவளுடையகையாகத் துக்கு நளபாகமுமாட்டில் அவள்கை
பட்டால வேம்புமகருமபாகும் அவளச்சமைததால் பிழசாதமிறங்கா
வாகனும் படிசாதம் உண்ணுவார்கள் அன்னததுவேஷ முள்ளவாகன
மபேஜன பிரியராவாகள் தீண்டுகளும் ஸவஸ்தமடைந்து
ரோக திடகாத்திரராவாகள் அவள்குமகறி கமகமவென்று விடு
ல்லாமணகும் அதைதெரிட்டன்குபுமணகும் உண்டவாயுமண
கும் அதைகம்முலியுநீரெலலநம்மணகும் பிணனும் உண்டெலலம் ப
ணகும் அவள்விட்டிசா கட்டாத சைவாகனும் அவளுடைய
சமைபலுக்கு வாபுறுவார்கள் அவள்விட்டிவேலைகளெலலாமருஷ
வரசசெயது முடிததபின்பு நலலபுத்தகங்கையெயித்து வாசிப்பாள
லநேரம் வீணவாசிப்பாள சிலநேரம் தையலமுதலிய கித்திரவேலை
களைசெய்வாள்

கணவனே அவளுக்குகதி அவளுக்குநிதி பாக்தாவுடன் கடம்
வாழுவதே அவளுக்குப்பரமானந்தம் பாததாதிருக்குமிடம் காட்ட
ருந்தாலும் அதுஅவளுக்கு ராஜதானிகருச்சமானம் பட்டணமாயிருந்
தாலும் பாததாயிலலாதீடமேபாழ கணவனுடையபட்சமே அவளு
க்கு லக்ஷாதிரம் அவளுக்கு என்னதூண்பம்வந்தாலும் கணவனுடைய
கிருபாநோகமபட்டால் அவளுடைய கஷ்டமெலலம் குரியனாக
ண்டபனிபோலநீங்கும் அவளுக்குஎவ்வளவு பாகிபமிருந்தாலும் க
ணவனுடைய திற்பைமட்டிமீங்கினால் ஜலத்தைவிட்டுநீங்கிய தாய்
ரைபோலவும் நிலத்தைவிட்டுநீங்கிய பயிர்போலவும் வாடுவாள் கணவ
னுடைய மனமும் அவளுடையமனமும் ஒன்றுயிருபதால் கணவ
னுக்கு எதிலவிறுப்புமோ அதிலே அவளுக்கும் விறுப்பம் கணவனுக்குள்
திலவெறுப்புமோ அதிலே அவளுக்கும் வெறுப்பு கணவன்புசித்தால்அ
வளுக்குப்புகிறும் கணவனநீந்தோஷித்தால் அவளுக்குச் சந்தோஷ
முண்டாகும் கணவனுடைய துக்கமே அவளுக்குந் துக்கம் புருஷனு
க்குஆபத்தவருநதாலத்திலே இவளேபடைக்கலம் புருஷன் துக்கப்படு
ங்காலத்தில அவளேகடும் அவள்விபாதிப்பிங்காலத்தில அவளே பர
மசகலி தரிசொகாலக்கலி அவளேசெளபக்கியம்

கணவன் அவன் ஆயிரம்அயிராசைக்குச் சமான்மானவையிரு
ந்தாலும் அவன் அகிஷ செளந்தரியமுள்ளவனுதப்பாவிப்பாதி அவ
னாகித்திராயிருந்தாலும் குடபாசம்பத்தையவனாக எண்ணுவாள்
காள் குளமகலாயிருந்தாலும் புருஷனுக்குதனை எதிரியுக்காயி
கலிப்பாள் கலலன்னவம் கணவனுடையவனாவனவம்வருஷன் மரமர

லும் மணவாளன் ஆதலால் புருஷனுக்கு எப்போதும் ராஜோபசாரம் செய்வான் புருஷன் ஒன்றுநதெரியாத ஜடனயிருந்தாலும் அவனுடைய வாகை வேதவாகியமபோ லெண்ணுவான் ஒருவிஷயத்திலும் கணவனுக்கு கோபமரும்படி நடவீரன் கணவன் நிரிமித்தமாய்க கோபித்தாலும் பொறுமையுடனே சகித்துக்கொண்டு சமயம்பாரத்து அமிர்தவருஷம்போல இன்பமான வாழ்தைகளைப்பேசி கணவன்கோ புகதைத்தணிப்பான்

அநதக்குணவதியை வேறொருஸ்திரீநோக்கி "உன் னுடைய தகப்பனோ தேசமாளுகிற அரசன், உன்னுடைய தாயோ அரசி, இப்படிப்பட்டத நதைதாய்களையும் சகிமர்களையும் அரண்மனையும் விட்டுநீங்கி ஒருவ மையை விவாகஞ்செய்துக் கொண்டு அவனுடைய சிறுமனையிலவசிக குமபடி உனக்கு லபித்ததே" என்று அநுதாபப்பட்டான் அனக்ககே டட அநதப்புண்ணியவதிஎன்னுடைய கணவா வீடு சிறுவீடானதால் நான் எப்போதும் அவருக்குச் சமீபத்தி லிருக்குமபடி பாககியம்பெற மேன் அவாஏழையானதால் அவருடைய ஊழியங்களையாவும் என்னு டைய கையாலசெய்யும்படியான அதிகாஷ்டமும் எனக்குக்கிடைத்தது விஸ்தாரமான பலஅரண்மனைகளும் பலஊழியக் காராகரு முள்ள எ ன்னுடைய தாயதந்தையருக்கு இப்படிப் பட்டபாககியம் இல்லாமை யால் அவாருடைய செலவம்பரந்தது பின்னும் என்னுடையபுருஷ னோ எனக்கு அரசா அவருடைய சிறுகுழிலை எனக்கு அரண்மனை, அ நத அரசருக்கு நானேகுடி அவருடைய அன்பே எனக்குச்செலவம் எ ன்னுடைய கற்பே அவருக்கு நான் கொடுக்கும் கடமை" என்று மொ ழித்ததாக,

நீதிநூலுருட்பாரியலபு

கச்சுவது, கஅவது, பாடல்களில் சொல்லப்படுகின்றது.
ஏந்தலாய் தந்தையைத் தாய் சகியாகோ
யிலேவிட்டோ ரெளரியசிறிற
"ரந்தனென்ன" நிகழ்மின்னே சிறிறலன்
லவதருகே தங்கப் பெற்றேன்
சோந்தமிழ்யாலவர்தம் பணியாவு மென்று
கையார் செய்ப்பெற்றேன்
மாரந்தவயிதின் நியெய்தையன்
நீதியேவன்குகிதி பங்கத்தகையன்

மிடியுளா கேள்வரென் றுனர்த்த மினனைய
கடிநகா சிறுகுழல காந்தா வேநகரா
மடியளே குழிய வானபென செலவமாந
குடியிறை யென்னிறை குறையுண்டோ சொலாய்

பணம், நகைமுதலியவைகளினமேல் அவளுக்கு எவ்வளவும ஆ
பேணுகுயிலலை, அவளபுருஷன் பாரகத்தனை அலங்கரித்துக் கொ
ளவதே அல்லாது மற்றவர்கள் பாரகத்தனை அலங்கரித்துக் கொ
ள்ளாள், புருஷன் ஊரிலல்லாதகாலத்தில் தனை அலங்கரிக்கவந்ததோ
ழியையோகி “நான் உண்ணுவதும்புஷ்பம் குடிக்கொளவதும் சந்தோ
ஷிப்பதும் அலங்கரித்துக்கொள்வதும் என்னுடையகணவர் பாரப்பத
ற்காகவே யன்றி மற்றபடியல்லவே இப்போது என்கணவர் ஊரில, இ
லையென்பது உனக்குத் தெரிந்திருந்தும் எனனை நீ அலங்கரிக்கவந்த
து, பேதமைததனம்” என்றாள்

நீதிநூலுருடபாரியலடி கள்-வது-பாடல

உண்ணலுசுகடெனஞ சுவததெலாப்பனை
பண்ணலெல்லாமவர் பாரககேவயன்றோ
அண்ணதன்பிரிவினை யநிகதுந்தோழி
மண்ணவந்தனையிது மடனையாருமே

அவளானியபுருஷனா அறியாமலிருக்கிற அறியாமையை யன்றி
வேறு அறியாமை அவளிடத்திலே தானபுண்ணியவதியாயிருக்கத்
தனைப்பாறியென்று அவளசொல்லுகிறபொய்யைத்தவிர வேறுபொ
ய்சொல்லியறியாள்பாவத்தினமேல அவளுக்குப்பகையேதவிர வேறொ
ருவரிடத்திலும் அவளுக்குப்பகையிலே சேஷாகளபார்த்து அவர்களை
படுபால் அபாரயோகியதை நமக்கிலையேயென்று அவளுக்குண்டா
கிற பொறுமைப்பதவிர வேறுபொறுமை அவளிடத்திலே இவ
ளோடுபொலுண்டோவென்று சகலஜீவிகளும் சொல்லுகிற புகழ்ச்சிக
ளை அவளசர்வத்தொள்ளையுட்படுத்தியல்லாது வேறுகருபு அவளிடக்
கிலில்லாது திரும்பியாமல் பிணைப்புகிறவிஷயத்தில் அவளசெய்கி
றவேபுமே அல்லாமல் பாதிரிமற்று பிணைப்பிலில் எவ்வளவும்
லோடமிலில் அன்றம் அவளுடையகுடும்பத்தாரும் தாமஞ்செய்வதில்
ஒருவரைப்பொருவர் முக்கிக்கொள்ளப்பிரயாசப்படாத தாமசிமித்தம்
செய்துக்கொள்ளுகிற சண்டையேதவிர வேறுசண்டை மனதாபம்
குற்றதம் லாமமுதலிய துறவுகளின் அவளிடத்திலில்லாத

அனுடைப் பாதாரங்கத்தை அடைவதில் அவளாகுபடப்பாசைய
தவிர வேறுபேரரசை அவர்களிடத்திலில்லை. அவளுடைய வீட்டுக்கு
வருகிறவர்களுக்கும், ஏற்றுமடிகளும் அதத்தமகம்பாமல படநியாயிற்
க்குடையலலாது அவளிடத்துக்குவருகிற ஏழைகள் பட்டினியாயிருப்
பதில் தனக்கையிலில்லாதகாலத்திலும் தான்உண்ணும் அளவத்
தை ஏனிகளிடத்திற் தனவயிற்றுக்கு அவளசெய்யும் துரோகத்தைத் த
விர வேறு துரோகம் அவளசெய்வதில்லை பரவததைசெய்யாமலிருபட
துமனறி அதைநெஞ்சிலுமவினையாமல மனோவாக்குகிரியை மூன்றும
ஒரேதனமையாயிருப்பாள பாவஞ்செய்யாமற் புண்ணியஞ் செயயவே
ஊடுமென்பது சாவலோக நாயகனுடைய வேதவாகிய மானதாலுய
அநதவாகியதை அசித்திசெய்யப் பருஷனுக்கு அதிகாரம் இல்லா
மையினுலும் பாவஞ்செய்யும்படி பருஷனகட்டினையிட்டால் அநதக
ட்டனையமட்டும் விராகிரிபாளேயலலாது மறமவிஷயங்களிலெல்லா
ம் பருஷவாகிய பரிபூரணஞ்செய்யத்தவருள்

தெய்வபகதியுள்ளவர்கள் தெய்வத்திற்குரிய ஆலயம், பூசாரீடம்
முதலியவைகளிடத்திலும் சிரத்தை புள்ளவர்களா யிருப்பதுபோல பு
ருஷபகதியுள்ள அநதசகீமாட்டி தனகணவனைப்பெற்ற தாயதந்தைக
ளே தனனுடைய தாயதந்தைகளேதனிலும் அதிகமாயெண்ணி அவாக
ளுக்குப்பாதம்பண்ணித் துணிவிடைசெய்வாள் வாரத்திக்குதசையில் சரீ
ரமெலிவினால கோபம்வருவது சிலருக்குச் சகஜமானதால் தன்னுடை
யமாமன மாமிமுதலானவர்கள் அகாரணமாய்த் தன்னைக்கோபித்தா
லும் அதைப்பாற்றாடாமல மதுரமாயப்பேசி அவாகளுடையகோபத
தைச் சாந்தப்படுத்திவாள் அவாகளெங்கள் மரும்களபோலுண்டோ
இவளே எங்கள்கண்மணி இவளேபெண்கண்மணி இவளேஎங்கள்பெற்ற
றவள இவளேஎங்கள்வளவளக்கிறவள் இவளேயெங்களை களையேற்றுகி
றவள இவளேதெடக்கிடைந்த திரவியம் காணக்கிடையாதகம்பகம் எ
ன்று மகிழ்ந்தபடி உபசரிப்பாள் கொழுந்தனனா நாதத்தொ முதலியவ
ர்களைத் தன்னுடைய சகோதரர்களிலும் அதிகமாயெண்ணி அவாக
ளுடைய காரியப்பட்டது தனக்கண்ணிறப்பதற்கு வணத்திப் பூண்ப
தற்க்காட்டுவாள் அவளும் அவளுடையகுடிக் தனதச்சிரந்தவாக்கு
ந் நடக்கிறதற்க்கணியம் மரியாதையர் அவாக்குகுவளிருக்கும். தெ
ய்வமாதானத்தையும் மாற்றப்படுதலையும் அதனுடையதும் ஆ
ததத்தையும் யோக்கியத்திற் அவளாடையாடாட்ட பூலோகமே
தசமனது செல்லத்தையாடாட்ட

பண்ணியவதெய்யுபவதெய்யகாரி

அவளுக்குள்போதும் பரோபகாரசுந்தரையேதவிரவேறுசினை
பிலை அன்னமில்லாறகு அன்னம்படைப்பாள வஸ்திரயில்லார்க்கு
சுந்திரதருவாள தாயில்லாப்பிள்ளைகளைத் தாய்போலததாங்குவாள த
கமுள்ளாரைதேற்றுவாள் அழுவுற்றோடு அழுதுஆறுதலசெயவா
ள வியாதிககாரரை அடிக்கடிவிசாரித்து வேண்டியபகருவகளை செய
வாள புத்தியில்லாதவருக்குப் புத்திபோதியுபாள் பத்தியில்லாதவாக்கு
ப பத்தியைப் படிப்பிப்பாள், வைவாஸ்யம் வாழ்த்துவாள் வாழ்த்து
வாரமுன்னே தன்னைத் தாழ்த்திக் கொள்வாள், தினமும்செயலோர்க்கு
நன்மைசெயவாள் ஏழைகளுக்குத் தன்னுறகூடியமட்டும் உதவிசெய
வாள், திரவியசகாயருசெய்யத்தன்னால் ஏலாதபோது வர்க்குச்சகாய
மாயினுசெயவாள் பிறாதுன்பததைநீக்கத் தன்னுலமுடியாதபோது
அழுதுஇரங்கிக் கடவுளைப்பிரார்த்திப்பாள், இன்னும்வாளுடைய மங்கள
குணங்களைச்சொல்லப்புகின் அளவின்றி விரியிமாதலால் இம்மட்டிலு
றுத்தினும்

கலியாணகாலங்களில் பெண்களுக்குக்கற்புள்ள அருந்ததியைக்கா
டமுறகற்பிழந்து கலலாயசச்சமைத்த அகலியையும் அமமிமி
திககிற்சடவகுமூல்மாககாட்டுவதுபோலதாயதருதை
யருடைய முயற்சிகளுக்குவினாலும் கெட்டபழக
கத்தினாலும் அகிருத்தியங்களைக் கற்றுக்
கொண்டொன்றுவுடையனுடை தாச
ரிதத்தைஅடியிலெழுதுகிறோம்,

பாவங் களுக்கெல்லாம் அவளபண்டகசாலை நன்மையெல்லாம் அ
வளுக்கருஞ்சு, தின்மையெல்லாம் அவளுக்குத், தேவாமிர்தம் கப்புக்
கெல்லாம் அவளுக்குச்சர்வமானியம், வம்புவாத்தைக்கெல்லாம் அ
வளுக்குவாயுபாட்டம், பொய்யிலே அவளநூணம், உண்ணம்பேசுவதில்
அவள ஊமை, புண்ணியமென்றாவ போற்றாட்டம், குற்றங்கென்றால்
கொண்டாட்டம், சுயக்குற்றங்களைப் பார்ப்பதில் அவளசுத்தகருநடி
அந்நீயர்குற்றங்களைப்பார்ப்பதில் அவளுக்குஆயிரங்கண், ஏழைகளு
க்கும் அவளுக்கும் ஏழ்மையொருத்தம், பிடைக்கேட்டவரைச் சிப்பை
செய்வாள், தன்மயிர்தானமேயல்லாமல் வேறுதானமில்லை, தியாகப்
பிராணத்தியாகமேயல்லாமல் வேறுதியாகமில்லை, எச்சிறையை லங்கா
கமோட்டாள் அறுதகளைக்குஞ்சுநன்மைபுகொடாள் பிள்ளைகள் ஆ
திகவாடிபடிக்கும்பொழுது தாள்என்று படித்தாலும் அவளசண்டை
க்குருவாள் அவளமுன்கெட்டபாடுகளை நையாட்டித் தன் பெண்ணைச்

ன்னும்கோபிப்பாள் அவளுக்கோயிலில்லை குருவிலில்லை பூஜையிலில்லை
 புனங்காசமில்லை பணமேதெய்வம் பணமேகுரு பணமேசீவனம் பண
 மேபாவனம் கண்ணாடியில் தன்முகந்தொவிதுபோல அவளாய்ரைப்பா
 ர்த்தாலும் தனம்பயமாகத்தோன்றுவதால் தன்சூழ்ந்தைப் பிறாமே
 லேறறி அவதூறுபேசுவதே அவளுடைய சபாவகுணம் அவளதிறுடி
 யானதால் எல்லாநீரயுந்திறுடிக்கொன்று சொல்வாள். அவளபொய்பே
 கதிறவளாதலால் எல்லாரையுமபொய்யென்று நினைப்பாள், அவளவ
 ன்சகியானதால் எல்லாரையும வஞ்சிக்கொன்று தூஷிப்பாள், அவளு
 டையவாய்குப பூட்டுப்போட்டாலும் அவளதூஷணைபேசாமலிருள்,
 அவளகாதுகளைததைத்துவைத்தாலும் கோளவாரததையைக்கேளாம
 லிருள் அவளகைகளைக்கட்டிவைத்தாலும் திருடாமலிருள் அவளகா
 லகளில் விலங்கிட்டுவைத்தாலும் அணடைவீடுகளபொய்ச்சண்டைப
 செய்யாமலிருக்கமாட்டாள் அவளுக்கும் அவளபுருஷனுக்கும்ஜென்மப
 பகை புருஷனொன்றுசொன்னால் அவளொளபதுசெய்வாள் அவளவே
 ணடுமென்பதை யிவளவேண்டாமென்பாள் அவனதெற்கென்றாலிவ
 ளவடக்கென்பாள் அவனகறுப்பென்பதை யிவள வெளுப்பென்பாள்
 புருஷனுக்கு எதுஇஷ்டமோ அதுஅவளுக்குஅனிஷ்டம் புருஷனுக்
 குயாமித்திராகளோ அவாகளெல்லாரும் அவளுக்குச்சத்தருக்களபு
 ருஷக்குயார்பகைவாகளோ அவாகளெல்லாரும் அவளுக்குஇஷ்டாகள
 புருஷனேஅவளுக்கு விஷமாயிருக்கும்போது புருஷனுடையபாதுகக்
 ளை அவ்ளெப்படிமதிப்பாள் மாமிசமவக்ஷியாயிருப்பதைத்தான அம்வ
 க்ஷியாயிருப்பதுபோலெண்ணுவாள் மாமிசுத்தலைவலித்தால் இவளு
 க்குத்தலையில் கிட்டாததித்ததுபோல நாத்நாளுக்குப்பிள்ளையிறந்தால்
 இவளுக்குஒருபிள்ளையிறந்ததுபோல ஓரகத்திக்குஒருசுகமுண்டாலை
 இவளுக்குத்துக்கம்சமவதித்ததுபோல அவளதழுத்தில தாலியிருப்ப
 து இவளகழுத்தில தாலியில்லாததுபோல அவளுக்கும் அவளுடைய
 பிள்ளைகளுக்கும் ஓயாதபெருமபகை பிள்ளைகளை அவளுமேசீவனத்தி
 லில்லை அவ்ளெப்பிள்ளைகளுமேசீவனத்திலில்லைபிள்ளைகள் இஷ்டப்படி அ
 வளுமடவாள் அவனிஷ்டப்பிடிபிள்ளைகளுமடவாக்கள் கலியாணவீ
 ட்டிலகட்டிக்கொண்டிருக்கிறவள் இம்மனிஷ்டம் வெள்ளசெய்யமாட்டா
 ள் தன்புருஷனுமபிள்ளைகளையுமே பகைக்கிறவள் அன்னியர்களைப்ப
 கைக்காமலிருப்பாள் அவளுக்குஊரெல்லாமுபகை ஊரெல்லாம் அப
 க்கியாகி எல்லாரும் அவளுடையசேட்டை விருப்புகிறவர்கள்தவிர
 அவளுடைய சேஷமத்தைப் பிராந்திக்கிறவர்கள்வருவதில்லை அவ

நாட்டிய மனம் அசுத்தமன்படியோ அப்படியே சரீர அசுத்தமும்கூட
வளையிருக்கின்ற அவநாட்டியத்தேகத்தில் எந்தக்காலத்திலாயினும்
மலமட்டிருக்குமோ என்னமோ அறியோம், அவள்தேகத்தின அழு
கைத்திரட்டினால் பலவண்டிப்பாரம் ஏற்றலாக, அவநாட்டியதுணி
நெருப்பிலேபோட்டாலும் வேகாது அவநாட்டியத்தேகத்தில் புஷ்பம்
பட்டால் தேகநாற்றத்தை புஷ்பமவாங்கிக்கொள்வதெயலலாது புஷ்ப
வாசன்தேகத்தில் சாருகிறதில்லை அவநாட்டியத்தேகம்போலவே அவ
நாட்டியவீடும் அசுத்தங்களுக்கு ஆலயமாயிருக்கின்றது அசுத்தத்தி
லுணிகிற பலபூசகிகளும் புழுக்களும் அவநாட்டியவீட்டில் புத்திர
பெணத்திரகளைத்திராதிக்காட்டினே ஷேஷமாய வாழ்ந்துகொண்டிருந்
தும் அவளவீட்டின் அசுத்தங்களுக்கும் அவநாட்டிய தூமாரக்கத்தால
அவளுக்குவருகிறபலதுன்பங்களையும் அவளுக்கும் அவநாட்டியக்குடும்ப
பதாரூமநடக்கிற ஓயாதசண்டைகளையும் கலகங்களையும் வியாஜியங்
களையும் விரோதங்களையும் பராக்ருமிடத்தில் அவநாட்டிய வீட்டைப்
பூலோகநரகமென்று சத்தியமாகச் சொல்லாம்

மேற்படி ஸ்திரீ தூமாரக்கவதியரயக கெட்டுப்போனதற்கு அவ
நாட்டிய தாயதகப்பனமாகளின் அஜாகிரதையே முக்கிய காரணத்
தால் ஸ்திரீகளுக்குப் புலப்படாசெய்வது அத்தியாவசியமாயிருக்கி
ன்றது தெய்வப்புகழியே சகலபண்ணியங்களுக்கும் ஆஸ்திபாரமாயும்க
ரமாயுமிருப்பதால் தெய்வப்புகழியை முந்திப்போதிக்கவேண்டும்தெ
யவநேசமுண்டாவதற்குத் தெய்வசொருங்கித்தாரணஞ்செய்வது அ
வசியமாகையால் அண்டுகோளங்களை அணுவிஸ்தீர்த்துக்கயத்தனித்த
துபோலும் ஆகாயத்துக்குமையங்காட்டுவதுபோலும் நரிவாலக்கொ
ண்டு கட்டாழம்பாராபுதுபோலும் மானசகாஷியாயும் சர்வகாஷியா
மவிளங்காநின்ற கடவுநாட்டிய அனாதகலியாண்குணங்களில் சிலவற்
றைப்புலலறிவுடையோனாகிய நானளனக்குத்தெரிந்தமட்டில் ஒருவா
ரெடுத்தாரைக்க துணிவுற்றேன்

கடவுள் ஆணுமல்ல, பெண்ணுமல்ல, அசுதியுமல்ல அவளுக்குள்ளு
யில்லை, பேருமில்லை யாருமில்லை நேருமில்லை அவருக்குத் தடியுமில்லை
தந்தையுமில்லை தாயுமில்லை தனயருமில்லை அவருக்குள்ளுயுமில்லை த
ப்பியுமில்லை அவர்புத்தமுமில்லை நாதமுமில்லை சரமுமில்லை அசரமுமில்லை
சாஸ்திரமுமில்லை பஞ்சோகத்தியங்களுக்கு அவிஷமாவது.

நூலேந்திரியங்களுக்கு எட்டாத துரியாதிரர் அவாமகாபரபு, மண்ட
 ஷாதிபதி ஏகசககிரவர்த்தி தேவாதிதேவா இராஜாதிராஜர் அவாசாவ
 க்ஞா சாவசுகதா சாவேசுரர் சர்வகாரணர் க்ஷவகற்பிதா சாவரியநதரச
 சாவாகதரியாயி அவர்பிதா நாமபிஷ்ணுக்ள் அவாகுரு நாமசிஷாகள அவ
 வர்இராஜா நாமகுடிகள சிவா ஆண்டவாநாமஅடிமை அவா அனனதா
 தா நாமபாசகா அவாசெலவா நாமதரிததிரா அவர்தர்மாத்மா நாமக்
 மாதமா அவாநிததியர் நாமஅனிததியர் அவர் அநுபி நாமகுருடி அவா
 தினகிருபாகரர் சீலமனோகமா ஞானதிவாகரா நஞ்ஞணசாகரா பரமப
 விததிரா பகதாக்கள மிததிரா தாமசமுத்திரா சகலவிசித்திரர் அகிலக்
 ஸவாகரா ஆனநதபோகா இகபரததியாகா இனப்பிரவாகா மோட்ச
 தாதா மூலவேதா சாஷாத்தமாதா சாவஞாதா ஆதிமததியாநதரகிதா
 சோதிநிததியா சநதசகிதா வேதசிததாநதவிசிதா போதவிததாநதல்
 கிதா கப்டநாடககுத்திரா தபனகோடிகாததிரா உபஞானநேத்திரா அ
 பயமோட்சசேஷத்திரா பாவநர்சா சீவநேசா தேவராசா மாவிலாசா இ
 ப்படிப்பட்ட அதி அகோசர அசரீர அகண்டாகா அபார உதாரவி
 விகாச மனோகர குணகர சராசர தராதர பராபாவஸ் துவினுடைய அ
 நியாதிருசியமான மகோன்னதப் பிரதாபநதெரிவதற்கு அவராலவகு
 கப்பபட்ட அகிலபுவனசர்ச்சரங்களின தனமையை ஸதுவழாயேனும
 அறிநதுகொள்ளவேண்டிவது அவ்சியம்

இநதபபூமி எவவளவுபெரிதென்பதை நாமெல்லாரும் காட்சிபி
 ரமாமாயநிகருக்கிறோம் இநதபபூமியிலும் சூரியன் கரு, லட்சமபன
 குஅதிகப்பெரிதாயிருக்கின்றது அநதசசூரியன்ப்போல் அனேககோ
 டிசூரியர்களும் சந்திரர்களும் ஆகாயவிரிவில நடத்திர வடிவமாகநம
 ககுக்காணப்படுகின்றன நாமபாக்கிற நடத்திரங்களைத்தவிர நமமு
 டைய பராஸவக்கு எட்டாததூரத்திலும் அதற்குமேலாகி மும் எநத
 ப்பககங்களிலும் அடுக்கடுக்காய எண்ணிக்கையிலவத் நடத்திரகரு
 ப்டங்களிருக்கின்றன அவைகளை நக்கொன்று சமீபமபோல் நமக
 குக்காணப்பட்டாலும் அவைகளுக்கும் இநதபூமிக்கும் எப்படித்தா
 மோ அப்படியே அவைக ளொன்றுகொன்று தூரமுள்ளவைகளாயி
 ருக்கின்றன இநதசசூரியன்சுற்றிப்பூமிமுதலிய பலதிரகங்கள்விவன
 போலநடத்திரமாகியவெல்லாருநியுமயவ்யவனங்களகற்றி ஒடு
 கின்றனப்பூமியானவைகளுள்ள எண்ணக்கப்பட்டவகிரகங்களெல்லாம்

வென்கோடிகளையும் எண்ணத்தொலையும், ஏட்டில் அடங்குமா, அ
 தப்பிரம்மாண்டகோடிகளுக்கும் இத்தபபூமி ஒரு அணுவிற்கும்
 மாணமல்ல சகலபுவனங்களுடைய தாங்கிப்படியளக்கிற காத்தாவு
 குச் சிறிது கோபம் ஐனித்தால் அண்ட அடுக்குகள் குலைந்து
 ிருடொன்று மோதிச் சூரியமண்டலம் சந்திரமண்டலத்தின் மேலும்
 சந்திரமண்டலம் பூமண்டலத்திலுமேலும் விழுந்து சிணுபினை
 வாய்ச் சிதறுண்டு போமென்பது சந்தேகமா, பல அண்டகோடிக
 ளும் பாமேசனுடைய பாதத்துகள் சூரியன் அக்கினிமுதலிற் சடாக
 ா கடவுளினுடைய திவ்வியப்பிரகாச மேனியிலிருந்து சிதறிய சிரு
 ப்பாரிகள் சமுத்திரங்களும் மேகங்களும் அவருளைய கிருபாசமுத
 ரத்திலிருந்து தெரிந்த சிறுதுளிகள் பிரசண்டமாருதம் அவரு
 டைய சிருவிரலின் அசைவு உன்னதபாவதங்கள் அவர் விளையாடும்
 பத்துகள் அவருடைய பிள்ளைகளாகிய நமக்காக அவரால் நிபயிக்கப்
 பட்ட ஊழிப்பக்காரர்களே பஞ்சபூதங்களின் கற்பகோடிகாலைகள் அ
 வருகளுக்க கணப்பொழுது, தமக்குத் தேகயிலலாமலிருந்தும் சகல
 ஜீவர்களுக்கும் தேகங்களைக்கொடுப்பவா அவரே தாம் உண்ணும்
 ந மறந உயிரகளுக்கு உணவளிப்பவா அவரே தாம் நித்திரைசெ
 ப்யாமல மன்னுயிரகளைத் தூங்கவைத்துக் காவலாயிருப்பவா அவ
 ரே தாம் நடவாமல திரியாமல எள்ளுக்குள் எண்ணெய்போல எங்
 கும நிறைநிறுப்பவா அவரே, தாம் கைவேலைசெய்யாமல நினைத்த
 மத்திரத்தில அண்டகோடிகளை யுண்டாக்கி ரகழிப்பவரும் அவரே
 அந்த அண்டகோடிகளைச் சாட்டியிலலாப் பம்பாம்போல ஆட்டுகினை
 வரும் அவரே, கண்ணுயிருந்து பொருளைக் காட்டுகின்றவரும் அவ
 ரே, இத்திரியானந்தங்களை யெல்லாம் நமக்கு ண்டடுகின்றவரும் அவ
 ரே, கிருபாதேவதிரத்தால் நமமைப்பாப்பாரும் அவரே, துஷ்டசத்
 துருக்கள் மேல ஸூததிரம் செய்கிற ஸூததிரியரும் அவரே, பத்தர்
 களுக்கு மோட்சணியாராம் செய்கிற வைசியரும் அவரே, அண்ட
 வர்களை ஆட்டுகிற ருத்திரரும் அவரே, ஜீவகோடிகளுக்கு வேளாண்
 மைசெய்கிற வேளாளரும் அவரே, சாவலோகநாயகரும் அவரே,
 அண்டவீடுகளைக் கட்டியதெய்வத் தச்சனாரும் அவரே, தேககடகங்
 களைச்செய்கிற குலாவனாரும் அவரே, தாசாவாததையைத் தட்டா
 தலரும் அவரே, ஒருசிறியவததைக்கொண்டு பெரியவிஷயங்களுக்கும்
 சுகில சோணிதக்கலகத் சிறுதுளியைக்கொண்டு பெரிய உடன்களை
 யும் ஒருதானியத்தைக்கொண்டு கோடிதானியங்களுக்கும் செய்கிற
 னாலகைக்காரரும் அவரே, மதுஷார்களுக்கு, விலங்குகளுக்கு

‘சூம்’ புகழ்களுக்கும், புஷ்பங்களுக்கும் பலவண்ணங்களையும், அலங்காரங்களையும், அமைந்தெழுதிய சித்திரக்காரரும் அவரே, ஆததம் அரண் குடியிருக்கும்பொழுட்டு, இரண்டுகால நாட்டி, இரத்தமாகிய நீரேசோதது, மாமலச்சுவரொழுப்பி, எனபுகழிகளைப்பாப்பி நாமபக கயிறுகளாற கடடித், தேரலாகிய கூரைமேயநது, ஒன்பது வாயில் விட்டுச் சரீர்விட்டடைச்செய்த கொத்தனாரும் அவரே, அநதவிடு பி ராணவாயுவால் சஞ்சரிககச்செய்த மந்திரவாதியும் அவரே, நமகருத் தெரியாமல் நயமுடைய சித்தங்களில் வசிக்கிற சித்தரும் அவரே, தேகவிடு தானே, வளரவும், நிமிரவும், குனியவும், நடக்கவும், ஓட வும், இருக்கவும், படுக்கவும், தூங்கவும், பல்வேலைகளைச்செய்யவும், உண்ணவும் உண்ணுகின்ற பதாரததங்கள் ஜீரணித்து உடலெங்கும் பாலவும், மனமானது சஞ்சரிககவும், ஆலோசிக்கவும், கண்ககவும், துண்ககவும், பஞ்சேசநிதியங்களை பல இனப்பங்களை அதுபவிக்கவும், நமமுடைய ஸவாதீனமில்லாமல் சுவாசநானே ஓயாமல் நடந்துகொ ண்டிருக்கவும் செய்த பாமதயாநிதியும் அவரே

இரதப்பூமிவைக கடவுள் உண்டாக்கி எத்தனையோகாலமாகி யும் என்றும் புதிதாய் உவளப்பமாயும் செழிப்பாயும் மிருககின்றது ஒருபொருளை நாம் விட்டில் வைத்திருந்தால் எத்தனை காலமானாலும் அநதப்பொருளமட்டு மிருக்குமேயல்லாமல் அது பலபொருள்களை உண்டாக்காது பூமியோடுவென்றால் ஒன்று கோடியாகச் செய்கின்ற து ஒரு நெல்லை விதைக்கால் எண்ணிமுடிவாத அநேகநெற்கள் உண் டாகின்றது ஒருமரக்கால கானியத்தை இருபது மரக்காலாகவும் ப ததுமரக்கால தானியத்தை இருநூறுமரக்காலாகவும் பூமிவிளைவிக் கின்றது கடவுளுடைய ஆகைஞயினால் பூமிமுதலிய பஞ்ச பூதங்க ளும் சகலவஸ்துக்களும் மனுஷர்களுக்கு ஊழியக்காரர்கள் போல வேலைசெய்கின்றன வென்பதை அடியில் விவரித்துக் காட்டுவோம்.

பூமியானது சகல சராசரப் பொருள்களும் அடங்கிய பண்டக் காலையி ருப்பதமன்றிப் பயிரிடுகிற குடியானவனபோல நவதானி யகளுையும் இதரபோஜன பதாரததங்களையும் நமக்கு விளைவித்துக் கொடுக்கின்றது அப்புஜலக்காரியைப்போல ஸாநபானாதிகளுக்கு உதவுகின்றது. காற்றை ஆலவட்டக்காரனபோல நமக்குச் சாமரை போடுகின்றது. நெருப்பு சமைப்பதற்குரியபோல நளபாகமசெய்கி ன்றது, ஆகாசம் தீபம் ஏதுகிறவனபோலச் சந்திரசூரிய நகந்ததிட முதலிய தீபங்களைத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. மேகங்கள் ஜலமி வற்றக்கிற பெண்களுக்குச் சமாமையிருக்கின்றன. நதி-ஏரி-குளம்-

முதலியவைகள் ஜலம் வைக்கிற கடாரங்களாயிருக்கின்றன. விருக்த
 சாதிகளும், பயிர்பூண்டு முதலியவைகளும் பலசரக்குக் கடைக்காரர்
 களேபோல இலை-பூ-காய-கனி-சிழுகு-தானிய முதலிய பலசம்பரங்க
 ளைக் கொடுக்கின்றன, மலைகளும், கடல்களும் அதன் வியாபாரிகள்
 போல நவரத்தமுதலிய பலதிரவியங்களைக் கொடுக்கின்றன. பூசெச
 டிகள் பூவிழைக்கிற பெண்களாயிருக்கின்றன பலமுலிகைகள் மரு
 த்துகொடுக்கிற வைத்தியர்களாயிருக்கின்றன, பூஞ்சோலைகள் நாட
 கசாலைக்குச் சமானமாயிருக்கின்றன மயில், அன்னம், கோழி, கொ
 க்கு, முதலிய பகடிகள் நாட்டியப்பெண்களேபோல நடனஞ்செய்கின்
 றன. குயில், கிளி, பூவை, வானம்பாடி, முதலிய பகடிகள் பாட்கா
 களேபோல லச சங்கீதம்பாடுகின்றன காகம், பருந்து, கோழி முதலிய
 பறவைகளும் பலவி, அரணைமுதலியவைகளும் விடுகத்தஞ்செய்கிற
 பெண்களேபோலப் பலப்பூசுக்கொடியும், இறந்ததுபோல பலஜநதுக்க
 ளையும் பகடிகளின்றன பருத்திச்செடி, பட்டுப்பூசு முதலியவைகள்
 நமக்கு வஸ்திரவியாபாரிகளாயும், நாய், ஆடு, புலி, கரடி முதலியவை
 கள் நீசாலை, பேராவை கம்பளம் இவைகளைக் கொடுக்கிற வாதக
 ர்களாய் இருக்கின்றன தேனீக்கள் தேன கொடுக்கின்றன பசு, எ
 றுமை, ஆடு முதலியவைகள் பறகாரிபோல மக்களுக்குப் பால் கொடுக்கி
 ன்றன காளை, குளை, குதிரை, யானை, ஓட்டகம் முதலியவைகள் வா
 ள்களையார் நம்மைச் சுமப்பதுமன்றி, இன்னும்பல வேலைகளுக்கும்
 உதவுகின்றன அந்நமிருக்கக்கூறும் புல வைக்கேரல் முதலியவை
 கள் ஆகாரங்கவாயிருக்கின்றன. எருடபு முதலியவைகள் விடுபெரு
 த்துவளவேபோலப் பலவிதமாய்க் கிந்திக்கக்கூற வஸ்துக்களைப்படுத்தி
 து விட்டடைச்சுத்தம்செய்கின்றன, நாய்கள்காவற்காரரைப்போலவிடு
 க்குகின்றன. கழுநாயும் நமக்காகப் பலபாஷ்களைச் சுமக்கின்றன
 சேவல்களும், செம்போதனங்களும், காகங்களும் நம்மக்குச் சூரியராஜன்
 வருகையைத் தாடுகிறகட்டியக்காரர்களாயிருக்கின்றன சிங்கம்புலி
 கரடி முதலியதுஷ்டயிருக்கின்றன, பாம்புதேன்முதலியவிஷ ஜநதுக்க
 ளும் தெய்வப்பயத்தைப்போதிக்கிற குருவுக்குச் சமானமாயிருக்கின்
 றன. நயமுமபயமும்காட்டிப்பிள்ளைகளைவளர்க்கும் தாயேபோலக்காரு
 ண்ணியமுதலியபாசியகடவுள் அந்நத்ததுஷ்ட ஜநதுக்களையும், இடி-டு
 றுவகாரதுஷ்டகம்பம்-கூடாமய்யாதமுதலிய துன்பங்களையும், நமக்கு
 தெய்வப்பயமுட்பகதியுடைய நற்குணங்களும் உண்டாவதற்காகச் சிவபு
 திருக்கிருரென்பது நிச்சயமேனையினும் அந்நத்ததுஷ்ட ஜநதுக்கள்

ஆக, துன்பங்களாலும், நமக்கு அடிக்கடி உபத்திரவம் உண்டாகாதபடி அவைகளை அடக்கிவைத்திருக்கிறோமென்பது அபரோகூடம் அல்லவா என்களமிஞ்சாதபடி பூமிகளையும் பாம்புகளமிஞ்சாபடி கிரிமயிமூல வியவைகளையும், அப்படியே இது துஷ்டமிருக்கக்கூடுவெவ்வேறு சததுருக்களையும் சுவாமியென்பண்ணியிருக்கிறா-மேலே நாயிலரித தபடி உலகத்திற்காணப்பட்ட பொருள்களில் ஒன்றே ஸுமநமக்கு உபயோகமற்றதாயிருக்கவில்லை.

மேற் சொன்னவஸதுக்களுமன்றி பூமண்டலத்திலுள்ள சகல மனுஷர்களும் ஒருவராகொருவர சகாயமாயிருக்கும்படி சுவாமியென திருக்கிற விசித்திரம் அதிசயிக்கத்தக்கதாயிருக்கிறது ஒருருமெபத்திலுள்ள பலபெயர்கள் பலதொழில்களைச் செயது அநதக்குமெபத்தைத் தாக்குவது போல டலகமாகிய பெரியருமெப சமராகூணாத தமரக்கசகலஜனங்களுமபிரயாசப்படுகிறார்கள்-ஒருவன் டோராஜலயிருந்தாலுமஎழையானலும்-அவன் ஒருநாளஜீவிக்கிறதற்கும் எததனை போனனங்கிடைப்பதற்காகநிலத்தைவெட்டித்திருத்துகிறவர்களும் உழுகிறவர்களும்-பயிரிடுகிறவர்களும் ஜலம்பாய்சுகிறவர்களும் களைபிடுகுகிறவர்களும், காலலகாகிறவர்களும்- அறுத்துக்களமேசாகுகிறவர்களும்-தானியங்களைக்குத்தி-அரிசியாகி விற்றிறவர்களும் இவ்வகையாக அதிற்சம்பந்தப்பட்டவர்கள் இத்தனைபெயரெனறுகணக்கிடக்கூடமா, அப்படியே உப்புமுதலகாபபூரம் வரையிலுள்ள சகல சாமக்கிரிகளும் காய்கறிகளும் நமக்குக் கிடைப்பதற்காக எண்ணிக்கையிலாதஜனங்கன்பலவிடங்களிலபலவிதமாகப்பாடுகிறார்கள் வஸ்திரம் நமக்குக்கிடைப்பதற்காகப்பருத்திவிதைத்தெடுத்தப பஞ்சாக்கி க்கொட்டி நூற்றுச் சாயநதோயத்துடுவது வன திரமாகிறவரையில தேகப்பிரயாசப்பட்டவர்களுக்குக் கணக்குண்டா சமையலுக்குவேண்டியவிறகுமநீரும் கிடைப்பதற்காக அநேகாவிறகு வெட்டி விக்கிறார்கள், அநேகாநதிவிரகுளமுதலியவைகளை வெட்டுகிறார்கள் அநேகா நமக்குநடக்கப்பாணைசெய்ப்பனியுகிறார்கள் நமக்குவிடுகட்ட அநேகாசெய்கலஞ்செண்ணுமபுமுதலியவைகள்செய்கிறார்கள் அநேகாமரங்களவெட்டி-அறுத்துப்பலகையக்குகிறார்கள் அச்சர்கள், மந்திரிகள், படைவீரர்கள், நியாயதிபதிகள் முதலானவர்கள் நமக்குச்சததுருபயம்ல்லாமலும் அநியாயமடவாமலும், சாவஜாக்கைகயாகப்பாதுகாக்கிறார்கள் குருமார், உபத்திரவயா முதலியோர் நமக்கும

உலகமுழுவதும் ஒரு ராஜ்யமாய்

நம்முடைய பிள்ளைகளுக்கும் ஞானோபதேசம் செய்கிறார்கள், வைத்தியர் கலதச்சா, கொல்லாதடாரவன் ஞானாநாவிதா சொககாரோணியர் முதலானவர்கள். நமக்காகப் பலதொழில்கள் செய்கிறார்கள்.

[illegible]

உலகமுழுவதும் ஒருகுடும்பமென்பதற்குப் ஒரோசகமேனா தற்கும் இன்னும் அநேகபிரததியடசப்பிரமாணங்களுடன் பூகோளத்தைச் சோதனைசகலகண்டங்களிலும் வசிக்கிற சாவலுணங்களுக்கும் தேக்கங்களும், அவயவங்களும், குணகுணங்களுமாய், இப்பதுன்பங்களும, சரவுவாழவுகளும், எள்ளளவுமவீததிராசமிலலாமலே ஒரேதன்மையாயிருக்கின்றன. சகலபாஷைகளிலும் உள்ள இலக்கணம், இலக்கியம் கணிதம், வியாயம், தாக்கமுதலியநூல்களும் வீதவாண்களுடைய கற்பனைகளும்வரம், மாதம், ஆண்டுமுதலிய அணக்குகளுபச்சலேதேசத்தாருக்கும், சமேதேசங்களுமாய் ஒரேவகையாயிருக்கின்றன, பூமிசார்ந்திலும், அந்தத்தேசங்களுக்குரிய சேதனோஷணபேதங்களிலும், ஆகாரவீததிராசங்களாலும், சிலதேசத்தார வெணுப்பாயுந் சிலதேசத்தார்க்குப்பாயுமிருக்கிறாக்களேயன்றிவேறுகாரணமல்லவே ஒருதேசத்திலுள்ள நகரவாசிகளுக்கும், கிராமவாசிகளுக்குப், பேச்சுமுதலிய சிலவிஷயங்களிலிசிறிதுபேதம் உண்டாயிருப்பது சகலச்சகாரணமேயல்லாமல் இயற்கைக்காரணமல்லவே, ஒருபிராயணம் வீட்டுக்குமுதலையையப்பால்பருவத்திலே ஒருதாழ்ந்ததிராசத்தையான தனவீட்டிலேகொண்டுபோயவன் தந்தால் அந்தத்தாழ்ந்ததிராசப்போலவேபேசவும்கூடவாய்க்கத்தக்கதொன்றாம், ஒருபறையன் வீட்டோடுபிள்ளையப்பிராயணம்

கொண்டுபோய வளாததால் பிராமணனைப் போலவார்த்தையும், நடை
 பாவனைகளும் உண்டாகும் இதுவே சாகை காரணமென்பதைக் கா
 டுகின்றது பிராமணப்பிள்ளை பூணூலு, விழுதி ருத்திராக்ஷத்தினு
 டிற் கவிலலைபறையனை விட்டுப்பிள்ளை, மட்டுமேயுகிறேனோ, குடுவை
 கந்தையுடனபிறக்கவிலலை, ராஜபுத்திரர்கள் தலையில் கிரீடமகையில்
 செங்கோலுமபிதாமபரமுமதரித்துக்கொண்டு கனகவிக்கிரமபோல
 அநிசநதாமாயபபிறக்கவிலலை, எழைப்பிள்ளை, இரத்தகுடிகுபுஷ்டி
 டுடனகோவண்ணடியாய்க்குருபியாடபபிறக்கவிலலை அரசனவிட்டுப்
 பிள்ளையாயிருந்தாலும் ஏழைவிட்டுப்பிள்ளையாயிருந்தாலும் எல்லாப்
 பிள்ளைகளும் ஒருகோவணத்தாகும் கத்தியிலாமல கத்திரிவானத்து
 டனுமரிதாநவாயும, தூய்பலமாயும, பிறக்கின்றன பிறந்தபிறப்பாடு
 னநதஜாதியைப்பிள்ளையாயிருந்தாலுமபிதாமபுத்திரமாயும படியர்
 விட்டாலுத்தியிலுக்கொருகொழுந்தாயும பிரவாததிக்ருமென்ப
 துபாவாக்குமஸவாநுபோகமாயிருக்கின்றது சகலமன்னுயிரகளுக்
 குமஏகபிதாவாகியகடவுளெல்லாருக்குமொருதுவிலைமழைமெய்யவும்
 எல்லாருக்குமசந்திரசூரியகூத்திரங்கள் பிரகாசிக்கவுமெல்லாருக்கும்
 சமானமாகப்பஞ்சபூதங்கள் வேலைசெய்யவும் ஆகனாபித்திருக்கிறார்
 அபேதமாக எல்லாமனுஷாகளுமவியாதிமுதலியதுன்பங்களாலபிடிக்க
 கப்பட்டு அந்நிபகாலத்தில்தங்களுளோடுகூட ஒன்றுங்கொண்டுபோகா
 மல்யிறந்துபோகிறார்களிப்படிப்பட்ட பலகூடநிறங்களுளால் உலக
 மெல்லாமொருகுடும்பமென்பதுமஹேஜாதியென்பதும நிதாசநமாயி
 ருக்கின்றது.

ஒருசிறியகுடும்பகாரியமநடப்பதற்குப்பெரியா சிறியவெனகிற
 அநதஸ்துக்கிரமயிருக்கவேண்டியதுஎப்படி அவசியமோ, அப்படியே
 உலாமாகிப்பெரியகுடும்பம் உஜ்ஜீவிப்பதற்கு அரசரென்றும், குடிக
 ளொன்றும், மேலோரென்றும், கீழோரென்றும், கனவானகளுன்றும்
 தரித்திரர்களென்றும் பலஅநதஸ்துகளிருக்கவேண்டியது முக்கியம்
 அப்படிப்பட்டதாரதமயியிலலாமுச்சுன்னும்கூடானஸகந்தர்களாயிரு
 நதால்தலைக்குத்தலைமுப்பாயாஜநீதியும்பலதீதாழில்களும் நடவாமல
 விபீதம்உண்டாகுமென்பதுநிச்சயமே மேலான அநதஸ்துள்ளவாக
 னுக்கு அநதஸ்துக்குத்தக்க சிரமங்களும், கவலைகளும், சத்துன்பமும்
 ரேகங்களும், அதிகமாயிருக்கின்றன அவ்வளவு கஷ்டங்கள் தாழ்ந்தப
 தியிலிருப்பவர்களுக்கு இல்லை அவ்வுடன்படுமாரி பிரபாசமாந்து

அவர்களுக்கு ஆரோகியத்தையும், மனோமயம் ததையும், பரமசீநோஷத்தையும் கொடுக்கின்றது தாங்களாகிய யிருக்கிற விடுகள அசைந்தாலும்தாங்கள் அசையாமல் சோமபலிப்பை கொண்டு நுகுகிறதனைவர்களுக்குச் சரிசமமும் மனோதிபதியுமுமுதல் யிருக்கின்றன பல தேசங்களைப்பிடித்ததால் ஒரு அரசனுக்குள்ளாவளவுசக்தேதாஷ்ட உண்டாகுமோ அவ்வளவுசநதேதாஷ்ட-கூல் வேலைசெய்துசொற்பபொருளைச் சம்பாதிக்கிறவழிகளும் உண்டாகின்றது இவ்விதமே ஒரு விஷயத்தில்கூறவுள்ளவா னோலேரொருவிஷயத்தில அநிகப்படுத்திச் சகலமையும் சமமானமாகுகூறிகிற கிருபாசமுதகிரமாய்கடவுளை அநவரத முகதியானிக்கும்படி எதிர்களுக்குப் பாதிககவேண்டும்

தெய்வத்தைப் படைவதற்குப் புண்ணியமே வழியாயிருப்பதால் ஸ்திரீகளுக்கும் புண்ணியமே பதேதாருசெய்வது முக்கியமாயிருக்கின்றது புண்ணியத்திற்குப் புண்ணியமே சமானமல்லாது அதற்கும் உபமானைச் சொல்லவே ரொரு பொருளுமில்லை-புண்ணியமே புத்தி-புண்ணியமே சித்தி-புண்ணியமே சக்தி-புண்ணியமே முக்தி - புண்ணியமே வேதாந்தம் புண்ணியமே போகாந்தம்-புண்ணியமே சித்தாந்தம், சகலசாஸ்திரங்களும், வேதங்களும், வேதாங்கங்களும், இதிகாசபுராணதிகளுமாவதோத்தரிப்பது புண்ணியத்தையே, வேதாந்தங்களும் சித்தாந்தங்களும், ரீஷிசுரர்களும், வித்தியாரபர்களும், சதாநேசிப்பதூர் பூசிப்பதும், உபதேசிப்பதும் புண்ணியமே சந்நியாசிகளும் தபோபாதனர்களும், சாவசங்கப்பரித்தியாகஞ்செய்வது புண்ணியத்திற்காகவே, உணவதம் எனமதமென்று துணமதமாகச் சமவாதஞ்செய்கிற சகல சமயவாதிகளும் புண்ணியம் ஒன்றையே அவிரோதமாக அங்கீகரிக்கிறார்கள பரம்பரவஸது நராவதாஞ்செய்ததும் பாபத்தை நீக்கிப் புண்ணியத்தை நிலைநிறுத்துமபொருட்டே ஆதியில் அநேக மகாத்மயாக்கள் தலைகொடுத்தது நிலைநிறுத்தினதும் புண்ணியமே இல்லறமதமுறவறமென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டறங்களும் புண்ணியமே, பகதாக்களைச் சக்தாக்களாகுவதும் புண்ணியமே சுததாக்களை முகதாக்களாகுவதும் புண்ணியமே சகல இகபராததங்களைக் கொடுப்பதும் புண்ணியமே-மானுஷிகத்தைத் தெயவிகமாக்குவதும் புண்ணியம்.

மோட்சத்திற்கும், நாகத்திற்கும் எப்படிப்பேதமோர் அப்படியே சிஷ்டர்களும் துஷ்டர்களும் பரம்பர வித்தியாச முள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள் இந்த உலகத்திலும் புண்ணியவான்களுக்குப் பூவுடையும, துஷ்டர்களுக்குத் தூவுடையும உண்டாகின்றன சிஷ்டர்களுக்கு எங்கும் பிரகையாதி, துஷ்டர்களுக்கு எங்கும் அபுகதியாதி சிஷ்ட

டாக்டர் சரஸ்வதி மித்ராக்கள், துஷ்டர்கள் சாவலோக் விசேஷிகள்
 அச்சாகரும சியாய் திபதிந்ரும சிஷ்டாநுக்கிரமம் துஷ்டநிகிர
 கமும செய்கிறார்கள் தேசுதிபதிகள் கூடியவரையில் யோக்கியாக
 னையேதே தருகி உத்தியோகங்களைக் கொடுக்கிறார்கள் தெர்யா
 மையினுதம் பக்திபாகம் முதலிய காரணங்களாலும் அயோக்கியா
 கள் உத்தியோகங்களில் நியமிக்கப்பட்டாலும் அவர்களுடைய அ
 யோக்கியதை வெளியான மாதந்திரத்தில் அவர்களை உத்தியோகங்களி
 லிருந்து தள்ள யாவரும் வழித்தேடுகிறார்கள். பெற்றதரயதந்தைகளு
 ம் நல்லபிள்ளைகளை நேசித்துக் கெட்டபிள்ளைகளைத் துஷ்டிக்கிறா
 கள் நல்லவன் ஏதேனும் சியாய் நகராலும் அவனுடைய வாரதையை
 பரிமாணமாகக் கொண்டு அநந்தியவர்களை பலராயிருந்தாலும் அவ
 ராளுடைய சாஷியங்களைத் தள்ளி சியாய் சபையா தீர்மானிக்கிறார்
 கள் கூடியமட்டும் நல்லவர்களை யேதேடி அவர்களிடத்தில் கொடுக்க
 லவாகதல் செய்ய யாவரும் விரும்புகிறார்கள் நானயமுள்ளவாததக
 ர்களிடத்தில் யாவரும் சரங்குகளைக்கொள்ள அபேஷிக்கிறார்கள்
 பெண்ணிடங்காராக நற்குணமுள்ள புருஷர்களுடைய பிள்ளைவீட்டு
 க்காரர்கள் நற்குணமுள்ள பெண்களையுந்தேடி விவாகஞ்செய்து பெ
 ரும்பாறும் வழக்கமாயிருக்கிறது யஜமான துஷ்டனாயிருந்தாலும்
 அவன் நல்லவர்களை யேதேடித் தனக்குள் வேலைக்காரர்களாக வைத்
 துக்கொள்ளுகிறான்.

சிஷ்டர்களால் ஒருவருக்கும் துன்பமில்லாதபடியால் சிஷ்டாக
 னைத் துஷ்டர்களும் பூஷிக்கிறார்கள் துஷ்டர்களால்யாவருக்கும் உப
 திர்வமானபடியால் துஷ்டர்களைத் துஷ்டர்களும் தூஷிக்கிறார்கள்,
 துஷ்டனைத் துஷ்டனென்று சொன்னால் அவனுக்கே கோபமவரும்
 அப்பினைச் சிஷ்டனென்று சொன்னால் அவனுக்குச் சந்தோஷம் உண்
 டாகும துஷ்டனை, அவனுடைய பெண்சாதியும் பிள்ளைகளும்
 நம்பார்கள் துஷ்டர்களும் வசைகைக்கரியமாய்த் தாறுகள் நல்லவர்
 கென்று பகிரவேஷம் பூண்டுகொண்டால் மட்டும் அவர்களிடத் உ
 ளத்தில் ஜீவிக்கலாமெயாழிய வேறுவகையில் ஜீவிக்க மாக்கமின
 லை இந்நகரணத்தைப் பற்றியே உலகத்தில் கள்ளஞானிகள் வின
 தாரமாயிருக்கிறார்கள் ஒருவனுக்கு அழகும், தனமும், வீததையும்
 இவ்லாதிருந்தாலும் அவன் நல்லவனாயிருப்பானால் அவனிடத்தில்
 யாவருக்கும் கௌரவம் அவனைப் பாரக் கப்பாக்கப் பரிபழம் சர
 துஷ்டியும் உண்டாகின்றன வடிவில் மனமதனாயும் நிர்வியவானாயு
 மிருந்தாலும், அவன் துஷ்டனாயிருப்பானால் அவனிடத்திலாவரும்

ககும் அருவருப்பும் அவமதிப்பும் உண்டாகின்றது. சிறுபிள்ளைகளில் சிறுபிள்ளைகள் கொடுமையாகக் கட்டியிருக்கிறவழக்கமே சாக்ரி பமாயிருக்கிறது ஊருக்கு ஒருநல்ல அதிகாரிவந்தால் அவனை யெல்லாம் கொண்டாடிக்கொண்டு அவனுடைய சேஷமத்தைப் பிராத்திரக்கிருக்கிறார்கள். அவனபரமதுஷ்டனாயிருந்தானால் அவனால் துன்பம் டைந்தவர்கள் துன்பமடையாதவர்கள் எல்லோரும் ஏகோபிததுச சமயம் வரும்போது அவனைக்கெடுக்கக் கங்கணம்கட்டிக்கொள்ளுகிறார்கள் வீடுகளிலுமவீதிகளிலும் பலபோபேசுகிறவாத்தைகளைக் கவனித்தால் இன்னுனநல்லவன் இன்னுன கெட்டவனென்கிறவாத்தைக் கலவாமலிராது விவரநெரியாத குழந்தைகளும், நல்லவர்களிடத்திற் பிரியத்தையும் துஷ்டர்களிடத்தில அப்பிரியத்தையுங் காட்டுகின்றன

சத்தியம், பொறுமை சாந்தித்தைய, தாக்ஷினியம், இரக்கம், உபகாரம், நிகாவம், நீதிமுதலிய நற்குணங்களை மெச்சாதவர்களையார் அந்த நற்செய்திகளைத் தங்களுக்கு யாவருஞ்செய்யவேண்டுமென்று விரும்பாதவர்கள் யார்? அங்ககாரம், பொய், சூது, வஞ்சகம், களவு கொலை, கோபம், லோபம், மேரகம், குரோதம், மதம், மாறசரியம் கொடுமை, அநீதிமுதலிய தாசசெய்கைகளைப் பிறரிடத்திற்கண்டால் அவைகளை வெறுக்காதவர்கள் யார்? அந்நச்செய்கைகளைத் தங்களுக்கு ஒருவரும் செய்யக்கூடாத தென்று அபேக்யாதவர்களையார் ஒரு உபகாரியைக்கண்டால் அவனைப்பிரியமாக உபசரிக்ாதவா யார் ஒருவன் தாங்கக்கூடாத துன்பத்தை யனுபவித்தால் அவனுக்கா இரங்காதவர்கள் யார்? ஒருவன் மற்றொருவனை அநியாயமாக உபதிரவஞ்செய்தால் அந்நக்கொடியனைக் கோபிக்காதவர்கள் யார் ஒருவனுடையகண்ணில வேறொருவன் குத்திவதை நாமபாத்தால் நமூடையகண்களும் நோகின்றன ஒருவன் வேறொருவனை அடித்தா அதைப்பாக்கிற நமமூடையதேகமும் வலிப்பதுபோ லிருக்கின்ற தங்களுடைய சொந்தத்துக்காக அழாதவர்களும் பிறா துக்கத்தாக அழுகிறார்கள் துன்பம் அந்நிபபழிக்க கலலைப்போற கடினசித்தநகொண்டிருக்கிறவர்களைத் தவிர மற்றயாவரும் துன்பப்படுகிற புண்ணியவர்களைக்கண்டால் இரங்காமலிரார்கள்

தைகளிற் சொல்லப்படுகிற சத்திகளைக்கூடப் பூஜிப்பதற்கு விசேஷத்தினான் அசாதுக்கள் நீதிப்பதும் யாவரும்கூடப்படுகின்றன இராவணன் இராமதகரோகசெய்தார்

யல்லாமல் நமக்கெனன துரோகஞ்செய்தான துரியோதனன தாம புத்திராதிசங்குத தாயாதியேயல்லாமல் நமக்குத் தாயாதிபல்லவே, அரிசசநதிரன நமக்கெனன உபகாரமசெய்தான் நகூத்ததிரையன நமக்கெனன அபகாரமசெய்தான இராமாயணத்தில் இராமா தமதுபத்தினியைப்பிரிந்து அழுகிற இடத்தை நாம் வாசிக்குமபொழுது சீதையுடனே நமமுடையபத்தினிகளும் போய்விட்டதுபோல நாழம்கூட அழுகிறோம் அவருடைய படைகளாகிய குரங்குகளுடனே நாழம்கூடிகொண்டு இராவணதிகளுடனே மனோயுத்தமசெய்கிறோம் அந்தக் குரங்குப் படைகளுக்குத் திரணசேதமவநகாலும் நமக்குப்பிராணசேதம் வந்ததுபோல வாடுகிறோம் இராமபாணத்தால் இராசூத பபிணங்கள் மலைமலையாக குவியும்பொது நமக்கு இராமா கனகாபிஷேகமசெய்ததுபோல நாம் ஆநந்தபரிசுராகிறோம், தாமனமுதலிய பஞ்சபாண்டவர்களும் அரிசசநதிரனும் இராஜஜியங்கனையிழந்து பரிதபிக்குமபொழுது நமமுடைய இராஜஜியங்களும் போய்விட்டது போல நமும் அநுதரப்படுகிறோம் பின்பு அவர்களுக்குப் பட்டாபிஷேகமான வுடனே நமக்கும் பட்டாபிஷேகமானதுபோல மகிழ்ந்து அவர்களுடனே நாழம் மனோராசசியஞ்செய்கிறோம் இவைமுதலிய காரணங்களால் புண்ணியத்தினமேல் பிரியத்தையும் பாபத்தினமேல் வெறுப்பையும் மனுஷர்களுக்கு உபவகுணமாக ஸவாமிகொடுத்திருக்கிறுடனபது பிரத்தியகூப பிரமாணமா யிருக்கின்றது

புண்ணியமசெய்வது பிரயாசமென்று சிலர் நினைப்பார்கள் அப்படி நினைப்பதுதப்பி சர்ணவயிற்று வளர்ப்பதற்காக சமுத்திரத்தினை செய்தும, மலைகளவறியும், ஆரணியங்களைக்கூடாது, தேசாதிதேசங்களெல்லாதிரிந்தும் பலதொழில்களைச்செய்கிறார்கள் யுத்தங்கத்திற்போய்ச சண்டைசெய்து பிராணனைக்கொடுக்கிறார்கள் மனுஷனுடையசெய்கையே தேவதாரிமாணமோவென்று பிரமிக்குமபடியான சிற்பவேலைகள் சித்திரவேலைகள் நீராவிநதிரங்கள், இருப்புலங்கள, கந்தித்த பாலமுதலிய அருமையான வேலைகளைச்செய்கிறார்கள் அகோரத்திரம் பிரயாசப்பட்டுப் பலசாஸ்திரங்களையும் பலதொழில்களையும், கற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள் இப்படிப்பட்ட அதிசயமான காரியங்களைச்செய்கிற மனுஷர்களுக்கு உண்மை, சாந்தம், பொருமை, முதலிய புண்ணியங்களைச்செய்வது மஹாபிரயாசமா அவைகளைச்செய்ய அலையவேண்டுமா கேகப்பிரயாசப்பட்டு வேண்டுமா இல்லையே

பாவஞ்செய்வது கஷ்டமேதவிரப் புண்ணியஞ்செய்வது கஷ்டமல்ல, உளளகாரியத்தை உளளபடி சொல்வதுதானே உண்மை நடநகாரியத்தைக்கூட்டாமற் குறைக்காமல் நடந்தபடியேசொல்வது எவ்வளவு விரிதானகாரியம் நடவாதகாரியத்தை நடந்ததுபோலப்பொய்சொல்லுகிறதாயிருந்தால் முன்னுக்குப் பின்விரோதமில்லாமல் முந்தியே ஆலோசித்துக் கற்பித்துக்கொண்டு ஆகாசமாளிகைகட்டுவது போலப் பொய்கோடடைகட்டுவது எவ்வளவு வருகதமாயிருக்கின்றது அளத்திரமில்லாத சுவருக்கு ஆயிரம்முட்டுக்கொடுப்பதுபோல ஒருபொய்யை உதாசீக அனேகம்பொய்களைச்சொல்லியும் பிரயோஜனமில்லாமல் “கெட்டிக்காரனபுன்று எட்டுரோயில்கெரியும்” மென்பதுபோல எப்படியும்பொய் வெளியாகின்றது கொலை-களவு-மோசம்-வஞ்சகம்-பரஸ்சீரீகமனம் முதலிய கொடியசெய்கைகளைச் செய்வதற்குத் தகுந்தசமயங்களும், ஆயுதங்களும், சகாயங்களும் தேடிக்கொண்டு அந்தச்செய்கைகளைச்செய்வது எவ்வளவுகஷ்டமும் வருத்தமும் அச்சமும் பிராணசங்கடமுமாயிருக்கின்றன அந்தச்செய்கைகளுக்கு விரோதமான புண்ணியங்களைச்செய்வது எவ்வளவு யிலேசாயிருக்கின்றது

சாவசாட்சியாகிய கடவுள் பாபபுண்ணியங்கள் தெரியும்படி மனோசாட்சியாகிய தீபத்தை ஒவ்வொருவருடைய உளளத்திலும் ஏற்றி வைத்திருக்கிறானென்பது சத்தியமே விவரத்தெரியாதபாலாகளும், சித்த எவாதினமில்லாத பைத்தியக்காரர்களும் தவிர மற்றயாவரும் படித்தவர்களாயிருந்தாலும், படியாதவர்களாயிருந்தாலும் நன்மை தீமைதெரியாதவர்கள் ஒருவருமில்லை படியாத மூடாசன்களுக்குத் தாமாதாமங்களைச்சேர்த்த சில நுட்பமானவிஷயங்களை தெரியாமலிருந்தாலும், ஸ்தூலமாய தாமம் துன்னது, என்பது யாவருக்கும் தற்சுப்பமாகத் தெரிந்திருக்கின்றது ஆனதுபற்றியே “நெஞ்சையொளித்தொருவஞ்சகமில்லை” என்றும் “தன்னெஞ்சரியாத பொய்யில்லை தாயறியாத சூயில்லை” என்றும் “தன்னையறியாத சன்னதமில்லை” என்றும் பெரியோர்களுடைய வாக்கியங்களிருக்கின்றன மனோசாட்சியாகிய தீபம் பாபபுண்ணியங்களை நமக்குக்காட்டுகிறதந்தவிர நாம் பவமசெய்யும்பொழுது நமமைச்சுடுகின்றது புண்ணியமசெய்யும்பொழுது நமமைப்புகழ்ந்து சந்தோஷிக்கின்றது ஆகையால் மனோசாட்சிக்கு விரோதமில்லாமல் நடக்கிறவர்களே புண்ணியாதமாகுகள்

கண்ணாடியில் தோன்றுகிற நம்முடைய பிரதிபிம்பம் நாம்செய்வதையெல்லாம் தாதுஞ்செய்து காட்டுவதுபோல நமக்குப்பிரதிபி

பமாகிய உலகம் நாம் செய்வதையே நமக்குச் செய்கின்றது நாம் ஒரு வண்புகழ்நதால் அவனும் நம்மைப்புகழுகின்ற நாம் ஒருவனையிகழ்நதால் அவனும் நம்மையிகழுகின்ற நாம் ஒருவனுக்கு உபகாரம் செய்தால் அவனும் நமக்கு உபகாரஞ்செய்கின்ற நாம் அபகாரஞ்செய்தால் அவனும் நமக்கு அபகாரஞ்செய்கின்ற ஒருவன் ஏழையாயிருந்தாலும், அவனுக்கு நாம் தீங்குசெய்தால் அவனும் ஒருசமயத்தில நமக்குத் தீங்குசெய்வது கூடாதகாரியமல்ல கொசுக்கும் யானைச்சாடுகின்றது குப்பையுயர்ந்தது கோபுரத்தைப் பூடுகின்றது பெரிய பொருள்களைச் சிறியசெல்லும் பகிழ்த்து நாசமாக்குகின்றன நாம் எதைவிதைக்கிறோமோ அதுவே நமக்குமபலிக்கும் வேம்பைவிதைத்தவனுக்கு வேம்பேயல்லாமற் கரும்புகிடைக்குமா, பாம்பைவளாதவனுக்கு விஷமேயல்லாமல் ஆமிரதங்கிடைக்குமா, அப்படியே நாம் நன்மைசெய்தால் நன்மையும் தீமைசெய்தால் தீமையும் நமக்கே லபிக்கிறபடியால் தீமையைவிட்டு நன்மையைப் பிடித்துக்கொள்வது வேகமாயும் நம்முடைய சுயப்பிரயோஜனமாகவும் இருக்கின்றது

துஷ்டர்களுக்கு அவர்களுடைய தூமராககங்களே அவர்களைத் தண்டிக்கிற ஆயுதங்களாயிருக்கின்றன பேருணடி சோம்பலமுதலிய தூக்குணங்களை மேற்கொண்டவர்களுக்கு அஜ்ரணம் வியாதி ஆயுசு நஷ்டம்முதலிய பலதுன்பங்கள் வளாகின்றன மதுபானஞ்செய்கிறவர்கள் பணத்தைக்கொடுத்துப் பைத்தியத்தை விலைக்குவாங்குவது போல பலதுன்பங்களுக்கு ஆளாகிறார்கள் அவர்களுடைய குடியே குடியைகட்டுக்கின்றது தாடியென்றும், தாரமீனென்றும், மேத்தியமென்றும், அமேத்தியமென்றும் பேதநதெரியாமல் வீட்டைவிறந்து மாட்டைவிறந்து உடைமைகளைவிறந்து, மானங்கெட்டு, மரியாதைகெட்டு மதிக்கெட்டு விதிக்கெட்டுப் பெண்சாதியொருபக்கம் பிள்ளைகளொருபக்கம், தாங்கொளருபக்கமாகத் திரிகிற குடியாகளுடைய பொருமையை என்னென்றுசொல்லலாம். இளளினகடையே அவர்களுக்குக்காணிபாக்கி குப்பைமேடே அவர்களுக்குக் குடியிருப்பு புழுதியே அவர்களுக்குப் போரவை சாமபந்தம் அவர்களுக்குச் சப்பிரமஞ்சம் சாணியே அவர்களுக்குத் தலையெலி ஆகாசமே அவர்களுக்கு ஆடைகளே அவர்களுக்கு ஸநாநபாந்தம் துன்பங்களே அவர்களுக்குத் துணை, கள்ளைவாயில் விட்டவுடனே தங்களுடைய சரித்திரத்தைத் தாங்களே சொல்லிக்கொள்ளுகிறவர்கள் னாதல்ல நாம் அவர்களைச் சொல்ல

காமாதூரா கடுங்கஷ்டங்களுக்கு அவர்களுடைய தேகங்களே சாட்சியாகையால் வேறுசாக்ஷி ஆராவசியமொன்றுமபுகிருமிமுதலி பவைகளுக்கு மகோற்சவங்கொண்டாடுவதுபோல அவர்கள் சரீரங்களில் புண்களும், கட்டிகளும், பலவியாதிக்களும்கொண்டு வேப்பபிழை யுங் கையுமாகத் திரிகிறார்கள்

வெண்பா

“மேகங்களையாவுமுயாவிண்ணீங்கிலேசையாதந
தேகங்களிலவாசஞ்செய்கையால்-மாகமிசை
ஆசைக்குங்காக்கானேமவவேசையாகொடுப்பா
காசைக்கொடுப்பவாக்கேகாண்”

“மேகங்களெல்லாம் ஆகாசத்தைவிட்டுத் தாசிகளுடைய சரீரங்களில் வசிக்கிறபடியால், சிவசமயங்களில் ஆசைக்குப்பாக்கவேண்டுமானாலும் ஆகாயத்தில் மோகசஞ்சாரமில்லாம விருக்கின்றது தாசிகளுக்கு யாக்காக்கொடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்கே தாசிகள் மேகங்களைக் கொடுப்பார்கள்” ஆகையால் சாமுதர்கள் மேகமுதலிய பலவியாதிக்கொண்டு, அற்பபாபுசாய மாண்டுபோவதற்கு அவர்களுடைய விடமாகக்கமே காரணமாயிருக்கின்றது

பொருமை-கோபம்-பகை - குரோதமழுகலிய தூக்குண்டுகளை உடையவர்கள் பாம்புகளையும் தேள்களையும் பிடித்துத் தங்கள்மேலே விட்டு கொள்ளுகிறவர்களுக்கு எவ்வளவு உபத்திரவமோ அவ்வளவு உபத்திரவத்தைத் தாங்களே அடைகிறார்கள் அவர்கள் தங்களுக்குத் தாங்களே செய்யதுகொள்ளுகிற துன்பங்களை அவர்களுடைய விரோதிகளுக்குச் செய்யத்தூணியார்கள் தானசோந்தபொருளைக்கட்டு நாசமாகக்குகிற நெருப்புப்போலப் பொருமை பகைமுகலிய தூக்குண்டுகளுக்கு யா இடங்கொடுக்கிறார்களோ அவர்களே உபாதிப்படுகிறபடியால் அவர்களுக்கு வேறுதண்டனை வேண்டுவதில்லை அந்நியர்களுக்கு உண்டாகிற சுகமெல்லாம் பொருமைபுள்ளவனுக்குத் துக்கமாய முடிவதால், அவனுக்கு ஒபாத்துக்கமுஞ் சஞ்சலமும் வளாகின்றன கோபாவேசங்கொண்டவனாவேனால நெருப்புப்பற்றி யெரிசிறந்தபிறீ குடியிருப்பவனபோல கானே பலதுன்பங்களை அநுபவிக்கின்றன இததன்மையாகக் குமாரர்களுக்கு அவர்களுடைய தூக்குண்டைத் தண்டனையா யிருக்குமபடி தேவாதிதேவன் செய்திருக்கிற வேடிக்கை ஆச்சரியமா யிருக்கின்றது

தியாக்குக்குத் தெய்வத்தண்டனையும்தவிர இரதஉலகத்தில் ராஜத்தண்டனையும் விதிக்கப்படுகின்றதே காலவிலங்குகளும் குட்டை

மூங்களும், தூக்குமரங்களும், விலங்குகூடங்களும், பிரங்கிகளும், குண்டுகளும், மருநதுகளும், கத்திமுதலிய அபகதங்களும் துஷ்டாங்கங்களாக உண்டாயிருக்கின்றனவேயொழிய மற்றைப்படியல்லவே அரசர்களும், ராஜதிரிகளும், சியாயாதிபதிகளும், போலீசுசேவகர்களும், படைவீரர்களும் துஷ்டாங்கசை சித்திப்பதற்காக இருக்கிறார்களேயல்லாது வேறல்லவே துஷ்டாங்க இல்லாவிட்டால் அந்த உத்தியோகஸ்தர்களுக்குப் பிழைப்பேது

சியாங்களுக்கு அவாங்களுடைய நிலையே தண்டனையா யிருப்பது போலப் புண்ணியவான்களுக்குப் புண்ணியமே சமமனமாயிருக்கின்றது, அவர்கள் சாவஜனமித்திராசனாகையால் அவாங்களுக்கு எல்லாரும் மித்திராசனாகவே யிருக்கிறார்கள் அவர்கள் ஒருவரையும் விரோதியாதபடியால் அவாங்களுக்குப் பகைவர்கள் ஒருவருமில்லை, சாவலோக சமாதானமும் புண்ணியத்தினாலுண்டாகிற மனோபாக்கியமும் சிவமலமான ஆத்மாநந்தமும் உள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள் கற்பன பிள்ளைகளையடித்துப் புகதி கற்பிப்பதுபோல சாதுக்களைச் சோதிப்பது, சாசனம், அவர்கள் ஞானசதிலும் புண்ணியத்திலும் அதிகரிப்பதற்காகவும் அவாங்களுக்குச் சிவசபயங்களில் கடவுள் துன்பத்தைக் கொடுப்பதுமுண்டு ஆதற்காகச் சாதுக்கள் பின்வாங்கமாட்டார்கள் துன்பமே ஞானத்தின் பாடசாலை யிருக்கின்றது உலகத்தில் துன்பங்கலவாத சுகமில்லை பிரசவவேதையைப் பயந்தால் புத்திரபாக்கியம் கிடைக்கும் மருந்து கசப்பென்று வுண்ணப்பயந்தால் சரீரகம் உண்டாகுமா குளிருக்குப்பயந்தால் குளிப்பதெப்படி அதுபோலத் துன்பத்துக்குப்பயந்தால் இன்பமில்லையாதலால் சுடச்சுடப் பிரகாசிக் கும் பொண்ணைப்போலவும் சாணைக்கல்லிலவைத்துத் தேயக்கத்தேயக்க ஒளிமிகும் மணிகளபோலவும் என்னதுன்பமவந்தாலும் பின்னிடாமல் புண்ணியத்தில் அதிகரிப்பவர்களே உத்தமர்கள் இந்த உலகம் பரலோகம் பிரயாணத்திற்கு மார்க்கமேயல்லாமல் இது நமக்குச் சொந்தமல்லவே ஒருஊருக்குப் பிரயாணமாய்போகிறவர்கள் வழியிலப்புகிற கஷ்டங்களை மதியாமல் அந்த ஊரினமேலே நோக்காமாய்ப் போவதுபோல பரலோகயாத் திரைக்காரர்களாகிய நாம் மார்க்கமாகிய இந்த உலகத்தில் வருகிற துன்பங்களுக்கு அஞ்சாமல் அந்தயாத் திரையினமேலே திாஷ்டியாயிருக்கவேண்டும்

“தாட்டோட்டகீகாரனுக்குத் தயிருஞ்சாதழும் விசுவாசகாரனுக்கு வெந்நீரும்பருக்கையும்”, துன்பதுபோலப் புண்ணியவான்கள்

வான்கள டாமபீகரமாயத் தங்களுடைய பெருமையைத் தாங்களே சொல்லிக்கொள்ளாராக ளாகையால் அவர்களைச் சிலசமயங்களில் உலகதகரா அரியாமலும் அவர்களுக்குத் தருத சமமானஞ்செய்யாம லுமிருப்பார்கள அதற்காகப் புண்ணியவான்கள் அறபுமும் களைக்கிற நிலை அனித்தியமான இகலோகபாக்கியத்தை அவர்களே நேஷ்டி பபதால் அவர்களுக்கு அநதப்பாக்கியமில்லாமற்போவதுகுறைவல்ல

பூலோகபாக்கியமெல்லாங்கூடி மண்ணும-கலலும்-மயிரும-பஞ்சம்-மலாதிஞ்மேயன்றி லேறல்லவே, பொன்னுபெள்ளியும் ஒருவகையான மண்ணையன்றி வேறொன்றுமல்லவே, நவரத்தினங்கள் பலவகைக்கறகளே, கம்பளம்-போரவை-சாலவைமுதலியவைகள்-நாய-பூவி-காடி-ஆம்-முதலியமிருக்கங்களில் மயிர்களே பட்டுகள் பட்டுப் பூசியின் வாய்ப்பாடே வளநிலங்கள் பருகித் தாலே புணுகுசுவவாது, கஸ்தூரி முகலீபன்கள் பூனைமலமே கேனென்பது கேனீக்களின் உச்சிட்டமே இப்படிப்பட்ட அச்சியான பகாத்தங்களுண்ணியத்திற்குப் பிரதிபிரயோஜனமாகுமா அநதப்பொருள்கள் எவ்வளவிற்குநதாலும் மனுஷனுடைய ஆசையடங்காமலிருப்பதால் அநதப்பொருள்கள் மனுஷனுக்குத் திருப்தியையும் ரகோஷத்தையும் உண்டிபண்ணுதக்கவைகளல்லவென்பது நிகாசனமயிருக்கின்றது

உலகத்தில் நமமுடைய ஆசைக்கு அளவில்லை அலெக்சானடா என்கிற அரசனுக்கு சைதியாளன்கிற ஜாதியாசொன்னதுபோல நமமுடையபோராசை எவ்வளவுபெரிதோ அவ்வளவுபெரியசரீரம் நமக்கிருக்குமானால் நமமுடையதலைகள் அண்டமுகட்டைமுட்டி அப்பாறசெல்லும் பாதங்கள் பாதாளலோகமட்டும் பாயும், வலதுகைபூமியின் வடதிசைச்சுவரை ஊடுருவும் இடதுகை தெனறிசைக் கோடிமட்டும்செல்லு, பூலோகமெல்லாம் பிடிசுத்திபிடி தேவர்களுடனே புத்தஞ்செய்து தேவலோகத்தையுபிடிக்க ஆரம்பிப்போம் இன்னுஞ்சில லோகங்களிருந்தால் அவைகளையும் பிடிக்கத் துவசங்கட்டுவோம் இப்படியாக நமமுடையஆசை அளவற்றதாயிருப்பதால் பூலோகபாக்கியம் சுத்த அபதாத்தமென்றும் பரலோக பாக்கியமே சிலாக்கியமென்றும் பரிஷ்காரமாய விளங்குகின்றது

பிள்ளைவரத்துக்குப்போய்ப்புருஷனைச் சாக்ககொடுத்ததுபோலும், வட்டிக்காரைப்பட்டு முத்தியிழந்ததுபோலும், குளிக்கபோய்

மசேறறைப்பூசிக்கொண்டதுபோலும் சிலா புண்ணியவேடந தரித
துக்கொண்டு பாவத்தைக் கட்டிக்கொள்ளுகிறார்கள வாயிலேதேனும்,
வாலிலே கொடுக்குமுள்ள தேனீக்களபோல உதட்டிலேஉறவும்,
உள்ளத்திலேபகையும், கையிலே ஜெபமாலையும் கக்கத்திலே கன
னக்கோலும், கழுத்திலேதாழ்வடமும் கருத்திலே சுரவடமுமாய
வேளைக்குத் தகுந்தவேஷம் பூண்டுகொண்டு வாசாஞானிகளாயத் தி
ரியாமல் உளருமபுறமபும ஒத்திருக்கவேண்டும்

யுபதி பதிவிரதையாயிருப்பது கற்பேயன்றி வீர்த்தநாரிபதி வி
ரதையாயிருப்பது விசேஷமா பலவான அடங்கியிருப்பது அடக்கமே
யன்றிப் பலமில்லாதவன அடங்கியிருப்பது அரிதா சகலசாஸ்திர சம
பன்னன வித்தியாகாவமில்லாமலிருப்பது பெருமையேயன்றிப் படி
யாதமுடன நிகாவியாயிருப்பது ஆசசரியமா பெண்டு-பிள்ளை- பண்டு
பதாரததங்களைபுடையவன துறவியாவது துறவேயன்றி ஒன்றுமில்
லாதவன துறவியாவது அபாவவிரகத்தினாலே அப்படியே நமமுடை
ய இளமைப்பருவத்தில ஆரோக்கிய சரீரிகளாயிருக்கும்பொழுதே
கெய்வப்பதியும் புண்ணியாப்பியாசமும் நமக்கிருக்கவேண்டுமேயல்
லாமல் சாகுநகாலத்தில் புண்ணியம் செய்யலாமென்று நீளைப்பது ப
சியெடுத்தபின்பு நெலவிறைப்பதுபோலும் தாகமெடுத்தபின்பு நதி
வெட்டுவதுபோலும் கப்பலேறினபின்பு மாலுமி சாஸ்திரங்கற்றுக்
கொள்வதுபோலும் மிருக்கின்றது

பலநாள் பிரயாசப்படிக் கற்றுக்கொள்ளாமல் எந்ததொழிலை
புமநிறைவேற்றமுடியாது அப்படியே புண்ணியத்தொழிலும் முன
னமே பழக்கமின்றி நியாண தசையில் சித்திக்குமா மரமசாயந்த ப
க்கத்திலவிழுவதுபோல ஒருவனுக்கு எப்பொழுது அப்பியாசம் எ
துவோ அதுவே அவனை அநதியகாலத்திலுமவிடாது, மேலும் சாகி
நகாலமுமசமயமும் ஒருவருக்கும் முன்னுடிக தெரியாதே இன்றே
நாளையோ இரத்திநிஷ்டமோ மறுநிமிஷமோ காலையோ மாலையோ பக
லோ இரவோ இருக்கும்பொழுதோ நடக்கும்பொழுதோ உண்ணுப
பொழுதோ உறங்கும் பொழுதோ வேலைசெய்யும்பொழுதோ உ
பொழுதோ அப்பொழுதோ மரணமவருமென்பது நிச்சயமில்லாமல்
ருப்பகால ஆரியக்கூத்தாடினான காரியத்திற் கண்ணுயிருப்பவாக
போலசதா ஈசுவரத்தியானமும் புண்ணியசிந்தனையும் உள்ளவனாயிடு
க்கவேண்டும்

காளம் ஓயாமல் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றது, அதன் ஓட்ட
தைப்பிடிக்க ஒருவராலும் ஏலாது அநதகாலத்துக்கு நாம் என

கொடுமைசெய்தோம் அதன்கையெல்லாம் விபரீதமாயிருக்கிறது
 அது தன்பாட்டிற்குபோகாமல் நம்முடைய ஆயுஷையே நிமிஷநேரம்
 மதிருக்கக்கொண்டு போகின்றது மூலையிலிருந்து பாடலை உருவாக்கி
 இழுத்துவிடுவதுபோல நடுவீட்டிலிருக்கிற நம் மனம் தன்னைப்போல
 நிகராட்டிற்குச்சம்பந்தில் இழுத்துக்கொண்டு போகின்றது. சிறு குழங்
 கைகளைப் பாலாகளாகவும், பாலாகளைக் குழலாகளாகவும், குழலாக்
 களைக் கிழலாகளாகவும் செய்கின்றது கல்லைப்போன்றவுடலை விலலை
 பட்டை விலைககின்றது கண்ணைக் கறுத்தாயினைப் பிண்ணமாகக் கொ
 கருபோல வெளுக்கச் செய்கின்றது, இரண்டிகாலுள்ளவர்களை மூலா
 றுகால் சாக்ருவதுபோல விருதாபசிபனைக் கோலுன்றி நடக்கப்ப
 ண்ணுகின்றது காந்திமேனியை ஒத்திமேனியாக், சுந்தரமுதலான அ
 நகரமாகி, மீனவிழியை ஊனவிழியாக், முதலைப்பழித்த பலலைச்
 சொத்தைப்பலலாக், கடடிபோலவெழியை எட்டிபோலாக், சீதே
 விபோலிருந்தவனை மூடியேவியாக் அநாமத்தஞ்செய்கின்றது 'இந்தப்
 பூனையும் பாலேக்கூடிக்குமோ' எனப்பதுபோல அநாயாமல், ஆயுதமி
 லல்லாமல் இருந்துகொண்டு கோடலை கொதாளவகா, மாடகூட்டவகா
 முதலியவைகளைப்பெல்லாம் நாலையட்டத்தில் இடிகிறது தந்தது நாச
 ஞ்செய்கின்றது இடக்க கொடியகாலகால நம்பககூடாதானையாளப்
 பொழுதுஞ் சாவஜாககிரையுடன் புண்ணியமாகையே அவலமடிகக்
 வேண்டும்

இதன்ப் பிரபஞ்சமே ஒரு பெரியநாடகமாயிருக்கின்றது சுகசாடிக
 கள் இராவேஷக்காரர்களாயிருக்கிறார்கள் நாமெல்லாரும் பல்வே
 ஷக்காரர்களாயிருக்கிறோம் உலகத்தில் அரசர்கள் தரிசகிற் கீர்டய
 களும், பிராமபாவகளும், பல உத்தியோகஸ்தாக்கள் தரிகிற சட்டை,
 தலைப்பாகை முதலியவைகளும், வேஷங்களையல்ல மல னேரல்லவே,
 கூத்தாடிகளுடைய நாடகத்தில் அரசா முகலிய பல்வேஷங்களைத் தரி
 ததுக்கொளவதுபோல இந்தப் பிரபஞ்சநாடகத்தில் அரசரென்றும்,
 குடிக்கொன்றும், பெரியரென்றும், சிறியரென்றும், பெருமவரென்றும்,
 பிள்ளைகளென்றும், புருஷனென்றும், பெண்காதி யென்றும், நாம பல
 வேஷங்களைப் பூண்டிக்கொள்கிறோம், அந்த வேஷங்களுக்கூட தொ
 ழில்களை நாம் குறைவற்றதையேறியினால் பிரபஞ்சநாடகத்தலைவனாகி
 யகடவுள் நமக்கு நித்தியுள்ளவன் வெகுமானத்தை அளிப்பாரென்ப
 சத்தியமே நாடகமுடிகது போவதுபோல உலகமெல்லாம் அழிகது
 போகும் நாம் பூண்டிக்கொண்ட வேஷங்களும், நாமபடிதச்சாஸ்திரங்

கனம், வித்தைகளும், சம்பாதித்த திரவியங்களும், கோத்திகளும், பட்டங்களும், பெருமைகளும், மின்னலபோல மறைந்துபோகும், புண்ணியம் ஒன்றே சதாசாவகாலமும் நம்மைப்பிரியாமல் பரலோகத்திலுள்ள புகழ்பெற்றவர்களுக்கும் ஜகதிசுண்டைய பாகாரவித்தைகளிலேசோகம் உண்டாகுமா? புண்ணியத்தைப்போல நமக்கு உறமதுணை வேறொன்றுமில்லையே

புண்ணியம் நமக்குப் பொருளாயிருப்பதுபோலவே பாவம் நமக்குப் பகையாயிருக்கின்றது பாவம் பாம்பினுங்கொடிது, தீயினுங்கடிது, எஞ்சினும் பெரிது, நமனிலும் வலிது, பாம்புகடித்ததற் கொல்லும், நெருப்பு தொட்டவர்களைச் சுடும், விஷம் உண்டவர்களைக் கொல்லும், நமன் ஆயுசுமுடிந்தவர்களைக் கொல்லான் பாவமோவென்றால் நினைத்தமாதிரித்திற கொல்லுந்தன்மையுடையதாயிருக்கின்றது, ஒரு அந்நியஸ்திரியை நாமசேராமலிருந்தாலும் அவளை ஆசையோடு நாம மனதில் நினைத்தமாதிரித்திற அவளைச் சேர்த்ததற்குச் சமமான பாவிகளாகிறோம் பிறாபொருளைப்பாரகது நாமபொறுமைகொண்டால், உடனே அநதப்பொருளைத் திருடினவர்கள் போல தோஷத்தினைத் தராகிறோம், பிறாகெட்டுப்போக வேண்டுமென்று மனதிலுநினைத்தால் உடனே அவர்களைக் கொலைசெய்ததுபோல தோஷம் துடராகிறோம், இப்படியே "உண்ணாமல் தின்னாமல் ஊரம்பலமானே" என்பது போய யாதொருபிரயோசனமுமில்லாமல் மனதினாபல பாவங்களைக் கடக்கொள்ளுகிறோம் இன்னும் வாக்ஷனாலும் கிரியையினாலும் நாம செய்கிற பாவங்களுக்குக் கணக்குண்டா? ஒரு அறமனுஷன் நம்முடன்கூட்டியிருந்தால் அவன்முன்பாகத்தனமாக்கஞ்செய்யாமல் சாவஜாக்கிறதையாயிருக்கிறோம், தேவாதிதேவனும், அரசாக்கரசனும், அக்ஷணப்பிராணமா பெய்கும் நிறைந்திருப்பவனுமான கடவுள் எப்பொழுதும் நம்முடன்கூட இருப்பதை நினையாமல், நாம பிரபஞ்சமாகிய மாயாந்தகரத்தில் மதிமயங்கிப், பலபாவங்களைச் செய்வதுதருமா

ஒருகனவான் ஒருபழத்தைக் கையிலெடுத்ததுக்கொண்டு ஒருசிறு பாலனைக் கூப்பிட்டு "ஓ குழந்தாய் கடவுளிருக்கிற இடத்தை நீ சொன்னால் உனக்கொரு பழந்தருவேன்" என்றுசொல்ல அதற்கு அந்த பகையன் "கடவுள் இல்லாத இடத்தை நீ சொல்லவீரானால் உமக்கு ஏன் பழந்தருவேன்" என்று பிரதிபுத்தராகச் சொன்னானாம். அதுமாதிரி கடவுள் இல்லாத இடமில்லையே அவருக்கு மறைவான விஷயம் அறியில்லையே, நமக்குக் கணக்குக்கொடுத்த கடவுளுக்கு நம்மு

டைய செப்கைகளைப் பாக்ககீதன்கள இலவாமலிருக்குமோ, நமக குக் காதுகளைக்கொடுத்த காதலர்க்கு நாம பேசும் வராததைகளைக் கேட்கக் காதுகள் இலவாமலிருக்குமோ, நமதுமனங்களில வசிக்கின்ற மனோதயனுக்கு நமமுடைய நினைவுகள் தெரியாம லிருக்கக்கூடுமோ, வேதசொற்பியாகிய கடவுள் வேதவிதிகளை அதுசரியாதவர்களைத் தண்டிக்காமல் விடுவானோ, பாபரகிதன பாயிஸ்டாகளைத் துவேஷிக் காமலிருப்பானோ, ஆகையால் நாம எப்போதும் நெய்வசநிதானகதி ல இருப்பதை அடிக்கடி நினைவுற்ற நமமுடைய ஆசாபாசங்களையும் மனோவிகாரங்களையும் ஆட்கடிச் சுகிதசாலிகளாய விளங்கவேண்டும். கோடடைக்குள் சத்துருக்கள் பிரவேசியாதபடி அர்ச்சுனகோட்டை வாசலில் காவல் வைப்பதுபோல், காமக்குரோத மோக லோபமதாற் சரியங்களாகிய சத்துருக்கள் பஞ்சேந்திரியங்களினவழியே நமமுடைய மனக்கோட்டைக்குள் நுழையாதபடி ஞானத்தையும், விவேகத்தையும் காவலவைத்து அந்நச் சத்துருக்களை ஜெபிக்க நாம எப்போதும் யுத்தச்சநந்தாதாளாயிருக்கவேண்டும்

ஸ்திரீகளுக்குப் பதிவிரதாதாமத்தைபும படிக்கவேண்டும், இந் தவிஷ்பத்தைக் குறித்து நீதிநூலிலும், பெணமதிமாலைபிலும், இரத் வசனகளவியத்திற் பலவிடங்களிலும், நாம பிரஸ்தாபஞ் செய்திருப்ப தால் அதைப் புருகதிசெய்யாமல் அதற்குச் சம்பந்தமான சிலவிஷ் யங்களைமட்டுஞ் சங்கேஷ்பமாக எடுத்தனைப்பது போதுமென்றுவினை க்கிறோம், ஆதிபன்னுஷா பாலஞ்செய்யாமல் பரிசுத்தராயிருக்கும்பொ முது கலியாணம் கடவுளால் நியமிக்கப்பட்ட தாகையால் உலகத்தில நடக்கிற சகல காரியங்களிலும் கலியாணஞ் சாவசிரேஷ்டமாக யிருக்கின்றது, உலகத்தில ஜனஸங்கம் விருத்தியாகும்பொருடும், ஒருக ாகக்கொருவர உதவியாயிருக்கும்பொருடும் ஆதியில் ஆணையும் பெண லையுஞ் சாவேகர உண்பிபண்ணித் தம்முடைய திருக்கையால் அந் ாகளுக்கு விவாகமுக்காததம் நிறைவேற்றி வைத்தபோதே கலியாணம் எவ்வளவோ சிறப்புள்ளதாயிருக்கின்றது ஸ்திரீபும புருஷனும ஒரு தேகமாதலால் அவர்கள் யாவதஜீவபரிபந்தங்கூடி வாழக்கடவா னென்றும், அவர்கள் ஒருவரொருவரை அதிகப்பிரியமாக நேசிக்கவே ணும்மென்றும் வேதம் ஆகஞாபிக்கின்றது, வேதவாகியவள்ளின்ப புருஷனுடைய பூரணபக்ஷத்திற்குப் பத்தினியும் பத்தினியினுடை பூரணபக்ஷத்திற்குப் பாத்நாவும் பாத்நியஸ்தராயிருக்கிறார்கள், பா தாஸ்வ மனப்பூர்வமாக நேசிப்பதோடுகூட அவனுக்குத் தோடாடி.

அவ்வுண்மை சொற்படி நடக்கவும் ஸ்திரீ விசேஷமாகப் பாதையப்பட்டிருக்கிறாள் ஆயினும் புருஷனைத் தெய்வமாகப் பரிசுத்திப்போடுமென்கிற இந்தக் கேசககாந்தைப் கொள்கை கேவலம் அசநதாபம்மாயிருக்கின்றது கடவுளே துணைவர், நாம் அடிமை அவர் யஜமானா நாம் ஊழிபுகாரா அவர் சிருஷ்டர், ஸ்திரீ, சமமாதாரதா, அவரால் நாம் ஆகப்படுகிறவர்களுட்காகப் படுகிறவர்களும் நீகப்படுகிறவர்களுட்காக நுகர்கிறோம் அவர் சூதிர்தாரி நாம் அவரால் ஆட்டப்படுகிற சூதிரப்பிரதிகம் இப்படிப்பட்ட கடவுளுக்காக சமானமாகப் புருஷனைப் பதநிபி பரிசுத்தி வேண்டுமென்கிற விதியானது கன்மான பெயவதுஷணையா யிருக்கின்றது பின்னும் இந்தக் கொள்கையானது சகலப்பாருள்களுக்கும் மேலாகவும் ஹிருகய பூர்வமாகவும் கடவுளை நேசிக்கவேண்டுகிற வேதவாகியததிறகுப் பிரததியுஷ விநோதமாய் யிருக்கின்றது

தெய்வபக்தி சூப்பின்பு புருஷாகதி விசேஷமென்பதும், ஸ்திரீகருச சகலபாதவசிப்பவகளினும் புருஷபாதவவியம் அதி உத்கிருஷ்டமென்பதுஞ் சிச்சமே இத்தகைய திருஷ்டாந்தமாகக் கலியாணமாஸிஷோ ஸ்திரீ ஸ்திரீ ஸ்திரீ தாயகத்தை சகோதரா முதலியவர்களுட்கு, பிதராரி உகனையு விட்டுவிட்டுப் புருஷனுக்கும் அவனுடைய சிரசினுக்கும் உரியவளாகிக் போதுமானசாஸிப்பமாயிருக்கின்றது ஆனால் பாதாவி நகில் பரிபூரணநேசம் வைக்கவேண்டிய பதநிபி நாம் உயமாருதகடமைபாயிருக்கின்றது பாதாவுக்குக் கீழ்ப்படுவது அவனுடைய துஷ்பபிரகாரம் நடக்கிற பதநிபிக்குச் சாவியிடமும் நிவசிக்காமாய்ச் சித்திக்குமென்பது சமதியமே உலகம் ஒன்றைச் சேர்ந்து மறன்றெனவைவாங்குகிற வாததகர்களுக்காக சமானமாயிருப்பதால் நமக்குமரிபாகையேண்டுமொனல் நாம் மரியாதையைக்கொடுத்து மரியாதையை வாங்கவேண்டும் நமக்கு ஒருவருடைய பிரியமேண்டுமொனல் நாம் பிரியத்தைக்கொடுத்துப் பிரியத்தைவாங்க வேண்டும் அப்படியே ஸ்திரீ புருஷனிடத்தில் எவ்வளவுவிசுவாசம் வைக்கிறாள் அவ்வளவுவிசுவாசம் புருஷனிடத்திலிருந்து அவளுக்கு உட்கரும் கிரமமான சகலவிஷயங்களிலும் புருஷனுடைய அபிஷ்டப்பிரகாரம் பெண்சாதிருக்கீதால் அவ்ருடைய அபிஷ்டப்பிரகாரம் புருஷனுமடப்பான் ஆனகயாள் குமெபதன்க்கும் புருஷன் யஜமானையிருக்காலும், அவனுக்குப் பிரியமாக நடக்கிறபெண் சாதியினசொற்படி புருஷன் கேட்பார்க்குதலால் அப்படிப்பட்ட பெண்

சாதி ஒருபக்கத்தில் புருஷனுக்கு எஜமானியாயிருக்கிறாள். இதுஸ்தர் யினுடைய வணக்கத்தினாலுமின்னுக்கத்தினாலுமவருகிறமேனமையல ஸ்வா? சிலசமயங்களிலிவ்விஷக்காரணமாயப்பெண்சாதியைப்புருஷன்கோ பித்துக் கொண்டாலும், அதற்குப்பிரதிபாகப் புருஷனைப்பண்சாதி கோபிக்க எவ்வளவு அடிகாரமில்லை. பெண்சாதிஎப்போதும்விடிகு குன்றுருப்பவளாகலாலும் அவளுக்குப்புருஷனைத்தவிரவேறேயஜமா ன இல்லாகபடியாலும் அவள் அந்த ஒரு யஜமானனுக்குத் திருத்தி யாகடெப்பது எளிதா யிருக்கின்றது புருஷன் எப்படிப்பட்ட அந்தஸ்துடையவனாயிருக்காலும் - அவன் பலயஜானகளும பலபேருடைய விவோதகங்களும் பலகஷ்டமான தொழில்களும் உடையவனாகையால தனனை அறிபாமல் அவனுக்குக் கோபமவரக்காரண மிருக்கின்றது அந்தசமயம் அறிந்து பதிலிடுவதுகவேண்டியது கிரமம் பிரசண்ட மாருதம் ஒவ்வீசும்பொழுதும் - அறிவேகமாய ஜஸப் பிரவாகம் வரு மபொழுதும் - வளைபாமல் எதிர்த்து நிற்கிற பெரிய விருஷங்களை வே ரோடே சாயத்து வீழ்கின்றன, அந்தசமயத்தில் நிமிராமல் வளைந்து கொடுக்கிற சிறிய செடிகளுக்கு ஒரு அபாயமுமில்லை - அப்படியே ஸ திரீகளும புருஷர்களுக்குக் கோபமவருமபொழுது எதிர்த்து உத்தரம் சொல்லாமல் சமயாது குணமாக ஒதுங்குவதே விவேகம் ஸ்திரீகள் எவ்வளவு நன்மைபாக நடந்தாலும் - அந்தக்குத் தஞ்சாரமாக டெவா மல் - ஸ்திரீகளுக்குக் கொடுமைசெய்கிற சிலபுருஷர்களும் உண்டு. து ப்படிப்பட்ட நிபபாக்கிபமான ஸ்திரீகளுக்குத் தெய்வம் சகாயம் செ ய்யவேண்டிமே யுல்லாமல் வேறுசகாயமில்லை கைவிரலிலே கண்ணைக் குத்தினால் கையை என்னசெய்யலாம்? நம்முடைய நாண்க பலலே கடிக்கால் பல்லை உடைக்கலாம்? கப்பலேறினபின்பு கடல் யாத்தி னாகக்குப்பயந்துகாரியமென்ன? ஸ்திரீக்கும் புருஷனைத்தவிர வேற சதியில்லாத படியால் தன்னாஸ்கூடியவனாயில் புருஷனுக்குத் திராபி யாக நடக்கவேண்டியது ஸ்திரீயினுடைய கடமையாயிருக்கின்றது, பு ருஷன் எப்படிப்பட்டவனாயிருந்தாலும் தெய்வபக்தியும், சாந்தமுட் பொறுமையும் உணர்மையும் அடக்கமும் வணக்கமும்-கற்புபெறியுந்-உ ளள் ஸ்திரீகளுக்கு ஒருநாளும் துறையிலலை

என்சாதுடமமேதும் கிரகே பிரதானமா யிருப்பதுபோல ஸத் திரீகளுக்குச் சகலகுணங்களிலும் கற்புவிளைய முக்கியபாசணமாயிருக்கின்றது - கற்புவிடல் தவிர்த்தலுக்கு முக அழகு இல்லாமலிருந்தே மகவிராணவீட்டுப் பூமலேபோல அவளவளவராவமகனப்படுதகடபு.

வாங்கற்புறிலை கெட்டவள் அதிசந்தரியாயிருந்தாலும், அவள்செகோட்டி மாலையைப் போல யாவராலும் இகழப்படுவாள் - உலகத்தில் ஒருவனுக்குத் தீவகுசெய்கிறவன் அவனுக்கும்மிக் துரோகியாகிறான்-அன்னியபுருஷனைச் சேருகிற ஸ்திரீயோவென்றால் பஸ்பேர்களுக்குத் துரோகஞ்செய்கிறான்-அவள் தன்னையுங் கெடுத்தாள் அந்த அந்நியபுருஷனுக்குக் கெடுத்ததற்கு, தன்னுடைய சொந்தப் புருஷனுக்குத் துரோகியாகி. அந்த அந்நிய புருஷனுடைய பதவிக்கும் பெரிபதுரோகியாகிறான்-அவளுடைய தூரமாகக்கதால் அவளுடைய புருஷனுக்கும் அந்நியபுருஷனுடைய பதவிக்கும் உண்டாகிற சஞ்சலமும் பொறுமையும், கஸ்தியும், துக்கமும் அபரிமித மல்லவா? அன்றியும் கோடாலிக் காமபு குலததுக்கினமென்பதுபோல, கற்புறிலைகெட்டவள் தன்னுடைய உற்றாபெற்றா முடையவர்களுக்கு தன்னுடையபுருஷன் வழிச்சுற்றத்தாருக்கும் மாற்ற அலமானதையும், இழிவையும், நீர்தையையும் உண்டு பண்ணுகிறான்-இந்த அந்நியமான உலகமானது அவள் செயற்குமற்றதற்காக அவளுடைய புருஷனையும் பிள்ளைகளையும் அவமானப்படுத்தி வீரபாதிக்கான அவர்களையும் தண்டிக்கின்றது மற்றக்குற்றங்கெல்லாம் சிலகாலத்தில் மறைந்து போகும்- வியபிசார தோஷமோவென்றால் உலக முள்ளமட்டும் மறைவது- அந்நவியபுசாரி இறந்தாலும் அவளுடைய அபகீர்த்தி இறவாமல் என்றும் சிரஞ்சீவிப்பட்டம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் மற்றக்குற்றங்களுக்கெல்லாம் ஒவ்வொரு பிராயச் சித்தமுண்டு ஒருவனுடைய பொருளைத்திருடினால் அந்தமருச்சரியான பொருளைக் கொடுத்தது திருப்திசெய்யலாம் அப்படியே நமக்குண்டாகிற நட்புகளுக்கும் நாம் பிறருக்குச் செய்கிற தீவகளுக்கும் நஞ்சுத பரிசுதவகளைச் செய்யலாம்-பதிவிரதா பகததிற்கு ஒருபிராபச சித்தமுண்டு இல்லையே - கெட்டுப்போன கற்பு எட்டிக்ள அழகாலும் வருமா? “அனாககாசுக கழிதே கற்பு ஆயிரம் பொன்கொடுத்தாலும் வருமா” ? என்று பழமொழியும் இருக்கின்றதே-ஸ்திரீகளுக்குக் காவலாகிய காணத்தையும் மாணத்தையும் விட்டு ஒரு ஸ்திரீ பரபுருஷஸம்பேராகத்துக்கு எப்போது உடன்பட்டாளோ அப்போதே அவள் எப்படிப்பட்ட அக்கிரமங்களுக்கும் பின்வாங்கமாட்டாள் - பாதிவிரத தியலோபமபலாபகங்களை விளைவிக்கிற விததாயிருக்கின்றது - எப்படியெனில் பரபுருஷனைச் சேருகிறஸ்திரீ அந்தக்குற்றத்தை மறைப்பதற்காகப் பலகந்திரங்களையும், பொய்களையும், கபடமரகங்களுக்கும் உபயோகிப்பாள அன்னிய புருஷனுக்கு உண்டாகிற காப்பத்தை அழிப்பதற்காக அவள் பலமுயற்சிகளை உண்டு கொலைபாதத்தையும் கட

ஷக் கொள்வாள் - அவள் சிலசமயங்களில் தனபுருஷனைக் கொல்லவும் வ
ழிதேவியாள் - காமவிகாரத்தைத் தூண்டிவிடுவதற்காக மதுமுதலிய
லாதினிலஸ்துகளையும் அருந்துவாள் - அந்தவஸ்துகளையும் நிலைகு
வாகவும் பாபுருஷர்கள் பார்க்கத்தனை அவள்கரித்துக் கொள்ளவுப
கையிற்பொருளிலலாவிட்டால் திருடவும் ஆரம்பிப்பான் ஒரு பாபுருஷ
னபோலப் பலபுருஷர்களைச் சோத்து பொருளசம்பாதிக்கவும் துண்
வாள்கருடனகாலிற செசனைக்கடினதுபோல வியபிசார தோஷம் எ
ப்படியும் பகிரங்க மாயவிடும் அந்தக்குறத்ததைமறைக்க யதநிப்பத
ஆகாசத்தைப் படலகொண்டு மூடுவதற்கும் பூனைகளைக் கொண்டு
கொண்டு பாலைக்குடிப்பதற்கும், சமாளமா யிருக்கின்றது

புருஷனும் பெண்சாதியும் ஜீவியகாலம் வரையில் அந்நியாமுகப்
பார்க்கிறதில்லை பெண்து கலியாணகாலத்தில் தெய்வசநிதியில் பிரமா
ண பூர்வமாகச் சங்கற்பஞ்செய்து கொள்ளுகிறார்களே அந்தப்பிரம
ணத்தை உலகங்களுக்குச் செய்து அந்நிய சம்போகம் பண்ணுவது மக
கொடியபாவமாகையால், அப்படிப்பட்ட பாவிக்கு மோகத்தை இப்
புது அந்நியாத அக்கினியில் பூதபசாசகணங்களால் உபாதிக்கப்படுவா
ராகின்றது வேதசாஸ்திரத்திற் பலவிடங்களிற் சொல்லப்படுகின்றது
இந்த உலகத்திலும் வியபிசாரிகள் சகலராலும் கைவிடப்பட்டு, சே
ரநாயகனாலும் கைவிடப்பட்டு, தரித்திரமும் பலவியாதிகளும் துண்ட
ங்களுங் கொண்டு சந்திசிரிக்கத் திரிகிறதை நாமகணனாற்பார்க்கிறோ
ம் பின்னும் இந்த உலகத்திலுநடக்கிற கொலைகளுக்குஞ் சண்டைகளு
களுங் கலகங்களுக்கும் இந்த அகமமியாக மனமே பிரதானகாரணம்
யிருக்கின்றது இந்தக் குறத்தினியிதற்குச் சோதனகொ மோராமுத
யபட்டணங்களைக் கடவுள் நிராமூலஞ்செய்ததும் யாவர்க்குத் தெரிந்
திவந்தானே

களப்புணாச்சியினால் உண்டாகிற இன்பம் அதி அற்பமாயிரு
கின்ற அந்தக் கிஞ்சித போகத்தினால் உண்டாகிற ஆபத்தானும், உ
வங்கனும், பழிகளும், அபாரமாயிருக்கின்றன ஒருவனை மதவகொட
டயானை பின்னே துரத்த, முன்னே புலிவந்துபாய அவன் அந்த ஆப
துக்குப்பயந்து ஆற்றிலே குதிக்க, ஆற்றிலே பலமுதன்கள் அவனை
பிடித்துவிழுங்க, இப்படிப்பட்ட ஸ்திதியிலிருக்கிறவன் தாகத்தாகு
ஜலத்தை அள்ளித் துடித்துச் சந்தோஷித்தால் எப்படியோ அப்படி
பேதாபுணாச்சி செப்தியாந்ருபபெருநில ஓபதபமு

கடுக்கமும் துன்பமுடைய குழிகொண்டிருக்கும் இவ்வளவு அச்சத்தால் அந்நேரம் அவர்கள் அடையும் இன்பம் துன்பமேயல்லாமல் வேறல்லவே இந்த அந்நேரத்தை நமது உலகப்போலே பாவங்களையும், பழிகளையும், துன்பங்களையும் சமஸ்கரிக்கொண்டிருக்கின்ற எவ்வளவு மனக்கெட்டவளாயிருக்கிறாள்,

ஒருஸ்திரீ புருஷனுக்குப் பெறுகிற பிள்ளைகளை அவள் தனசொல் தப்பு, ஷணுடைய ஆஸ்திக்குப் பாத்தியஸ்தாக வாக்குவது எவ்வளவு பெரிய அநியாயம் ஸ்திரீபுருஷர்கள் ஒருவரையொருவர் உதவியாயிருக்கும்பொழுதும், அவர்கள் பிள்ளைகளைப் பெற்று கனமாகக் கதில கொண்டு வருமாறுபொழுதும், கலியாணத்தைக் கட்டவுள்ள நியமிகளுள்ளி ன் அந்நேரத்திக்கு விரோதமாக உலகத்தில் ஏய்ப்பிசார மேலாதிக்கம் அதிகரிக்கும்பொழுது புருஷனைப் பெண்சாதி மதியாமலும், பெண்சாதினைப் புருஷன் விருமபாமலும், பிள்ளைகளைத் தாபகப்பண மாரகப் பராமரிக்காமலும், தாயதந்தைகளைப் பிள்ளைகள் பேணாமலும், கிரகஸ்தாசரிமதாமகங்கள் சரியாகக் காமலும் உலகத்திற் சூழப் பெரியவிரீதம் உண்டாகும் ஆகையால் ஸ்திரீகள் கற்புநிலையைத் தவிர்த்துக் காலகாலமும் இரகசியத்தங்களில் சத்தாருவருக்குப் பிரவர்த்தகாமல எதிர்த்துநிம்பவர்களே ஜெயமடைவார்கள் காமயுத்தத்திலே வென்றால் எதிர்த்துநிலைமல ஒடுகிறவர்களை ஜெயங்கொள்வார்களாகையால, பெண்கள் அந்நியபுருஷர்களுடன் பேசாமலும் அவர்களைச் சொப்பனத்திலும் நினையாமலும், காமநூல்களைமக கெட்டகதைகளையும், படியாமலும் கேளாமலும் நிரமலமாயிருக்கவேண்டாம்

உலகத்தில் அந்நியஸ்திரீகளைக் கெடுக்க உபாயஞ்செய்கிற புருஷர்களும் இருக்கின்றார்களாகையால், ஸ்திரீகள் தருத் துணையிலல்லாமல் ஒருபோதும் தனிமையாயிருக்கக்கவாசனல்ல புருஷன் வீட்டிலல்லாதபோது அவர்கள் நற்குணமுள்ள பெண்களைத் துணைதேடினவ துக்கொள்ளவேண்டாம் அவர்கள் பிரண்ணன்போலுறு கற்புநிலைவறுகிறதில்லையென்றே வைராகியசுத்தமுடைபவர்களாயிருக்கவேண்டாம் ஒருஅச்சணுடைய கெட்டதண்ணத்திக்கு ஒருஉதகமிதுணைகாமல நிராபரிதகப்பொழுது அவனைவரை உருவிக்கொண்டு “என்னை நீசேராதிருப்பாயா னால் உன்னை வெட்டிக் கொல்லேன்” என்று கோபத்தோடுமொழிய, அதைக்கேட்ட பதிவிரதை அந்த அரசனைநோக்கி, ந,ரபதி நீயேனும் நண்பர்னை பதத்தததருள் சிரம்கூட நிகராமே

வெனைக, கரவாளை யுருவிவின்றிய கற்பிணுக்கொரு குறைவின்றித்தா
மா நீ பெண்கொலலிற் றகதைதாய குருநீயே, ஓ துஷ்டா நீ அரசனா
னாலும் எனதுபாதகவினுடைய திருப்பாதத்திலே ஓட்டிய தூசிக்கு
உன்னுடையதலையிலிருக்கிற கிரீடமும் சமாணமாகுமா, உன்னைச் சே
ராவிட்டாற் கொலவேண்டு என்று கைவாளை உருவிவின்றியுள்ளனுடை
ய கற்புக்குமட்டும் பங்கமி யறி எனனை நீகொன்றுவிடுவாயானால் என
க்குத் தாயுந் தந்தையும் குருவும் நீபெய்யென்று பிரத்தியுத்தரங்கூறினா
ள் (நீதிதூல புருடபாரியலபு செய்யுள் ஈய) மானத்திற்குமுன் பிரா
ணனைத் திரணப்பிராயமாக எண்ணிக் கற்பைக்காப்பாற்றின ஆத
உகதமிபை மறறஸ்திரீகள் குருபூட்டமாகக் கொள்ளவேண்டும் அந்நிய
புருஷனைச்சேருகிற ஸ்திரீக்கும் அந்த அந்நியபுருஷனைச்சேருகிற ஸ
்திரீக்கும் அந்த அந்நியபுருஷனுக்குத் தோஷம் துல்லியமாயிருந்தா
லும் ஸ்திரீக்கு அந்நியபுருஷனால் காப்பாற்றிப்பது முதலான தாமச
ங்கடங்களை சம்பவிகக் இடமிருப்பதால் அவளுடைய குற்றத்தை உல
கத்தாரா பெரிதாக எண்ணுகிறார்கள், சிலசருணகங்களில் நிரதோஷமா
ன ஸ்திரீகளுக்கும் தோஷம்கம்பித்து அவர்கள் வியபிசாரிகளென்று
அபாண்டமான பொய்யைக் கட்டிவிடுகிற உலகமானது வாஸ்தவத்தி
ல் கெட்டுப்போனவருடைய செய்கையை வெளிப்படுத்தாமலிருக்கு
மா, திரங்குதலவாத ஸ்திரீகளையும் கலந்ததுபோல பெருமையாகப்
பொய்பேசுகிற புருஷர்களும் உலகத்தி லிருக்குமா, திரங்குகலவாத
ஸ்திரீகளையும் கலந்ததுபோல பெருமையாகப் பொய்பேசுகிற புருஷா
களும் உலகத்தி லிருக்கிறார்களே இப்படிப்பட்ட புருஷர்கள் தாங்கள
ள் வாஸ்தவமாகச்சேர்ந்த பெண்களுடையபழியை ஊரொக்கும் பறை
சாற்றாமல் விடுவார்களா ஆகையால் அந்நியபுருஷர்களுடையகாற்று
ம தங்களைமேல் வீசாமல் ஸ்திரீகள் சுதந்திரோரிமலமா யிருக்கவே
ண்டும்

தெய்வபக்திக்குப் பின்பு ஜீவகாருணணியம் சகலபுண்ணியங்க
ளுக்கும் ஆதிபாகையால் ஜீவகாருணணியத்தையும் ஸ்திரீகளுக்கு உ
பதேசிக்கவேண்டும் “தன்னைப்போற் பிறனாரேசிக்க வேண்டும்” எ
னகிற தேவவாகியமானது சகலவேதசாஸ்திரங்களுள்ள சாரசங்கிரக
மா யிருக்கின்றது, மனுஷாரால் செய்யப்பட்டிருக்கிற சட்டங்களும்சா
ஸ்திரங்களும் விஸ்தாரமாயும், புதை பொருளாயும், பலவியாகியா
ன காததானை அபேட்சிக்கின்றனவாயு மிருக்கின்றன, அந்தவியாக
கியானக் காததானை ஒருவருக்கொருவர் பாஸ்பாவிரோதமாக ஒரு
வாகியத்தாக்குப் பல வியாகினைகளைச் செய்கிறார்கள், “தன்னை
போற் பிறனாரேசிக்கவேண்டும்” எனகிற வேதவாகியமானது, ப
லைமேலவைத்த தீபம்போல யாவாக்கும் எளிதிற பயனவிளங்கத்தக்க
தா யிருப்பதால் அதற்கு விசாக்கியாதா வேணவெதிலையே, நியாய

[illegible]

கோதாம் விவரிப்பாராமானால் கல்லணாமனமுதல் கரையா இருக்குமோ? இரும்பானமனமும இளகாதுகருகாமோ

[illegible]

களில் வசிப்பதுபோல தானாதானாயாகக் கண்ணீர்சொரிய, “வாயு” அவர்களுடையவாயிலும் முகமில்லாமல் வசிப்பதுபோல ஓயாமல் பெரு முச்சுவிட இவ்வகைபாகத் துன்பப்படுகிறார்களே அனைமென்பது இன்னதென்று தெரியாதவர்களாய்க் கீழைகளையும் இளைகளையும், இலுப்பைப்பூ, அலலிக்கிழங்கு முதலியவைகளையும் பிடுங்கி அவித்துக் கால வயிறு சாப்பட்டு முக்காலவயிறறைத் தண்ணீரால் நிரப்புகிறவர்களும் பலரே உண்ணுவதற்குப் பழங்கடும் அகப்பட்டமல் நன்கிளையும் நத்தைமுதலியவைகளையும் வேகவைத்துச் சாப்பிட்டு அந்த ஜென்துகளுக்கென்று இயம்சொருபமாய்க் காலங்கழிக்கிற பள்ளர்களும் பறையர்களும் அனாதைப் புலிக் குப்பையப்படாதவர்களும் கலிக் குப்பைய நது பலாடபசியைத் தாங்கமாட்டாமல் திருட்டுகளையும் புரட்டுகளையும் கற்றுக்கொள்ளுகிறவர்களும், தங்களுக்குப் பிராணபதமான பிள்ளைகளையும் விறக்துணிகிறவர்களும் பலரே பிணைக்காரரான சோறறிவிலே சனீசரன புருந்ததுபோல எளிவளைகளையும், ஏறும்பு வளைகளையும் தோண்டி அவைகளிலிருக்கிற தானியங்களை எடுத்துக் களங்கனிலும் மரக்களங்களிலும் சிந்திக்கிடக்கிற தானியங்களை ஒவ்வொன்றாகப் பொருக்கியும் பாதிநல்லும், பாதிசலலும், பாதி உபியுமாய்க் கொஞ்சி காய்ச்சிக் குடித்து அகனனிபாணி காலசேஷம் செய்கிறவர்களும்தான் அநேகரே அநேகவழிகளுக்கெனக் கொஞ்சம்கொஞ்சி அகப்பட்டாலும் அந்தக் கொஞ்சமையே ஒருபிள்ளை ஒருபக்கத்திற் பிடித்திழைக்க மறறொருபக்கத்தை மறறொருபிள்ளை பிடித்திழைக்க அகில சிந்தனைக் கொஞ்சிக் குப்பையப்பிள்ளைகள் கைநீட்ட இவ்வகையாகக் கொஞ்சியெல்லாம் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுத்தவிட்டுத் தாங்கள் நித்தியவிரதமாயிருக்கிறதாய் தந்தைமார்களும் சத்தோடியே

ஒருநாள ஒரு எளிய ஸ்திரீ ஒருபிள்ளையை இடுப்பிலவைத்துக் கொண்டு ஒருபிள்ளையைத் தோளில் எடுத்துக்கொண்டு, சிலபிள்ளைகளைக் கையிற்பிடித்து நடத்திக்கொண்டு மிகுந்த பசிதாகத்துடனே வந்து பிணைக்கேட்டாளா, அவள் பசியினால் வாடிமெலிந்து பேசவும் சுகதியில்லாமலிருந்தாளா அவள்முத்திச் சாப்பிடும்படி ஒருஇலைபோட்டு ‘அன்னம் படைக்கப்பட்டது அவள் உட்காந்தது ஒருபிடிசாதம் எடுத்து வாயில்வைத்தவுடனே இரண்டுபிள்ளைகள் ஒடி அவளுடைய இரண்டு கைகளையும் பிடித்துக்கொண்டன ஒருபிள்ளை அவளுடைய தோளிலுமி அவளுடைய வாயிலிருந்த சாதத்தைப் பலவந்தமாகப் பிடுங்கித் தனவாயிற் போட்டுக்கொண்டது, மற்றபிள்ளைகள் இலையிலிருந்து சாதத்தை அள்ளி அள்ளிச் சாப்பட்டு ஒருநிமிஷத்தில் சாதமிருந்த வாழையிலையை வெறநிலையாகக்கிவிட்டன, மலைத்துப்பாயப் பேசாமலிருந்த அந்தஸ்திரீ மலைமாயையாகக் கண்ணீர்விட்டுக்கொண்டு “ஐ

யா இப்படியே தினந்தோறும் இருப்பினுள்ளேகளால் நான பட்டினியா யிருக்கிறேன்" என்று சொல்லி உடனே பசிவேளையினால் மூர்ச்சையானா ள அப்போது கூட இந்நகரங்கள் ஒருவராவது இடைக்கண்டு அழா மலிருக்கவில்லை இப்படியே எண்ணிக்கையில்லாத ஜனங்கள் படுகலஷ ட்டங்களைக் கண்கொண்டிப்பாக்கக்கூடுமா காதினால் கேட்கக்கூடுமா ஐயையோ இன்னொன்றிதர்பம் அந்த ஏழைகளும் கடவுளுடைய பி ள்ளையோ அல்லவா அவர்களுக்காகவும் மழைபெயப்பில்லையா அவர்க ளுக்காகவும் பூமி விளையவில்லையா கடவுளால் மெய்க்கப்பட்ட சகல பொருள்களிலும் அவர்களுக்கும் பாகமில்லையா, இந்நகர்ப்புவியில் வி ஷேயப்பட்ட தானியங்களையும், மறப்பொருள்களையும் சகலமனுஷாக ளுக்கும் சம்பாக்கமாகப் பிரித்துக்கொடுக்காது இந்த உலகத்திற்குக் கொடுத்து இன்னும் சில உலகங்களுக்குத் தான்கொடுக்கலாமே அப படியிருக்கக் கோடாதுகோடி ஏழைகள் கஷ்டப்படக் காரணமென ள் அதற்குத் தனவான்களுடைய பேராசையும் லோபகுணமுமே காரணமாயிருக்கின்றன, பூமியும், பூமியில் அடங்கிய மறப்பொருள்களு ம் சகலருக்கும் சமுதாயமேதவீர அவைகள் தனவான்களுக்கும்மட்டு ம் சொர்க்கமென்று அவர்கள் கடவுளிடத்திற் சிலாசாசனம்பெற்றுக் கொள்ளவில்லையே பஞ்சபூதங்களிற் பூமிதவீர மறப்பூதங்களையும், சந்திரசூரியநட்சத்திரங்களின் பிரகாசத்தையும், யாவரும் பொதுவாக வே அதுபவிக்கிறார்களா, அப்படியே பூமிமையும் பூமியில் உற்பத்தியா கிற தனதானியங்களையும் சகலரும் பொதுவில் அதுபவிக்கவேண்டியது நியாயமாயிருக்க, அவைகளைச் சிலசெல்வர்கள் மட்டும் கட்டிக்கொ ண்டி மறவர்களுக்குப் பாகம்கொடாமையினால் அநேகா திரித்திரபட் டேற்றுவாயிருக்கின்றது, ஒரு புண்ணியவான் தாமசத்திரங்கடடி அதற்குக் கிராமங்களவிட்டு அந்தகிராமங்களின் வரும்படி வயக்கொ ண்டி ஏழைகளுக்கு அன்னதானம் செய்யும்படி காரியஸ்தானையும் கணக்காகவும் உக்கிராணக்காரர்களையும் நியமிப்பதுபோல, பாமர் நபர்மூர்த்தியாகிய கடவுள், உலகமாகிய அனைச்சக்திரத்தைக்கடடித் திரவியவான்களைக் காரிடஸ்காரர்களாகவும், பொக்கிஷக்காரர்களாகவு மியமித்தது அவர்களமூலமாகத் தாமம் நடக்கும்படி அவர்களிடத்திற் பொருள்களைக் கொடுத்ததருளினா, தாமவிசாரணைக் காத்தாகாச், திரத்தின் வரும்படியில் தங்களுக்குள்ள மாசாதரவேதனைகளை மெ டித்துக்கொண்டு, மறதை ஏழைகளுக்கு உபயோகப்படுத்துவது போல செல்வர்கள் தங்களுக்கும் தங்களுடைய குடும்பங்களுக்கு வேண்டியமட்டில் வைத்துக்கொண்டு சேஷத்தை ஏழைகளுக்கு வி போகஞ்செய்யவேண்டுமென்பது கடவுளுடைய திருவுளமாயிருக்கி

றது, அங்கப்படி சதவிரியாகம செயயாதே பரமலோபிகள் ஏழைக்
 ளுடைய சொததை அபகரிக்கிறவர்களாகையால் அவர்களைத் தீண்டித்
 துவாகிய தெய்வம் சிவபிராமலலிதிமா உலகத்தில் கோடசுராகளும் ல
 கூர் திபதிகளும் அனெகா இருக்கிறார்களே, அவர்களுடைய கைவச
 மாயிருக்கிற பொருள்களைப்பாசி மால் எண்ணி, மத ஏழைகளுக்குக்
 கொடுக்கலாமே, சா உரணமாகத் தலிதானியே ஆயிரவேலிலிழ
 டைய பூபாலாசன ஆசீர் இருக்கிறார்கள், ஒர எளிபகுதிமபத்தின
 சாவ ஜீவகாலகேத மந்திரகு ஒநுப் பலிநிலம் போதுமானையால் ஆயி
 ரமவேலி நிலம் ஆயிர ளுமட உதனின ஜீவனகதிக்கு போதும
 அபவளவு விலகலை ஒருவன் வப டுககொண்டி மரமலாகளைப் பறந
 களியிவது தாமமா சீமா சகல வி பிஸுதிகள விசேஷகாலவளவிலவெ
 ளியில புறப்பிரபோது தரித்திருக்கிற ஆபரணங்களைபும் வஸ்திரங்
 களையும் மதிப்பிட்டால் ஒவ்வொரு சிவகு ளுநாபகதக் குறையா
 மல் இருக்கின்றனவே, குறிமடம் ஒன்றுக்கு நூறரூபாய விசயபிரி
 துகொடுத்தாலும் சுகந்தரூபை ஆயிரம் குறிமடங்களுக்குக் கொ
 டிக்கலாமே ஆயிரம் குறிமடங்களுடைய அரணகல ச ஒரு தாராபலமு
 ள்ள ஸ்திர தாண்டவம் உதகமம் உலே தூக்ககொண்டி திரிவது
 வவளவு பெரியது பியாயம், ருதனும் கனவானசன வீட்டிலிருக்கிற
 சாவாபரணங்களுடம், டலக்ஷியங்களுடம், வஸ்தி வகளுடம், தூய்ஷ்பங்
 களிலும் டம்பவங்களுடம் அங்கா விரதாவிரயம் செய்கிற த
 னங்களுடம் அகலவியமாக அவர்காலவத இருக்கிற பண்டம் பரிபு
 தலிய பாத்திரக்கோட்களும் இவ்வளவென்று கணிதமசெய்யக்கூடு
 மோ, அங்கப்பொருள்களையெல்லாம் பண்டாகக்கி, டெடிக்குவிட்டு, வ
 டுதவருமபடியில் அங்கசெலவாக்குடைய குறிமடங்களுக்குத் தற
 காலத்திற்கும் பிழகாலத்திற்கும் வேண்டியமடமும் வைத்துக்கொ
 ண்டி, மிச்சத்தை ஏழைகளுக்குக் கொடுத்தால் அவர்களுடைய
 கஷ்டம் விடியாத பூமியைப்பார்த்து “பூமியே உனக்குப் பெண
 எனக்குமண” என்று சொல்வதுபோல பூமியைத் தோண்டித் தோ
 ணடி மண்ணைத் தவகளிடம் இழுத்துக்கொண்டு பெண்ணைப் பூமி
 யில் புதைக்கிற செல்வர்கள் அங்கப்பொருளைத் தாங்களும் அதுப
 வியாமல் ஏழைகளுக்குக் கொட்டாமல் மண்ணுக்குத் தத்தமசெய
 வதுமார்க்கமா? அண்டையிலும் அடலிலும் எண்ணிக்கையிலலாத
 ஜனங்கள் கொட்டைப்பாக்களவு அளவமும் அகப்படாமல் கஷ
 டப்படுமபொழுது, மிராசதாக்கா காஞ்சியங்களைதோறும் மலை
 மலையாகத் தான்பயங்களைக் கட்டிவைத்துக்கொண்டி அதிக விலை
 யை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கலாம்? அங்க ஏழைகளுடைய
 வயிறுங்கள் வறுமைநிறைவு வறுமையா விற்குப் பொழுது
 மெழைக்கட்டைகளைப்போய் பொறிகட்டைகளைக் கட்டிவைத்திருக்கி

கிற மனக்கூறியவர்களே, வெள்ளிக் கிண்ணியிலே பாஷும் தங்கத்தி
ண்ணியிலே சேறும் வைத்துக்கொண்டு, கங்களுடைய வயிறுள்ளே
மட்டும் நிரப்பலாமா? ஆகவே ஏழைகள் வஸ்திரமில்லாமல் திகம்பர
களாய்த் திரியும்பொழுது, பிரபுகள் பல ஊனா விகளை விலைக்கு
வாங்கினதுபோல முட்டைமுட்டையாகவும் ஆகிக் காக்கும் உஸ்திரங்க
ளை வைத்துக்கொண்டு சுமமாயிருக்கலாமா

பரோபகார மில்லாத ஜனமேம்பாடு, ஒருவன் சகலசாஸ்திரசமட
ன்னையும் அசகாயதூனாயும், ஜெகப்பிக்கியித் உள்ளவனாயும் திரு
நதாலும் அவனபரோகார சூனியனாயிருப்பானானால் அவனுடைய
ஜனமம் வியாததே, "நராகராமுதலிய சகலருடைய நாவுகளினுள்ளாம்
பேசினாலும் பரோபகாரம் மிக நமமிடத்திலுள்ளதற்குமாதலானால்
நமமுடைய வாசலாக அந்தமில்லாத வெண்கல ஓசைக்குச் சமான
மே, "கடவுள் நம்மைநேசித்ததுபோல நாம் ஒருவரொருவரைநேசிக்க
வேண்டும் அப்போது தான் அந்தசாவலோக குருவுக்கு நாம் சீஷாக
என்று சகலமனுஷர்களும் அறிவார்கள் கடவுளே உபபகார சொரு
பியாயிருக்கிறார் நாம் பூமியைப்பார்த்தாலும், வானத்தைப்பார்த்தாலு
ம், எந்தப்பொருளைப் பார்த்தாலும் நம்மை நாம் பார்த்தாலுஞ்சகலமும்
அவருடைய உபகாரமேயே யன்றி வேறில்லையே அந்தப்பாமதயானு
போல நாம் ஒருவரொருவரை நேசிப்போமானாலும்கடவுள் நடமிடத்திலு
ள்ளாமாயிருக்கும் சகலரும் தயாரானுடைய பிள்ளைகளாதலால் நாம்
ஒருவர்கொருவர் சீகோதரர்களாயிருக்கிறோம் "ஒருவன் கடவுளை
நேசிப்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டு தன்னுடைய சீகோதரனைப் பகை
ப்பானானால் அவனபெயரையே ஏனெனில் தனக்கண்ணுபாக்கிற ச
கோதரனைநேசியாதவன் தனக்கண்ணு பாராதகடவுளையேப்படிநேசிப்
பான், "இம்மம்செல்லவகை உடையவன் தன்னுடைய சீகோதரன்
தரித்திரப்படுவதைக் கண்டும் இரங்காதிருப்பானானால் அவனிடத்திலு
தெய்வபகதி பெப்படிக்குடிக்கொண்டிருக்கும் "கடவுளே ஏழைவேஷங்
கொண்டிருவானாலும்கூட ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கிறவர்கள் கடவுளு
க்கேகொடுக்கிறார்கள் ஏழைகளுக்கு "இல்லை" என்கிறவர்கள் கடவுளு
க்கே "இல்லையென்கிறார்கள் இம்மவிஷயங்களில் நாம் செலவழிக்கிற அ
ந்ததங்கனெல்லாம் வியாததமாய்ப்போகின்றன-காமவிஷயங்களிற் செ
லவழிக்கிற பொருளமட்டும் அழியாமல்பாலோக ஆஸ்திபாகச் சேருகி
றது நாம் அனுபவிக்கும் காய்சுகவகனெல்லாம் அம்மமாயும்பின்பு தன்
புதுன்பங்களை விளையக்கூட தக்கவைகளாய்மிருக்கின்றன, நாம் பிறரு
க்கு உபகாரஞ்செய்து அந்த உபகாரத்தை அவர்கள் அனுபவிக்கும்

மெழுகு நெயருக்கு உண்டாகிற் ஆந்தம பிரமாந்தமல்லவா? ஆகையால் பரோபகாரத்துக்கு சமாளிமான இகபரபாகிபமவேறில்லையே.

ஒவ்வொருவரும் தங்களுடைய ஆங்கணுக்குக்ககப்படி பரோபகாரம் செய்வது பாரமல்ல கனவானகள் தரித்திரர்களுக்கு அனைவஸ்திரா தானகளைச் செய்யலாம் விதவான்கள் எளியபிள்ளைகளுக்குவிதகியாகாளுஞ்செய்யலாம், பலவான்கள் தூபபலமுள்ளவர்களுக்குத் துணைசெய்யலாம் துக்கமுள்ளவர்களுக்கு யாரும ஹிதவசனைகளைச் சொல்க துக்கநிலாதிசெய்யலாம் விராதிக்காரர்களை ஆரோகியமுள்ளவர்கள் அழிகடிவிசாரித்து வேண்டியபடி பரிசாரங்களைச்செய்யலாம் புத்தியுள்ளவர்கள் புத்தியிலலாதவர்களுக்குச் சமயம்பராததுத தருகபுத்திமதிக்கைச்சொலவித்திருக்கலாம், ஏழாநுமதங்களுடையமேகம் வருத்தப்பிரயாசப்பட்டாரினும் பிறருக்கு உதவிசெய்யலாம் இவ்வாறே ஒவ்வொருவரும் தங்கள் கங்களுடைய சக்திக்குக்ககப்படி பரோபகாரஞ்செய்தால் ஏழைகளுக்கெல்லாம் தரித்திரம் ஹதமாகுமே கோடைவெயிலைத்தான தங்கிக்கொண்டு மறவர்களுக்கு நிழல் கொடுக்கிறவிருஷ்மமேல தங்களுக்குவருகிறதூபங்களைப் பாராட்டாமல்பிறருக்கு உபகாரஞ் செய்கிறவர்களே குணோத்தமர்கள்.

கையிலே பொருளை வைத்துக்கொண்டு தரித்திரர்களேபோல பிணைக்குவருகிற மாயப்புரட்டார்களுக்கும் பாடுபடத்தக்க அரோக திடகாதிரர்களுக்கும், தப்புஸ் கோத்திரஞ் செய்பவர்களுக்கும் பிணைக்கொடுப்பது தூவினியோக மாயும் அவர்களிடத்தில் பொருளாசை, சோம்பல் பொய் முகவிய தூக்குணங்களை விளைவிக்கத்தக்க தாயுமிருப்பதால் பாதிராமறிந்து பிணையிடுவதே தகுதியாயிருக்கின்றது - ஆறமற்ற அரேதேசி பரேதேசிகளும், பாடுபடச் சக்தியிலலாதருடா முடவா முகவிய அந்தஹீனர்களும், வியாதிவதார்களும், வீரத்தாப்பிபர்களும், தாயதகப்பன அறப்பிள்ளைகளும், அளதவித்ததுகளும் வாழ்ந்துவறியோ சாணவர்களும் நம்முடைய உபகாரத்துக்குப் பாதிரார்களாயிருக்கிறார்கள அவர்கள் எந்த ஜாதியாராயிருந்தாலும், எந்த சமயிகளாயிருந்தாலும், எந்தத்தேசத்தாராயிருந்தாலும் எவ்வளவு வித்தியாசம் பாராமல் அவர்களுக்கு உபகாரஞ் செய்வதே பரமகிராதம், சகலருக்கும்பிதாவாகிபகடவுள்கலவர்களுக்கும் பொணலதவர்களுக்கும்சரிபாக்கசூரியனபிரகாசிக்கவும், நீதிமான்களுக்கும் அநியாயக்காரர்களுக்கும் சமாளனமாகமழைபெய்யவ்வுஞ் செய்கிறாராதலால் அவருக்குப்பிள்ளைகளாகிபநாமமுடைய பகைவர்களையும்நேசிக்கவுமையாவாழ்த்தவும் கீமமைப் பகைக்கிறவர்களுக்கு நன்மைசெய

யவும் நமக்குத் துன்பஞ்செய்கிறவர்களுக்கு கேஷமமுண்டாகும்படி பிரார்த்திக்கவும், வேதவாக்கியங்களின்படி நாம் பாதியப்பபட்டிருக்கிறோம் “இன்னஞ்செய்தாரை யொறுத்தலவாநாண் நன்னஞ்செய்துவிடல்” என்று திருவள்ளுவரும் செபபுகினாரே.

பெற்றதாய் பசித்திருக்கப் பிராணபோசனஞ் செய்வதுபோல சிலா தங்களுடைய சொந்தக் குடும்பங்களைத் தனிக்க விட்டுவிட்டு சொத்துக்களைப் பராதீனஞ் செய்கிறார்கள் இது மனுநீதிக்கும் பிரகிருதி நியாயப்பிரமாணத்துக்கும் பொருந்தாததாயிருக்கின்றது நமமுடைய மனைவி, பிள்ளைகள், தாய்தந்தை, சகோதரர், சகோதரிகள் முதலியவர்களை நாமுடைய வசத்தில் கட்டிவிட்டு ஒப்புவித்திருப்பதால், அவர்களை முந்திர சமாசங்ககவேண்டியது நமமுடைய பொறுப்பாயிருக்கின்றது அப்படியே ஏழைகளான நமமுடைய சுயபந்தாசர்களையும், நமக்குச் சமீபத்திலிருக்கிற தரித்திரர்களையும் ஆதரிககவேண்டியது அவசியமாபிருக்கின்றது ஒருவனுடைய பொருளைத் திருடி வேறொருவனுக்குத் தானஞ்செய்வதுபோல சிலா வாங்கிக் கடனைக்கொட்டாமல் தவசளுடைய ஆஸ்திகளையெல்லாம் தாமனிஷயத்தில் விரயஞ்செய்கிறார்கள் இப்படிப்பட்ட தியாகிகள் திருடர்களாயும், அவர்களிடத்தில் தானம் வாங்குகிறவர்கள் திருட்டுசொத்தை வாங்குகிறவர்களாயும் இருக்கிறார்கள் ஆகையால் தானங்கொடுப்பதற்குமுன் கடன்களைத் தீரப்பதே நியாயமுறைமையாயிருக்கின்றது.

வியாதியில்லாதவர்களுக்கு ஒளஷதங் கொடுப்பதுபோலும், வெள்ளத்தினமேலே பெய்யும் மழையைப்போலும், சிலா தனவான்களைக்கண்ணடால் விருந்தமுதலிய சோடசோபசாரஞ் செய்கிறார்கள், தரித்திரர்களைக்கண்ணடால் தடியெடுத்தது துரத்துகிறார்கள், இது மகா தோஷமாயிருக்கின்றது முகங்கோணமலும், கைமமாறு வேண்டாமலும், உள்ளன்போடு பிணக்கிடுவதே பெரிய புண்ணியம் ஏழைகளுடைய திட்டிக்கும் அலட்டிக்கும் பயந்து அசமாதானத் தோடும் அசரதுஷ்டியோடும் ஐயங்கொடுப்பதானது கொடுங்கோல் அரசர்களுடைய ஆகைக்குப் பயந்து கடமை கொடுப்பதுபோலும், திருடர்களுடைய தடியடிக்குப் பயந்து அவர்கள் கையில் பொருளை வாரிக்கொடுப்பதுபோலிருக்கின்றது. யாதொரு பிரதிபிரயோஜனத்தைக் கருதிப் பிணக்கிடுகிறவர்களைத் தாதாகக் கொண்டும் சொல்லுகிறதாயிருந்தால், உலகத்தில் சகலரையுந் தாதாக்கெண்ணுச் சொல்லலாம். கடைக்காரர்களிடத்தில் சரக்குகளை வாங்கிக்கொண்டு அவர்களுக்கு விலைகொடுக்கிறவர்களும் தாதாக்களே கிரயம் வாங்கிக்கொண்டு சரக்குகளைக்கொடுக்கிற வாதகர்களும் தியாகிகளே, வேலைக்காரர்களிடத்தில் வேலை வாங்கிக்கொண்டு அவர்களுக்குக் கூலிகொடுக்கிறவர்களும் தாதாக்களே சமீப

ளம் வாங்கிக்கொண்டு சமையல் செய்துகொடுக்கிற சுயம்பாக்கிகளும் அன்ன தாதாக்களே. வீடுகள்தோறும் வஸ்திரம் வெளுத்துக்கொடுக்கிற வண்ணாக்களும் வஸ்திரதாதாக்களே தாசிகளுக்குப் பெருள்கொடுக்கிற காமாதுரர்களும் கொடையாளிகளே அந்தக் காமாதுரர்களுக்குப் புண்களையும் வியாதிகளையும் கொடுக்கிற தாசிகளும் தியாகிகளே இப்படிப்பட்ட தானம் அதானமாகையால் பிரதிபலன வேண்டாது பிணைப்பிடுவதே பெருமை. மனுஷர்கள் பராக் அவர்கள் முன்பாக ஏழைகளுக்கும் பிணைக்கொடுக்கிறவர்களுக்கும் மோக்ஷவாசனுடைய தயாப்பிரசாதங் கிடைக்கமாட்டாதாகையால் ஒருவருக்குத் தெரியாமலும், நரஸ்துதியை விரும்பாமலும், அந்த ரங்கமாகச் செய்கிறதானமே பிரதானம் புஷ்பம் மறைவாயிருந்தாலும் அது வாசனையானது காட்டிவிடுவதுபோல, அநாதபோஷகர்களை அவர்களுடைய ஒள்தாரியம் எப்படியும் காட்டிவிடும் பரோபகாரிகள் இறந்தும் இறவாமல் என்றும் பிரகாசிக்கிறார்கள் பரமலோபிகள் பிறந்தும் பிறவாதவர்களாயும், இருந்தும் இல்லாதவர்களாயும் இருக்கிறார்கள் தாமிஷ்டாக்களுக்கு ஒரு துன்பமவந்தால் சகலருந் தங்களுக்கு வந்ததுபோல எண்ணி அந்தத் துன்பம் நீங்க வேண்டுமென்று கோயில்கள் தோறும் சூழப்பிக்கிறார்கள் கிருபணசிரோமணிகளுக்குத் துன்பமவந்தால் அவர்களை நீனைப்பாருமில்லை அவர்களுக்கு இரங்குவாருமில்லை அகதிகளை ஆதரிப்பது ஒவ்வொருவருக்குந் தனித்தனியே கடனையிருப்பதுமன்றி சாவஜ்ஜேபகாரமாக அன்னசத்திரங்ககள், பாடசாலைகள், ஓளஷதசாலைகள், ஆதலாசாலைகள், தண்ணீர்ப்பநதல்கள் முதலிய சாசுவதமான தாமங்களை ஏற்படுத்தவது பெருஞ்செல்வருக்குக் கடமையாயிருக்கின்றது

கன்னுயிர்போல மன்னுயிரை யோம்புகிற பரஸநேகம் இல்லாமைபின்னால், சில அரசர்கள் தங்களுடைய சுயநலத்திற்காகவும், நிஷ்காரணமாகவும், எண்ணிக்கையிலலாத் ரதகஜதுரகபதாதிகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு ரணபீரிகள் முழங்க, யுத்தசனனுகத்ததுடன் புறப்பட்டு, அந்நிய தேசாதிபதிகளுடனே சண்டை தொடுக்கிறார்கள். அந்த இரண்டு சேனாசமுத்திரங்களும் கலந்து அஷ்டாதிசுக்குளும் நடுங்குமபடி அட்டகாசஞ் செய்துகொண்டு ஆலகால விஷம்போல சீறிக்கொண்டு, கோடையிடிபோல காஜித்துக்கொண்டு, வடவாழ்வுகக்கனிபோல கண்களில் தீப்பொரிகள் பறக்க, ஒருவரையொருவர் பிடித்து கடித்து அடித்து இடித்து மடித்து முடித்துவிடுகிறார்களே. அப்போது சிரமற்று, உறழ்ந்து, சுரமற்று, தாலறறுவிழுகிற மூண்டங்கனும், துண்டங்கனும், கண்டங்கனும், அண்டங்களைப் போல முட்டுகின்றனவே. ஒவ்வொரு யுத்தத்திலும் குவிக்கிற சவமலைகள் நவமலைகளாகுதே. சோரிப்பிரவாகம் வாரிப்பிரவாகத்திலும் அழிகமே. “புலிக்குப் பயந்தவர்கள் எல்லாரும் என்மேலே விடுதலுக்கொள்ளுங்கள்” எனப்பதுபோல், அந்த அரசர்கள் தாங்

கள வெளியே புறப்படாமல் மூலையில் பதுங்கிக்கொண்டு ஏழைகளே சண்டைக்குவிட்டு வேடிக்கை பாக்கிறார்கள் புத்தியிலும், யுகதியிலும், சுகதியிலும் அதிக மேதாவிக்கொன்றும், தாமிஷ்டாசொன்றும் பெயர்கொண்ட அலெக்சான்றா, போஸுபாரதது, செசாரமுதலிய சத்தவீரர்கள் செய்த கொலைகளுக்கு கணக்குண்டா? அவாசளுக்குத் தாமிஷ்டாக்கொன்றும் பெயரா? இரத்தத் தாமிஷ்டாக்களபோல் பின்னுஞ் சில தாமிஷ்டாக்கள் உலகத்தில் இருந்திருப்பார்களானால், யுகாந்தகாலப் பிரளயம்போல் உலகத்தில் மனுஷப் பூண்டில்லாமல் சாவநாசஞ் செய்திருப்பார்களே நமமுடைய பிதாக்கள், பிரபிராக்கள் ஒருவரும் இருந்திருக்கமாட்டார்கள் இந்தப் புஸ்தகத்தையெழுத நாமும் இருக்கமாட்டோம்

சாந்தம், கயை, தாக்ஷணியம், பொறுமை, அடக்கம், வணக்கம் முதலிய நற்குணங்களைப் போதிக்கிற சத்திய வேதத்தினின்று பிரிந்த பலசமயத்தாரா அந்த வேதத்தை வியாஜமாக வைத்துக்கொண்டு யூரோப்பில் ஒருவரோடொருவா சண்டைசெய்து, அந்தச் சண்டையில் மடிந்த ஜனங்களும், வடிந்த உதிரங்களும், ஓடிந்த கைகால்களும், இடிந்த ஆலயங்களும், பொடிந்த மடங்களும், முடிந்த பொருள்களும், படிந்த தானபங்களும் இவ்வளவென்று சொல்லக்கூடுமா? இரத்தத் தேசத்திலும் ஒவ்வொரு மதஸ்தாபனமாக்குமபோது நடந்த சண்டைகளும், கல்கங்களும், பிராணவதைகளும் அபாரமே ஒரு சமயத்தாரா மற்றொரு சமயத்தைத் தூஷித்தும், ஒரு விதமான மற்றொரு விதவாண் நிந்தித்தும், செய்திருக்கிற கிரந்தங்கள் அபத்த புஞ்சமாயும், அசம்பியி வராததைக்கு அகராதிகளாயும் இருக்கின்றன அவைகளைப் படித்தால் நமமுடைய வாயும் கச்சகின்றது நீனைத்தால் மனமுங்கசக்கின்றது. தென்றலமுற்றிப் பெருங்காற்றுவதுபோல் சிலசமயங்களில் எதுத்துச் சண்டையிலிருந்து கழுத்துச்சண்டையிலும், வாய்ச்சண்டையிலிருந்து கைச்சண்டையிலும் பிரவேசஞ்செய்கிறார்கள். இவ்வளவு வீரீதங்களுக்கும் தண்ணைப்போற பிறரை எண்ணாதுகுணமே காரணமாயிருக்கின்றது

பின்னும் பரநேசமில்லாமையினால் உலகத்தில் திருட்டுகளும், புரட்டுகளும், அக்கிரமங்களும் நிறைந்திருக்கின்றன திருட்டாக்கள் இரவில் எப்போதாவது அமாவாசை இருட்டில் திருடுகிறார்கள் பிரதிதினமும் பட்டப்பக்கலில் சகலரும் அறிய நடக்கிற திருட்டுகளுக்கு அளவிலையே பொருளாசையினால் பொய்ச்சத்தியம் பூணுகிறவர்களும், பொய்சாக்கி சொல்லுகிறவர்களும், பொய்ச்சீட்டு உணர்பண்ணுகிறவர்களும், பொய்வழக்குச் செய்கிறவர்களும், தங்களுடைய சகீதிக்கு மேற்பட்ட கடன்வாங்குகிறவர்களும், வரங்களைச் சட்டனைக் கொடாதவர்களும், அநியாயவட்டி வாங்குகிறவர்களும், அடைக்கலமார்க் வைத்தியெருளை அபகரிக்கிறவர்களும், வேலைசெய்

யாமற் கூலிவாங்குகிறவர்களுப், ஏழைகளிடத்தில் வேலை வாங்கிக் கொண்டு கூலிகொடாதவர்களும, செலவாப்பணத்தைச் செலுத்தா கிறவர்களும, அளவிலும் நிறையிலும் வித்தியாசஞ் செய்கிறவாக ளும், சரக்குகளுக்கு அதிகவிலை வாங்குகிறவர்களும, நல்ல சரக்குக் குக் கிரயமவாங்கிக்கொண்டு கெட்டசரக்குகளைக் கொடுக்கிறவாக ளும், சூதாடிப் பொருளசம்பாதிக்கிறவர்களும, கண்டெடுத்த பொ ருளைச் சொந்தக்காரரைத் தேடிக்கொடாகவாகளும், பிறா பொரு ளைப்பாராததுப் பொருமைகொள்ளுகிறவர்களும, திருட்டுப்பொருளை வாங்குகிறவாகளும், திருட்டுக்குச் சகாயஞ்செய்கிறவாகளும், திருட்டுமபடி பிறருக்குப் போதிக்கிறவாகளும், பிறருக்குப் பொருள நஷ்டம் உண்டாக்குமபடி செய்கிறவாகளும், கைபில் பொருளை வைத் துக்கொண்டு ஏழைகளுக்கு ஐயம் இடாதவாகளும், மாமஸக்கிரயம் வாங்கிக்கொண்டு பெண்கொடுக்கிறவாகளும், பட்டப்பக்கலில் கொள ளையடிக்கிற திருடர்களே அன்றியும், ஏழைகள் தாங்கக்கூடாத நாட்டுவரி, காட்டுவரி, வீட்டுவரி, மாட்டுவரி, ஆட்டுவரி, ஏட்டுவரி, சிட்டுவரி, கூட்டுவரி, பாட்டுவரி, மேட்டுவரி, தீட்டுவரி, ரோட்டுவரி, கோட்டுவரி, ஈட்டுவரி, சாட்டுவரி முதலிய கேட்டுவரிகளைச் சுமத்தி அநியாயஞ்செய்த பூர்வீக அதிகாரர்கள் சதிகாரர்களே பரிதானம் வாங்கிக்கொண்டு பக்தபாதஞ்செய்கிற சில நியாயாதிபதிகள் அநி யாயாதிபதிகளே எங்கே கொலை நடக்கும், எங்கே களவுநடக்கும், எப்போது நமக்குப் பணமவருமென்று சதா எதிர்ப்பார்த்துக்கொ ண்டு குற்றவாளிகளை விட்டுவிட்டுக் குற்றமில்லாதவர்களைப்பிடித்து உபத்திரவஞ்செய்கிற சில போலீஸ்வீரர்கள் சோரர்களே எப் போது குடுமபங்களிற கலகம் உண்டாகும், எப்போது வியாத்தினி யம் வருமென்று சித்தமாய் காததுக்கொண்டிருக்கிற சில நியாய வாதிக்கள் அநியாயவாதிகளே யாருக்குச் சரமவரும், யாருக்குப் பேதிவரும், யாருக்குத் தலை உடையும், யாருக்குக் கைகால் ஒடியும் என்று பிராத்தித்துக்கொண்டு தங்களுடைய பிழைப்புக்காகப் பிள்ளைவளாப்பதுபோல வியாதியை வளர்த்துவிட்டுக்கொண்டு ஜீவி க்கிற சில வைத்தியர்கள் தைத்தியர்களே, பிள்ளைகள் படித்துக் கொண்டால் தங்களுடைய பிழைப்புக்கு மோசமவருமென்று திக் திருஷ்ணபக்தத்துச் சந்திரனபோல் பிள்ளைகளுடைய அறிவை நாசஞ்செய்துள்ள குறைக்கிற சில பேராசாக்களும் புாதகர்களே மேற் சொல்லிய உத்தியோகஸ்தாதர்களில் அனேகர் சாவோத்தமர்களர

யிருக்கிறார்கள் ஆகையால் அப்படியில்லாத சிலரைப் பற்றமட்டும்
நாம் பிரஸ்தாபித்தோம்

அன்றியும், “தன்னப்போற பிறரை எண்ணவேண்டும்” என
கிற விதியைச் சகலரும் அனுஷ்டித்தால் சாமித் துரோகிகளும்,
குருத்துரோகிகளும், பிதூர்த்துரோகிகளும், மாதுர்த்துரோகிகளும்,
புத்திரத்துரோகிகளும், சகோதரத்துரோகிகளும், புருஷத்துரோகி
களும், பத்தினித்துரோகிகளும், பரதாரத்துரோகிகளும், பரபுரு
ஷத்துரோகிகளும், பொய்யாகளும், வெய்யாகளும், கொலைஞர்களும்,
புலைஞர்களும், கொடியாகளும், குடியாகளும், கோபிகளும், லோபி
களும், பாபிகளும் உலகத்தில் இருப்பார்களா? இராகளே ஆகை
யால் பரோபகாரம் பூத்ததைய பசுராதாபம் முதலிய சுருணங்களை
ஸ்தீர்களுக்கு ஓயாமல் உபதேசிக்கவேண்டும்

மிருகங்கள், படசிகள், ஊரவன், நீர்வாழ்வன் முதலிய சகல
ஜீவராசிகளிடத்திலும் கிருபையிருப்பதே ஜீவகாருணணியென
ன்று சொல்லப்படுகின்றது மனுஷருக்கு உபகாராததமாகவே
சமஸ்த ஜீவகோடிகளையும் கடவுள் சிருஷ்டித்தருளினாரென்று நாம்
முன்னமே விவரித்திருக்கிறோம் சில ஜெருதுக்கள் நமக்கு நேரே
உபயோகமாயிராவிட்டாலும் நமக்கு உபயோகமான வேறே சில
ஜெருதுக்களுக்கு அவைகள் ஆகாரமாய் உபயோகப்படுகிறபடியால்
பூமியில் ஒரு அறபஜெருதுவேனும் நமக்கு அதுபயோகமாயிருக்க
வில்லை விலங்கு பறவை முதலியவைகள் ஞானமில்லாத அசேதன
வஸ்துக்களாயிருந்தாலும் நம்மைப்போலவே அவைகளுக்கும் தேக
மும், பிராணனும், பஞ்சேந்திரியங்களும், சுகதுக்கங்களையுடைய
உணர்வும் உண்டாயிருக்கிறபடியால் அவைகளுக்குப் பரிச்சேதம்
உபத்திரவம் செய்யக்கூடாது அவைகளுக்கு அனுகூலம் செய்திருக்க
கிறா மனுஷன் ஞானாதமாவான் தால் பலமான வீடு போலவை மூத்த
வியைவைகளைச் செய்துகொண்டு, உஷணம் குளிர் முதலிய உண்பங்
களைத் தந்ததுகொள்வனவென்பதைக் கடவுள் எண்ணியே அவனு
க்கு மிருதுவான தோலையும், நிரவாணமான தேகத்தையுங் கொடுத்த
திருக்கிறான் அப்படிப்பட்ட ஞானம் விலங்குகளுக்கும் பசுவிகளுக்
கும் இல்லாதபடியால் அவைகளுக்குத் தடிப்பான் தோலும், திர
ளான மயிருமுள்ள தேகங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார். சத்துருபு
யிவாததிககுத்தருந் அபுத்தருகளைச் செய்துகொள்ளும் மனுஷன் தெ

ரிதவனாகையால் அவனுடைய தேகம் ஆபுதமில்லாமல் நிராயுதமாயிருக்கின்றது ஆபுதஞ்செய்யத்தெரியாத அசேதன ஜெநதுகங்களுக்குக் கொம்புகள், கூர் மூக்குகள், நகங்கள், தந்தங்கள், வால்கள், கால்கள் முதலிய ஆபுதங்களை அவைகளுடைய தேகங்களிலே கட்டவுள்ள அமைதனவைத்திருக்கின்றா மிருகங்களும் பക്ഷிகளும் தங்களுடைய கருத்துகளை ஒன்றுக்கொன்று தெரிவித்துக்கொள்ளும்படி ஒவ்வொரு ஜாதிகும ஒவ்வொரு பாஷையைக் கட்டவுள்ள கற்பித்திருக்கின்றனவென அதுபவசித்தமாய்த தெரிகின்றது மனுஷகுழந்தை பிறந்து வெகுநேரம்வரையில் தங்களைத் தாங்களே சமரகளைச் செய்துகொள்ளத் தெரியாமல் பெரியவர்களுடைய உதவியை அபேக்ஷிக்கின்றன மிருகங்களின் குட்டிகளும் பறவைகளின் குஞ்சுகளும் பிறந்த உடனேயும் அல்லது பிறந்து சில தினங்களுக்குள்ளாகவும், தங்களுடைய ஆகாராதிகளைத் தாங்களே தேடிக்கொள்ளவும், வளை கூடு முதலிய இருப்பிடங்களைச் செய்துகொள்ளவும் சுபாவமாகவே தெரிந்துகொள்ளுகின்றனவே, மிருகங்கள் தருந இடந்தேடி குட்டிகளைப்பெற்று வளரக்கிற அருமையும், பறவைகள் ஊர்வன முதலியவைகள் கூடுகளில் முட்டைபிட்டு நெடுநாள அடைகாத்துக் குஞ்சுபாரித்துக் குஞ்சுகளை வளரக்கிற அருமையும், மனுஷரும் அதிசயிக்கத்தக்கதாயிருக்கின்றதே நாம் வஸ்திரபூஷணாதிகளைத் தரித்துக்கொள்ளாமல் பிறந்தவழிப்போல இருப்போமானால் நம்முடைய தேகங்களைப் பாரக்க நமக்கே அருவருப்பாயிருக்கும் பக்ஷிகளுக்கும் விலங்குகளுக்கும் இயல்பாகவே சாவாஷங்கரங்களும் பொருந்தியிருப்பதால் அவைகளைப் பாரக்கப்பாரக்க நமக்கு தேத்திரோற்சவம் செய்வதுபோலிருக்கின்றதே, திவ்யரூபவிசித்திர அலங்காரமுள்ள மயில் பஞ்சவண்ணக்கிளி முதலிய பக்ஷிகளுக்கு நவரத்தன்கள்தமான சாவழுவண்ணங்களையும், கனகாமபரங்களையுந் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற ராஜஸ்திரீகளும் அழகில் சமானமாவுராத்னர்? இவ் பக்ஷிகள் சித்திரமேபோல தேகம் அசையாமலிருந்துகொண்டு யூரோகண் அலரோகணக்கிரமம் தப்பாமலும், அபஸ்வரம் இல்லாமலும், கேட்பவர்கள் சிரவணுணர்தவகொண்டு தேகபரவச்சமாகும்படி அநிமாதுரியமாய்ப் பாடுகின்றன கரத்தை நீட்டிக்கொண்டும், கிரத்தை ஆட்டிக்கொண்டும், கரத்தைக் கூட்டிக்கொண்டும், புலிக்க கரங்கூட்டுகொண்டும் பாடுகிற நம்முடைய சங்கீத விதவாண்கள் அந்தப் பக்ஷிகளுக்குக் கமாளமாவாருதனர்? நாம் அலங்கரியமாக என்

ஊகிற ஈக்கள் எறும்புகள் முதலிய பூச்சிகளையும் பூதகண்ணாடிபிற பாரததால் அவைகளுடைய தேகங்களில் பலவகையான அழகிய வான்ங்களும், புள்ளிகளும் தோன்றுகின்றனவே அகடனாகடன சாமாததியமுள்ள கடவுள் இவ்வளவு அருமையாகச் செய்திருக்கிற ஜீவஜெந்துக்களை நாம் உபத்திரவம் செய்வதும் நிரிமித்தமாய்க் கொல்லுவதும் நீதியா? ஒருவன் எழுதிய சித்திரத்தை வேறொரு வன் கலைத்துப் பழுதுபடச்செய்தால் அந்தச் சித்திரக்காரனுக்கு எவ்வளவு கோபம் ஜனிகமும்? அதுபோல சாவஜீவ நிராமணகாத காவாகிய கடவுளுக்கு ஜீவஹிமைச் செய்கிறவர்களமேல கோபம் வராமலிருக்குமோ

பசு, காளை, எருமை, ஆடு, குதிரை, நாய, பூனை, கழுதை, ஓட்டகம் முதலிய மிருகங்கள் மனுஷருக்கு எவ்வளவோ உதவியுள்ளவைகளாயிருக்கின்றன அவைகள் இல்லாவிட்டால் மனுஷருடைய சுகங்களில் பாதிச்சுகங்கள் போய்விடுமென்பது சந்தேகமா? எஜமான எவ்வளவு அடித்தாலும் அந்த அடியையும் படிகுகொண்டு அவன் தீனிபோடாலும் போடாவிட்டாலும் வெளியேயாவது போய் வயிறுவளர்த்துகொண்டு வீட்டுக்குவந்து எஜமானுக்குச் சகல ஊழியங்களும் செய்கிற அந்த மிருகங்களுடைய பொருமையும், சாந்தமும், விசுவாசமும் மனுஷருக்கு வருமா? குறங்கினை யிற பூமலை அகப்படடதுபோல சிலா கையில் அந்த மிருகங்கள் அகப்படடுகொண்டு படுகிறவருத்தம் சாமானியமல்லவே, திருவையாற்றான் குதிரைவளர்த்த கதைபோல அனேகா மாடு, குதிரை, கழுதை முதலிய மிருகங்களிடத்தில் சகல வேலைகளையும் வாங்கிக் கொண்டு அவைகளுக்குத்தகுந்த தீனிபோடாமல் கொல்லுகிறார்கள். குருவியினதலையில் பன்னகாயைகட்டுவதுபோல அவைகள் தாங்கக்கூடாத சுமைகளையும், பாரங்களுக்கும் சுமத்தி நடத்துகிறார்கள். நடக்கமாட்டாமல் தத்தளிகமும்போது சாட்டியினாலும் கழிகளினாலும் ஓங்கி ஓங்கி அடித்தும், இரத்தம் பிரிட்டு ஒழுகும்படி தாறு கோலால் தாருமாராகக் குத்தியும் கொடுமைசெய்கிறார்கள். சிலர் பசுவைக்கு ஜேஷ்டபுத்திராபோல பாலையெல்லாம் கறந்துக்கொண்டு கன்றுக்குத் துரோகம்செய்கிறார்கள். அவர்கள் கன்றுக்குச் சீகோதரர்களாயிருக்கிற பட்சத்திலும் அவர்களோடுகூடக் கன்றுக்கும் சம்பளம் உண்டே? அப்படியிருக்க எவ்வளவும் கன்றுக்குப் பால் விடாமல் ஒட்டிக் கறந்துவிடுவது எவ்வளவு அகியாயம், தன்பாட்டு

மேயரதுகொண்டிருக்கிற கழுதை முதலியவைகளைச் சிலா நிஷ
காரணமாய்க் கல்லால் எரிந்தும், கழியால் அடித்தும், அவைகளு
டையுத்தனெய்து அந்தக் கழுதைகள் கொடுக்கும் உதைகளையும்
வாங்கிக்கொள்கிறார்கள் சில பிள்ளைகள் ஈ, ஏறுமபு முதலிய பூச
களைப் பிடித்துக் கொல்லுகிறதும், குருவிகளுக்களைக் கலைத்துக்
குருவிகளுக்கும் குஞ்சுகளுக்கும் உபத்திரவம் செய்கிறதும் வேலை
யாபிடுகிறார்கள் இவ்வகையாக வாயிலலாப்பிராணிகளுக்குத்தான்
பம்செய்து கைப்பழகுதிறவர்கள், மனுஷரையும் உபத்திரவம்செய்யக்
சற்றுக் சொள்வார்களென்பது சந்தேகமா? மிருகங்களுக்கும்
பக்ஷிகளுக்கும் சந்தோஷம் உண்டாகுமோ? அவைகள் எவ
வளவோ ஆகந்தமாய்க் குதித்துக் கூத்தாடி விளாடிகின்றன,
அவைகளுக்கும் துன்பம் உண்டாகுமோ? அசுரரீட்டு அழுது
பிரலாடிக் கின்றனவே அப்படியாக மனுஷரையேபோலவே சூதுக்
கங்களை உணருகிற மிருகங்களும் சூது தீங்குசெய்கிறவாசன பரம
சண்டாளர்களே ஆனவர்கள். மனுஷரின் துஷ்டங்களாயிருப்பவர்க
ளைத் தண்டிப்பது எப்படிமுடியுமோ அப்படியே சிங்கம், புலி,
கரடி முதலிய துஷ்ட மிருகங்களும், பாம்பு தேள் முதலிய விஷ
ஜெருதுக்களையும் கொல்வது தோஷமல்ல மிருகாதிசுரிதத்தில் மனு
ஷரும் கற்றுக்கொள்ளும் படியான சில நற்குணங்களுமிருக்கின்றன
மாடு, ஆடு, குதிரை, கழுதை முதலிய மிருகங்களும், காகை முத
லிய பக்ஷிகளும், தங்களுடைய இனத்துடன் சேர்ந்து இரையெடு
க்கப் பிரியப்படுகின்றன கூட்டத்துடன் சேர்ந்து மேயரதுகொண்
டிருக்கிற ஒரு ஆட்டையாவது மாட்டையாவது பிடித்துத் தனியே
நல்ல புல்லிருக்கிற இடத்திலே கொண்டிப்போய்விட்டாலும் அந்த
இடத்தைவிட்டுக் கூட்டங்கள் மேய்கிற இடம் நல்ல புல்லல்லாத
இடமாயிருந்தாலும் அந்தவிடத்தையே நாடுகின்றது ஒரு ஜாதியை
சேர்ந்த மிருகங்கள் இல்லாதபக்கத்தில் பலஜாதி மிருகங்களும் ஒன்
றுக்கொன்று கூட்டுவா யிருக்கின்றன. எப்படிப்பென்றால், ஒரு
வீட்டில் ஒரு குதிரையும், கோழியும் மட்டும் இருந்தால், அவை
கள் ஒன்றுக்கொன்று சமீபமாயும் சக்தியுடைய மிருகங்கப் பிரி
யப்படுகின்றன சாதுவான மிருகங்களும், அவைகளுக்கு பிரா
ண சத்துருக்களான துஷ்டமிருகங்களும் பழக்கத்தினால் ஒரு
கூண்டில் விரோதமில்லாமல் ஒன்றாகவிரும்புவதை ஆடுகள் பா
த்திருக்கிறார்கள். ஆனை, சிங்கம், புலி, கரடி முதலிய கொடிய
மிருகங்களையும் மனுஷன் பிடித்துத் தண்டிப்பது இஷ்டப்படி நட

கக் கறபிககிருனென்பது யாருதகுதகான தெரியாது, ஏதாசா சிறையில் வைக்கப்பட்ட சிலா தாங்கள் தனியாயிருக்க மனமசியா மல தங்களுககு சமீபத்தில் வரப்பட்ட எலி முதலியவைகளுகு இனாகொடுத்தது அவைகளுடன் ஸநேகமசெயது கொண்டதாகவும அந்த ஜெரதுககளும் அவுகளிடத்தில் அதிகப் பிரியமாயிருந்ததாக வும் சிலா புல தகங்களில் எழுகியிருக்கருதகா பினனும் நாம மேலே விவரித்தபடி நாய, மாடு முதலிய விட்டுமிருகங்கள எஜமான என்ன துன்பம் செயதாழ்ம் அதையெல்லாம் சகித்துக்கொண்டு அவனை விட்டுப் பிரியாமல் அபனுக்குச் சகல ஊழியங்களும் செய்கின்ற னவே, இயாடிப்பட்ட பலவதை மிருகாதிக்களிடத்தில் பரஸநேகம், பரோபகாரம், நன்றி மறவாமை, அடக்கம், பொறுமைமுதலிய சத் குணங்களை மனுஷர் கற்றுக்கொள்வது உசிதமாயிருக்கின்றது.

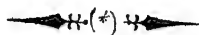
சைவவைஷ்ணவர்களுடைய மகசிதகாதபாடி மாமலம்புசிப் பது கோஷமாடி கி வில துமக தெகாநகப்படி நீர்கோஷமாயுமிருந கின்றது, லோகாசாரத்தைப் பாககுமிடத்தில் மாமல பக்ஷணிகள் அநேகராயும் அதைப்புசியா கிருப்பவாசன் சிலராயுமிருக்கிறார்கள். கிவில துமகமுறைமைப்படி மாமலம் புசிப்பது கோஷாஹிதமாயிரு நதாலும் தபசகாலகதிலும் விரகத்தினங்களிலும் மாமல தனக தளி விசகக டோஜனமாகச் சாப்பிடுவது புண்ணியமென்று கிவில தவா கள் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள் அபாடிப்பட்ட சிலகாலங்களில் மாமல நகபோத கள்ளவது புண்ணியமாயிருக்குமானால் எக்காலகதிலும் அதைத் தள்ளிவிடுவது விநேஷ்புண்ணியமாகனே ஆகிலுஷன் பங் காவனத்திலிருக்கும் பொழுது மாமலம் புசிக்குமபடி அவனுக்கு உத்தரவு கொடுக்கப்படவில்லை ஜலபிரளயகதுக்குமுன் உலகத்தில் சகல அக்கிரமங்களும் நிறைந்திருந்தாலும் மாமலம் சாப்பிடுகிறவழ் ககம் அப்போது இருந்ததாக ஒருகிரங்கத்திலும் 'கெரியவில்லை' ஜலபிரளய காலத்துக்குப் பிற்பாடு, மாமலம் அருந்துமாடி அனும் திடுகொடுக்கப்பட்டதைக் கொண்டே மாமலப் பக்ஷணம் மனுஷனுடைய பாவ அநகஸ்துக்கு உரியதேதவிரப் புண்ணிய அந்நஸ்துக்கு உரிய தல்லவென்று பரிஷ்காரமாய் விளங்குகின்றது. ஆகையால் கூடிய மட்டிம் கொஞ்ள நுகிஞ்சமாய் மாமலம் உண்ணவு நிக்காகஞ்செய்து சாவோததம்மென்று நிகக்குத் தோன்றுகின்றது. மாமலம் புசிப் பது பாபாவிகமாய் கிட்டிமிருக்கிறதே தவிர அது புண்ணிய சகித் மென்று ஒருவருக்கு தெரிவல்லதுணியாகுள் கலியாணஞ்செய்துகொண்

வது சாஸ்திரோக்கமாயிருந்தாலும் ஒருவன் தன்னை முழுவதும்
 நெய் ஊழிபததுக்கே ஒப்புவித்து கலியாணமில்லாமல் நித்திய
 பிரமசாரியாயிருப்பானால் அது புண்ணியமாகானே, ஒருவன் பாவஞ்
 செய்தாலும் பிற்பாடு மனஸ்தாப்பப்பட்டுத் தருந்திராயச சித்தஞ்
 செய்து சொளவானால் அவனுக்கு பாவவிமோசன மாருமென்று
 வேதத்தில் விதிக்கப்பட்டிருப்பதைக் கொண்டு மனுஷன் பாவஞ்செ
 யடிமபடி கடவுள் உத்தரவு கொடுத்ததாகச் சொல்லலாமா? பாவஞ்
 செய்வது பிராயசிக்கஞ்செய்து கொள்ளுவதைப்பார்க்கிலும் ஒவ்
 வொருவனும் சடியலனாயில் பாவமேசெய்யாதிருக்கப் பிரயாசப்படு
 வது நன்மைகானே அப்படியே மாமஸம் புசிப்பதுவே கோகதமா
 யிருந்தாலும் அது ஜீவவதைக்குற்றேதுவாயும் இராகம், ஜீவகாருண
 ணியம்முதலிய புண்ணியங்களுக்கு விபேதமாயும் இருப்பதால் அப்
 படிப்பட்ட ஜீவவதை செய்வதைப்பார்க்கிலும் செய்யாமலே இருப்
 பது அதிக உக்தமந்தானே ஆடுகோழி முகலியவைகளைப்பிடித்
 துக் கொல்லும்பொழுது அவைகள் படுகிறபாடும் துடிக்கிறதடிப்
 பும, இடுகிறக்கூராலும், படுகிறமரணாவஸ்தையும் இவ்வளவென்று
 சொல்லக்கூடமா? ஒருபிராணிக்கு இவ்வளவு துன்பஞ்செய்து மாம
 ஸம் புசிப்பதைப் பார்க்கிலும் மாமஸமே புசியாமல் விட்டுவிடுவது
 சாவோததம் எனபதை யாதாம் ஒப்புக்கொள்வாசன் உலகத்
 தில் மாமஸத்தைப்போல அசுசியும் அருவருப்பும உள்ள பதாதகம்
 வேறொன்றும் இல்லையே மாமஸத்தை மனுஷியன் பார்க்குச் சக்கிர
 மாட்டான் எனபதைக் கடவுள் எண்ணியே அகைக்கோலினால் மூடி
 மறைத்து வைத்தார் முக்கைக் கையால் மூடிக்கொள்ளாமல் இருப்
 போமானால் மாமஸத்தினுடைய தூநாற்றமும், வீசும் தலைமணடை
 யிலேறி மூளைப்பையும் குழப்பிவிடுமே அசுத்தத்தைச் சுத்தஞ் செய்வ
 துபோல பலவாஸந வஸ்துகளைச் சோத்துச் சமைத்தும், மாமஸக்
 தின் தூநாற்றம் நீங்காமல், சாப்பிட்டவர்களுடைய வாய் நாறிக்
 கையாறி, உடம்பெல்லாம் நாறி, ஊரெல்லாம் நாறுகின்றதே யீயை
 யோ இப்படிப்பட்ட அசுத்தமான பதாத்தத்தைச் சாப்பிடவும் தலை
 விதிமா? ஆதமசுத்தத்துக்கும் தேகசுத்தத்துக்கும் விசேஷம் பந்தமி
 ருப்பதால் ஆதமசுத்தத்தை அபேக்ஷிக்கிறவர்கள் அசுத்தங்களுக்கெ
 லலாம் ஆலயமான ஸூழ்ஸ்வணவை நிசேஷமாகத்தள்ளி விடவேண்
 டும் மாமஸத்தைத்தள்ளினால் அதற்குத் தோழனான மதுபானமும்
 தொலைத்துவிடும் மதுபானத் தொலைதால் அதற்குத் தோஷிகளான
 சகல குற்றங்களும் தொலைத்து விடுமென்பது வாஸ்தவமே.

இந்தவசன காவியத்தில் பெண்கலவியைப்பற்றின இந்தப் பாசுததை முடிப்பதற்கு முன்கிறுவாகளுக்கு ஞானேபதேசஞ் செய்கிற போதாக்குக்கு ஒரு விஞ்ஞாபனஞ் செய்யவிரும்புகின்றோம் எனன வெனில் செய்வகதியையும் பரோபகாரம் முதலிய புண்ணியங்களை யும் பிறருக்கு உபதேசஞ் செய்கிறவர்கள் தாங்களே நன்மாரககத தில் நடந்து வழிகாட்டவேண்டும், “உபதேசத்தைப் பாராக்கிலும் நடந்துவழிகாட்டுவது அந் உத்தமம்” என்று இங்கிலீஷில் ஒருபழ மொழியுமிருக்கின்றது, மாரககங்களில் சகலருக்கும் வழிகாட்டித் தான ஒரு அடியேனும் எடுத்துவையாம் வீருக்கிறகைகாட்டி மறம் போலவும், ஜெபஞ்செய்வதற்காக மற்றவர்களைக் கோயிலுக்கு வரும் படி கூப்பிட்டுத் தான ஜெபஞ்செய்யாமலிருக்கிற கோயில் மணிபோ லவும் காங்கள் உபதேசஞ்செய்கிறபடி அதுஷ்டானஞ் செய்யாசுவா கள் ஸகலராலும் இகழப்படுவார்கள் அவர்களுடைய உபதேசத்தை யும் ஒருவரும் அங்கீகரிப்பார்கள்” பசியாமல் மருந்துகொடுக்கிறேன் பழஞ்சோயிருந்தால் போடுங்கள்” என்று ஒருவன் சொன்னால் அவன் வராததையை யா நம்புவார்கள் வைகதியே வியாதியஸ தனாயிருந்தால் அவன் வைத்தியத்தையா ஏற்றுக்கொள்வார்கள்? மதுபானஞ்செய்வது கோவமென்று குடிபன பிரசங்கத்தால் அவனு டைய உபநியாஸத்தை யா கேட்டார்கள்? அக்கினிதேவனுக்கு அபிஷேகம் செய்ததுபோல கோபாலேசன்கொண்டிருக்கிற ஒருவன் அந்தச் சமயத்தில் “கோபம் பாபம்” என்று உபநியாசித்தால் அந்த உபநியாஸத்துக்கு யா காதுகொடுப்பார்கள் ஒரு பெரியவா பிர சங்காசனத்தில் இருந்துகொண்டு கடவுளைமட்டும் எதுதிகவேண்டு மென்றும் நரஸ்துதி செய்யக்கூடாதென்றும் பிரசங்கித்துக்கொண்டி ருந்தார அந்தப்பிரசங்கத்தின் மத்தியில் அவரே ஒருபிரபுவை ஸ்துதி செய்கதொடங்கி, அந்தப் பிரபுவின்னுடைய குணதிசயங்களை யோசி க்குமிடத்தில் அவரைப் பூலோகத்தில் ராஜராஜர்கள் மத்தியில் ரதந பீடத்தில் வைக்கலாமா? பகதாக்குக்குச் சிரோபூஷணமாக வைக்க லாமா? தேவலோகத்தில் தேவசபைக்கு நடுநாயகமாக வைக்கலாமா? அல்லது கடவுளுடைய மடியிலவைக்கலாமா? என்று இவ்வகையா கத் திருப்பித் திருப்பிப் பலதரம் சொல்லிப் பீச்சங்கிதநா அநைக கேட்டுக்கொண்டிருந்த ஒருகனவான் திடீரென்று தன்னுடைய நாற காலியை விட்டு எழுந்து “ஓ பெரியவரே! நீ சொல்லும் பிரபுவை வைக்க இடமில்லாமல் ஏன் அவஸ்தைப்படுகிறீர் என்னுடைய நாற காலியில் வைத்துவிடும், நான் விட்டுக்குப் போகிறேன்” என்று

சொல்லிக் கொண்டு புறப்படப் போய்விட்டான், மற்றவர்களும் கைகொட்டிப் பிரிகாசஞ்செய்துகொண்டு பிரசங்கம் முடிவகற்கு முன்னீட்டுக்குப்போய்விட்டார்கள், இப்படியே வராததை ஒரு விதமாகவும் அதுஷ்டானம் ஒருவிதமாகவும் இருக்கிறவர்களை உலகம் பழிக்குமாதலால் ஆடல், பாடல் கீறபிக்கிறவர்கள் தாங்களே ஆடியும், பாடியும் மற்றவர்களுக்குக் கற்பிப்பதுபோலும், சிறு கள்ளையினுடைய கையைத்தாய்விடத்துக்கொண்டு தான் முன்னே நடந்து போனாகக் நடைப்பழக்குவதுபோலும் தாமோரத்தெஞ் செய்கிறவர்கள் தாங்களே தாமாதமாகக் காட்டப் பரிமாளிக்கவேண்டும். அப்போது தாமம் அவர்களுக்குத் துணைசெய்யுமென்பது சத்தியமே வானத்திலிருக்கிற சூரியன் பிரகாசிக்கல் உலகமும் பிரகாசிக்கும் சூரியன் அப்பிரகாசமாய் நுநால் உலகமும் அப்பிரகாசமாயிருக்கும். அதுபோல பெரியவர்களும் கல்விடாவர்களும் எப்படி நடக்கிறார்களோ அப்படியே சிறப்பவர்களும் அறிவேக்களும் நடப்பது சகஜம் தாவழியில் நடக்கிற பெரியோர்கள் தங்கள் கெட்டுப்போவதுமன்றி மற்றவர்கள் கெட்டுப்போகவும் ஆஸ்பகமாயிருப்பதால் அவர்களுக்கு இரண்டிவிதமான தோஷங்கள் ஸம்பவிக் கின்றன தெரியாதவர்களுடைய அஞ்ஞான கிருத்தியங்களைப்பார்க்கிலும் தெரிந்தவர்களுடைய துஷ்கிருத்தியங்கள் அதிக தண்டனைக்குப் பாகவிரமாயிருக்கின்றன எந்தச் சாக்ஷியர் யிருந்தாலும் எந்த அந்தஸ்து உடைபவாசனாயிருந்தாலும் நற்குணநற்செய்கைகளை உடையவர்கள் மட்டும் பெரியவர்களே யன்றி நற்குணங்கள் இல்லாமல் கனத்தினாலும், கனத்தினாலும், இனத்தினாலும், வயத்தினாலும், விகதியாபாடங்களினாலும் மட்டும் ஒருவனைப் பெரியவனென்று சொல்வது எத்தனமையதென்றால் ஒருவன் குட்டிச் சுவரினமேல் ஏறி நின்றுகொண்டு தான் மற்றவர்களுக்குப் பெரியவனென்று சொல்வதுபோலும், சிறுபிள்ளைகள் தகப்பனுடைய தோளி னமேல் ஏறிக்கொண்டு தங்கள் தகப்பனிலும் பெரியவர்களென்று சொல்வதுபோலும், காலையும் மாலையும் நீண்டனிழல் உள்ளவர்களை உயரதவர்களென்று சொல்வதுபோலும் இருக்கின்றது ஆகையால் மேலானபதவியுடையவர்கள் சுகுணசாலிகளாய் ஜொலிக்கக்கூட வார்கள்,

பெண் மாநம்

வதிகளுக்குக் கலவிபோதிகக் வேண்டியது முக்கியமென்று
பலஉதாரணங்களாகக்கொண்டுநாம் நீருபயமுசெய்தோமாயினாலும்,
இனி வேறொரு முக்கியமான விஷயத்தைக்குறித்து அடியிற்பேச
ஆரம்பிக்கிறோம், அதைச் சகலரும் கிருபைகூர்ந்து சிரத்தையுடன்
வாசிப்பார்களென்று நம்புகிறோம்

இருக்க சேசகதிஸ் பெண்களை அடிமைகளைப்போலவும், மிருகங்
களைப்போலவும், நடப்பிபாது மிசவும் பாதிபிக்கத்தக்க விஷயமா
யிருக்கின்றது ஜாதியும், செவெழும், எவ்வளவு உயர்வோ அவ்வள
வுக்கு ஸ்திரீகளுடைய சீர்ப்பாக்கியம் பெரிதாயிருக்கின்றது உயர்ந்த
குலத்தாராகிய பிராமண முதலானவர்கள் ஸ்திரீகளை விலைக்குவாங்கு
வதுபோல வாக்வி நிஷ்டுரமாக நடத்துகிறார்கள் நாயே, பேயே,
கழுநாயே, மடே என்கிற பேசுசைதகவிர, வேறே ஒரு பேசகம்
ஸ்திரீகளிடத்தில் புருஷர்கள் பேசுகிறதில்லை ஒதைப் பிரயோகந்
தவிர ஹிநப்பிடயோகமில்லை.

சில குடும்பங்களில், மாமியாருடைய உக்தர் விலலாமல் புருஷ னுக்கும் பெண்சாதிகுடும் பேட்டியே கிடையாது அவர்கள் சந்தித் தாலும், கலலுந் தேங்காபும் சந்திப்பதுபோலும், எலிபும் பூனையும் சந்திப்பதுபோலும் யலலாமல், குளிர்ந்த தரிசினமில்லை எவாககத் துக்கும் போயும் சோற்றப்பிச்சை யெடுப்பதுபோல் அநேகர் கலி யாணஞ்செய்தும் நிகதிய சந்தியாகிளாபிருக்கிறார்கள் அதிபூதத்து போல, தப்பித்தவ்விப் புருஷர்கள் ஸ்திரீகளிடத்தில் ஒரு மதுரமான வார்த்தையைப் பேசிவிடாமலோ, மாதுக்குக் கடுப்பு, மாபனருக்கு மனஸ்தாபம், நாற்றிக்கு வயிறிறெறிச்சல், ஊரெலலாம் ஒம்ல், மகன் செத்தாலும் சாகடமும், மருமகள் தாலியறுத்தால் போதுமென்று நினைக்கிற நலலகுணமுள்ள மாமிமார்களும் அநேகரிருக்கிறார்கள். புருஷன் பெண்சாதியைத்திட்டி மடித்தால், மாமியாருக்கு இறந்து போன தன் புருஷன் மறுபடியும் பிழைத்து வந்ததுபோல உச்சாகம் உண்டாகும் “மாமியாருடைத்தால், மண்கலம், மருமகனுடைத்தால் வெண்கலம்’ என்பதுபோல் மருமகள் பேரில் மாமியார் தோஷஞ்சொ லலாத நேரமில்லை மாமிக்குக் கொடுமைசெய்கிற மருமகன்களா ருள் சிலருண்டு.

நாய, பசு, மாடு, முதலியமிருக்கங்களை எவ்வளவோ தயையாக நடத்துகிறார்கள். அவ்வளவு பஷ்டங்கூட எதிரீகளினிடத்தில் காட்டுகிறதில்லை. கஷ்ட நிஷ்டேரமெல்லாம் எதிரீகளுடைய பாகமாகவும், இருக்கின்றன ஒரு எதிரீக்கு எவ்வளவுதான் வயிறுபசித்தாலும் புருஷன், மாமனமாயி முதலானவர்களெல்லாரும் சாப்பிட்டு எல்லா வேலைகளும் முடிந்தபிற்பாடு புருஷனுடைய எச்சிலுக்காகப் பெண்சிறு கிணிகாத்திருக்கவேண்டியதே யல்லாமல், அவள்முந்திக் சாப்பிடக்கூடாது. இது எவ்வளவுபெரிய அநீதி. “தாயும் பிள்ளையும்” இவ்வாட்டியும் வாட்டியும் வேறு’ என்பதுபோல எதிரீக்குப் பசித்தபோது அவள் முந்திப் புசித்தால் குற்றமென்ன.

புருஷன்பாதி பெண்சாதிபாதி ஆக இருவரும் கூடி ஒருதேசமென்பது சகலமத சமமதமாயிருக்கின்றது. சிலமகலதாசளுடைய கலியாணம் இக்கலோகமட்டும் சமமதமாயிருக்கின்றது, சைவவைஷ்ணவாளுடைய கலியாணங்கள் இகபரமீரனெடுக்கும் சமபந்தமாயிருக்கின்றன, ஏனென்றால், புருஷனுக்குப் புத்தெனகிற நரசிவாததி யாவதற்குப் புத்திரன் அவசியமானமையினாலும், எதிரீயிலல்லாமல் புத்திர உற்பத்திக்கு மாகக்கமில்லாமையினாலும், புருஷர்கள் இகபரசநம் அடைவதற்கு எதிரீகள் முக்கியமென்று காமசாஸ்திரமமுறையிடுகின்றது, அதல்லாமலும், பெண்சாதியிலலாதனை “ஒளபிசனம்” “வைசுவதேவம்” முதலான நித்தியகாமங்கள் செய்யக்கூடாதென்றும், பிரமசாரியும், விதூரனும், புத்திர ஸவீகாரமும், யாகாதிகளும், செய்யக்கூடாதென்றும், புருஷனுடைய பாபபுண்ணியங்கள் எதிரீயையும் எதிரீயினுடைய பாபபுண்ணியங்கள் புருஷனையும் சேருமென்றும் இரதசாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஒருவருடைய பாபபுண்ணியங்கள் மற்றொருவரைச் சேருமெனகிற விதியை நாமதலைப்போனாலும் அங்கீகரியோம். இதுசிறக, இரதசாஸ்திரமபெண்கள் பட்சத்தில் இருக்கிறதென்பதற்கு மேற்கண்டவிதிகளே பிரதிக்ஷித்த நிதரிசனங்களாயிருக்கின்றன.

சாஸ்திரத்தைப்படித்தவிர உலகத்தில் நடக்கிற அநுஷ்டானங்களும் பெண்களுக்கு அனுகூலமாகவே யிருக்கின்றன. எப்படியென்பதால், ஒரு பெண்ணை ஒருவன் பாணிககிரகளுக்கு செய்யும்பொழுது, ஊருக்கெல்லாம் தாய்ப்பூவும் வைத்தும், பந்துக்கள் முதலிய சகலஜனங்களையும் வரவழைத்துப் பந்தல அலங்கரித்து முகரதோரணங்கள்

கூட்டி, வாழைதழுதகூர் நாட்டி, சங்கத மேளவாகத்யங்கள் சமுதந்த
ரம போலக்கோஷிக்க அனேகஞ்ஞியாகளபோல தீபகோடிகள் பிரகா
சிக்க, அன்னதானம், சொன்னதானம், பூதானம், கோதனம், உல
லாமவழங்கி, சுகந்தபூஷபம் சந்தனம் முகலான வாசனாதிவியங்கள்
பரிமளிக்க, பெரியவாக்கள ஆசிகூறப், பெண்களசுப்சோபனங்களபாட,
வெகுசம்பிரமததுடன் கலியாண மகோதசவம் நடக்கின்றதல்லவா!
ஒரு ஏழையினுடைய கலியாணமாயிருந்தாலும் எவ்வளவோ விருந்து
களும், சிறப்புகளும் வேட்கை விநோதங்களும் நடக்கின்றன இரா
சகரங்கள் சூடக கலியாணங்களைத் தவிர வேறெந்தச் சமயங்களி
லும் இவ்வளவு ஆடம்பரங்களும், ஆந்தமுடி, குதூகலமும் இல்லையே
மேலும் கலியாணசாலத்தில் ஸ்திரீக்கும், புருஷனுக்கும், யாதொரு
பேதமுமில்லாமல் ஏகாசனமும் சமான உபசாரமரியாதைகளும் நடப்
பதுமன்றிப் பெண்ணினுடைய காலைப் புருஷன் தூக்கி அம்மிமேல
வைக்கிறதும் வழக்கமாயிருக்கின்றது காரியமாகிறவனாயிற் காலை
பயிடித்துப் பிற்பாடு குடும்பையப் பிடிப்பதுபோலக் கலியாணமுடிந்த
பின்பு, ஸ்திரீகளுக்கு நடக்கிறமரியாதையெல்லாம் அவமரியாதை
யே, மானமெல்லாம் அவமானமே, உபசாரமெல்லாம் அபசாரமே!
இது ஏறவிட்டு ஏணியை வான்குவதற்குச் சமானமல்லவா

கலியாணமில்லாத பிரமசாரியானவன் கச்சமவைத்துவேஷிக
ட்டக்கூடாது தோளில் அங்கவளதிரம்போடக்கூடாது, தாமபூலம்
புட்பம் சந்தனம் இவைகளைத் தரிக்கக்கூடாது, ஓற்றைப்பூணூல் தரி
த்துக்கொண்டு பிடசை எடுக்கவேண்டும், என்கிற தாமசாஸ்திரப்படி.
பிரமசாரிகள் அனுஷ்டித்துவருகிறார்கள் அவர்கள் ஒருஸ்திரீயை விவா
கம்செய்த பின்பு நல்லவேஷிக் கூடியறியாத இடுப்புகளுந்ல வேஷ
டியும், புழுதிபடிந்த உடம்புகுப் புஷ்பசந்தனங்களுந், நாரிகின்ற
வாய்க்குத் தாமபூலமும், இன்னும் அநேகசுகங்களும் உண்டாகின
றன் அதைப்பற்றியே பாக்குக்கொடுத்த பாகியவதி, புஷ்பங்கொ
டுத்த புண்ணியவதி, சுகனங்கொடுத்த சர்சுவதி என்று பலவாதப்
பிராமணர்களுடைய கலியாணங்களில் பெண்களை வாழ்த்துவது வழக்
கமாயிருக்கின்றது அன்னமிட்டவிட்டிற கன்னம்விவந்துபோலத் தங்
களுக்குச் சகலசுகங்களையுங் கொண்டெவந்த ஸ்திரீகளைப் புருஷர்கள்
அலக்கியஞ்செய்வது எவ்வளவு அநியாயம்

பாகியம், ஞானம், கல்வி, வீரம், முதலியவைகளைப் பெண்பா
லாகப் பேசுவது சகல பாஷைகளிலும் வழக்கமாயிருப்பதுபோலவே
இரதுக்களும், ஸக்ஷுமீ சர்சுவதி, முதலானவர்களை, பாகியம், செளரீ
யம், கல்வி, முதலியவைகளுக்குத் தெய்வங்களென்று சொல்லுகிறா
கள் சகல பிராணிகளையும் தாய்போலத் தாங்குகிற பூமிதேவியும்

பெண்ணுயிருக்கிருளா பூமியைவிட்டுத் திக்குகளிற் பறப்போமென றுலோ திக்குகளும் பெண்களாம் ஆறுகளிற் குதிப்போமென றுலோ கங்கை, காவேரி, கிருஷ்ணை, கோதாவரி, பெண்ணை, முதலிய ரதிக ளும்பெண்களாயிருக்கின்றன, இவ்விதமாகப் புருஷர்களுடைய வாழ வுகளெல்லாம் பெண்பூலமாகக் கிடைத்திருக்க, புருஷர்கள் பெண்க ளை அவமானப்படுத்துவது கிரமமா

பூமிக்ராசிகளும் விசுவானதளும் ரிஷிகள் முகலானலாக ளும், கங்களுடைய பத்தினிகளை எவ்வளவோ கெளரவமாக நடத்தினா ர்களென்றும், ஸ்திரீகளுடைய வராததைகளை அவர்கள் ஒருக்கடும் கடடினதில்லை யென்றும், இராமாயணம், பாரதம், நைடது முதலிய காவியங்களால் தெரியவருகிறதும், இந்த கங்களுடைய தேவர்கள் தங்களுடைய ஸ்திரீகளைக் கீழேவிடமனமில்லாமல், கங்களுடைய தேவங்களில் வைத்துக்கொண்டதாகவும் புராணங்களில் சொல்லப் படுகின்றது, சிவன் கனது பாரியைப் பாகத்திலும், மறமொருபெண் ணைக் கழியிலும்வைத்துக் கொண்டதாகவும், விஷ்ணுமாரியும், பிரமமாதாவினும், இந்திரனெகாடையிலும், கங்களுடைய பத்தினி களை வைத்துக்கொண்டதாகவும் சொல்லுகிறாரா குதிர எட்டடி பாய்கதால் சூட்டி பதிற்றடியாய்மென்கிற பழமொழிப்படி, இந்தக் கள் அவர்களுடைய தேவர்களையும் இராசர்களையும் பாரக்கக் கங்களு டைய ஸ்திரீகளமேல் அதிகபட்சம் பாராட்டவேண்டியகாயிருக்க, அவ ர்களை அடிமைபோலே நடத்துவது மெரிய பெண் துரோகமல்லவா

பிரபலமான சுவீரர்களும், பக்தர்களும், கங்களை நாயகிகளா ச வும், கடவுளை நாயகனாகவும் பாவித்து, ஸ்தோதந்திரங்களைச் செய்கிற சா வத்திர சாதாரணமாயிருக்கின்றது. புருஷர்கள் தெய்வத்தை அடை வதற்குக் கூடப்பெண் ஸ்வரூபம் காரணமாயிருக்கப் பெண்களைப் புரு ஷர்கள் நிகரவுடம் செய்வது தெய்வசமமதமர்க்குமா.

மனுஷாவதாதாரஞ்செய்த கடவுளை ஈனமெடுத்த உலகமாதாவும், பெண்தானே. இப்போது இந்தத்தேசமெல்லாம் ஆளுகிற விகடோ ரியா என்னை மகாராணியவர்களும் ஸ்திரீதானே இதுவுமன்றி நம் மைப் பததுமாதம் உதரத்திலுமரது பெற்றெடுக்குப் பாலூட்டி தாலூட்டி சீரூட்டி வளர்த்ததாயமாகளும் பெண்களவல்லவோ இர வெல்லாங் கணவிழித்து, அடிக்கடிபால்கொடுத்து, மருந்துகொடுத்து, தாங்களும் மருந்துண்டு, பத்தியம்மிடித்து, பிள்ளைகளுடைய மலஜலா திகளைப் பெல்லாம் சுத்தித்து, தங்களுடைய பிராணெல்லாம் பிள்ளைகள் மேல்வைத்து, ஸ்சையக்கட்டி, வயிறறைக்கட்டிப் பிள்ளைகளை வளர்ப்ப பதற்காகத் தாய்மார்களைப்பிடிக்கட்டம் இவ்வளவென்று சொல்லி முடிபுமா?

நாம் கவிபாணமாகிறவனாயில் காய, தமகதை, முதலானவா
களைக்களில் வளருகிறதற்கு, தாய்க்குப்பின் காரமாதலால் வி
வாகையா பின்பு பத்திவிசளால் சகல சாரக்ஷணையு மடைகிறோ
மல்லவா? தீவிபமும், தீசதியும் சம்பாதிப்பதில் நாம் நம்முடைய
ய எண்ணமெல்லாம் பிசுறுத்துகிறோம் தாய், சீர்காகரி, பகதி
ணி, முதலானவாசன நம்முடைய கதையும், பிரிவதையும் உதே
கெதில் அவர்களுடைய கிணைபுள்ளியெல்லாம் வைக்கிறார்கள்
நாம் அவர்களுடைய கீழ்த்தகைக கருதுவது மிதவாரித அவ
ர்கள் நம்முடைய கீழ்த்தகைக கிணையாக நோக்கிவை அவர்களு
டைய பேச்செல்லாம் நம்முடைய பேச்சே அவர்களுடைய கிணை
வெல்லாம் நம்முடைய கிணைவை அவர்கள் சொல்லுகிறவார்களா
கதனைச் சொல்லாம நமக்காகவே அன்றியும் நாம் நம்முடைய ஊ
னையும் வீட்டையும் விட்டு சிறந்த பிரிகிறதாயிருந்தால், எவ
வளவோ மனஸ்தாபப்படுகிறோம் நம்முடையபத்தினிகள் பிறந்த
ஊனையும், வீட்டையும் தாய் தாசை சகோசரமுதலான பங்கு
களையும், விட்டு நம்மை நம்பிவருகிறபடியால், அவர்கள் மிகவும்
பிரீதியாய் நடக்கவேண்டியது நம்முடைய கடமையெல்லாம்

பெண்களுக்கு, இயற்கையாயுள்ள மாதவிடாய், கற்பம், பிர
சவம், பிள்ளைவளாததல், பாகஞ்செய்தல், புருஷன், மாமன், மா
மி, முதலியோரை உபசரித்தல், விருந்தோம்பல், முதலாகிய கஷ
டங்களையும் ஊபங்களுக்கும் சற்று கிணைத்தால், மண்ணும் இர
ங்கும், மலையும் உருகுமே அந்தப்பற்றியே பெண்ணென்றால் பே
யுமிருக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள் மழை, பனி, மலையில், காற்
று, முதலியவைகளைக் கனமென்தாங்கிச் செல்கிறது, குஞ்சுகளைச் சி
ரகுக்குள் வைத்துக் கனமென்தாங்கிப்போல, சகலகஷ்ட நிஷ்டேங்களை
யும் ஸதிரீகா தாங்கிக்கொண்டு, சுக்ங்களைமட்டுமே நமக்குக் கொ
டுக்கிறாள், புருஷர்கள் எவ்வளவுதான் பிடிபாடும், வதிகளு
க்குள்ள அடக்கமும் பொருமையும் சாரமும் உண்மையான வி
சுவாசமும் புருஷர்களுக்கு நம்மா? இறந்துபோன பெண்களையின்
பிரீதிகளை வெளியிலே கொண்டுபோவதற்கு முன்னமே, நாம்
வேறே பெண்களாகித்துப்பாவிவாழ்கிறதற்கு அடிபோகுகிறோம்
புருஷனியோசமானவாதிசனவேறு கலியாணநிலைமல ஆயுசு
எல்லாம் போக்குகிறார்கள் சிலபெண்கள் புருஷனோடு உடன
கட்டையேயாவது சாமந்திகிறார்கள் சிலபெண்கள் புருஷர்களின்

துபோன துகததைச் சகிக்கமாட்டாமல், அதியேகமாயிருந்து சில நாளைக்குள் இறந்து, புருஷர்களைப் பின்பற்றுகிறார்களே மேலே நாமசொல்லியபடி கலவியில்லாமையாலும், சுபாவ தூக்குணத்தினாலும், துஷ்டஸ்திரீகளும் உலகத்திலிருக்கிறார்களென்பது வாஸ்தவமே ஆயினும், நல்லஸ்திரீகளையும் கெட்டஸ்திரீகளையும் எண்ணிப்பார்க்குமிடத்தில், நல்லஸ்திரீகளுடைய தொகை அதிகமாயிருக்குமென்று நிச்சயமாகச் சொல்லலாம்

அந்நிய புருஷர்களுடைய தந்திரங்களால் ஸ்திரீகளவியபிசாரிகளாகிறார்களென்பதற்குத் திருஷ்டாந்தமாக “இந்தியன பின்வகோட” யென்கிற ஆக்கிணைப் பிரமாணசட்டமானது அந்நியஸ்திரீயுடன் சேருகிற புருஷனுக்கு மட்டும் தண்டனைசொல்லி, ஸ்திரீகளுக்குத் தண்டனை சொல்லாமலிருக்கிறது இதுனியாய் விரோதமா யிருந்தாலும், சட்ட சாஸ்திரங்களெல்லாம் ஸ்திரீகளுக்கு அனுசூலமா யிருக்கிறதென்பது கஷ்டமா யிருக்கின்றது

ஸ்திரீகளுக்கு உள்ள மற்ற கௌரவங்களோடு கூட, அவர்களுடைய தேகசௌந்தரியமும் அவர்களுக்கு விசேஷ யோக்கியதையை யுண்டு பண்ணுகின்றது, மிருகங்களுக்குள் பெண் மிருகங்களும் பெண்பக்ஷிகளும் அழகில்லாமலிருக்க, ஆண்மிருகங்களையும் ஆண்பக்ஷிகளையும், அழகாகப் படைத்த ஸவாமி, மனுஷர்களுக்குள் புருஷர்களைப் பாரகிலும் பெண்களை அதிக ரூபவதிகளாகப் படைத்திருக்கிறாரென்பது கண்ணுள்ளயாவரும் ஒப்புக்கொள்ளத்தக்க விஷயமே ஸ்திரீகள் சுருமாரதேகமும், மிருதுவாக்கியமும், தூப்பலமும், நாணமும், அச்சமும், உடையவார்களானதால், கணமுதலிய மிருதுவான அவயவங்களை அதிக ஜாக் கிரதை யுடன் பாதுகாப்பதுபோல், அவர்களிடத்திலும் அதிக கிருபை பாராட்டவேண்டியது புருஷர்கள் மேல் விழுந்தபாரமாயிருக்கின்றது

உலகத்தில நடக்கிற சகலசுப சோபனதிகளிலும் கலியாணமே சாவகிலாக்கியம் என்பதை யாவரும் நிரூபகமாக ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆயிரம், பதினாயிரம், லட்சம் பொருள்கொடுக்கல் வாங்கல் செய்கிறார்கள், விஸ்தாரமான காணி, பூமி-முதலியவைகளைக் கிரயத்துக்கு வாங்குகிறார்கள் அந்தச் செயல்களெல்லாம்

லாம ஒரு சாக்கி அல்லது இரண்டு சாட்சிகள் முனபாக நடக்கின்றன கலியாணமோவென்றால் தெய்வசாட்சியாகவும்-குரு சாக்கியாகவும் - சமஸதஜன சாக்கியாகவும் நடப்பதினால் - கலியாணம எவ்வளவோ உத்கிரிஷ்டமென்று விசித்மாகின்றது கலியாண சம பிரமததுக்கு முக்கியகாரணமான ஸ்திரீயைப் பிற்பாடு அப்பிரியமாகவும் அசிரதையாகவும் நடத்துவது தாமமா

ஸ்திரீயும் புருஷனும் உடலும் உயிருமப்போல மாறாதநேசத்தான யெப்பொழுதும் ஒத்து வாழ்கிறதென்று கலியாணகாலத்தில் பிரமாண பூர்வமாக உடம்படிகளையும் செய்துகொள்ளுகிறார்கள் ஒரு சாக்கி அல்லது இரண்டுசாக்கிகள் முனபாக நடக்கிறகிரய விக்கிரமமுதலிய ரிபந்தனைகள் எவ்வளவோ ஊர்ஜிதமாகிருக்க தெய்வம் அறிய-குருஅறிய சகலஜனங்களும் அறிய வானம்பூமிஅறிய ஸ்திரீபுருஷர்கள் செய்துகொண்ட கலியாண உடம்படிகளையும் மீறி - கீரியும் பாம்பும்போல அவர்கள் அடித்துக்கொள்வதும்-புருஷர்கள் பாஸ்திரீகமனம் - தாசிகமனம் - செய்வதும் பரம்பாதகமல்லவா ? ஒரு புண்ணியவாளை ஒரு தாசி விரும்பி அவளைத் தனவலையில் மாட்டப் பிரயத்தனம் செய்தபொழுது அந்த மகாபுருஷன் அவளேனோக்கி

“இந்தவுடலுள் மைமப்பொறி
யினனுயிராய்வு மணஞ்செயும்
அந்தநனஞளிலென நிலலவட
கனப்பொடளித்தனன பான, பொதுப்
பைந்தொடியே, யுனைச்சோந்திடப்
பாரிலெனக்குடல வேரிலே,
சிந்தைபுலனகளும் வேரிலே,
சீவனுமவேறிலே, செலவையே”

பசுசை வளையல்களை யணிந்த பொதுமாதே - எனனுடைய உடல்-மனம் - பஞ்சேந்திரியங்கள்-உயிர்முதலிய யாவையும் கலியாணகாலத்தில் எனனுடைய விளைவிகளுக்கு கொடுத்ததுவிட்டேன-இப்பொழுது உன்னைச்சோ வேறுதேகமூமில்லை, வேறுமனமூமில்லை-வேறுபுலனகளும் உயிருமில்லை-என்று - வுசனித்ததாக நீதி

பெண் மரணம்

நூல் - கக்-ஆவது - அதிகாரம் “புருடபாரியரியலபு” உள்-வது-பாடலில் சொல்லப்படுகின்றது அந்த உத்தமனையேப்போல், கரம் நிகிரகமசெயது-சொந்தனதீர்க்கையே சிரோஷ்டமரக மதப்பவரகளை புருஷசிரோஷ்டாகள் அவர்களே புருஷோத்தமர்கள்

சில புருஷர்களுக்கு தாசிகமனம் தண்ணீர்துடித்த பாட மாயிருக்கின்றது அதில சங்கோசமுமில்லை - அவமானமுமில்லை பொருக்கவாயன பொரியாயை மெச்சிக்கொளவது போலவும்-கோழி கொப்பையை மெச்சுவதுபோலவும் - நக்கள் அச்சத்தைச் சிலாகிப்பது போலவும்- தாசிகமணஞ் செய்வதைத் தங்களுக்குச் கௌரவமாக எண்ணுகிற ஞான சூரியர்களும் அநேக இரக்கஞ்ஞர்கள் இது பெரிய பத்திரிகை துரோகமல்லவா

ஒன்றும் தெரியாத மூடாமா வாயேனும் - அல்லது புருஷனமேல் உண்மையான விசுவாச மில்லாதவனாயேனும் இருக்கிற பெண்களே புருஷன் எங்கேயும் கெட்டாலும் நமக்கென்னவென்று அவிஷயமாபிருப்பான் - உத்தமஸ்தீரியோ-எந்தத் துன்பத்தைச் சகித்தாலும் புருஷனுடைய பாஸ்திரீ போகத்தை மாதிரி ஒரு நாளும் சகிக்கமாட்டான் உத்தமஸ்தீரியானவன் களங்குச் சகல பாக்கியமும் கணவியேயென்று நினைப்பதினால் - அவ்விதமாகவே புருஷனுடைய தன்னை நேசிக்கவேண்டுமென்றும் புருஷனுடைய தயைக்குத் தன்னைத் தவிர வேறொருத்தியும் பாசஸ்திராயிருக்கக் கூடாதென்றும்-எண்ணமுள்ளவளாயிருப்பான்-அனாயிரப்பாஸ்திரீ சம்பந்தம்தால் புருஷனுக்குண்டாகிற சௌகரிய நஷ்டம்-ஆயுசு, நஷ்டம் கீர்த்திநஷ்டம் இகபரநஷ்டம்-பொருளநஷ்டம் - முகலியவைகளையும் நினைத்து நினைத்து மனமவருதுவான்

புருஷனுடைய தூமாரக்கத்தை வெளியில் சொல்லாமல் அவனையுங் கோபியாமல்-அல்லலும்பகலும் ஓயாதவிசனமும் - துக்கமும், பொருமையுங்கொண்டு சரியான ஆகாரம் நித்திரையில் லாமல் மனப்பண்ணுகி மடிவாளென்பது நிச்சயமே சித்திரக்காரர் சுவரில் எழுதும் சித்திரங்களில் வந்து பாரக்குமபடி ஒரு புருஷன் பாரக்கமாட்டேன் பெண்சித்திரமாயிருந்தால் நீரும் பாரக்கச் சரமதிக்கமாட்டேனென்று உத்தமசொன்னதாக நீதிநூல்-சக-ம அதிகாரம், புருட பாரியரியலபு, உள், ஆவது பாடலில் சொல்லப்படுகின்றது

பெண்சாதியின் அருமைபெருமை

“ஒவியாநீள சுவரொழுது
மோவியத்தைக் கண்ணுறுவான்
தேவியையா னழைத்ததிடவாண
சித்திரமே நானபானோன
பாவையாதம் முருவெண்ணீர்
பராககமனம் பொறேனென்றான்
காவிவிழி மங்கைநீவள
கற்பவெறபின் வறபுளதாள

சித்திரத்திற்குட பெண்ணுடையைப் புருஷர்கள் பராககக் கூடாதென்கிற தீரகநவையாக்கியமுள்ள பதிவிரகாசிரோமணிகள் தம்முடைய புருஷர்கள் அங்கியஸ்திரீகளைக் கூடிச்செய்யும் அக கிரமங்களை எப்படிச் சகிப்பார்கள் ஆகையால் தாங்களழுதவிய ஸ்திரீகளைப் புருஷர்கள் சொப்பனத்திலும் விளைககரம் விருப்பது சாத்வீகமே

புருஷர்கள் வெளிவியாபாரங்களும் மலவீசைகளு முள்ள வாகளாகையால் - அவர்களுக்கு யாதொரு விசனம் வந்தாலும் சீக்கிரத்தில் மாரிபடுபாடும் எப்போதும் மனோவிபாபாரமும் - இளகினைசித்தமும் - உள்ள ஸ்திரீகளுக்கு உண்டாகிற வியாகுலம் சாமானியமல்லவோ, அவர்களுடைய மனோவியாதி புருஷனுடைய கிருபையென்கிற ஒளவுதப் பிரயோகத்தினால் தீருமே யொழிய வேண்டுமெனினால் தீரமோட்டாது காப்பம், பிரச்சவம் - முதலிய பிராணசங்கடமான துன்பங்களில் வருந்துகிற கருகரியஸ்திரீகளை நாமும் உபகதிவப்படுத்தாமல் - அவர்களுடைய துக்கம் நம்முடைய துக்கமாகவும் - அவர்களுடைய சந்தோஷம் நம்முடைய சந்தோஷமாகவும், விளைத்து அன்புபாரபீட்ட வேண்டியது நம்முடைய கடமையா யிருக்கின்றது

சொந்த ஸ்திரீகளை வெறுத்துவிட்டு, பாஸ்திரீ கேசஞ்செய்கிற புருஷர்கள் தங்களுடைய புத்திரிகைகளையும் சகோதரிகளையும், அவர்களுடைய புருஷர்கள் கைவிட்டு, மேற்சொன்ன துவியாபாரத்தில் திடுக்கிட்டு, தங்களுக்கு எவ்வளவு மனோவியாகுலம் உண்டாகுமோ அதைச் சந்தறு விளைககரம்போ பிராத்தனிக்கிறும்

இலலரம், குடுமபம், சமுசாரம், என்று பெருமையாகப்பேசிகொளவதெல்லாம் ஸதிரீயைப் பற்றியேயொழிய, புருஷனைப் பெரியாஸவ உலகத்தார கலியாணமில்லாத ஏகாக்ஷிகுச செபம் உபகாரத்தைப் பாக்கிலும் ஒருவன் குடும்பியாயும் சமுசாரியாயுமிருந்து கஷ்டப்பட்டால், அவன் விஷயத்தில் அதிக பசுபாதாபமும், இரக்கமுமவைத்து உபகரிக்கிறார்களே, இதுவும் ஸதிரீகளாலவருகிற நன்மைத்தானே

அகராதி, திவாகரம், நிகண்டு, முதலிய புஸ்தகங்களில் பெணசாதிகுச சொல்லப்பட்ட பலபெயர்களாலும் அவளுடைய அருமையும் பெருமையும் விளங்குகின்றன வீட்டுக்கு உடையவளானதால், இல, இலலாள, மனையாள, மனைவி, கிரகினி யென்றும் புருஷனுக்குப் பிரியமும் நேசமுமுள்ளவளானதால், காதலி, பிரியை என்றும், சுகல பந்துவாக்கங்களைப் பாக்கிலும் புருஷனுக்கு அதிக உரிமையுள்ளவளானதால், உரிமை கிழத்தி யென்றும், குடுமப்ப பிரதிஷ்டை செய்பவளானதால், குடும்பினியென்றும் குடுமப் பாரங்களை யெல்லாம் வகிப்பவளாதலால் பாரியென்றும் வீட்டுக்கு எஜமானியானதால், தலைவி, நாயகியென்றும், பதிவிரதையானதால், பத்தினியென்றும், இகபரம் இரண்டிலும் புருஷனுக்குத் துணைசெய்பவளானதால், துணைவிவாழ்க்கைத்துணை, யென்றும் பத்தினிகுப பலநாமங்கள் உண்டாகின்றன

அப்படியே புருஷனுக்குப் பெணசாதிமே லிருக்கவேண்டிய அனபையும், ஆசையையும், நேசத்தையும் காட்டவேண்டியதற்காக அனபன், ஆரவலன், உரியோன், காதலன், நேசன், பிரியனென்று புருஷனுக்குப் பலபெயர்கள் உண்டாயிருக்கின்றன, அவலக்ஷணமே யவதரித்ததுபோல லிருக்கிறவர்களுக்கு அழகம்மை, யென்றும், அதாமத்துக்கு ஆலயமானவனுக்குத் தாமராயனென்றும், பெயா கொடுத்ததுபோல, பிரியமென்கிற பிரசகதியே மில்லாத ஸதிரீ புருஷர்களுக்கு மேற்கண்ட பெயர்கள் பொருந்துமா? புருஷபாரியா என்கிற அபிமான மில்லாதவர்களுக்குப் பிரியன், பிரியையென்கிற பெயரைமாற்றி, அப்பிரியன் அப்பிரியை யென்கிற பெயர்களைக் கொடுப்பது உசிதமாயிருக்கின்றது

ஜனங்களுடைய நன்மைக்காக இராஜா, மந்திரி, முதலானவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதினால் அந்த விஷயம்

நவீர மறற விஷயங்களிளெல்லாம இராஜா, மந்திரி முதலான அதிகாரிகளும் மறறஜனங்களும் ஸமானஸதாகள தாமே அபபடியே குடுமப நனமைக்காகப் புருஷனுக்கு எஜமானப்பட்டங் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதினால், அநத விஷயநதவீர மறற விஷயங்களிலெல்லாம புருஷனும் பெணசாதியும் சமானஸதாகளா யிருக்கிறார்களா நடக்கத்தில் இராஜாவைப்போலப் பட்டநதரிததுக கொண்டவனுடைய அதிகாரம் வேறெங்கேயாவது செலலுமா? அவனுடைய பட்டம் பைத்தியக்காரப் பட்டநதானே, தேச நனமைக்காக இராஜாதிகாரம் பெற்றுக்கொண்டவனதேசநனமையில் தவிர வேறு தூவிஷயங்களில் அவனுடைய அதிகாரத்தை எப்படிச் செலுத்தக்கூடாதோ, அபபடியே குடுமப நனமைக்காக நாயகப் பட்டநதரிததுகொண்ட கணவன குடும்பினிகுக்கு கொடுமை செய்வதில் முற்றும் அதிகாரியாயிருக்கின்றன

ஸதிரீகளைப் பிரீதியாக ஆதரணை செய்யவேண்டியதுபுருஷாக்களுக்கு எப்படிக்கடமையோ, அபபடியே ஸதிரீகளுக்கு நல்ல புத்தி கற்பிக்கவேண்டியதும் புருஷாக்களுடைய முக்கிய கடமையாய் யிருக்கின்றது இநதத தேசத்தில் அதிபாலவியத்தில் பெண்களுக்குக் கலியாணமாய்ப் புருஷாக்களுடைய வீட்டிற்கு வருகிறபடியால், அவர்களுக்கு ஹிதோபதேசஞ்செய்து திருத்தவதுபுருஷாக்களுக்குப் பிரயாசமாயிராது ஆணை, குதினை, மாடு, முதலிய மிருகங்களையும் மனுஷன் திருத்தித் தன்னுடைய இஷ்டப்படி நடக்கக் கற்பிக்கிறானே, சூக்ஷ்மபுத்தியும் ஞானமுமுள்ள ஸதிரீகள் விஷயத்தில் புருஷன் கொஞ்சம் சிரமம் எடுத்துக்கொண்டால், அவர்களைத் திருத்தவது அதிக சுலபமே

முக்கியமாகப் புருஷாக்கள் தங்களுக்கும் சனமாகக்கத்தில் நடந்து ஸதிரீகளுக்கும் நல்லவழி காட்டவேண்டும் குரு ஒரு குற்றஞ் செய்தால், சீஷாக்கள் ஒன்பது குற்றஞ்செய்யத் துணிவது போல வயதில் முததவர்களும், படித்தவர்களுமான புருஷாக்கள் தூமாரக்கஞ்செய்தால், ஒன்றுநதெரியாத சிறுபிராயமுள்ள ஸதிரீகளும் அநதப்படியே நடக்க ஆரம்பிப்பார்கள அல்லவா

வீட்டுக்குவெளியில் அநநியா முனபாக ஒருவரும் தங்களுடைய தூக்குணங்களைக் காட்டுகிறதில்லை வெளியில் தங்களுக்கு மேற்பட்டவர்களும் சமானமானவர்களும் அநேக ரிருப்பதினால்,

தேகத்தைச் சுவை, போவை முதலானவைகளால் மூடிக்கொண்டு, புறத்தில் சஞ்சரிப்பவபோலத் தூங்குண்டைய சுபாவ ரூணங்களை மாற்றுகுகொண்டு, கோபநினைமை, இன்சொல் முகம் லாசசி, அடங்குநல், முசளிப தாமவேஷா தரித்துக்கொண்டு திரி கிறாக்கா வீட்டிலவாத உடனே புருஷர்கள் தேகத்தின் வெளி வேஷத்தைக் கீழ் கூர் மோடுவதுபோல உள்வேஷத்தையுங் கலைத்துத் தங்களுடைய யசாரத்த சொரூபத்தை ஏழைப்பெண சாதியிடத்திலும், பிள்ளைகளிடத்திலும் காட்ட ஆரம்பிக்கிறபடியால், புருஷர்களுடைய நாகுருணம் பணசாதிபிள்ளைகளை யுஞ் செருகின்றனவே “யசாரஜா கதாபபிரஜா” ராஜா எப்படியோ அப்படியே குடி களும் என்பதுபோல, பெருமபாலும் புருஷன், மாமன், மாமி, எப்படியோ அப்படியே பெணசாதிபுறப்பரிணமிகிறுள்ளென்பது நமமெல்லோருக்கும் சகஜமாயும், அதுபோக சித்தமாயு மிருக்கின்றது

பகலி ஆகாசமெல்லாம் பறந்துதிரிகதாலும் கடைசியில் கூடுகளிலும், மரம், செடிகளிலும் வந்துசேர்ந்து ஆறுதல் அடைவது போல, புருஷர்கள் வெளியில் படுகிற கஷ்டங்கள் சிரமங்களெல்லாம் வீடுகளில் பெணசாதிக்களால் நிவர்த்தியாகி அவர்களால் சுகமடையவேண்டியவர்களாதலால், பெணசாதிமார்களே, அதற்குப் பாததிராக்களாகவும், விவேகிகளாகவும், புண்ணியவதிகளாகவும் ஆக்கிக்கொள்ளவேண்டியது புருஷர்களுடைய சொந்தப்பிரயோஜனமாகவும் அப்படிச் செய்துகொள்ளாம லிருப்பது தங்களுடைய ஸ்வயங்கிருத அபராதமாகவு மிருக்கின்றன

புருஷர்கள் ஸ்திரீகளுக்கு எப்போதுங் கொடுமைசெய்வதனால் அல்ல ஸ்திரீக்கள்கூட மனமவெறுத்துக் கெட்டுப்போவதற்கு இடமுண்டாகிறது நமமை நேசிப்பவர்களை நேசிக்கிறது, விரோதிப்பவர்களைவிரோதிகிறது, மனுஷசபாவமாயிருக்கிறது புருஷர்களுக்கு ஸ்திரீகளிடத்தில பிரியமில்லாவிட்டால், ஸ்திரீகளுக்கும் உடம்பு புருஷர்களமேல் எப்படிப்பிரீதியுண்டாகும்? நிரபராதிகளான ஸ்திரீகளை நிஸகாரணமாய் துஷ்டையென்றும் விபயிசாரியென்றும், நாயே, பேயே, யென்றும் புருஷர்கள் தூஷிப்பதனால், “பிராமண உன்வாக்குப் பவித்தது” என்பதுபோல, புருஷர்களுடைய வாக்குப்பவித்தது கல்ல ஸ்திரீகளும் துஷ்டைகளாய் விடுகிறார்கள்

ஸ்திரீகளைப் புருஷர்கள் கைதீண்டி அடிப்பது மகாகொடிய வழக்கமாயிருக்கின்றது அணுவைமலை எதிர்த்ததுபோலவும், எலி பைப் புலி எதிர்த்ததுபோலவும், தூப்பலமுள்ள ஸ்திரீகளைப் புருஷர்கள் திட்டியடிப்பதனால் புருஷர்களுக்கே அவமானமல்லாமல், மறறைப்படியல்லவே, சண்டைக்குப்போய்த திருமயின சிப்பாய்களில் ஒருவன் எதிரியினுடைய காலேத்தான்-வெட்டினதாக வீரம்பேசிக் கொண்டானும் அதைக்கேட்ட புத்திமாடுருவன் எதிரியினுடைய தலையைவெட்டுவதல்லவோ வீரம் காலவெட்ட வேண்டியதென்ன வென்றுகேட்க அதற்கு மேற்படி சிப்பாய் நானென்ன செய்வேன்? எதிரியின் தலையை வேறொருவன்முதல் நாளே வெட்டிக்கொண்டு போயவிட்டான் - நான் மறுநாள் காலே வெட்டினேனென்று சொன்னானும் பிரேதத்துடனே சண்டை செய்த மேறதடி சுத்தவீரனபோலவும் - செத்தபம்பைத் துணிந்து பிடிக்கும் வதிரியசாலிகள் போலவும் - ஸ்திரீகளைப் புருஷர்கள் திட்டியடித்தது செய்கிற வாதமெல்லாம் அபவாதமே அது னுண்ணுகிற ஜயமெல்லாம் அபஜயமே கோத்தியெல்லாம் அபகோத்தியே

பகடிகள் மிருகங்கள்கூடப் பெண்ணுக்காக - ஆணும் ஆணும் அடித்துக்கொள்கிறதேயல்லாது பெண்ணையடித்து உபத்திரவஞ்செய்கிற ஆண்பகடியையாவது, மிருகத்தையாவது நாம்கண்டதுமில்லை, உண்டெனக் கேட்டதுமில்லை ஸ்திரீகளையடிக் கிற புருஷர்கள் பகடியிருக்களைப்பாவது குருவாக வைத்துக்கொண்டு அவைகளிடத்தில் ஞானோபதேசம் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டிய துசிரமம் “ஏழையைக்கண்டாலேமோழையுமாயும்” எனப்படுபோல, ஸ்திரீகளிடத்தில் கையின்பலத்தைக் காட்டுகிறது மல்லாமல், அவர்களிடத்தில் தங்களுடைய சவிச்சானுரியத்தைக் காட்டுகிற மஹாவித்துவான்களும் அநேகர் உண்டு ஸ்திரீகளெல்லாம் கெட்டவர்களென்றும், நமனவடிவமென்றும் அவர்களை நம்பக்கூடா தென்றும், வாய்கூசாமல் சமஸ்கிருதத்திலும், தமிழிலும் அநேக விதவான்கள் பாடியிருக்கிறார்கள்

ஊமையானிடத்தில் உளறுவாய்ந தக்கத்துக்கு ஆரம்பித்த துபோலவும், செவிடனிடத்தில் தெந்தின்பாட்டுக்காரனாகவே சாமாததியதகைக் காட்டுவதுபோலவும், கவியென்கிற நாமதேய

ததை கனவிலுங்கேட்டறியாதஸ்திரீகளைத் தூஷித்துக்கவிபாடுவதினால் என்ன பிரயோஜனம்? சுகவாசத்தோஷத்தினாலோ அல்லது வேறென்ன காரணத்தினாலோ, சாரதாபூடமாகிய ஒளவை கூடப் பெண்ணென்கிற மானமில்லாமல், “தையலசொறகேளேல்” பெணவராததையைக்கேளாதே என்று ஆத்திசஞ்சியிலசொல்லியிருக்கிறாள் பெண்களெல்ல புத்திசொல்லுகிற பட்சத்தில் அதைக்கேட்டால் பாதகமெனன? பெண்கள் படித்தால் ஒளவையைப்போல விவேகிகளாவா ளென்பதற்கு ஒளவையே சாஶ்டியல்லவா ஒளவையினுடைய நீதிநூல்களைப் படித்துப்பயன் அடையாத புருஷர்களுண்டா? இல்லையே, ஆகையால், இந்த விஷயத்தில் ஒளவைசொல்வது அநுசித்தமானதால், பெணவராததையைக்கேளாதே பென்னும் ஒளவையின் வாக்கியத்தை ஒளவைக்கே உபயோகப்படுத்தி, இந்த விஷயத்தில் அவளசொல்லும் வராததையைத்தள்ளி, பெண்கள் சம்பந்தத்தில் நல்ல புத்திசொன்னால் கேட்போமாக.

இந்தத்தேசத்தா ஸ்திரீகளை மானமாகவும், விசுவாசமாகவும் நடத்தவேண்டுமென்பதற்கு வேறொரு முக்கியகாரணமுமிருக்கின்றது யூரோப்பமுதலான தேசங்களில் புருஷவியோகமாகிற ஸ்திரீகளுக்குப் புராவீவாகஞ்செய்ய விதிபிறப்பதுபோல இந்தத்தேசத்தில் இல்லாமை யினாலும், அதிபாலவியத்தில் கனியாணஞ்செய்கிற வழக்கமிருப்பதிலும், எண்ணிக்கையிலலாத ஸ்திரீகா பாலவிதத்துகளாய்போய், அன்ன வஸ்திரத்திற்கு மரக்கமில்லாமல், நிராதரவாய்க் கஷ்டப்படுமபடி சம்பவிக்கின்றது ஆகையால், புருஷ உள்ள வரையில் ஸ்திரீயை அன்பாக ஆதரிக்கவேண்டியதும் தனக்குப் பிறகாலம், அவளும் அவளுடைய பிள்ளைகளும் தெருவில் அலையாதபடி சீவனத்துக்குத் தகுந்தமரக்கம் செய்யவேண்டியதும் புருஷனுடைய பிரதான கடமையா யிருக்கின்றது

புருஷனுக்குப் பாதிபூட்டலாயும், துணைவியாயும், கிரகநாயகியாயும், அவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு மாதாவாயும், குலவிளக்காயும், புருஷனுக்குப் புத்திரசந்தானமும், பெயரும், பிரஸாபமும், கொடுப்பவளாயும், இகபரசாதகியாயுமிருக்கிற பதவியைப் புருஷன் எவ்வளவு கண்ணியப்படுத்திற்றோ அவ்வளவு புருஷனுக்கு

வகண்ணியம் அவளை எவ்வளவு தாழ்த்துகிறாளுோ அவ்வளவு தன்னையுந் தாழ்த்திக்கொண்டதற்குச் சமமானம்

. கடவுள் ஒருவாமட்டும் மாசுறவனோதவிட மனுஷராகிய நாமெல்லாரும் பாபாததுமாககளாயிருக்கிறோம், நாம ஒருவா மறொருவருடைய குற்றங்களைப் பொறுக்காவிட்டால் நாமுடைய குற்றங்களைக் கடவுள் எப்படிப் பொறுப்பார்? ஸ்திரீகள்தெரிந்தும், தெரியாமலும், யாதொரு பிழைசெய்தாலும் அதைப்புருஷர்கள் பொருத்ததுக்கொண்டு சாந்தமாகவும் நயமாகவும் ஸ்திரீகளுக்குப் புத்திசொல்லித் திருத்தவேண்டுமே தவிரக் கோபங்கொண்டு கொடுமைசெய்யக்கூடாது கோபமவந்தபோது மூக்கைப் பருத்து விட்டு சந்தோஷமவந்தபோது அறுந்தமூக்கை ஒட்டிக்கொள்ளாச் சொன்னால் ஒட்டிமா

கடவுள் அவருடைய அடியாசபையை நேசிப்பது போலவும், ஒவ்வொருவனும் தன்னையேதான் நேசிப்பதுபோலவும், தன்னுடைய பத்தினியை நேசிக்கவேண்டுமென்றும், ஒருவனும் தன்னுடைய பத்தினியிடத்தில் விரோதமாயிருக்கக் கூடாதென்றும் வேதம் விதிகின்றது தன்னுடைய பத்தினியைப் பிரியமாக நேசிப்பதாகக் கலியாணகாலத்தில் புருஷன் முந்திவாக்கும தத்தனஞ்செய்கிறபடியால் அந்தவாக்கை நிறைவேற்ற வேண்டியது அவனுடைய முந்தின் கடமையாயிருக்கின்றது ஒருவன் கலியாணம் செய்துகொள்ளுவதும் செய்துகொள்ளாமலிருப்பதும் அவனுடைய இஷ்டமேயன்றிக் கலியாணஞ் செய்துகொள்வது அகத்தியம் அல்ல கலியாணம்செய்து கொள்ளாமலிருப்பது தோஷமுமல்ல ஆனால் கலியாணம் செய்துகொண்டவன் ஷே. வேதவாகியவர்களின்படி பெணசாதியைப் பிரியமாக நேசிக்கப் பாததியப் பட்டிருக்கிறான் தன்னையேதான் நேசிப்பதுபோலத் தன்னுடைய பத்தினியை நேசிக்கிறவன் பத்தினிக்கு ஹிதமானகாரியம் எதுவோ அதைமட்டும் செய்வான் அவளுக்கு அஹிதமானகாரியங்களை ஒருனாறும் செய்யமாட்டான் தான் எப்படி சுயகாரிய தூநதான யிருக்கிறாளுோ அப்படியே பெணசாதியினுடைய காரியங்களிலும் ஸாவஜாக்கிரதை யுள்ளவனாயிருப்பான் ஒருவன் தன் பெணசாதியை எவ்வளவு பிரியமாக நேசிக்கிறாளுோ அவ்வளவு

பிரியமாகப் பெண்சாதியும் புருஷனை நேசிப்பாளாயினால் பெண்சாதியை நேசிக்கிற புருஷன தன்னைத்தானே நேசிக்கிறவனு யிருக்கிறான் இப்படியாக ஒருவரையொருவர் பிரியமாக நேசிக்கிற புருஷனும் பெண்சாதியும் மகாபாக்கிய சாலிகளாயிருக்கிறார்கள் அவர்களுக்கு ஒருதுக்கம் நீரிட்டாலும் அந்தத் துக்கத்தை இருவரும் சம்பாக்கமாக காங்கிக்கொள்வதினால் அந்தத் துக்கத்தினுடைய பாரம்குறைந்து போகின்றது அவர்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டாகிற சந்தோஷத்தை இருவரும் சம்பாக்க அநுபவிப்பதால் அவர்களுடைய சந்தோஷம் இரட்டிப்பாகின்றது துக்கரூபமாகிய இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் பல ஆபத்துகளும் கவலைகளும் துன்பங்களும் நேரிடுகிறபடியால் அந்தச் சமயத்தில் நமக்குத் திடஞ்சொல்லித் தேற்றவும் சந்தோஷகாலத்தில் கூட இருந்து சுகிக்கவும் பெண்சாதியைப்போல நமக்கு உற்ற துணையாயிருக்கிறா? ஸ்திரீயும், புருஷனும் ஒருவரையொருவர் எவ்வளவு நேசிக்கிறார்களோ அவ்வளவு பிறராலும் அவர்கள் மதிக்கப்படுவார்கள் அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் நேசிமாவிட்டால் அவர்களை பிறரும்தியார்கள் அவர்களுடைய பிள்ளைகளும் அவர்களை மதியாமலும் அவர்களுடைய சொற்படி நடவாமலும் கன்னாசுநாடுபோற கெட்டுப்போவார்களென்பது சந்தேகமா

ஒருநாளல்ல, இரண்டுநாளல்ல, அநேகவருஷ்காலம் ஸ்திரீயும் புருஷனும் கூடிவாழ்ந்து வம்சவிரத்தியும் குடும்பப் பிரதிஷ்டையும் செய்யவேண்டியவர்களானதால், அவர்கள் தரித்திரர்களாயிருந்தாலும் அவர்கள் மனமொத்துக்கலந்து வாழ்வதே பெரிய பாக்கியம், அந்தப்பாக்கியமில்லாவிட்டால் மற்றவகைப் பாக்கியமெல்லாம் அபாக்கியம் ஆகையால் உடலும் உயிரும் போலவும், நகமும் சதையும்போலவும், மணியும் ஒளியும்போலவும், பூவும் வாசலும்போலவும், சுரும்பும் ரசமும்போலவும் ஸ்திரீபுருஷர்கள் அந்நியோநியமாய்க் கூடிவாழ்க்கடவார்கள் அப்படி வாழ்வதால் இப்பாக்கியங்களை அடைவார்களென்பது நிச்சயமே

புருஷர்கள் தத்தமக்குரிய பலதொழிலங்களைக் கற்றுக்கொண்டு சரீரப்பிரயாசப்பட்டு பெண்சாதி பிள்ளைகள் முதலிய குடும்பவிஷிஷ்டத்தையும் தஞ்சுந்தபடி சமரக்ஷணைச் செய்கக் கடமைப்பட்ட

டிருக்கிறார்கள் நாம் மேற்சொல்லியபடி இந்தத்தேசத்தில் அனேகஜாதிபார்களுக்குள் விதந்துகளுக்கு மறுவிவாஹஞ்செய்கிற வழக்க மில்லாதபடியால், புருஷர்கள் தாங்கள் சம்பாதிக்கிறபொருள்களை டம்பம், காமம், குடி, சூது முதலிய தூவிஷயங்களில் வீணேசெலவழிக்காமல் ஸ்திரீகளுக்குப் பொருளேசோதது வைக்கவேண்டியது அகத்தியமாயிருக்கின்றது - அப்படி செய்வது சாஸ்திரசமமதமாயிருக்கின்றது எப்படி யென்றால் ஒரு ஸ்திரீக்கு அவளுடையதாய், தந்தை, புருஷன் முதலியவர்களால் கொடுக்கப்போகிற தனமே “ஸ்திரீதனம்” அல்லது ‘சௌதாயகம்’ என்றும் அந்தச்சொததுக்கு அவளேபூண சுதந்தரையென்றும் பிரமாதான குடும்ப ரீபபந்தங்களை நிவர்த்திசெய்யும் பொருட்டுப் பெண்சாதியினுடைய ஸ்திரீதனத்தைப் புருஷன் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளுகிறபக்தத்தில் பிறபாடுமுதலும் வட்டியுமாகப் பெண்சாதிகு அவன் உத்தரிககக்கடவாயென்றும் மிதாக்கூரம், ஸமிருதிசந்திரிகை, சரஸவதிவிவாஸம், வியவகாரமயூகம் முதலிய தாமசாஸ்திர புஸ்தகங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன ஸ்திரீகளுக்குப் பிறகாலத்தில் உதவுமபடிகுப் பிரததியேகமாகப் பொருளவைக்கவேண்டியது அகத்தியமென்பதற்கு மேற்கண்டசாஸ்திரங்களைத்தவிர வேறேசாஸ்திரமே வேண்டுமா? அந்தச் சாஸ்திர விதியைச் சாவசாதாரணமாக இந்தத்தேசத்தாரா அநுஷ்டானத்துக்குக் கொண்டுவராமலிருப்பது ஸ்திரீகளுடைய தெளபாக்கியமாயிருக்கின்றது

யூரோப்பியர்களும் மகமதுமதஸ்தர்களும் கலியாணகாலத்திலாவது அதற்கு முன்னாவது பின்னாவது ஸ்திரீதனத்தைப்பற்றி தப்பாமல் விபவஸதை செய்துகொள்ளுகிறார்கள் விதந்துகளுக்கு மறுவிவாஹஞ்செய்கிற சம்பிரதாயமுள்ள யூரோப்பியர்களும் மகமது மதஸ்தர்களுமே ஸ்திரீதனத்தைப்பற்றி ஏற்பாடுசெய்து கொள்ளுவார்களானால் ஸ்திரீகளுக்கு மறுவிவாஹஞ்செய்கிற சம்பிரதாயமில்லாத இந்தத்தேசத்துப் பிராமணர்கள், ஜேனாசர்கள், முதலிகள், செட்டிகள் முதலாகியவர்கள் ஸ்திரீதனத்தைப்பற்றி நிபந்தனைசெய்து கொள்ளவேண்டியது எவ்வளவு அகத்தியமென்பதை நாம்சொல்லவும் வேண்டுமா? அவர்களுடைய பிறபாடு நடக்கவேண்டிய காரியங்களைப்பெல்லாம் முன்னமே சீரிட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள் நிலம், மனைமுதலியவைகளை வாங்குகிற

விதகதுக்களுடைய நிர்ப்பாக்கியம்

நீர்நீர் பிறபாடு எதககாலத்திலும் ஆலேகூபம் உண்டாகாதபடி தஞ்சை சாஸனங்களையும், பட்டையங்கங்களையும் பெற்றுக்கொள்ளு கிறார்கள் அவர்கள் மறுநாள் இறங்கிறவர்களாயிருந்தாலும், சந்திர ரஞ்சிபர்களும், கல்லுவகாலேரியும், புலனும் பூமியும் உள்ளவரை யில் சொத்துகளை அநுபவிக்கிறதென்று சங்கேதஞ் செயதுகொ ளளுகிறார்கள், அநேக வருஷங்களுக்குப் பிற்பாடு உபயோகமாக வேண்டிய பொருள்களை முன்னமே சேகரஞ் செயதுவைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள்

கலியாணத்துக்கு வெருகாலத்துக்கு முன்னமே இன்னுன மாப்பிள்ளை இன்னுன பெண்ணென்று நிச்சிதராததஞ் செய்து கொள்ளுகிறார்கள் வியாதியிலலாமல திடகாதிராகாயிருக்கிற வர்களும் தங்களுக்கு பிறகாலம் தங்களுடைய தனருணங்களுக் கு இன்னுபாத்தியஸ்தாக்கஞ் என்பதையும், தங்களுடைய காமங் களும், தாமங்களும் நடக்கவேண்டிய கிரமத்தையும் விகிதஞ்முமா கப் பதித்துவைத்துக்கொள்கிறார்கள் இவ்வண்ணமாகப்பின்பு நடக்கவேண்டிய விஷயங்களெல்லாம் முன்னமே ஆலோசித்து நிச்சயஞ்செய்துக் கொள்கிறவர்களு தங்களுடையபத்தினிகளை மட்டுமே நினைக்கிறதில்லை பத்தினி ஜீவவதியா யிருக்கும்பொழுது புருஷன் யாதொரு வியவஸ்தையும் செய்யாமல் இறந்துபோனால் அவள் என்னசெய்வாள்? எங்கேபோவாள்? எப்படி ஜீவிப்பாள்? அநேக இடங்களில் இறந்துபோன தனவான்களுடைய ஆஸ்திக் களை அவர்களுடைய தாயாதி முதலானவர்கள் கட்டிக்கொண்டு அந்தத்தனவான்களுடைய பத்தினிகளை அந்தரத்திலவிடுவதை நாமபாக்கவிலையா? கதாசித்து, புத்திரர்களும், சகோதரர்களும், தாயாதிர்களும் இல்லாமல் இறந்துபோகிறவனுடைய சொத்துக்கு மட்டுமே பத்தினிபாத்தியஸ்தியாகிறாள் அப்படியில்லாமல் அபாத தியஸ்தியாய்ப்போகிறவனுடைய கதி அதோகதிதானே பெற்றதா யக்குச் சோறுபோடாத பிள்ளைகளும் அநேகா இருக்கிறார்களே பிள்ளைகளுடைய நிலைவரமே இப்படியிருக்கும்பொழுது தாயாதி களுடைய தன்மையைச் சொல்லவும் வேண்டுமா?

பாகம்பிரியாமல ஏகயோக்கேஷம்மாயிருக்கிற சகோதராக ளில் ஒருவன் இறந்துபோகிறபக்சத்தில் அவனுடைய பாரியையா னவள் கொழுந்தன் மாகளிடத்திலும் அவர்களுடைய பத்தினிக

எரிததிலும் அனவஸ்திரததுக்காகக் கையேந்திக்கொண்டு அவர்களசெய்கிற சகலகொடுமைகளையும் ஸஹிக்குமபடி சம்பவிக்ருமபடி சம்பவிக்ருமபடி அவள் அந்தக் கொடுமைகளைச் சகிக்க மாட்டாமல் கொழுந்தனமேல் ஜீவனமசவியாஜஜியம் தொடர்தால அவள் வியபிசாரியென்றும், தானவிபகதனென்றும், சொத்துக்கள் தனஸவராஜிதமென்றும் கொழுந்தனளாவா பததமான தூக்கக்கிளைப்பேசி அவளுடைய ஜீவனமசததைக்கெடுக்க முயற்சி செய்கிறாள் அவள்பகீரதப் பிரயத்தினைஞ்செய்து ஜயபத்திரிகை பெற்றுக்கொண்டாலும் அது நிறைவேறுதபடி கொழுந்தன செய்கிற தந்திரங்கள் அந்தமே நாமகியாயாதிபதி யாகையால் நாம் சொல்வது உண்மையென்பதற்கு நாமே சாக்கியாயிருக்கிறோம், புருஷனையிழந்து நிராகதியாயப்போன ஸ்திரீசகோதரர்கள் வீட்டுக்குப்போனால் அங்கே அண்ணியா செய்கிற கொடுமை எண்ணிமுடியாது நாததனாகக்கண்டால் நாயபோலவிழுகிற அண்ணியார்கள் அநேகரிருக்கிறார்கள் “பிணைப்போட்டது போதும் நாயைப்பிடித்துக்கட்டு” என்பதுபோல அண்ணியாரிடத்தில் அநாநாழிகை யிருப்பதைப்பாராக்கிலும் மண்ணையள்ளி வாயிலேபோட்டுக் கொள்ளலாமே இப்படியாக அண்டயிடமில்லாமல் அகதியாயப்போகிற ஸ்திரீ என்னசெய்வாள்? அவள்வேலைசெய்யத் தெரிந்தவளாயிருந்தால் கைப்பாடு பட்டாயினும் பிழைப்பாள மரியாதையுள்ள குடும்பத்தைச் சேர்ந்தஸ்திரீகள் என்னசெய்வார்கள்? பலலக்கேறித்திரிந்தவர்கள் பாடுபட அறிவார்களா? பூமுடித்ததலை புல்லெடுக்க அறியுமா? தங்கவளையிட்டகை சாணந்தட்ட அறியுமா? தண்டையிட்டகால் சக்திமிதிக அறியுமா? உசிதமானவகை உலக்கைபிடிக்க அறியுமா? இப்படிப்பட்ட ஸ்திரீகளுக்குச் சிறுபிள்ளைகளும் இருந்துவிட்டால் அவர்களுடைய கஷ்டத்தைக்குமட்டும் பிரமாணமுண்டா? விதந்தங்களில் அனேகா கெட்டுப்போவதற்குத் தரித்திரமே முக்கியகாரணமாயிருப்பதால் புருஷர்கள் எப்படியாவது பிரயாசப்பட்டு தங்களுடைய பத்தினிகளுக்குப் பிரத்தியேகமாகப் பொருளவைக்கவேண்டும் - அப்படிச் செய்வது நாமமுன்னமே விவரித்தபடி சாஸ்திரசமமதமாயிருக்கின்றது புருஷனமுன்னே யிறந்தால் பெண்சாதிக்கும் பெண்சாதி முன்னே யிறந்தால் புருஷனுக்கும் அந்தச் சௌதாயகம் உபயோகமாகுமே

இந்தத்தேசத்தில் விதகங்களுடைய ஸ்திதி அகி நிரப்பாகிய யமாயும் இரககத்துக்குரியதாயும் இருக்கின்றது - விதவையென்கிறபதமே தூஷியமா யிருக்கின்றது ஒருவனைப்பாராதது மறறொருவன “விதவா” என்று சொன்னால் அவனுக்கு ரொளத்திராகாரமாயக கோபம் ஜனிக்கின்றது ஒருவிதவையைப்பாராதது “விதவை” என்று சொன்னால் அவனுக்கும் மனஸ்தாபமுண்டாகின்றது - அவன புருஷனோடுகூடச் சகல சுகங்களையும் இழந்துபோகிறாள் சிவப்புச்சேலை வெள்ளைச் சேலையாகவும் இருகால போஜனம் ஒருகால போஜனமாயும், மயிரத்தலை மொட்டைத் தலையாயும், சுகமெல்லாத துக்கமாயும் மாறுகின்றன-அவளுக்கு நகையுமில்லை - தொகையுமில்லை - வகையுமில்லை - அவளுக்கு அலங்காரமில்லை - ஆதிக் மில்லை யாதொன்று மில்லை “கூலியிலலாவிட்டாலும் வேலைக்குக் குறைவில்லை” என்பதுபோல வீட்டிலுள்ள கஷ்டமான வேலைகளுக்கெல்லாம் அவளே உத்தரவாதியாகிறாள் - கவியானககாரர்கள் அவளைக் கண்ணால் பாரக்கக்கூடாதாம் அவள் சந்தோஷங்களுக்கெல்லாம் தளர்படியாகிறாள் துக்கங்களுக்கெல்லாம் சொந்தக்காரியாகிறாள் - தூக்குரிகெல்லாம் முறகுறியென்று அவளைவீணே தூஷிப்பார்கள் - ஒருவனவெளியே போகும்பொழுது விதவை எதிரோவந்தால் தூநிமித்தமென்று நிர்நிமித்தமாக அவளைக்கோபிக்கிறாள் “கைமபெண்டாட்டியே கழிபட்டஜனமம்” என்று அவளையாரும் அநியாயமாக இகழுகிறார்கள் “ஊருக்கு இளைத்தவன் பிள்ளையார கோயிலாண்டி” என்பது போலச் சகலப் பிரதிகூலங்களுக்கும் அவளே காரணமென்று சொல்லுகிறார்கள் - குதினாதூக்குப் போட்டது மல்லாமல் மேலேயேயும் மிதித்ததுபோல கணவனையிழந்து கதியற்று நிற்கிற விதகத்தைச் சகலரும் கூடித்துன்பப்படுத்தினது நாமமல்லவே-பாததா இருக்கமாட்டாமல் பரலோகம் போனால் அதற்குப் பத்திரி என்னசெய்வான்? ஆகையால் விதகங்களைக் கண்ணியமாக நடத்துகிறவர்களே புண்ணிய புருஷர்கள்

ஸ்திரீகள் படசத்தில் எழுத்தத்தொடங்கிய நாடி இன்னும் இரண்டொரு விஷயங்களைப்பற்றி எழுதாமல் விட்டுவிடுவோமானால் இந்த வசன் காவியம் குறைவுளாதாயிருக்குமாகையால் அந்தவிஷயங்களையும் எடுத்துரைக்க அபேட்சிக்கின்றோம்

* பிராமணர்களுக்குப் பெணவீட்டுக காராகள் புருஷன் வீட்டுக்காரர்களிடத்தில் பெண்ணுக்கிரயம் வாங்கிக்கொண்டு பெண்ணைக்கொடுப்பது பெரும்பாலும் வழக்கமாயிருக்கின்றது இது தூவழக்கமாயும் அசாஸ்திரீயமாயுமிருக்கின்றது எட்டுவகைக்கலியாணங்களில், பிராமமியம், தெய்வம், ஆரிஷ்டம், பிராஜாபாத்தியம் என்கிற நான்குவகைக்கலியாணங்கள் மட்டுமே சாஸ்திரப்படி. பிராமணர்களுக்குரிய வைகளாயும் மற்ற நான்கு வகைக்கலியாணங்களும் மற்ற வானத்தார்களுக்கு உரியவைகளாயும் இருக்கின்றன புருஷனிடத்தில் யாதொருபொருளும் வாங்காமல் அக்கலியாசாஷ்டியாக அவனுக்குக் கன்னிகையைக்கொடுப்பதே பிராமணர்களுக்குரிய ஷே நான்குவகை விவாகங்களின் தாரபரியமென்று தாம் சாஸ்திரம் விதிக்கின்றது பொருள்வாங்கிக்கொண்டு பெண்ணைக்கொடுப்பது ஆசுர விவாகமாயும் அதுசாஸ்திரப்படி வைசியர்களுக்கும சூத்திரர்களுக்கும் மட்டும் உரியதாயும் இருக்கின்றது வைசியர்களும் சூத்திரர்களும் ஆசுரவிவாகம் அக்கிரமமென்று தள்ளிப் பிராமமிய விவாகம் செய்கிறார்கள் அப்படி யிருக்கப்பிராமணர்கள் தங்களுக்குச் சம்பந்தமில்லாத ஆசுரவிவாகத்தைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு புருஷன் இனத்தாரிடத்தில் கன்னி பாசலகம் வாங்குவது சுதந்த அக்கிரமமாயும் சாஸ்திரவிரோதமாயுமிருக்கின்றது பொருள்வாங்கிக்கொண்டு பெண்கொடுக்கிற வர்களும் கலியாண காலங்களில் கன்னிகாதானத்துக்கு உரிய மந்திரங்களுக்கும் அதுஷ்டானங்களுக்கும் அநுசரிக்கிறார்கள் இது பிரத்தியக்ஷமான மோசமல்லவா? மாமஸவிகரயஞ் செய்கிற தூவழக்கத்தினால் பலதீவனங்கள் விளைகின்றன பெணவீட்டுககாரர்கள் தங்களுக்கு அதிகப்பணம் வருகிற வழியைப் பாரக்கிறார்களே தவிரப் பெண்ணினுடைய க்ஷேமலாபத்தை எவ்வளவும் யோசிக்கிறதில்லை பரிதானமொங்குகிற நியாயாதிபதிகள் யுகதா யுகதங்களுக்கும், கிரமாகிரமங்களுக்கும்ப் பாராமல் உபயகங்ககாரர்களில் எவன் அதிகப் பொருள் கொடுக்கிறானோ அவனபக்ஷமாய்த் தீர்மானம் செய்வதுபோலவும், ஒரு சொதஷத் ஏவலகூறுகிறவன் யார் அதிகக் கிரயம் கொடுக்கிறானோ அவர்களுக்குக்கிரயம் செய்வதுபோலவும் மாமஸவிகரயம் செய்கிறவர்கள் கொள்ளுகிறவனுடைய யோக்கியத்தையாவது வயதையாவது அநந்தஸ்தையாவது யோசியாமல் எவன் அதிகத்தொகை கொடுக்கிறானோ அவனுக்கே பெண்ணைக் கொடுக்கிறார்கள். ஒருவன் பெள்வன் புருஷனாயும் குலத்திலும் குணங்களிலும் சிறந்தவனாயு மிருந்தாலும் அவனைப்போலக் கிலும் ஒரு விரகதாபிபன் அதிகப்பணம் கொடுக்கிற படசுத

கன்னியாசலககமேகஷ்டம்

தில அவன் அயோக்கியனாயும் ரோகஸ்தனாயும் இருந்தாலும் அந்நூல்கள் பெண்ணைக் கொடுக்கிறார்கள் ச-ரு-சு வயதுள்ள பெண்ணை அவளுக்குத் தகப்பனாயும் பாட்டனாயும், சிலவிசை முப்பாட்டனாயும் இருக்கத்தக்க பிராயமுள்ள ஒருநிழலனுக்குக் கொடுக்கிறார்கள் அதிகவயதுள்ளவாகனும் அயோக்கியானானும் அதிகப்பணம் கொடுக்கச் சமம்தக்கிறபடியால் அவர்களுட்கே சிறுபிராயமுள்ள பெண்கள் கிடைக்கிறார்கள் அக்காரணத்தைப்பற்றியே “அம்மாள் தெருளுவதற்குமுன் ஐயா உருளுவா” என்கிற உலகவாக்கிய முண்டாயிருக்கின்றது பிராமணர்களில் பெண்கள் ருதுவாகிற தற்குமுன் அவர்களுக்கு விவாகம் செய்யவேண்டுமென்றும் விவாகம் செய்வதற்குமுன் ருதுவாகிற ஸ்திரீ ஜாதிப்பிரஷ்டையென்றும் தாமசாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கச் சிலர் அந்தச் சாஸ்திரத்தைக் கட்டித் தூரத்தில் எறிந்துவிட்டு அதிக வயதுள்ள பெண்களுக்கு அதிகப்பணம் வாங்குதற்காக, கச-கரு-வயதுவரையில் கலியாணம் இல்லாமல் பெண்களை வைத்துக்கொண்டு அவர்களுடைய வயதையும் குறைத்துச் சொல்லிக் கொண்டு பெண்களை ஏலங்கூறிக்கொண்டு இருப்பதுமன்றி பெண்கள் ருதுவாகாதபடி அக்காரிகளைக்குறித்து அவர்களைச் சகல அசௌகியங்களுக்கும் உட்படுத்துகிறார்கள் அவர்கள் தாம் பணத்துக்காகக் காத்நிருக்கிறார்கள் ருதுகாலமும் அவர்களுக்காகக் காத்நிருக்குமா? காத்நிராதாகையால் அனைக சமயங்களில் பெண்கள் கலியாணத்திற்குமுன் ருதுவாய் விடுவார்கள் அந்த வெட்கக்கேடு வெளிப்பாகாதபடி பகிஷ்டையான பெண்ணை அப்பறப்படுத்தாமல் வீட்டுடனேவைத்துக்கொண்டு தங்களுடையவாணசாரத்தைக் கொடுக்கிறார்கள் அநேகா சீக்கிரத்தில் பெண்ணைக்கொடுத்தப பணமவாங்குவதற்காக அதிபாலஸியத்தில் பெண்களுக்குக் கலியாணம் செய்கிறார்கள் புருஷன் எப்படிப்பட்டவனென்று பாராமலும், அவனிடத்தில் பெண்கள் க்ஷேமமாயிருக்குமோ அல்லதுவருத்தப்படுமோ எனபதை நினையாமலும் தாய்தகப்பன்மார்கள் கங்களுடைய வருமானத்தைமட்டும் பெரிதாயெண்ணிப் பெண்களைப்பலியிடுவது எவ்வளவுபெரிய அநியாயம்

ஒருவன் ஏழையாயிருந்தாலும் கன்னியாசலககம், கலியாணச்செலவு முட்டியவைகளுக்காக சுமார் ரூ-இத-வரையில் அவருக்குச் செலவாகிறபடியால், அதினால் அவனுடைய குடிமுழுதி

ப போகின்றது அப்படிப்பட்டவனுக்கு வாழ்க்கைப்படுகிற பெண்ணுக்கு என்னசுகம் உண்டு? “அஷ்டதரித்திரம் ஆததாள வீடு அதிலும் தரித்திரம் மாமியா வீடு” என்பதுபோல புருஷன் சௌக்கியமாயிருக்காலததில் அவனிடத்தில் இராமல எளியதாய் ததப்பனமாகவேளாடுகூடக் கஷ்டப்படடிகொண்டிருந்த பெண் அவர்களுக்குத் தனமூலமாக சௌக்கியம் உண்டாருங்காலததில் அவர்களுக்குத் தனமூலமாக சௌக்கியம் உண்டாருங்காலததில் அவர்களைவிட்டுநீங்கி இனிமேல் கஷ்டப்படப்போகிற புருஷனுக்கு அவள் வாழ்க்கைப்படுவது எவ்வளவு நிரப்பாக்கியம்? புருஷன் பொன்னைக்கொடுத்துப் பெண்டாட்டிக்கொண்டு திண்டாட்டப்பட்டதை நினைத்துநினைத்து அவளை எப்போதும் சீறுமாறுகூடப்பிக்கிறான் அவளுடைய மாமனா மாமியா, நாததனா முதலானவர்களும் சமயம் வரும்போதெல்லாம் “அடியே எங்களுடைய குழியைக் கெடுத்தவர்களே” என்று சொல்லிச் சொல்லி அவளை ஓயாமல் ஏக்கிறார்கள் இப்படியாக ஸ்திரீகளுக்குண்டாகிற பல துன்பங்களுக்கும் மாமஸவிகரயமே காரணமாயிருக்கின்றது

பொருள்சொடுக்குதப் பெண்கொள்வதினால் புருஷனுக்குண்டாகிற கஷ்டங்களும் அமிதமே உலகத்தில் பணங்கொடுக்க நிரவாகமில்லாத ஏழைகளே அதிகமா யிருப்பகால் பிள்ளையாருக்குப்பெண் அகப்படாமலும் அநேக நுகர்ப் பெண்கிடைக்காமல் ஆயுசுகாலம் முழுமையும் பிரமசாரிகளாகவே யிருந்து விடுகிறார்கள் பிற்பாடு ஒருக்கால் அவர்களுக்குப் பொருள் அகப்படாமலும் விரததாப்பியம் மேலிடும் ஸமஸாரததுக்குத் தகாதவர்களாய் போகிறார்கள் அநேகா வீட்டை விற்று, நிலத்தைவிற்று கையப் பொருளையெல்லாம் கவியாணத்தூதக் கொடுக்குவிட்டு, சுத்த ஏழைகளாய் போகிறார்கள் பலபிரிவுகளை உடைய ஒருவன் தனிகனாயிருந்தாலும் ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் தனிகதலியே பணம்கொடுத்துக் கவியாணம் செய்வதில் அவனுடைய ஆஸ்தி முழுவதும் தோற்றுவிடுகிறான் ஒருவனுக்குச்-பெண்கள் பிறந்தால் அவன் சீமானாகிறான் ஒருவனுக்குச்-ஆண்பிள்ளைகள் பிறந்தால் அவன் தரித்திராய்ப்போகிறான் கனவான்களுக்குக் கன்னிகாதானமாயாவது அல்லது சொற்பப் பொருளைவாங்கிக்கொண்டாவது சிலர் பெண்கொடுக்கிறார்கள் ஏழைகளிடத்தில் மட்டும் அதிகப்பணம் கேட்கிறார்கள் வீடு, மாடு, நிலமுதலிய சொத்துக்களுக்கு

கெவலாம் கிரயம் நிஷ்கரிஷிக்கப்படடிருக்கின்றது கன்னியாசுல
கர்த்தாக்கோ கணக்கில்லை ஒவ்வொருவனும் தன்னுடைய இஷ
டப்படி வாய் கொண்டமடமே பணம் கேட்கிறான் நாளுக்காளு
பெண்களுக்குக்கிரயம் அதிகரித்து வருவதாகச் சகலரும் முறை
யிச்சிறுபுகள் பிரதமதாரம் கொள்ளுகிறவனிடத்தில் வாங்குகிற
பணத்தைப் பராக்ஷிலும் இரண்டாங்கரம் கொள்ளுகிறவனிடத்
தில் அதிகப்பணம் வாங்குகிறார்கள் மூன்றாங் தாரக்காரனிடத்
தில் அதிகமும் அதிகப்பணம் வாங்குகிறார்கள் இப்படியே நூரம்
அதிகரிக்கப் பண்ணும் அதிகரிக்கின்றது

கடைவியாபாரிகள் எவ்வளவு சரக்குவேண்டுமானாலும் கட
னாகக் கொடுக்கிறார்கள் பெணவியாபாரிகளே என்றால் மாமஸ
விகரயப்பணத்தைப் பூணமாகக் கையிலவாங்கிக் கொள்ளாமல்
பெண்கொடுக்கிறதில்லை - கடன்பதிரம், பந்தகம், பிணைமுதலிய
வைகளே அவர்கள் அங்கீகரிக்கிறதேயில்லை நாளேக்குப் பெண
போய் வாழவேண்டிய இடம் என்பதை யோசியாமல் அஸ்தரோ
ககமாகப் பணத்தைவாங்கிக்கொண்டு தான் பிற்பாடு பெண்ணை
கொடுக்கிறார்கள் இவ்வளவு நிராக்ஷணணியமாகப் பெண்ணு
க்குக்கிரயம் வாங்குவதற்கு நியாயம் இன்னதென்று தெரியவில்
லை சரியானம் ஆணுக்கு எப்படி அவசியமோ அப்படியே பெண
னுக்கும் அவசியந்தானே பெண்ணுக்குக்கிரயம் வாங்குவது நி
யாயமாயிருந்தால் ஆணுக்காசவும் பெணவீட்டுக்காரனிடத்தில்
கிரயம்வாங்குவது நிபாயந்தானே கலியாணமானது புருஷனைப்
பராக்ஷிலும் பெண்ணுக்கு அக்கதியமாயும் அநிபாயமாய் மிருக
சினந்து ஏனென்றால் புருஷன் கலியாணமில்லாமல் எப்போதும்
பிரம்சாரிப் பிருத்தவிடலாம் பிராமணஸ்திரீசா கலியாணம்
இல்லாமல் இருப்பது முறையல்லவே ஆசையால் புருஷர்களால்
லாபம் கட்டுப்பாடு பண்ணிக்கொண்டு பெண்களுக்குக் கிரயமே
கொடுக்கிறதில்லை யென்று நிராக்ஷணஞ் செய்தால் பெண்களு
டைய தாயதரப்பணமாகப் பெண்களைவைத்து கொண்டு என்
ன் செய்வார்கள்? அவர்களே புருஷர்களுடைய கால்களில் விழு
ந்து பெண்களைக் கன்னிகாதானமாகக் கொடுக்கக் கூறிதப்படுவா
ர்களல்லவா? பிராமணர்களைத் தவிர வேறெந்த ஜாதியிலும் எந்தத்
தேசத்திலும் மாமஸவிக் கிரயம் செய்கிறவழக்கமே யில்லை முற
ையான நிராக்ஷணத்தையும் ஆகாஷிலுக்காகத் தரத் தரியவார்களே

வைதியாகளும் சூத்திரர்களுமே அநதவிவாகததை நிஷேதித்துத் தள்ளியிருக்கத் தூதர்கள் குலசிரேஷ்டாக ளென்று சொல்லிக் கொள்ளுகிற பிராமணர்கள் மறறஜாதிபாரால நிஷித்தம் செய்யப் பட்ட அநத அதிகாரத்தை அநுஷ்டிக்கலாமா? புருஷப பிரஜைப் போல பெண்ணுகுத் தகப்பனுடைய ஆஸ்தியில் பாகம் இல்லா மையால் அவளுக்கு ஸ்திரீதனம் கொடுப்பது தேசாசாரமா? ம சாஸ்திரசமமதமாயுமிருக்க அபபடிசசெய்யாமல் பெண்ணைவிற றுத் தாய் தகப்பனமாகள் பணம் சம்பாதிப்பது நியாயமா? “உ மெபு வேண்டாம் கையைவிட்டாறபோதும்” எனப்பதுபோல அவ ர்கள் ஸ்திரீதனம் கொடாவிட்டாலும் பெண்ணை விக்ரீயப்படுத் தாமல் சுமமாகொடுத்த விட்டாறபோதும்

பெண்களுக்கு அதிபாலவியத்தில் கலியாணம்செய்கிற ஆசா ரம் தூராசாரமாயிருக்கின்றது ஸ்திரீகளுக்கு விவாகம்செய்யத்தக்க பருவம் “எட்டாவது வயது” என்று தரும்சாஸ்திரத்தில் சொல் லப்பட்டிருக்க அதற்குவிரோதமாக ௧-௨-பிராயமுள்ள பெண்களு க்கும் விவாகம் செய்கிறார்கள் அபபடிச செய்வதினால் தாய்தந தைகளுக்கு மாமஸவிக்ரீயப்பணம் சீக்கிரத்தில் கிடைக்கிற பிர யோஜனத்தைத்தவிரப் பெண்ணுக்காவது புருஷனுக்காவது என னசாதக மிருக்கின்றது அதனால் உண்டாகிற பாதகமட்டும் பெரி தாயிருக்கின்றது அதனால் உண்டாகிற பாதகமட்டும் பெரிதாயிருக் கின்றது? பாலப்பருவமே அம்மைமுதலிய வியாதிகளுக்கு உரிய காலமாகையால் அதிபாலவியத்தின் கலியாணமாகிற பெண்கள் அநத வியாதிகளுக்கெல்லாம் தப்பியிருப்பார்களென்பது நிச்சயம் அல்லவே இரண்டுவயதுள்ள பெண்ணை ஒருவன்கலியாணம் செய தால் பெண் புஷ்வதியாகிப் புருஷன் வீட்டுக்குப்போகக் குறைத் பக்ஷம் ௧௨-வருஷம் கிரமிக்க வேண்டுகிற அவ்வளவு காலத்திற குள்ளாகப் பெண்ணுக்கும் புருஷனுக்கும் எவ்வளவோ ஆபத்துக் ளும் சம்பத்துகளும் சம்பவிக்ஷுமபடியாய் இருக்குமே அநத ஆபத் துகளுக்கெல்லாம் தப்பிப் புருஷன்வீட்டுக்குப் இப்பணசாதி போன லும் புருஷன் முதிர்ந்தவயதுள்ளவனாய் இருக்கிற பட்சத்தில் ஆபுச் விஷயத்திலும் மறறவிஷயங்களிலும், அவர்கள் ஒருவாக்கொரு வர் சமாளமாயிராமல் கபுமஸ்களாகையில் அரம்பை அகப்பட்ட, கதையாய் முடிக்கின்றதே இப்படிப்பட்ட அநேக முகாரதரங்களால் பிராமணர்களுக்கு வித்தரங்களும விதூரகளும அதிகமாயிருக்கி

ருஷாநி சில சமயங்களில் சுற்றோர்க்குறைபச் சமான்வயதுள்ள ஆண்க்கும் பெண்ணுக்கும் கலியாணம் செய்கிறபுடச்சத்திலபெண் கள் சீக்கிரத்தில் வளரந்து விடுவார்கள், புருஷர்களுக்குப் பகருவ காலம் வரத்தாமசப படுகிறபடியால் அது வளரையில் ருதுவானபெ ண்கள் காததிற்குமபடி ஸம்மவிக்ஷிணந்து

இத்தனமையான ப்லவிபரீதங்களுக்கு அதிபாலலியவிவாக மேகாரணமா யிருக்கின்றது பால குடிகுகிற பிள்ளைகளைப்பிடித்து மணவரையில் வைத்துப்பல அல்வகாரங்கள் செய்யும்பொழுது அவர்கள் சகிக்கமாட்டாமல் போடுகிற கூத்கூரல் ஊரெல்லாம் எதிரொலிபாய்கின்றது கலியாண ஆரம்பமுதல் முடிவ்வரையில் அந்தக்குழந்தைகள் அமுதவண்ணம் யிருக்கின்றன அழுகையை நிறுத்தவதற்காக அந்தப்பெண் குழந்தைகளைத் தாய்மரங்கள் மடி யிலவைத்துப் பாலகொடுத்துக்கொண்டு மணவரையிலஉட்காருகி றார்கள் மாப்பிள்ளையும் சிறுபிள்ளையாண தாலமங்கலியததைமண வறையிலிருக்கிற குழந்தைகளுக்கு கடடுகிறதென்றும் அதன தாயக் குக்கடடுகிறதென்றும் விவரத்தெரியாமல் சிஸசமயங்களில் தாய் கழுத்திலே கட்டிவிடுகின்றது, மாப்பிள்ளை மாமியாருக்குத் தரவி கட்டின அதிசயத்தைப் பார்த்து யாவரும் சிரித்தாலும் அந்தப் பெண்குழந்தைமட்டுமேசிரியாமல் அழுதுகொண்டேயிருக்கின்றது பிள்ளையார் பிடிக்கக்குறங்காய் முடிந்ததைபோல கலியாண சம பிரமததூச, ஆரம்பித்துஅழுகைக்குரலாய் முடிவதுவேழக்கை அ லலவா? வகையால் அதிகபாலலிய விவாஹம் அநுசிதமாயிருக்கின

இவகலீஷ முதலிய பாஷாந்தா கிரந்தங்கள் புருஷர்க்கு ஸ்திரீகள் நடக்கவேண்டிய கிரமங்கனையும், அப்படியேஸ்திரீகளுட குப் புருஷர்கள் நடக்கவேண்டியகிரமங்கனையும் நிஷபக்ஷபாதமா க எடுத்தவை காட்டுகின்றன திரவிடபாஷா ரூபமான கிரந்தங் ணோ, புருஷர்களால் செய்யப்பட்டன் வாதலால், அக்கிரந்த வா தலால், அக்கிரந்த காததங்கள் புருஷர்கள் விஷயத்தில் ஸ்திரீகள் அநுசரிக்கவேண்டிய விதிகளைமட்டுமே கிரந்தாக்கிணணிய மாகக் சொல்லி ஸ்திரீகள் விஷயத்தில் புருஷர்கள் அவலம்பிக்க வேண் டிய நெறிகளைச் சொல்லாமல், ஐட்டுவிட்டார்கள் அந்தக் குண் வை விவாதிக்கும்பொருட்டு வுள்ளரூபமான இநதக் கிரந்தத்தை நாம வசகிலாகக் கீழ்க்கீழ்க்கொண்டு பாற்பட்ட விலலை.

PURANANURU (101 - 125)

அன்பளிப்பு

With commentary

Edited with explanatory notes

MAHAMANBHRADHYAYA,
Dr U V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY,
TIRUVANMIYUR, MADRAS-41.

BY

V SWAMINATHAIYAR,

Tamil Pandit, Presidency College, Madras

Price 8 Annas

Madras:

PRINTED AT THE VAIJAYANTI PRESS,
22, Mount Road.

1911.

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

	பக்கம்
அ முகவுரை	1
உ பாடினோ வரலாறு	9
கூ பாடப்படோ வரலாறு	11
ச புறநானூறு மூலமும் உரையும் [௧௦௧ - ௧௨௫]	௧
௫ திணைவிளக்கம்	௩௦
சு துறைவிளக்கம்	,,
எ பிரயோகவிளக்கம்	, ௩௨

மு க வு ளை.

புறநானூற்றென்பது, அமிழ்திற சிறந்த தமிழ்மொழியதனை ஒன்றான சுவைபுணராத தனபால வளராததருள் நச்சும் பெருமை * முகங்கத்தனூட கடைச்சங்கப்புவலர்கள் அருளிச்செய்த எட்டுத்தொகையுள் ஒன்று, எட்டுத்தொகையாவன நற்றிணை குறுந்தொகை பதிற்றுப்பத்து பரிபாடல் கலித்தொகை அகநானூறு புறநானூறு எனபன இதனை அடியிலவரும் வெண்பாவாலுணர்க

“ நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை யைவகுத்து
 ஞெக்க பதிற்றுப்பத தோங்கு பரிபாடல்
 கற்றறிந்தார சொல்லுந் கலியோடகமடிகமென
 றித்திறந்த வெட்டுத் தொகை ”

இவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் பலரால் செய்யப்பட்டுத் தொழில் அளவு, பாட்டு, பொருளென்பனவற்றுள் ஒவ்வொன்றால் தொகுக்கப்பட்டமையின, இவை தொகையென்று பெயர் பெற்றனவென்பா

இவற்றுள்,—

க நற்றிணை —இது, கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுள் முதலிய ௪0௧ - அகவற்பாக்களையுடையது, இப்பாக்களுள், முதற்செய்யுள் சிய கடவுள்வாழ்த்துப் பாரதம்பாடியபெருந்தேவனாலும், மற்ற நானூறுபாக்களும் கபிலாழ்தல் ஆலங்குடிவங்குன்றியாகவுள்ள புலவர் பலராலும் இயற்றப்பட்டன, பொருளினபகுதியாகிய அக புறமென்னுமிரண்டனுள் அகத்தின்பகுதிகளையே பொருளாகவுணர்பது மேற்கூறிய அகவற்பாக்கள், ஒன்பதடிச்சிறுமையும் பன்னாண்டடிப்பெருமையுமுள்ளவைகள் இதனொக்கொருபடித்தோல் பன்னாடுதநதபாண்டியனமாறனவழுதி இதற்கு உரை கிடைத்திலது

உ குறுந்தொகை --இது கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுள் முதலிய ௪0௨ - அகவற்பாக்களையுடையது இவற்றுள் முதற்பாவாகிய கடவுள் வாழ்த்துப் பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனாலும் மற்ற

முச்சங்கத்தின் வரலாறுகளை இறையனாகப்பொருளுரையிலும் புறநானூறுகளையிலும் காண்க.

MAHAMANIRAHYAY
 Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIB

மு க வு ரை

சூக - பாககன திப்புத்தோளா முதல அம்முவனாறு தியாகவுள புல வா இருநாறு நாலவாலும் இயற்றப்பட்டுள்ளன, அகத்தினபகுதி களையே பொருளாகவுடையது மேற்கூறிய அகவற்பாககன நால பசு சிமறெல்லையும் எட்டடிப் பேரெல்லையும் உள்ளவைகள் இத் தொகைமுழுத்தான பூரிசுகோ இஃது அளவால் கொடுக்கப்பட்ட தென்பா இக்தொகையின் பாககளுள் இருபது பாககளுள் பிறத மறைப்பாககளுக்குப் பேராசிரியா பொருளெழுதினொன்றும், அவ ரெழுக்கொழிக இருபதுபாககளுக்கும் நசசிஞாககினியா பொரு ளெழுதினொன்றும் பின்னுள்ளபாடல்கள் உணர்த்துகின்றன “பா தகொல காபியமும பத்துப்பாட நெகலியு, மாரக குறுந்தொகையு னைஞ்ஞானகுஞ் - சாரத, திருத்தகு மாமுனிசெய சிந்தா மணியும், விருத்தநசசி ஞாககினிய மே,” “நல்லறிவுடைய தொல்பேராசான, கலவியுங் காட்சியுங் காசினி உறியா, பொருடெரி குறுந்தொகையிரு பது பாட்டிற், கிதுபொரு ளொன்றவ் நெழுதா தொழிய, விதுபொரு ளொன்றதற் கேற்ப வுரைதலும்”, இவை நசசிஞாககினியருநாச சிற பப்புபாயிரம் “பேராசிரியரும் ‘யானே யீண்டையோனே’ என னுங் குறுந்தொகைசெய்யுளில் மீனெறி தூண்டி லென்பதனை ஏனை யுவமமென்றா” என்று தொல்காப்பியம், அகத்திணையியல் நக - ம குத்திரவுரையில் நசசிஞாககினியா எழுதியிருத்தலாலும் இத்தொ கைக்குப் பேராசிரியா பொருளெழுதினொன்பது ஊகித்தறியப்படு கின்றது அவவுரை கிடைத்திலது

ந ஐங்குறுநூறு — இஃது அகத்தின பகுதியாகிய மருதமுத லிய ஐந்திணைகளையும் நூறு நூறு அகவற்பாககளால் விளக்குவது, கடவுளவாழ்ததுசெய்யுளமுதலிய நூறு அகவற்பாககளையுடையது, இப்பாககளுள் கடவுளவாழ்ததுப் பாரதம்பாடியபெருந்தேவனார லும், மருத்திணையைக்குறித்த முகநூறு ஓரம்போகியாராலும், நெய்தறிணையைக்குறித்த இரண்டா நூறு அம்முவனாராலும், குறிஞ் சித்திணையைக்குறித்த மூன்றா நூறு கபிலாராலும், பாலைத்திணையைக் குறித்த நான்கா நூறு ஒதலாந்தையாராலும், முல்லைத்திணையைக் குறித்த ஐந்தா நூறு பேயனாராலும் இயற்றப்பட்டுள்ளன இதனை அடியிலவரும் வெண்பாவா லுணர

மருதமோ ரம்போகி நெய்தலம் மூவன

கருதுங் குறிஞ்சி கபிலா - கருதிய

பாலையோ தலலாந்தை பனமுலையே பேயனே

நாலையோ தைங்குறு நூறு ”

இதிலுள்ள பாககளினுடைய அடிகளின் சிறமைபெருமை தெரிய வில்லை இதற்கொகை கொகுததார புலத்துறைமுற்றிய கூட லாகிழாரா, தொகுப்பிததான யானைக்கடசேயமாநதரஞ்சேரலிரும ஃபாறெ இதற்கு உரை கிடைத்திலது

சு பதிறறுபபத்து — இது ரோகுல ததாரையே பாடியது இததொகையால் அககாலத்திருத சேரபலருடைய வள்ளன்மை பும வீரமும் பின் றமுள்ள வரலாறுகள் பலவும் நனகுபுலபபிடும இஃது, ஸ்வனொருபுலவா பபபததாக்கசெயக நூறுபாட்டுக்களை புடையது இசனூலையே, இதற்கொகை பகதுபாடுகியாகப பகுத கபபட்டுள்ளது அவறறுள் முதற்பததும் பசகாமபததும் இப பொழுது பலவிடத்துப்பிரதிகளிலும் காணப்படாமையால் அவை இறந்தனபோலும் எஞ்சியவறறுள்,—

தூண்டாமபதது, இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனைக் குமட ளோக்கண்ணனாபாடி உமபறகாட்டு ஸ்ஞதூறா பிரமதாயம்பெறறு முப்படுத்திய பாபாடி தெனனுட பாவருவதனிற் பாகமும் பெற்றது

முனறுமபதது, இமயவரம்பனறம்பி பலயானைச்சேலகேழு குட்டுவேனைப் பாலைக்கோதமனாபாடிச் சுவாககம்பெற்றது

ராலாமபதது, களங்காபககண்ணி நாாமுடிச்சேரலைக்காபபி யாறறுக்காபபியனாபாடி நாற்பதுநூறுபிரம்பொன் பரிசிலும் அவன் ஆளவதிறபாகமும் பெற்றது

உத்தாமபதது, கோச்சேங்குட்டுவேனைப்பரணாபாடி உமபறகாட் டுவாரியையும் அவனமகன் குட்டுவேனச்சேரலையும் பரிசிலபெற்றது

ஆறுமபதது, ஆடுகோடபாட்சேச்சேரலாதனைக் காககைகாபபினி யாரா நச்சேளையாபாடி ஒன்பதுகாப பொன்னும் நூறுபிரங்காண் மும்பெறறு அவனபககத்து இருததல்கொண்டது

ஃழாமபதது, சேலவக்கடுங்கோவாழியாதனைக் கபிலாபாடி நூறுபிரங் காணமும் அவன் ஒரு பெரிய மலைமீதேறிக் கணடுகொடு ததநாடும பரிசிலபெற்றது

ஃட்டாமபதது, தகரேறிந்தபெருஞ்சேரலிரும்பொறையை அர் சிலகிழாபாடி ஒன்பது நூறுபிரங்காண்ம பரிசிலபெற்றது

ஒன்பதாமபதது, குட்டகோ லிளஞ்சேரலிரும்பொறையைப் பெருங்குள றாகிழாபாடி பூபபத்திராயிரம் சாணமுதலியனபெற்றது

இந்நூலிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமைபெருமை புலப்படவில்லை. இக்கதை நாயைத் தொகுத்தோருட தொகுப்பித் தோருட இன்னுரினனானும் மெய்யினிலை இகறகு அருமபத வுரை ஒன்றுண்டு.

நிபரிடாடல — ஒருவகைய பாவின பெயராகிய பரிபாட லெனபது அப்பாவாலாகிய நூலுகதாயிற்று இஃது, எழுபதுபாட நிகழ்வுடையதெனவும், அவ்வெழுபதுள் அபாட்டு - திருமாலு கும் நக குமாவைக்குமக - கடலுக்கும உக வையையாற்றிற் கும ச - மதுரைக்குமாத பருகுகப்பட நாளானவெனவும் அடில வரும் வெண்பா விளக்குகின்றது.

‘திருமற கிருநானகு செவ்வடகு முப்பக
சொருபாடங்க நாம காளுக வகானறு மருவீனிய
வையையிரு பசுதறு மா மதுரை நானகெனப
செய்யபரி பாடற நிறம்”

அவ்வெழுபது பாடல்களுள் இப்பொழுது கிடைத்தவை இரு பதீத, மறநவை பிரதிகளிற காணப்படவில்லை. இயற்றிய ஆசிரியா களினபெயர் அவ்வப்பாடங்க்களினபின்னா எழுதப்பட நாளான இந்நூலிலுள்ள பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமைபெருமை விளங்க வில்லை. இக்கதை தொகுத்தோரும் தொகுப்பித் தோரும் இன்னுரின னானும் புலப்படவில்லை. இக்கதைகை பாட்டாற்றொருக்கபட்டது. இதற்குப்படியவுரை ஒன்றுள்ளது.

கலித்தொகை — இது கடவுள் வாழ்க்துச் செய்யுள் முத லிய நூற்றைபபது கலிபாடககையுடையது, அக்கதினபகுதியாகிய பாலை குறிஞ்சி நடும புலலை மெய்தலென்னுமலிந்திணைக்கு முரிய முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருள்களை இனிதுவிளக்கு வது, சொல்லினை பொருளினிமையிலடிகச்சிறந்தது. இதுவுள்ள செய்யுட்கள் பலபுலவாற செய்யபட்டன வென்று பழையவுரை களைக்கொண்டணுகத்தரியப்படுமாயினும், கிடைத்தபிரதிகளில் அவ வச்செய்யுளின் பின்னா இயற்றிய ஆசிரியர்களினபெயர்கள் மறநதை தொகைகளிறோல எழுதப்படாமையின் இயற்றியவா இன்னுரின னானும் தெரிந்துகொள்ககூடவில்லை. இந்நூலிலுள்ள பாக்களின் னுடைய அடிகளின் சிறுமைபெருமையும் விளங்கவில்லை. இதற்கு நச்சினாகக்கியா உரைசெய்திருக்கின்றனா இது குறுங்கலித் தொகை பெனறும் சலிபெனறும் கூறப்படும. இதற்கைகை பாட்டாற்றொருக்கப்பட்டது.

எ அகநாணுறு —இது கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள் முதலிய ௪0௧ - அகவற்பாக்களையுடையது, இவற்றுள், பாரதம்பாடியபெருந தேவனாரால் முதற்செய்யுளாகிய கடவுள் வாழ்த்தும், மாமூலனார் முதல் உலோச்சுரீ றுதியாகவுள்ள புலவாபலரால் மறைநூலும் இயற்றப்பட்டிள்ளன, அக்கதின பகுதிகளையே பொருளாகவுடையது வேறகூறிய அகவற்பாக்கள் பதின மூன்று சிறுமைபுற முப்பதேழு ப பெருமைபு முள்ளவைகள் இவற்றுள் கடவுள் வாழ்த்தொழிந்த நூலுறுபாக்களில் முன்புள்ள ௧௨0 பாக்கள் களிற்றியாழ்நிறையெனவும், அவற்றினின்புறா ௧௮0 - பாக்கள் மணிமிடைபவளமெனவும், மறைநூலுறுபாக்கள் நித்திலக்கோவையெனவும் கூறப்படும் இக்கொக்கை கொடுக்கான, மதுரை உப்புரி குடிகிழாமகனான உருத்திரசனமன தொகுப்பிக்கான பாண்டியன உகிர்ப்பெருமதி இக்கொக்கை அந்மெனவும், அகப்பாட்டெனவும், நெடுநதோகையெனவும் கூறப்படும் இது பொருளற்ற மெருக்கப்பட்டது

புறநா லுற்றின வலாற்றிற்சு, அவ்வாறாக நற்றிணைமுதலிய ஏழு தொகைகளின் வலாறுகள் இதுவரைபிற கூறப்பட்டன

அ புறநாணுறு இது கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள் முதலிய ௪00 - அகவற்பாக்களையுடையது அப்பாக்கள் முதற்செய்யுளாகிய கடவுள் வாழ்த்துப் பாரதம்பாடியபெருந்தேவனாரால், மறைநூலும் - பாக்கள் முரஞ்சியூ முடிநாகராயாமுதல் கோலூகிழாரி றுதியாகவுள்ள புலவாபலரால் இயற்றப்பட்டிள்ளன இதனைத் தொகுக்கோரும் தொகுப்பிக்கோரும் இன்னுரினனென்று விளங்கவில்லை இரண்டினுள் பாக்களினுடைய அடிகளின் சிறுமை பெருமையும் தெரியவில்லை இது புறப்பாட்டெனவும், புறமெனவும் வழங்கும் இது பொருளற்ற மெருக்கப்பட்டது இங்கே பொருளென்றது, அகம் புறமென்னுமிடையுள்ள புறத்தை

அகமாவது ஓக்க அனரினராகிய தலைவனார் தலைவியும் தமமுட்குடுகின்றநாலத்தா றிறந்து அககூட்டகதினபின்பு அவனிருவராலும் ஒருவருக்கொருவர் கத்தமக்குப்பலனாக இவ்வாறிருந்ததெனக் கூறப்படாக்காய் எப்பொழுதும் உள்ளகதுணாவாலேயே அனுபவிககப்படும் இன்பம், இன்பமற்ற அக்கக்கிக்கும ஓழுக்கத்தை அகமென்றது ஆகுபெயர், அகம் உள் புறமாவது மேற்கூறிய ஓக்க அனர்புறப்பா லேயானவன் எல்லாநூலு அனுபவித்துணரப்படும் இஃது இவ்வாறிருந்ததென்ப பிறாக்குக கூறப்படும் பொருள்

அஃது அறனும் பொருளும், அறனும் பொருளும்பற்றிப் புறத்தே
நிகழு மொழுககத்தைப் புறமென்றது ஆகுபெயர், புறம் - வெளி

இந்நூல், மேற்கூறிய புறத்தின்பகுதியாகிய வெட்சி முதலிய
திணைகளுக்கூரிய துறைப்பொருளமைந்த ௪00 - பாககணையுடைமை
யின புறநானூற்றென்று பெயர் பெற்றது வெட்சிமுதலிய திணை
களாவன —வெட்சி, காததை, வஞ்சி, காஞ்சி, நொச்சி, உழிஞை,
தும்பை, வாகை, பாடாண், பொதுவியல், கைக்கிளை, பெருந்திணை
யென்பன திணை - ஒழுககம் துறை - மக்களும் விலங்குகளமுதலி
யனவும் சென்று நீருணனுந் துறைபோலப் பலவகைப்பட்டபொரு
ளும் ஒருவகைப்பட்டு இயங்குதற்கூரிய வழி இரதப்பகுதியிலுள்ள
திணை துறைகளின் விவரணைகளைப் பின்னாச்சோக்கப்பட்டுள்ள
திணைவிளக்கத்திலும் துறைவிளக்கத்திலும் முறையே காண்க

இந்நூலால், பண்டைக்காலத்துஇததமிழநாட்டிலிருந்த சேர
சோழபாண்டியர்களாகிய முடியுடைவேந்தர், சிறந்தார், அமைச்சர்,
சேனைத்தலைவர், வீரரென்கிற பலருடைய சரித்திரங்களும், கடை
யெழுவுள்ளவர்களின் சரித்திரங்களும், கடைச்சுவகப்புலவருடைய
சரித்திரங்களும், அக்காலத்துள்ளாருடைய நடைமுதலியனவும் பின்
னும்பறபலவும் நன்குபுலப்படும் இந்நூற்செய்யுட்களாற்பாடப்பட்ட
வாக்கள் ஒருகாலத்தாரல்லா, ஒருகுலத்தாரல்லா, ஒருசாதியாரல்லா,
ஒரிடத்தாருமல்லா பாடியவர்களும் இததன்மையே இவர்களில்
அநதணர் சிலர், அரசர் பலர், வணிகர் பலர், வேளாளர் பலர் பாடிய
வாக்குள்ள பெண்பாலாருமுள்ளார்

முன்னு ளிடையே யிருந் டாண்ட, காவலர் பலலோர் பாவலர்
பலலோர், மாசரி கததை யாசற் விளக்கிச, சொற்சுவை பொருட்
சுவை துவன்றியெஞ் ஞான்று, மொப்பமை யிலலாத திப்பிய நடை
யுடைத, திறப்பா டமைந்தவிப் புறப்பாட் டிக்கள், தெய்வ வணக்கஞ்
செய்யுமி னென்பவும், அறத்தின் பகுதியை உறத்தெரிப் பனவும்,
பாவ வழியை நீவன்ன றென்பவும், இம்மைப் பயனெடு மறுமைய
பயனைச், செம்மையின் வகுத்துத் தெரிவிப் பனவும், அநதண் ரியல்
பைத்தீதநதுரைப் பனவும், அரச நீதியை யுரைசெய வனவும், வணிக
ரியல்பைத் துணிவுறுப் பனவும், வேளாண் மாக்களின் றுளாண் மை
யினை, யியம்பு வனவும் வயம்புரி போர்க்கு, முநதுறு மாசரைச் சநது
செய வனவும், ஒற்றுமைப் பயனைச் சொற்றிடு வனவும், வீரச் சிற
புட்ப யாரத் தெரிப்பவும், இல்லற மாகிய நல்லற முரைப்பவுந், துற

வற மதனைத் திறவிதிற நெரிப்பவு, மிடித்துன பததை யெடுத்தனைப் பனவும், வண்மையுந் தண்மையு முண்மையுந் திண்மையு, மென்னு மிவறறைப் பன்னு வனவும், அளியையு மொளியையுந் தெளிவுறுப் பனவுந், தமமைப் புரந்தோர் தாமாயந் திடவே, புலவாகள புலம்பி யலமர் நெரிப்பவு, நட்பின் பயனை நன்கியம் புநவுந், கலவிப் பயனைக் கடடுரைப் பனவும், நீரினிலை பெருகுகென நிகழ்த்து வனவு, மாணந் தனைத் தாநன் குரைப்பவும், இளமையும் யாக்கையும் வளமையு நிலையா, வென்றே யிசைத்து நன்றையப் பனவும் அருளுடை மையினை மருளாத தெரிப்பவுந், தாமநிந் தொழுகென றுரனுற விதிப்ப வும், அவாவின் கேடே தவாவின் பென்பவும், இனியவை கூற னனிந் ல் னென்பவும், உழவின பெருமையை யழகுற வுரைப்பவு, நன்றி யறிக வென்றிசைப் பனவுந், கொடுங்கோன் மையினை விடுங்கோ னென்பவுந், தவத்தின் பெருமையைத் துப்புகா வனவு, மடியெனும் பிணியைக் கடிமி னென்பவுந், கொலையெனும் பகையைத் தொலைமி னென்பவும், நல்லோரப் புணர்ந்து புல்லோரத் தணந்து, தாழ்வொன் றினறி வாழமி னென்பவுந், சுற்றம் புரக்கு நற்றிற முரைப்பவுந், கற பின் றிறத்தைக் கறப்பிப் பனவு, மக்கட் பேற்றின் மாண்புரைப் பன வுந், கணவனை யிழந்த மணமலி கூந்த, தீப்பாய் செய்தி தெரிவிப் பனவுந், கைமமை விரத் வெம்மை விரிப்பவும், இன்னும் பறபல பன்னு வனவுமாய்ச், செப்புந் ரெவாக்கு மெய்ப்பிடை வைப்பாய், அரும்பெறன் மரபிற பெருமபயன் றருமே - என்று ஒருவாறு பொ துப்படத் தொகுத்துக்கூறுவதன்றி இன்னபாடல் இததன்மையது இன்னபாடல் இததன்மையதென்று கனித்தனியே எடுத்துக்காட்டி இவற்றின் அருமை பெருமைகளைச் சீராட்டிப் பாராட்டுதற்கு ஒரு சிறிதும் வல்லேனல்லேன

இவை நூலாசிரியர் பலருடைய உள்ளத்தையும் உரையாசிரியர் பலருடைய உள்ளத்தையும் தமவசமாகக் கி அவற்றைத் தமக்கு முழு மணிப்பிழிகையாகக் கொண்டு வீற்றிருந்தன வென்பதை, அவரவ ரருளிச்செய்த நூல்களும் உரைகளும் இவற்றின் சொன்னடை பொரு ணடைகளை இடையிடையே பெருமபா லுந் தழுவிருந்ததலே நன்கு புலப்படுதலும்

இந்நூற்குககிடைத்தவுரை, பதப்பொருளை இனிதுவிளக்கி உரிய இடங்களிற் சொற்களைமுடித்துக்காட்டி இலக்கணக்குறிப்பையும் தினை துறைகளையும் ஆங்காங்குள்ள பழமொழிகளையும் அணியையும் சொன்னயம் பொருணயங்களையும் நன்குபுலப்படுத்துவது, இவ

மு க வு ள் ா.

வுரை, இந்நூலின் முதல இருநூற்றாறுபத்தாறு பாடல்களுக்கும்ட்
டுமே கிடைத்தது, மேலுள்ளபாடல்களுக்கு ஒருபிரதியிலும் கிடைத்
திலது; இவவுரையாசிரியா இன்னொன்று தெரியவில்லை இவா சில
பாடல்களின் விசேடவுரையில் எழுதும் மறுபுகுகள், இருநூற்றாறு
பழையவுரை ஒன்றிருந்ததென்பதைக் குறிப்பிக்கின்றன அவவுரை
இப்பொழுது கிடைக்கவில்லை

இந்நூற்கு இலக்கணம் அகத்தியமும் தொல்காப்பியமுமே பென்
பதும், இதில் ஒவ்வொருபாட்டின் பின்னும் எழுதப்பட்டுள்ள திணை
புமதுறையும் அவ்வப்பாட்டிற்கு ஏற்றன வல்லவென்பதும் நச்சினாக
கீணியா கருதது, அவாகருதது அன்னதாதல், 'ததகம் புதுநூல்
வழிகளால் புறநானூற்றிற்குத் துறைகூறினானும் அகத்தியமும்
தொல்காப்பியமுமே தொகைகளுக்கு நூலாகவின் அவாகுத்திரப
பொருளாகத் துறைகூறவேண்டு மென நறிக' என்று தொல்காப்பி
யப்புறத்திணையியலில் "கொடுப்போ தேதி" எனனும் சூகதிரவுரை
யில் அவரொழுதுகிருத்தலாலும், மேற்கூறிய புறத்திணையியலுரையில்
இந்நூற்பாட்டுக்களுட் சிலவற்றை வேறு திணை துறைகளுக்கு உதா
ரணமாகக்காட்டி அவா மறுத்தலாலும் துணியப்படும

இததமிழநாட்டின் பழையசரித்திரங்களைத் தெரிந்துகொள்ளு
தலிலும் தெரிவித்தலிலுமே பெருமபாலும் காலங்கழித்து உழைத்து
வரும் உபகாரிகளாகிய விவேகிகள், இந்நூலை நன்கு ஆராய்ச்சிசெய
வார்களாயின் இதனால் பலாவரலாறுகள்முதலியன தெரிந்துகொள்ளு
தலகூடும்

இந்நூலுரையாசிரியா மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டிய நூல்கள் -

இலக்கணம் தொல்காப்பியம்

இலக்கியம் 1. கலித்தொகை 2. சீவகசிந்தாமணி.

3. குறுந்தொகை. 4. பெரும்பாணாற்றுப்படை

நூதனமாக எழுதிய இருநூலுரைக்குறிப்பில், மறதி முதலிய
வற்றால் எழுதவேண்டியவைகள் எழுதப்படாமலும் வேண்டாதவை
கள் எழுதப்பட்டும் இருத்தலகூடும், விவேகிகள் இக்குற்றத்தைப்
பொறுப்பாக்கொண்டு நம்புகிறேன்

சில இடையூற்றால் இப்பகுதியைக் குறித்தகாலத்தில் வெளிப்
படுத்தக் கூடாமற் போயிற்று

இகனம்

வே. சாமிநாதையன்.

(1911)

பாடினோர் வரலாறு

[புறநானூற்றில் ௧௦௧ - முதல ௧௨௫ - இறுதியாகிய செய்யுட்களைப் பாடிய ஆசிரியர்கள் வரலாறு —]

ஒளவையார்.—இவர அதிகமானோமான்ஞ்சியிடம் அமுதமயமாகிய நெலவிககனிபெற்று அவனைப் புகழ்ந்தாரா, இஃது, இந்நூல் ௪௧ - ம பாட்டினாலும், ௧௦௦ - ம திருக்குறளின் விசேடவுரையில் ‘இனியகனிசனெனறது ஒளவையுண்ட நெலவிககனிபோல அமிழ்தாவனவற்றை’ என்று பரிமேலழக ரொழுதியதனாலும் வெளியாகின்றது இவ்வாற்பாடப்பட்டோர் அதிகமானோமான்ஞ்சி, அதிகமான்கன் பொதுட்டேழிள், தோண்டைமான், நாஞ்சில்வள்ளுவன், சோமான்மாவெண்கோ, பாண்டியன்காணப்பேர்தந்த உக்கிரப்பெருவழித், சோழன் இராசசூயம்பேட்ட பெருநந்திள்ளி யென பாரா இன்னும் இவரியற்றிய பாடல்கள் நற்றிணையிலும் துறுத்தோகையிலும் அகநானூற்றிலும் தோல்காப்பியவுரையிலும் யாப்பருங்கலவிரந்தியுரை முதலியவற்றிலும் காணப்படுகின்றன ஆதலிக்குடி, கொன்றைவேந்தன், மூதுரை, நலவழி, அசுதிக்கோவை முதலியன இவரால் இயற்றப்பட்ட நூல்கள் இவர அவவசமயத்துச் செய்தனவாக உள்ள தனிப்பாடல்கள் மிகப்பல இவாபெயர் ஒளவையெனவும் வழங்கும் இவரியற்றிய செய்யுளி னென்கள் ௧௦௧, ௧௦௨, ௧௦௩, ௧௦௪

கபிலர்.—இவர அந்தணர், வேளபாரியின் நண்பர், அவன் இறந்த பின்பு அவனமக்களினா அழைத்துச்சென்று மண்ணுசெய்துகொள்ளும்படி விச்சிக்கோன், இருங்கோவேளைப்பவர்களை வேண்டி அவர்களுமுதத்து கண்டு வெறுத்துப் பின்பு அமமக்களிரைப் பார்ப்பார்படுத்தித் தமகடனைக் கழித்தனா, இதனை, இந்நூல் ௨௦௦-ம் செய்யுள் முதலியவற்றாலுணர எட்டுத்தொகையுள் ஒன்றாகிய ஐங்குறுநூற்றில் குறிஞ்சிமையப்பொருளாகவுடைய மூன்றாமது இயற்றியவர இவரே, இதனை, “மருதமோ ரம்போகி நெய்தலம் மூவன், கருதுவ குறிஞ்சி கபிலா” எனனும் பழையவெண்பாவாலுணராக அவ்வெட்டுத்தொகையுள் ஒன்றாகிய பதிற்றுப்பத்தில் ஏழாமபத்தைப் பாடிச் சோமான செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதனிடம் நூறுயிரகணமும் அவன் ஒரு மலமீதேறிக் கண்டு கொடுத்த நாமம் பரிசிலாகப்பெற்றனா, இஃது அப்பதிற்றுப்பத்தையாற புலப்படுகின்றது இன்னும் இவரியற்றிய பாடல்கள் நற்றிணையிலும் துறுத்தோகையிலும் அகநானூற்றிலும் காணப்படுகின்றன பத்துப்பாட்டினுள்ளொன்றாகிய பெருங்குறிஞ்சி என்று வழங்கும் தந்திச்சிப்பாட்டும், பதினெண்கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்றாகிய இஃதுநாற்பதும் இவரானிசெய்தனவே. இலக்கணவுரைகளில் ‘கபிலபரணா’ என்று உரையாசிரியர்கள் உதாரணங்காட்டியிருப்பதை உற்றுநோக்குமிடத்து, இவர பரணாபால் மிக்கநேயமுடையவரென்றும் பெரும்பாலும் அவருடனிருப்பவ

10 11.5.2014 ஸ்ரீமதே வரலாறு

பாரீமகளி — இவாகள பாரியெனனும் வளளலுடைய புதலவியா இவாகளள ஒருத்தி மழையிலலாத வறடகாலக்தில் இரக்துவரத பாணனெரு வீணை உண்பித்ததற்குச் சோறுபெருமையாற பொண்ணை உலையிற்பெய்து சோறாகக்கொடுத்தனள, இது, பழமொழியில் “மாரியொன நின்றி வறக திருத்த காலத்துப, பாரி மடமகள் பாணமகற்கு நீருலையுட, பொன்றக்து கொண்டு புகாவாக லகிஞ, னொன்றுற முன்றிலோ வில்” என்னும் களக - ம வெண்பாவால் விளங்குகின்றது இவாகள தமது தந்தை யிறந்த பின்புபிரிவாற்றாது வருந்திப் புலம்பிப் பாடினா அப்பால் தமது கந்தையின் தோழராகிய கபிலரற பாப்பார்க்கு மணஞ்செய்துகொடுக்கப்பட்டார்கள இவாகளியற்றிய பாடலி னெண், ககஉ

வடமவண்ணக்கன பெருஞ்சாததரூர் — இவ்வாற பாடப்பட்டோன
தோவணமலையன் இவாபெயா வடவண்ணக்கனபெருஞ்சாததன ரென்றும்
கையெழுத்தப பிரதிகளிற காணப்படுகின்றது இவரியற்றிய பாடலி
னெண், ௧௨௫

பாடப்படபோர் வரலாறு.

[புறநானூற்றில் ௧0௧ - முதல ௧௨௫ - இறுதியாகிய செய்யுட்களில் வந்துள்ள அரசாமுதலியோர் வரலாறு —]

அதிகமான் நெடுமானஞ்சி — இவன் கடையெழுவள்ளல்களிலொருவன், யுத்தத்திற் போப்பெற்றவீரன் ஒருவனைக் கவிராகளாகிய மழவாகளுக்கும் தலைவன், ஒருகாலத்தில, உண்டோடாகத் தெடுங்காலமசீவீத்கிருத்தலைச்செய்யும் கருநெல்லிபட்டினைத் தப்பெற்று அதனை ஒளவைக்குக்கொடுத்தது புகழ்பெற்றவன், காஞ்சிநகரத்திருந்த சொண்டைமானென்னுமரசனிடம் ஒளவையைத் தூதுவிடுத்தோன், சேரமானுடைய உறவினன், பனைமாலையையுடையவன், வெட்சிபழுவையும் வேங்கைபழுவையுடணியோன், சேரன் சோழன், திதியன், எருமையூரன், இருங்கோவேணமான், பாண்டியன், பொருநன் என்னும் அரசரொழுவாகுரிய ஏழிலாஞ்சேனையும் நாமும் அரசவுரிமையுமாகிய இவற்றையுடையோன் மேற்கூறிய அரசாளவரோடு பகைகூறு மேற்சென்று அவரைப் போரில் வென்றோன், பாண்டியகழக்துபாடுமபடி கோவ லாரையும் வென்றோன் இவனுடையவூதகரோ இவன்மலை குதிரைமலை இவன்மகன் பொதுட்டெழினி, இவன்முன்னோ, தேவாகளைப்போற்றிவழிபட்டு விண்ணுலகிலிருந்து கருமபை இவவுலகிற் கொணர்ந்தனா இவன் பெயர் அதியமானெனவும், அதியமானெடுமானஞ்சியெனவும், எடுமானஞ்சியெனவும், அஞ்சியெனவும் வழங்கும் இவன் சேரமான் பெருஞ்சேரலிரும பொறையால் வெல்லப்பட்டானென்று பதியுறுப்பதனால் எட்டாமப்பத்தினால் விளங்குகின்றது ஒருவன்மேற்சென்றுழி ஒருவன் எதிரெல்லாது தன்மதிமுறகத்து வருந்துணையும் இருப்பின் அஃது உழிநூயினடங்கும், அது சேரமானசெல்வழித் தகடுரிடை அதிகமானிருந்ததாம்' எனப்பது நோல் காப்பியம், புறத்தியாயிய ௩, எ - ம சூத்திரம் நீச்சினூர்க்கினியருரை இவனைப்பாடியபுலவர்கள் ஒளவையார், பாண்டி, பெருஞ்சித்திரனார், பொன்முடியார் செய்யுளின்னை - ௧0௧, ௧0௩, ௧0௪

அதிகமான்கனபொதுட்டெழினி — இவன், கொடையும் இன்பச்சிறப்பும வென்றிச்சிறப்புமுடையோன், இவன்பெயர் அதியமானெடுமானஞ்சி மகன்பொதுட்டெழினியெனவும் வழங்கும், இவனைப்பாடியவா ஒளவையார் ௧0௨

சேரமானமாத்நரஞ்சேரலிருமபொறை — இவன் சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருந்திள்ளியோடு போசெய்தான இவன்காலத்துபுலவர்கள் பொருநதிலிளங்கிரனார், வடவண்ணக்கன்பெருஞ்சாத்தனார் ௧௨௫

சோழன்இராசசூயம்வேட்டபெருநங்கிளி — இவன் யுத்தத்தில் வல்லவன், தோவண்மலையென்னென்பவனைத் துணையாக்ககொண்டு சேரமான மாத்நரஞ்சேரலிரும்பொறையோடு பொருது அவனை வென்றான் சேரமான மாவெண்கோவோடும் பாண்டியன் காணப்போதத் உக்கிரப்பெருவழுவியோடும் நடபுடையோன் இவனைப் பாடிய புலவர்கள் பாண்டரங்கண்ணனார், ஒளவையார், உலோச்சனார் இவன்காலத்துப் புலவா வடவண்ணக்கன்பெருஞ்சாத்தனார் ௧௨௫

தேர்வண்மலையன் — இவன் சிறந்தவீரன், சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருகற்கினள்குத துணையாய் நின்று சோமான மாநதரஞ்சேலிரும் பொறையை வென்றான் இவனைப்பாடிய புலவா வடமவண்ணக்கன் பெருஞ் சாதத்ஞா கஉடு

மலையமானதிருமுடிக்காரி — இவன் பெண்ணையாற்றங் கரையின்கணு ன்ன மலாடென்று வழங்கும் மலையமானாடமுன் அரசன் கோவலூர் இவனது இராசதானி தமிழாட்டரசா மூவாகும் ஒவ்வொருசமயத்த யுத்தத்திலுதவி புரிந்தவன், புலவாக்குப் பரமோபகாரி, முள்ளூர் மலையை யுடையான் அந் தணாககு நிலங்கொடுத்தோன் கடையெழுவள்ளல்களிலொருவனென்று கூறப்படும் மலையனிவனே இவனகுதிரைக்குக் காரி யென்று பெயர் கடையெழுவள்ளல்களிலொருவனாகிய ஓரியென்பவனோடு போர்செய்தவன், இதனை, [அடி ௧௧0 ௧௧௧] “காரிக் குதிரைக் காரியொடு மலைநத, வோரிக் குதிரை யோரியும்” எனும் சிறுபாணற்றுப்படையா லுணாக இன்னும், “துஞ்சா முழுவீர கோவற் கோமான, செருதோக் காரி கொடுங்கா முன்று றைப், பெண்ணையம் போயாற்று துண்ணறல் கடுக்கு, நெறியிருங் கதப்பினின் பேதைக்கு” எனவும், “முரண்கொடுப்பிற் செவவேன் மலையன், முள்ளூரக் கானம்” எனவும், “ஓடா மலையன் வேலிற், கடிதின் மின்னுமிக் கா” எனவும், “ஆரியா துவன்றிய பேரிசை முள்ளூரப், பலருடன் கழித்தவாண் மலையன் தொருவேற், கோடியாகு” எனவும் அகநானூறு முதலியவற்றிற் சான்றோ இவனைப்பாராட்டியிருந்தல்காண்க இவன்பெயர் மலையமானெனவும், காரியெனவும், மலையனெனவும் வழங்கும் இவனைப்பாடியபுலவர்கள் — கபிலர், மாறேக்கத்தூ பப்பசலையார் கஉ௧, கஉ௨, கஉ௩, கஉ௪

வேளையாரி — இவன் கடையெழுவள்ளல்களிலொருவன், முந்நாறு ஊரையுடைய பறம்புநாட்டிற்கும் பறம்புமலைக்கும் தலைவன் முல்லைக்கொடிகுதத் தோகொடுத்தோன், இதனை, [அடி ௮௧ ௯௧] “சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்தோ ளலகிய, பிறங்குவென் னருவி வீழுஞ் சாரற், பறம்பிற் கோமான பாரி” எனும் சிறுபாணற்றுப்படையா லுணாக தன்னுடைய முந்நாறு ஊரையும் மறறைப் பொருளக் செல்லாவறறையும் பரிசிலாக்குக்கொடுத்தோன், மிக்க பராக்கிரமமுடையவன் இவன்வெல்லக்கருதிய தமிழாட்டு வேந்தாமூவரும் போரின வெல்லவொண்ணாமையின் வருசித்துக்கொன்றனர் இவன் இறந்தபின் பு இவன்ண்பாரகிய கபிலர் சென்று இவன்மகளிரை மணஞ்செய்துகொள்ளும்படி விசிக்கோணையும், இருங்கோவேணையும் வேண்டி, அவாமறுப்ப, அப்பால் அம்மகளிரைப் பாப்பார்க்கு மணம்புரிவித்தனர் இவனைப்பற்றிப் பலவாறாக அவவச்சமயங்களிற் கபிலர்பாடிய செய்யுட்களை ஊன்றிப் படிப்பின் யாரும் மனமுருகாதிரா சைவசமயாசாரியருள் ஒருவராகிய ஸ்ரீகந்தமூர்த்தநாயனார் ‘கொடுக்கி லாதாளைப் பாரியே யென்று கூறி னுங்கொடுப் பாரிலை” என்று அருளிச்செய்திருந்தலின், இவன் காலம் அவர், காலத்துக்கு முந்தியதாகலவேண்டி இவன்மலைக்கனை, புலவர் பலராலும் புகழப்பட்டனென்று, இவன்பெயர் பாரியெனவும்வழங்கும் இவன் இறந்தபின்மும் இருந்த புலவர் புத்ததிறைநன்குஞா க00, க0௧, க0௨, க0௩, க0௪, க0௫, க0௬, க0௭, க0௮, க0௯, ௧௧௧, ௧௧௨, ௧௧௩, ௧௧௪, ௧௧௫, ௧௧௬, ௧௧௭, ௧௧௮, ௧௧௯, ௧௨0

புறநானூறு

மூலமும் உரையும்.

(க0க - க௨௫)

(க0க) ஒருநாட செல்லல மிருநாட செல்லலம்
பலநாள பயின்று பலரோடு செலவினுந
கலைநாள போன்ற விருப்பினன மாதோ
வணிபூ ணணிந்த யானை யியறே

௫ அதிகமான பரிசில் பெறுஉங் கால
நீட்டினு நீட்டா தாயினும் யானைதன
கோட்டிடை வைத்த கவளம் போலக்
கையகத் ததுவது பொயயா காதே
யருந்தே மாந்த நெஞ்சம்

க0 வருந்த வேண்டா வாழ்கவன றுளே

தீணை - பாடாண்டிணை, துறை - பரிசில்கடாநிலை
அதிகமான ஒளவையார் பாடியது

இதன்பொருள் — ஒரு நாள செல்லலம் யாம ஒரு நாள செல்லேம், இரு
நாள செல்லலம் - இரண்டுநாள செல்லேம், பல நாள பயின்று பலரோடு செல்
வினும் - பலநாளும் நெருங்கிப் பலரோடுகூடச் செல்வேமாயினும், தலை நாள
போன்ற விருப்பினன் - முதற்சென்றநாளபோன்ற விருப்பத்தையுடையன்,
அணி பூண அணிந்த யானை - அணிகலமணிந்த யானையையும், இயல் தோ -
இயன்ற தேரையுமுடைய, அதிகமான —, பரிசில் பெறுஉங் காலம் - பரிசி
லைப் பெறுங் காலமானது, நீட்டினும் நீட்டாதாயினும் - நீட்டப்பினும் நீட்டி
யாதொழியினும், யானை தன கோடு இடை வைத்த கவளம் போல - யானை
யானது தன்னுடைய கொம்பினிடத்தே வைக்கப்பட்ட கவளத்தைப்போல,
கை அகத்தது அது மது கையகத்தது அப்பரிசில், பொயயாகாது - அது
தப்பாது, அருந்த மொந்த நெஞ்சம் - உண்ண ஆசைப்பட்ட நெஞ்சே! வரு
ந்த வேண்டா - நீ பரிசிறகு வருந்தவேண்டா, அவன் தான் வாழக் - அவனு
டைய தான் வாழ்வதாக - என்றவாறு

அதிகமானவிருப்பினனென முன்னேகூட்டுக கோட்டிடைவைத்தகவ
ளம்போலவென்றதற்கு யானை வாயிற்கொண்டு துகருமளவும் கோட்டிடை
வைத்தகவளம்போலப் பரிசில் கையகத்தது வெனக், அன்றிக் களிந்து கோட்

டிடைவைத்தவனத்தைச் சிறிதுதாழ்த்ததாயினும் அஃது அத்தருத்தப்பாத வாறுபோலப் பரிசில் சிறிது தாழ்ப்பினும் நமக்குத்தருதல் தப்பாதென்பதாகி உரைப்பினு மமையும்

தானை முயற்சியென்பாரும் உள் அருந்தவென்பது, அருந்தெனக் கடைக்குறைக்கப்பட்டது, அருந்தென முன்னிலையேவனாகி உரைப்பினு மமையும்

குறிப்பு — செவ்வலம்மரணடையும் எச்சமாகினும் பொருந்தும் மாது ஓ இரண்டாம் - அசைநிலை பரிசில், சன்மான்ம, பேறு எனபன - ஒருபொருட் சொற்கள் நெஞ்சம் - விரி வாழ்க - விகாரம் 'தாளவாழ்க' என்றல் மரபு, 30உ - "புரத்தல் வல்லன் வாழ்வன ருளே", களக - "வாழுவோர் வாழ்வன ருளவாழியவே" என இந்நூலிலும், "நாதனருள வாழ்க" எனத் திரு வாசகத்திலும் வந்திருத்தல் காண்க 'வாழ்கவனருளே' எனவும் பாடம்

(30உ) எருதே யினாய துகமுண ராவே

சகடம் பண்டம் பெரிதுபெய தனறே

யவலிழியினு மிசையேறினு

மவண தறியுநா யாரென வுமணா

ரு கீழ்மாத தியாதத் சேமவச சனன

விசைவிளங்கு கவினை நெடியோய திகக

ணுணிறை மதியத் தணியையிருள

யாவண தோனின னிழலவாழ வோராககே

திணை - அது, துறை - இயன்மொழி

அவன்மகன் போந்தடெழினியை அவர் பாடியது.

இ - ன - இனாய எருது துகம் உணரா - இனாய எருதுகளானவை துகம்பூணுதலை மதியா, சகடம் பண்டம் பெரிது பெய்தன்றே வண்டியா னது உபபாகிய பண்டம் பெரிதாக இடப்பட்டது, ஆதலால், அவல இழியினும் - அவ்வண்டி பள்ளத்தே இறங்கினாலும், மிசை ஏறினும் - மேட்டிலே ஏறினாலும், அவணது அறியுநா யாரென அவவிடத்துவரும் இடையூறறை அறிவார யார்தா னென்றுகின்றது, உமணா கீழ்மாதது யாதக - உபபுலாணிகர் அசகம்மத்தின்மண்ணே அடுத்தக கட்டப்பட்ட, சேம அச்ச அனன - சேமவசகப்போன்ற, இசை விளங்கு கவினை நெடியோய - புதழவிளங்கிய இடக்கவிந்த கையையுடைய உயாந்தோய! திககள் நாள நிறை மதியத்து அணியை - நீ திககளாகிய நாளநிறைந்த மதியத்தை யொப்பை, ஆதலின், நின் நிழல் வாழுவோர்க்கு இருள யாவணது நின்னறிழற்கண் வாழும்வாச னுக்குத் துன்பமாகிய இருள எவவிடத்துள்ளது - எ - ம

திகக்கண்ணிறம்மதியத்தினையை யென்றது, அறிவும் நிறைவும் அருளு முந்லாகிய குணங்களுள் அமைந்தா யென்றவாரும் சேமவசசனனவென

றது, ஏற்றிழிவுடையவழி அசுசுமுறிந்துழிசு சேமவசு உதவினாற்போல நீகாக்கின்றநாட்டிற்கு ஒரிடையூறு உறரால் அதுநீக்கிக் காததற்குரியையென பதாம். 'எருதே யினைய துகமுண ராவே, சகடம் பண்டம் பெரிதுபெய தன மே' எனபது உவமங்கருதாது சகடத்திற்குவரும் ஏதற்குறித்து உமணா சேமவசுசுயாததற்குக் காரணமாயினறது

கு - பு பினபு உமணரெனறதனால், பண்டம் உப்பாயிற்று சேம வசுசு காவலாகியஅசுசு "தேம்பாய கண்ணித் தோவீசு கவிகை" (மலைபடு கட்டும், ௩௬௯ - ம அடி) எனபதில் 'கவிகை' எனபதற்குப் பொருள், 'கொடு ததுககவிந்தகை' என்று செய்யப்பட்டிருக்கிறது அன்ன நெடியோயஎன்க இவகே அறிவுமுதலியவற்றானிறைந்த பொகுடபெழினி கூறப்பட்டிருத்தல போலசு சிந்தாமணி கோவிந்தையாரிலம்பகத்தில் "வானவாய" என்னும் கூசு - ம கவியில, "நாளவாய நிறைந்த நகைவெணமதி செலவ தொத்தான்" எனசு சீவகனும், சிறுபாணுற்றுப்படையில், "பனமீ னுப்படபானமதி போல, வின்னகை யாயமோ டிருந்தோற குறுகி" என நல்லியக்கோடனும் கூறப் பட்டிருத்தல்காண்க அமைந்தாய - நிறைந்தோனே ஏற்றிழிவு - ஏறத் தலிறங்குதல் ஏதம் - துன்பம் மதிக்குமுன்பு இருளநிலலாதவாறுபோல உன கக்குமுன்னாத துன்பம் நிலலா தென்பபடி (௧௦௨)

(௧௦௩) ஒருதலை பதலை தூங்க வொருகலைத்
தூம்பகசு சிறுமுழாத தூங்கத் தூக்கிக்
கவிழாத மணடை மலாகருநா யாரெனசு
சுரனமுத லிருந்த சிலவளை விறலி

ரு செலவை யாயிற் சேனோ னல்லன்
முனைசுட வெழுந்த மங்குன மாப்புகை
மலைகுழ மஞ்சின மழகளி றணியும்
பகைப்புலத் தோனே பலவே லஞ்சி
பொழுதிடைப் படா அப புலரா மணடை

௧௦ மெழுக்குமெல லடையிற் கொழுநின்ம பெருப்ப

*வலத்தற காலையாயினும்

புரத்தல வல்லன் வாழகவன் ருளே

திணை அது, துறை விறலியாற்றுப்படை.

அதிகமாகநெடுமாளஞ்சியை அவர் பாடியது.

இ - ன - ஒருதலை பதலை தூங்க - காலினது ஒருதலைகண்ணே பதலை தூங்க, ஒருதலை தூம்பு அகம் சிறுமுழாத தூங்க தூக்கி - ஒரு தலைகண்ணே துளையை அகத்தேயுடைய சிறியமுழாஷைத் தூங்கும்பரிசு தூக்கி, கவிழாத மணடை இடுவோரினமையின் வலாதகவிழாத எனமண

* வறத்தற்காலையென்றும் பாட்டும்

ஈடைய, மலாகருகா யா என - இடமலாததவல்லா யானெனச்சொல்லி, சாந முதல இருந்த சிலவனை விறலி - சாததிடத்தேயிருந்த சிலவாகிய வனை யையுடைய விறலி' செவ்வையாயின - நீ அவனபாற போவாயாயின, சே னோன அவன - அவன சேயமைக்கண்ணுனவன, முனை சுட எழுந்த மருதல் மாபுகை - முனைப்புலத்தைச் சுடுதலாலெழுந்த இருட்சியையுடைய கரிய புகை, மலை சூழ மஞ்சின - மலையைச்சூழமுமிலபோல, மழ களிற் அணியும் - இவ்வகளிறதைச்சூழும், பகைப்புலத்தோனே பல வேல அஞ்சி - பகைவாதேயத்திருந்தான பலவேற்படையையுடைய அதிகமான, பொழுது இடைப்படா புலரா மணடை - ஒருபொழுதும் ஓயாமல் உண்ணவும் தின்ன வும்படுதலால் ஈரம்புலராத மணடை, மெழுத மெல் அடையின் கொழுநிணம் பெருப்ப - மெழுகானியன்ற மெல்லிய அடைபோலக் கொழுத்தநிணம் மிக, அவததல் காலை ஆயினும் - உலகம் வறமையுறுதலையுடைய காலமாயினும், புரத்தல் வல்லன - பாதுகாத்தலையல்லன, அவன தான் வாழக் அவனுடைய தான் வாழக் - எ - று

பதிலையென்பது, ஒருதலைமுக்கூடையதோ தோற்கருவி பகைப் புலத்தோனென்றகருத்து பகைவாபால் திறைக்கொண்டபொருளுடையனாத லின், நீவேண்டியவெல்லாந்தருதல் அவனுக்கு எளிதென்பதாம் சேனோ னல்லனென்பதற்கு - பரிசில் நீட்டிப்பானல்லனென்று உரைப்பினும்மையும் உமமை - சிறப்பு

கு - பு கா - தோடசுமை ஒருதலை - ஒருபக்கம் தூங்க - தொங்க அகம் - உள் முழா - மத்தளம் பரிசு - விதம் மணடை - ஏறதும்பாததிரம் மலாததல் - வாயமேலாகப்பிடிக்கச்செய்தல் விறலி விளிப்பெயர், விறல் பட்டபாடியாடுபவனென்பது பொருள் சேயமை - தூரம் முனைப்புலம் - பகைவருறையுமிடம் பகைமேறசென்றோ பகைவருடைய நாட்டிலுள்ள ஊர்களைச்சுடுதல் மாபு, இதனை, இந்நூலில் "வடாது" எனலும் சு - ம பாட டிலுள்ள "வாடுக விறைவின் கண்ணி யொனனா, நாடுசுடு கமழ்புகை யெறித்த லானே" எனபதனாலும், "களிற் கடைஇய" எனலும் எ - ம பாட்டிலுள்ள "நாடுசுடு வினக்கத் தழுவிகிக் கம்பலை" எனபதனாலும், "வினைமாட்சிய" எனலும் கசு - ம பாட்டிலுள்ள "ஏம நனனா டொளளெரி யூட்டின்" எனபதனாலும், "வெளிற் றோனகாழ்" எனலும் உட - ம பாட டிலுள்ள "நெடுநகா, வினைபுனை நல்லில் வெவ்வெரி யினைப்ப" எனபத னாலும், "வல்லா ராயினும்" எனலும் டுஎ - ம பாட்டிலுள்ள "நனநலைப் பேரு ரெரியு நக" எனபதனாலும், மதுரைக்காஞ்சியிலுள்ள (கஉக-கஉஎ-ம அடிகள்) "காலென்னக் கடிதராய, எடுகெட வெரிப்பரப்பி" எனபதனாலு முணாக, இது, 'எரிபாறத்தெததல்' எனலுநதையென்பா ஆசிரியா தேரல்காப்பியர், [தொல் - பொரு - புறத்திணையியல், அ - ம கு] மணடை நிணம்பெருப்பப் புரத்தல் வல்லனென இயைக்க அடை - நிணத்திற்குவமம் விறலி புலாலுண்பவளாதலின், இவ்வனம் கூறினா திறைப்பொருளை அரசா

இரவலாககு அளித்தலை, “வேந்த தந்த பணிதிறையாத, சோந்தவர் கடும
பாத்தது, மோங்கு கொல்லியோ ஈடுபொருந்” எனனும் இஃதல ௨௨ - ம
செய்யுளாலுணாக உமமை - ‘ஆயினும்’ என்பதிலுள்ளது ‘வாழ்க வண
முனே’ எனவும் பாடம் (௧0௨)

(௧0௪) போற்றியின் மறவீர சாற்றது துமமை

‘
பூரக்குறு மாகக ளாடக கலங்குந்
தாடபடு சின்னாக களிநட்டு வீழ்ககு
மீப்புடைக கராஅத் தன்ன வெண்ணை

நு துண்பல கரும் கிணையா

இனையனென நிகழிற பெறலரி தாதே

தீணை - வரிகை, துறை - அரங்கவாகை

அவனை அவர் பாடியது

இ - ள - போற்றியின் மறவீர - நீங்கள் பாதுகாமின் மறவீர, துமமை
சாற்றதும - துமக்கு நாங்கள் அறிவிப்பேம், ஊர குறுமாககள் ஆ - கலங்
கும் தாள படு சில நீ - ஊரின் கணுள்ள இளம்புதலவராடுதலாற கலங்கு
கின்ற காலவான அளவிற்பட்ட சிலவாகிய நீருளனே, களிநு அட்டு வீழ்க
கும் - யானையைக் கொண்டு வீழ்க்கும், ஈரப்பு உடை கராஅத்து அன்ன என -
இழுத்தலையுடைய முதலையை ஒக்கும் என இறைவனது, துண்பல கரும்ம
நினையாது - துண்ணிய பல காரியங்களுடைய நினையாமலே, இனையன என்று
இகழின் - அவனை இனையனென்று மதியாதிருப்பின், ஆடு பெறல அரிது -
வென்றிபெறுதல் நுங்களுக்கு அரிது — ஏ - று

மறவீர, துமக்குச் சாற்றதும, எனனை இனையனென நிகழின் வென்றி
பெறுதல் அரிது, ஆதலால், நீர் போற்றயி்னைக் கூட்டுக

மீப்புடையென்றேதி, மிகுதியையுடையவென்று செப்பினுமமையும்

கு - பு மறவீர வீரர்களே துமமை, உருபுமயக்கம் கராம - முதலை
விசேடம், இதனை, “கொடுத்தாண் முதலையு மிடங்கருங் கராமம்” என்னுங்
குறிஞ்சிப்பாட்டாலும், அதனுரையாலு முணாக வீழ்க்குங்கராமெனக் என
- எனது தலைவன், “எனனைமுன னிலலனமின நெவவிர” (எனக்) எனது
தீநக்துறளில வந்திருத்தல் காண்க ஆடு வென்றி மறவர்களை கோக்கிக்
கூறியதுபோலத் தலைவனது வென்றி கூறியவாறு (௧0௪)

(௧0௫) சேபிழை பெறுகுவை வாணுதல் விறலி

தடவுவாயக கவித்த மாயிதழக குவளை
வண்டுபடு புதுமலாத கண்சிதா கலாவப
பெயயினும் பெயயா தாயினு மருவி

நு கொள்ளுமு வியன்புலத் துழைகா லாக

நீரினு மினிய சாயற

*பாரி வேளபாற பாடினை செவினே

தினே பாடாண்டினே , துறை - விநலியாற்றுப்படை

வேள்பார்வையகீ கபிலர் பாடியது

இ ள —வா ன நுதல விறல் - ஒளிதங்கிய நெற்றியையுடைய விறல், சேயிழை பெறுகுவை சிவந்த ஆபரணங்களைப் பெறுவாய், தடவு வாய் கவித்த மா இதழ் குவளை பெரிய இடத்தையுடைய சீனையின்கண் தழைத்த கரிய இதழையுடைய நீலத்தினது, வண்டு படு புதுமலர் - வண்டு மொய்க்கும் புதிய மலரின்கண், தண் சிதர் கலாவ - குளிரந்த துளி கலக்க, பெயயினும் பெயயாதாயினும் - மழைபெயயினும் பெயயாதொழியினும், அருவி—, கொள் உழு வியன புலத்தழை காலாக - கொள்ளிறகு உழுத பரந்த நிலத்திடை நீரொழுகாலாக ஓட, மால்பு உடை நெடுவரை கோடுதோ று இழிதரும் - கண்ணேணியையுடைய நெடிய மலையினது சிகரந்தோறும் இழிதரும், நீரினும் இனிய சாயல்-நீரினும் மிக இனிய மென்மையையுடைய, பாரி வேனபால் பாழினை செவினே - வேனபாரிபக்கலே நீ பாடிச்செவ்வாயா யின் —எ - று

விறலி, பாரிவேளபாற பாடின செலின, சேயிழைபெறுருவையெனக்
கூட்டுத

அவனமலையாதலால், எககாலமும் அருவி கோடுதோற்றித்தருமெனப்பட
டது புதுமலாத் தண்சிகா கலாவப் பெயயினும் பெயயாதாயினும் உழை
காலாகக் கோடுதோற்றித்தரும் அருவிரீரினும் இனிய வென வியையும்

எனவே அவன்குணங்கள் தோன்றினன

கு - பு தடவியாய - அன்மொழித்தொகை மா - கருணை கலாவ காரி யப்பொருட்டு உழை - இடம் கண்ணேணியாவது - கணுக்களிலேயே அடி வைத்து ஏறிச்செல்லுமபடி அமைத்துள்ள மூங்கில் பாரியின் மலையாகிய பறம்பி லுள்ள அருவியையும், அதி லுள்ள சுனையையும் நல்லிசைப்புலவா பல கும பாராட்டியுள்ளனா, “பாரி பறம்பிற் பணிச்சுனை போலக், காண்டற கரி யன்” என்பது இரநால, ௩௩௩-௭, “பிறங்குவென் ளருவி வீழுஞ் சாரத, பறம் பிற கோமான பாரி” என்பது சிறுபாணாற்றுப்படை, ௯௦ - ௯௧, “பாரிபறம் பிற பணிச்சுனைத் தெண்ணீர்” என்பது குறுந்தொகை, ௧௯௬, “பாரி யம் பெருமபைஞ்சுனை பூதத், தேங்கமழ புதுமலர்” என்பது அகநானூறு, ௭௮ தோன்றலின் அவனருணங்கனாவன் தன்மை, வறப்பினும் வளநதரும் வண்மைமுதலியன (௧௦௦)

சு. பாரிவின பெருமைமைய “கொடுகி லாதான் பாரியே யென்று கூறி னுகொடுப பாரினை” என்று ஸ்ரீகந்தமூர்த்திநாயனார் திருவாகாண முண்ட, திருப்புகழார்த்தேவாரம்.

(க0௬) நல்லவுந தீயவு மல்ல குவியினாப
புலலிலை யெருக்க மாயினு முடையவை
கடவுள *பேணே மெனனா வாங்கு
மடவா மெல்லியா செலவினுங்

நு கடவன பாரி கைவண் மையே

தீணை - அது, துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது

அன்பளிப்பு

இ - ள - நல்லவும் தீயவும் அல்ல நல்லனவென்றும் தீயனவென்றும் சொல்லப்படுவன குடும்புவாதலால் அவையிரண்டினுமவைத்து எண்ணப்படாத, குவி இணா புல இலை எருக்கம் ஆயினும் - குவிந்த பூங்கொத்தினை யும் புல்லிய இலையையுமுடைய எருக்கம்பூவாயினும், உடையவை கடவுள பேணேமெனனா ஒருவனுடையவற்றைத் தெய்வங்கள் வீருமபேமெனனா, ஆங்கு - அதுபோல, மடவா மெல்லியா செலவினும் - யாதும் அறிவிலலாதா ரும் புல்லியகுணங்களை யுடையாரும் செலவினும், பாரி கைவண்மை கடவன - பாரி கைவண்மைசெய்தலைக் கடப்பாடாகவுடையவன் - எ - று

‘குவியினாப புலலிலை யெருக்கம்’ என்றது, முதற்கேற்ற அடையுமி தத் ஆகுபெயர் உமமை இழிவுகிறப்பு மெல்லியரென்பதற்கு வறுமை யுற்றரென்று முறைப்பா

கு - பு நல்லவுநதீயவுமெனறது குடிதற்குரிய பூக்களை யென்றும், குடாப்பூவாகியஎருக்குத் தீயனவற்றினவரிசையிலவைத்தும் எண்ணப்படாத தென்றாக கொள்க, எருக்கம்பூவின் இழிவைக்கூறியபடி, இவ்வனமிழிந்த எருக்கம்பூவையும் கடவுள பேணுதலை, “துன்னியவூ ரினுமவிரைசாரந தறியாத புலவெருக்குஞ் சூழிக் கொண்டாய” எனனும் இரத்தினகிரிகீகலம்பகச் செயயுள்முதலியவற்றா லுணாக, கூட யாதும் - சிறிதும் மடம் - அறியாமை கடப்பாடு கடமை எருக்கமெனறது பூவுக்கானமையில, ஆகுபெய ரென றா ‘முதற்கேற்றஅடையடுத்தது’ என்றதை “கருந்தகட மிளைப்பூ மருதி னொளவிரிணா” எனனும் திருமுருகாற்றுப்படையிலுங் காண்க, உஅ - ம அடி உமமை, ‘செலவினும்’ என்பதி லுள்ளது (க0௬)

(க0௭) †பாரி பாரி யென்றுபல வேததி

யொருவற புகழுவா செநநாப புலவா

பாரி யொருவனு மல்லன

மாரியு முண்டண லெகுபுரப் பதுவே

* வேண்டேமெனனாவென்றும் பாடம்

† இப்பாட்டு, தொல பொரு புறத்தினையியலில், நடு - ம சூத்திரத்தில “கொடுப்போ ரேத்திக் கொடாஅப் பழித்தல” எனப்பதனுரையிற் கொடுப் போரை ஏததியதற்கும், உவமலியலில், “உவமத்தனமையும்” எனனும் நச - ம சூத்திரவுரையிற் பட்டாகுவமத்திற்கும் உதாரணமாகவருவதுள்ளது

MAHAMAHOPADHYAYA,

Dr U V SWAMINATHAN

தீணையும் துறையும் அவை
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன — பாரி பாரி என்று பல ஏத்தி - பாரி பாரி என்று சொல்லி அவனுடைய பலபுகழையும் வாழ்த்தி, ஒருவன் புகழுவா செநநா புலவா - அவனொருவனையே புகழுவா செவ்விய நாவையுடைய அறிவுடையோ, பாரி ஒருவனும் அல்லன் - பாரியாகிய ஒருவனுமே அல்லன், மாரியும் உண்டு ஈண்டு உலகு புரப்பது மேகமும் உண்டு, இவ்விடத்து உலகத்தைப் பாதுகாத்ததகு — எ று

உலகுபுகத்ததகு மாரியுமுண்டாயிருக்கப் பாரியொருவனைப்புகழுவா செநநாபுலவனெனப் பழித்ததுபோலப் புகழ்ந்தவாறு

கு - பு பலபுகழ் - கொடை, வீரம், கலவி முதலியவற்றால் வருவன 'புரப்பதற்கு' என்னும் நான்கனுருபு செய்யுள்விகாரத்தால் தொக்கது, "ஐந்தவித்தாளுற்றல்" எனப்பழிப்போல "கைமமாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரி மாட, டென்னாற்றுக கொல்லோ வுலகு" என்னுந் திருக்கிறார் இங்கே அறியத்தக்கது இச்செய்யுள் விலக்குவமையணியின்பாற்படு மென்பா இலக்கண வினக்கவுரையாசிரியர், ஈ - ன் கு இது, மாரிக்கும் பாரிக்கும் ஏற்றிழி விலையென்னுந் தன்மைபடக் கூறவே அவனுயாவுகூறியதாயிற்று (க0எ)

(க0அ) குறத்தி மாட்டிய வறற்கடைக கொள்ளி

யார மாதனி நம்புகை யயலது

சாரல வேங்கைப் பூஞ்சினைத் தவழும்

பறம்பு பாடின ரதுவே யறம்பூண்டு

நு பாரியும் பரிசில ரிரப்பின

வாரே நென்னு நவாவரை யனனே

தீணையும் துறையும் அவை
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ன — குறத்தி மாட்டிய வறல் கடைக்கொள்ளி - குறத்தி மடுத்த தெரிக்கப்பட்ட வறறிய கடைக்கொள்ளி, ஆரம் ஆதலின் - சந்தனமாதலால், அம் புகை - அதன் அழகியதாகிய புகை, அயலது சாரல - அதற்கு அருகாகிய சாரற்கண், வேங்கை பூஞ்சினைத் தவழும் பறம்பு - வேங்கைமரத்தின் பூங்கொம்பின்கட பரக்கும் பறம்பானது, பாடினரது பாடுவார்க்குக் கூறிட்டுக்கொடுத்தலின் அவருடையதாயிற்று, அறம் பூண்டு - தன்மத்தைப் பரித்தது, பாரியும் —, பரிசிலா இரப்பின - பரிசிலா வேண்டுவாராயின், வாரே நென்னு - அவ்வழி வாரேனென்றுசொல்லாங்கு, அவா வகையன் - அவரொல்ககண்ணே நிற்பன் — எ - று

சந்தனப்புகை வேங்கையின்மிசைத்தவழும் பறம்பெனவே, இவையொழிய மாரின்மையும், பகைவாசுடும் புகையின்மையும் கூறியவாறாயிற்று

கு - பு மடுத்த - சோதது கடைக்கொள்ளி - தலையில் நெருப்
பையுடைய மரக்கட்டை புகைக்கு அழகு, மணமுதலியன சாசல மலைப்
பக்கம், சாரந்த இடமென்றபடி பூங்கொம்பு - பூக்களையுடையகிளை கூறி
டடுக்கொடுத்தல் பங்கிடடுக்கொடுத்தல் அவருடையது - அப்பாடினோ
ருடையது பரிதது - தாங்கி அவவழி - அவவிடத்து 'வரையனனே'
என்பது விரித்தல் பகைவா சுடுதலை, 'எரிபரந்தெடுத்தல்' என்னுந் துறை
யென்று தொட்காப்பியரும், ஊர்கொலை, உழபுலவஞ்சி முதலிய துறைக
ளினபாற்படுமென்று ஐயாற்றித் தரும் கூறுவா (க0அ)

(க0கூ) அளிதோ தானே பாரியது பறம்பே

நளிகொண முரசின மூவிரு முற்றினு

முழுவ நுழாதன நான்குபய னுடைத்தே

ஒன்றே, சிறியிலை வெதிரி நெலவளை யுமமே

இ இரண்டே, தீஞ்சுளைப் பலவின பழமுழுக குமமே

மூன்றே, கொழுங்கொடி வளளிக் கிழங்குவீழுக குடமே

நான்கே, அணிநிற வேரி பாயதவின மீகழிநது

திணிநெடுங்கு குறைந தேனசொரி யுமமே

வானக ணற்றவன மலையே வானத்து

க0 மீனக ணற்றதன சுனையே யாங்கு

மாரதொறும் பிணித்த களிற்றினி ராயினும்

புலந்தொறும் பரப்பிய தேரினி ராயினும்

தாளிற கொள்ளவிர் வாளிற றுரலன

யானறி குவனது கொள்ளு மாறே

கரு சுகிரபுரி நரம்பின சிறியாழ பண்ணி

விரையொலி கூந்தனும் விறலியா பின்வா

வாடினிர பாடினிர செவினே

நாடுங் குன்று மொருங்கு யுமமே

திணை - நொச்சி, துணை மகணமுத்தல்

அவனை அவர் பாடியது

இ - ள - அளிது - இரங்கத்தக்கது, பாரியது பறம்பு - பாரியுடைய
பறம்பு, நளி கொள முரசின மூவிரும முற்றினும் - பெருமையைக்கொண்ட
முரசினையுடைய நீயாமூவேந்தரும் சூழந்திடினும், உழவா உழாகன நான்கு
பயன உடைத்து - உழவரால் உழுதுவிளைவிக்கப்படாதனவாகிய நான்கு
விளையுளையுடைத்து, அவற்றுள், ஒன்றே - முதலாவது சிறியிலை வெதிரின்
நெல விளையும் - சிறியிலையை யுடைய மூலக்கிலினது செல விளையும், இரண்
டே - இரண்டாவது, தீஞ்சுளை பலவின பழம் ஊழுகும் - இனியசுளையை
யுடையபலாவினது பழம் உதிரும், மூன்றே - மூன்றாவது, கொழுங்கொடி வள

விக்கிழங்கு கீழ்க்கும்-கொழுலியகொடியையுடையவனளிகிழங்கு தாழ்விரு
க்கும்; காங்கு - காண்காவது, அணிநிறம் ஒரி பாயதலின் - அழகிய நிறத்தை
யுடையதெனநிறம் பாயதலால், மீது அழிந்த - அதனமேற் * பவாழிந்த, திணி
வையங்குனறம் தேன சொரியும் - கனத்த கெடியமலை தேனைப்பொழியும்,
வையங்குனறம் அறறு அவன் மலை - அகல் நீன் உயரத்தால் வானிடத்தையொக
ரும் அவனதுமலை, வானத்துமீன் அற்ற அநன் கூனை - அவ்வானத்தின்கண்
மீனையொகரும் அம்மலையின்கடகூனை, ஆங்கு - அவலிடத்து, மந்தோறும்
பிணித்த களிற்றினிராயினும் - மரங்களதோறும் கட்டப்பட்ட யானையை
யுடையராயினும், புலந்தோறும் பரப்பிய தேரின்ராயினும் - இடந்தோறும்
பரப்பப்பட்ட தேரையுடையராயினும், தாளின் கொள்ளலி-உங்கன் முயற்சி
யாற்கொள்ளமாட்டா, வாளின் தாரலன் - துமதுவானவலியால் அவனதா
ரான், யான் அறிகுவன் அது கொள்ளும் ஆறு யான் அறிவேன் அதனைக்
கொள்ளும்பரிசை, சுகி புரி நாமபின் சீறியாழ பண்ணி - வடித்தனமுறுக
கப்பட்ட நாமபிணையுடைய சிறியயாழைப் பண்ணி வாசித்து, விரை ஒலி கூட
தல் தும விறலியா பின்வா - நுநாற்றத்தையுடைய தழைத்த கூந்தலை
யுடைய துமவிறலியா பின்னேவா, ஆடினிரா பாடினிரா செலின் - ஆடினிராய்ப
பாடினிராய்ச்செலின், நாமம் குன்றும் ஒருங்கு ஈயும் - அவன் துமக்கு நாட
டையும் மலையையும் கூடத்தருவன் — எ - று

அளிதோவென்பது, ஈண்டு வியப்பின்கணவந்தது ஒரியென்பது, தேன்
முதிரந்தாற பரக்கும் நீலநிறம், முசுக்கலையெனினும் அமையும் குன்றம்
தேனசொரியுமென இடத்துநிகழ்பொருளினொழில் இடத்துமேல் ஏறிநின்
றது காங்குபயனுடைத்தென்றுவைத்து, நெல்லினையும் பழமூழ்கும் கிழ
ங்குமீழ்க்கும் தேனசொரியுமென்று அவற்றின் செய்கைதோன்றக் கூற்றி
னொனினும், கருதியது நெல்லும் பழனும் கிழங்கும் தேனுமாகக் கொள்க
வான்கணற்றணிமலையையென்று பாடமோதுவாருமுனா வான்கணற்றென
றது, மலையின் ஒக்கமும், பரப்பும் மீன்கணற்றென்றது, கூனையினது பன
மையும், தெளிவும், சிறமையும் ஈண்டிக் கண்ணென்பது, அசைநிலை தாள
என்றது, படையறுத்தலும் அழித்தறகுவேண்டும் கருவிமுதலாயின் இயற்ற
லும் விறலியென்றது, அவா உரிமைமகளிரை

கு - பு அளி - இரக்கம் 'இரங்கத்தக்கது' என்றதற்கு எழுவாய்,
பாரியைக்கொல்ல நினைந்து நாலவகைப்படையுடன் பறம்பைச் சூழந்த மூவே
ந்தருடையசெயல் மூவேந்தா - சேரசோழபாண்டியா விளைவு - விடாச்சல்.
'சிறியிலு' என்பதில் யகரம் விகாரத்தால் தொக்கது விளையும்மே, ஊழ்க
கும்மே, கீழ்க்கும்மே, சொரியும்மே, ஈயும்மே யென்பனவற்றில் மகாவொற
றுக்கள் விகாரத்தால் விரிந்தன கிழங்கு கீழேதாழ்விருத்தலை கீழ்க்கலென
றல் மரபு, "வள்ளி கீழ் கீழா வரையிசைத் தேனொடா" (௩௬) என்னுங்
குறிஞ்சிநிலையலும், "வயப்பிடி முழந்தான் கடுப்பக் குறித்தோறும், விழுமி
தின் கீழ்க்கண் கொழுங்கொடிக் கவலை" (௧௨௭-௧௨௮) என்னும் மலைபடு

* பவணழிந்தென்றும் பாடும்,

கடாததாலு முணாக ஓரி - தேனமுதிரதாற்பரகம நீலநிற மெனபதை,
 “நீனிர வோரி பாயநதென நெடுவரை, நேயியிற செலலு நெயகணிரால்”
 (இஉச - இஉடு) என்னும் மலைபடுகடாததாலுமுணாக பவர் - மேற்பகுதி
 மீன - நகூத்திரம், மீனணற்று - மீனற்று பரிசை - விதத்தை சுகாதல -
 சிகதறவடிததல பணணி - வாசித்தற்கு ஆயத்தஞ்செயது ஒலித்தல - தழைத்
 தல, “ஒலித்தெங்கு” எனபது பதீற்றுப்பீத்து, இரண்டாமபத்து, ந
 நாடு - பறமபுநாடு குன்று - பறமபுமலை ‘வியப்பினகணவந்தது’ என்றது,
 ‘அளிதோ எனபதினுள்ள ஓகாரத்தை மலையின ஓகம - மலையின உயர்ச்சி
 இசெய்யுளை, தோலகாப்பியப்புறத்தினையில “கொன்னாதேளம்”
 என்னுட கட - ம குத்திரவுரையில் அகத்து உழிஞையோனுடைய குறை
 விலலாதபெருஞ்செவ்வக கூறுத லென்னும் பொருளில் வரும் ‘அகத்தோன
 செவ்வம்’ என்னுநதறைக்கு உதாரணமாகக் காட்டினா நச்சிஞர்க்கினியர்,
 படை - கரத்துபடை (க0க)

(கக0) கடநதடு காண மூவிரும் கூடி

புடனறனி ராயினும் பறமபுகொளற கரிதே

முநநூ நூராததே தண்பறமபு நனனாடு

முநநூ நூரும் பரிசிலா பெறறனா

ரு யாமும் பாரியு முளமே

குன்று முண்டுநீ பாடினா செலினே

திணையும் துறையும் அவை

மூலேந்தரும் பறம்புமுற்றியிருந்தாரை அவர் பாடியது

இ - ள - கடநது அடு காண மூவிரும் கூடி - வஞ்சியது எதிரினது
 கொலலும் பட்டையினையுடைய முன்று திறத்திருவ கூடி, உடனறனிராயினும் -
 பொருதிராயினும், பறமபு கொளறது அரிது - பறம்பானது துமமாற கொள
 றதற்கு அரிதாகும், முநநூறு ஊராதது தண நல பறமபு நாடு - முநநூறு
 ஊரகையுடையது குளிராத நல்ல பறமபுநாடு, முநநூறு ஊரும் பரிசிலா
 பெறறனா - அமுநநூறு ஊரகையும் பரிசிலாபெறறா, நீ பாடினா
 செலின நீவா பாடினிராயவரின, யாமும் பாரியும் உளம் - துமக்கு யாமும்
 பாரியுமுள்ளேம், குன்றம் உண்டு - அதுவேயன்றி மலையுமுண்டு - ள - ற

நீ பாடிவரினும் பறமபுநாடு பரிசிலாமுன்னேபெறறமையின, அது
 துமக்குக் கிடையாதெனபது கருத்தாகக்கொள்க

கு - பு கடததல இப்பொருட்டாதல், “ஒன்னாதாக கடததலே
 முரவுநீ மாகொனற” என்னும் பாலைக்கலிக்கு நச்சிஞர்க்கினிய ரெழுதிய
 உரையாலுணாக, உள மூவிரெனறது சேரசோழபாண்டியர்களை உடன
 றனிராயினும், உமமை - சிறப்பு பரிசிலா இரந்தவாதோ குன்றென்
 தது, பறம்பின் பாடினா - வினையெச்சமுறறு ‘யாமும், பாரியு முளம்’ என்
 றதனால், “அண்பிலா ரெல்லாந தமக்குரிய னனபுடையா, ரெனபு முரியிங்

பிறாகு¹¹ என னூ திருக்குறளுக்கிணங்கப் பரிசிலாபாற பாரிகளுள் அன
பின் சிறப்பும், 'குன்றுமுண்டு' என்றதனாற் பறம்பு அதுகாறும் பரிசிலாக
குக்கொடுக்கப்படாமையும் விளங்குகின்றன (கக0)

(ககக) அளிதோ தானே பேரிருங் குன்றே
வேலின் வேறல வேந்தாககோ வரிதே
நீலத் திணைமலா புரையு முண்கட
கிணைமகட கெளிதாற பாடினள் வரினே

திணையும் துறையும் அவை
அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள - அளிது - இரங்கத்தக்கது, போ இருங்குன்று பெரிய கரிய
குன்றம், வேலின் வேறல வேந்தாக்கு ஒ அரிது அது வேலானவெல்லுதல
வேந்தாககோ அரிதாகும், பாடினள் வரின - பாடினளாய வருவாளாயின,
நீலத்து இணை மலா புரையும் உண கண கிணைமகடகு எளிது - நீலத்தினது
இணைந்த மலரை யொக்கும் மையுண்டகண்ணையுடைய விறலிக்கு எளி
தாகும் - ள - று

பாடினளாயவரினென்றகருத்து அவட்கும் அவ்வாறன்றித் தன் பெண்
மையால் மயக்கி வென்றுகோடல் அரிதென்பதாம்

கு - பு. அளிதோவென்பதில் ஒ வியப்பின்கண் வந்தது தான் எ
இரண்டும் அசைநில இருமை - கருமை, "இருமபிடித்தொழுதி" என்பது
இருநூல் சச - ம பாட்டு இணைந்தமலா - இரண்டாகச்சேந்தமலா கிணை -
தடாரிப்பறை கடுக மபாட்டுமுதலியவற்றை மகணமறுத்துமொழிதலென
னுந்திறையாகக்கூறியிருத்தலால், மூவேந்தரும் பாரிமகளிரை விரும்பிவந
த்துபற்றி அவனுக்கும் அவர்களுக்கும் பெரும்போரிகழந்ததென்பது, ஊகித்
தறியப்படுகின்றது (ககக)

(ககஉ) அறறைத் திங்க எவ்வெண் ணிலவி
னெந்தையு முடையே மெங்குன்றும பிறாகொள்ள
சிறறைத் திங்க எவ்வெண் ணிலவின
வென்றெறி முரசின வேந்தரெங்

இ குன்றுங் கொண்டாராப் மெந்தையு மிலமே

திணை - பொதுவியல், துறை - கையறுநிலை.
பாரிமகளிர் பாடியது.

இ - ள - அறறை திங்கள் அ வெண்ணிலவின் - மூவேந்தரும் முற்றி
விருந்த அறறைத்திங்களின் அவ்வெண்ணியநிலவின்கண், எந்தையும் உடை
யேம - எம்முடையதகதையையுமுடையேம, எம் குன்றும் பிறா கொள்ளா -
எம்முடையமலையையும் பிறா கொள்ளா; இறறை திங்கள் இ வெண்ணில
வின் - இறறைத்திங்களது இவ்வெண்ணியநிலவின்கண், வென்று எறி முரசின

வேந்தா - வென்றதைந்த முரசினையுடைய அரசா, எம் குன்றும் கொண்டா - எம்முடைய மலையையும் கொண்டா, யாம் எந்தையும் இலம் - யாம் எம்முடையதந்தையையு மிழந்தோம் —எ - று

திங்களை மாதமென்பாரு முளா ஒருவனை மூவேந்தருமுற்றியிருந்தும் வருசித்துக்கொன்றமையின், 'வென்றெறி முரசின் வேந்தா' என்றது, ஈண்டு இகழ்ச்சிகுறிப்பாய்வின்றது

கு - பு முற்றியிருந்த சூழந்திருந்த அறறை என்பது நெஞ்சறி சுட்டு திங்கள் - சந்திரன் அறைந்த - முழக்கிய தந்தையென்றது பாரியை 'வென்றெறிமுரசின்வேந்தா' என்றது இந்நூலில் "ஒல்லுவதொலலும்" எனனும் ௧௯௬ - மபாடபுலுள்ள 'நோயிலராகநின்புதலவா', 'சிறக்கநின் னாள்' எனப்பனபோல இகழ்ச்சிகுறிப்பாய்வின்றது (௧௧௨)

(௧௧௩) மட்டுவாய திறப்பவு மைவிடை வீழ்ப்பவு
மட்டான றுஞ்சு கொழுந்துவை யூனசே"றும
பெட்டாங் கீயும் பெருவளம் பழுனி
நட்டனை மனனே முன்னே யினியே
நூ பாரி மாயந்தெனக் கலங்கிக் கையற்று
நீரவா கண்ணேந தொழுதுநிற பழிச்சிச
சேறும் வாழியோ பெருமபெயாப பறம்பே
கோற்றிண முனக்கக் குறுந்தொடி மகளிர்
நாற்றுகு கூந்தல் கிழவரைப் படாந்தே

தீணயும் துறையும் அவை

அவன்மகளிரைப் பாப்பாப்படுக்கிக்கொண்டுபோவான் பறம்பு விடுத்த கபிலர் பாடியது

இ ள - மட்டு வாய திறப்பவும் மதுவீருந்தசாடியை வாயதிறப்பவும், மை விடை வீழ்ப்பவும் - ஆட்டுக்கிடாயை வீழ்ப்பவும், அட்டு ஆன்று ஆன கொழுந் தவை ஊனசோறும் அடப்பட்டு அமைந்தொழியாத கொழுவிய துவையையும் ஊனையுமுடைய சோற்றையும், பெட்டாங்கு ஈயும் பெருவளம் பழுனி - விரும்பியபரிசே தரும் மிக்கசெல்வமுதிராது, நட்டனை முன்னே - எம்மோடு நடபுச்செய்தாய முன்பு, இனி - இப்பொழுது, பாரி மாயந்தெனக் கலங்கி - பாரி இறந்தானாகக் கலங்கி, கையற்று - செயலற்று, நீர் வார கண்ணே - நீர்ஒழுக்குகின்றகண்ணையுடையேமாய, தொழுது நின் பழிச்சி சேறும் - தொழுது நின்னைவாழ்த்திச் செல்லுதம், பெருமபெயா பறம்பே - பெரியபுகழையுடைய பறம்பே, கோல திரள் குறுந்தொடி முனக்க மகளிர் - கோற்றொழிலாகச்செய்யப்பட்ட திரண்ட குறியவளையையணிந்த முனக்கையினையுடைய மகளிரது, நாற் இரு கூந்தல் கிழவரைப் படாந்தே - மணங்கமழும் கரியகூந்தலைத் தீண்டுதற்கு உரியவரை நினைந்தது —எ - று

கீசு

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

பறம்பே, பெருவளம்பழுனி நடனே, முன, இனி நாரிருங்கூரதற
கிழவரைப்படாநது சேறுமெனக் கூட்டுக

மன - கழிவினகணவாதது வாழியும், ஒவும் அசைநிலை ஆனாகொ
முநதுவை யெனபதற்கு வீருப்பம் அமையாத கொழுநதுவை யெனினு
மமையும்

கு - பு விடை இப்பொருட்டாதலை "மதவலி நிலையு மாததாட
கொழுவிடை" எனனுந்நிழமுந்காறுபாடையாலுமுணாக, டருஉ அடப
பட்டு - சமைக்கப்பட்டு துவை உணவினவிசேடம், துவையெனென்றுங்
கூறப்படும் கண்ணேம - வினையெச்சமுற்று பெயர் - புகழ், "பெரும்
பெயர்ப பிரமன" என்பது சீவநகிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், கள அ மகளி
ரென்றது - பாரியினபுதலவியரை கிழமை - உரிமை கூந்தலைத்தீண்டிதற்கு
உரியவா கணவா, இஃது, "இவனிலைமபால பறறவு ம்வளிவன, புனறிலை
யோரி வாங்கினள பரியவும்" எனனும் துறுத்தோகை, உஉக ஆம் செய்யு
ளாலும், "பேசிய பெயரி னுளைப் பேதறா தொழிவே னுயின், ஆசுமன
பிலாத புனபெண கூந்தலயா னணைவ வென்றான்" எனனும் சிந்தாமணி,
சுரமஞ்சரி யாரிலம்பகம் அ மகவியாலுமுணரப்படும் மனனே, ஒ - அசை
நிலை (ககக)

(ககச) ஈண்டுநின் றோர்க்குந் தோன்றுஞ் சிறுவரைச

சென்றுநின் றோர்க்குந் தோன்று மன்ற

களிறுமென றிட்ட கவளம் போல

நறவுப் பிழிந்திட்ட கோ துடைச சிதறல

நு வாரகம் பொழுது முன்றிற

தோவீ சிருக்கை நெடியோன குன்றே

தீமையும் துறையும் அவை

அவன்மகளிரைக்கோண்டுபோம் கபிலர் பறம்புநோக்கிந்நுமோல
லியது

இ - ள - ஈண்டு நின்னோர்க்கும் தோன்றும் இவ்விடத்தானினோர்க்
குந் தோன்றும், சிறுவரை சென்று நின்னோர்க்கும் தோன்றும் மன்ற சிறிது
எலலைபோய் நின்னோர்க்கும் தோன்றும், நிச்சயமாக, களிறு மெனறிட்ட
கவளம்போல யானை மென்றுபோகடப்பட்ட கவளத்தினது கோதுபோல,
நறவு பிழிந்திட்ட கோது உடை சிதறல - மதுப்பிழிந்துபோகடப்பட்ட
கோதுடைத்தாகிய சிதறியவற்றினின்றும், வார அசம்பு ஒழும முனநில -
வாராத மதுச்சேறு ஒழும முற்றத்தைபுடைய, தோ வீச இருக்கை நெடி
யோன குன்று - தோவழங்கும் இருப்பையுடைய உயராதோனுடையமலை

நெடியோனகுன்று தோன்றுமென்றது, புகழான் உயராத காணாதாக்
கும் செலிப்புலகைத்தோன்றும், அவனுள்ளுயகாலத்தது, இப்பொழுது பிற
மலைபோலக் கடபுலகைத்தான மளவாயிறெனக் கையறறுகஉறியவாறு
க கொள்க

கு - பு மனற தெளிவென்னுமபொருளைத்தருவதோரிடைச்சொல,
 “மனறவென கிளவி தேற்றஞ் செய்யும்” எனபது தொல்காப்பியம்,
 இடைச்சொல்லியல், கள கவளம் கோதுக்குவம் வாராத - ஒழுகிய இட
 கே பாரியை ‘தோவீ சுருக்கை நெடியோன’ என்றதுபோல, “தோவன
 பாரி” என்று பின்னுக்கடறுவா, “சுருமபுண, நறவுவா யுறைக்கு நாக நெடு
 வழிச, சிறுவீ மூலலைக்குப் பெருந்தோ நலகிய, பிறங்குவென ளருவி வீழுஞ்
 சாரற, பறம்பிற கோமான பாரியும்” எனனும் சிறுபாணுறுபடையாலும்
 “பூத்தலை யற அப புனைகொடி மூலை, நாததமும் பிருப்பப் பாடாதாயினுங்,
 கறங்குமணி நெடுந்தோ கொள்கெனக் கொடுத்த, பரந்தோங்குகிறப்பிறபாரி”
 எனனும் இந்நூல் ௨00 - ம செய்யுளாலும் இவன் மூலலைக்கொடுக்குத தோ
 கொடுத்தானென்று தெரிகிவறது, இதுபற்றியே, “மூலலைக்குத் தேரு மயி
 லுக்குப் போவையு, மெலலைநீர் ஞாலத் திசைவிளங்கத்—தொலை, யிரவாம
 லீந்த விறைவாபோ னீயுங், கரவாம லீகை கடன” என்றா புறப்பொருள்
 வெண்டாமாலையுடையாரும் குன்றுகோன்றமெனக் நெடியோன - பாரி
 கையற்று செயலற்று (ககச)

(ககடு) ஒருசா ருனி யாபப் பொருசா
 பாணா மணடை நிறையப் பெயமமா
 வாகக் வுக்க தேக்கட தேறல்
 கலலைத் தொழுகு மனனே பலவே
 று லண்ணல் யானே வேந்தாக
 கினனா னுகிய வினியோன குன்றே

தீனையும் துறையும் அவை
 அவனை அவர் பாடியது

இ - ள - ஒருசா அருவி ஆபப் - ஒருபக்கம் அருவி ஆதது ஒழுக், ஒரு
 சா பாணா மணடை நிறைய பெயமமா - ஒருபக்கம் பாணருடையமணடை
 களநிரம்புமபடிவாகக்கவேண்டி, வாகக் உக்க தேக்களதேறல் - வடித்தலால்
 உக்கஇனியகளளாகியதேறல், கல அலைத்து ஒழுகும் - கலலைபுருட்டி ஒழுகு
 மும், பலவேலஅண்ணலயானே வேந்தாக்கு - பலவேறபடையுடனே தலைமை
 பொருந்தியயானையுமுடைய வேந்தாக்கு, இன்னா னுகிய இனியோன
 குன்று - கொடியோனுகிய இனியோனமலை, மன - அதுகழிந்தது — ள - று

குன்று தேறல் கலலைத்தொழுகும், இனி அதுகழிந்ததெனறுகட்டுக

அருவியும் அவனுள்ளியின உளதாவதெனபது கருத்து மன - கழி
 வின கண வந்தது குன்று தேறல் கலலைத்தொழுகுமென இடத்தாநிகழ்
 பொருளின ரெழில் இடத்தமேல ஏறிநின்றது

கு - பு மணடை - பிசைப்பாததிரம் உக்க - கந்திய வேந்தாக்கு
 இன்னானென்றமையால், இரவலர்க்கு இனியோனெனபது பெறப்பட்டது. (க)

புறநானூறு மூலமும் உரையும்.

(ககக) தீநீர்ப் பெருங்குண்டு சுணைபூத்த குவளைக

கூம்பவிழ முழுநெறி புரளவரும்

லேந்தெழின மழைக்க கண்ணனகை மகளிரா

புனமூசு கவலைய முணமிடைவேலிப

௫ பஞ்சி முன்றிற சிறறி லாங்கட

பீரை நாரிய சுரையிவா மருங்கி

னீத்திலைக் குப்பை யேறி யுமண

ருப்பொய யொழுக்கை யெண்ணுப மாதோ

நோகோ யானே தேயகமா காலே

க0 பயில்பூஞ் சோலை மயிலெழுந் தாலவும

பயிலிருஞ் சிலம்பிற கலைபாயந் துகளவுந்

கலையுந் கொள்ளா வாகப் பலவுந்

கால மன்றியு மரம்பயம் பகரும்

யாண ருஅ வியனமலை யறநே

கரு யண்ண நெடுவரை யேறித் தந்தை

பெரிய நற்றிற கூாவேற பாரிய

தருமை யறியார போரெகிராந் துவந்த

வலம்படு தானே வேந்தா

பொலம்படைக் கவிமா வெண்ணு வோரே

தீணையும் துறையும் அவை

அவனை அவர் பாடியது

இ - ன - தீ நீர்ப் பெரு குண்டு சுணை பூத்த குவளை - இனிய நீரையுடைய பெரிய ஆழந்த சுணைக்கட பூத்த செங்கழுநீரினது, கூம்பு அவிழ முழுநெறி புரளவரும் - முகையவிழந்த புறவிதழொடித்த முழுப்பூ வாறசெய்யப்பட்ட தழையசையும் அரையினையும், ஏந்து எழில் மழை கண் - மிக்க அழகையுடைய குளிரந்த கண்ணினையும், இன நகை மகளிரா - இனிய முறவலையுமுடைய மகளிரா, புல மூசு கவலைய முண மிடை வேலி - புல மொயுத்த கவலையுடையவாகிய முள்ளாலநெருங்கிய வேலியையும், பஞ்சி முன்றில் - பஞ்சுபாரந்த முற்றத்தையுமுடைய, சிறறில் ஆங்கண் - சிறியமனை யிடத்தின்கண், பீரை நாரிய - பீரக்கு முளைத்த, சுரை இவா மருங்கின் - சுரைப்படந்த இடத்தில், ஈந்து இலை குப்பை ஏறி - ஈத்திலையையுடைய குப்பையின் கண்ணே ஏறி, உமணா உப்பு ஓய ஒழுக்கை எண்ணுப - உப்பு வாணிகரகன உப்புச்செலுத்தும் சகடத்தை எண்ணுவா, நோகோ யான - லோவேன யான, காலே தேயகமா - எனது வாழ்நாள கெடுவதாக, பயில பூஞ் சோலை - நெருங்கிய பூவையுடைய சோலைக்கண், மயில எழுந்த ஆலவும் - மயில எழுந்த ஆடவும், பயில இரு சிலம்பில் - பயின்ற பெரிய மலை

கண்ணே ஏறி, கலை பாய்ந்த உகளவும் முசுக்கலைபாய்ந்த தாவவும், கலையும் கொள்ளா ஆக - அமுசுக்கலையும் துகாந்து வெறுத்தலால் கொள்ளாவாம் பரிசு, காலம் அன்றியும் மரம் பலவும் பயம்பகரும் - காலம் அன்றாகவும் மரங்கள பலவும் காயும் பழமுமுதலாயினவற்றை விளைந்து கொடுக்கும், யாணா அரு வியன மலை அற்று - புதுவருவாய ஒழியாத அகன்ற மலையைப்போலும் பயனுடைத்தாகிய, அண்ணல் நெடுவரை ஏறி - தலைமையையுடைய உயர்ந்த வரையினகண்ணே ஏறி, தந்தை தம்முடைய தந்தையாகிய, பெரிய நறவின கூட வேல் பாரியது - மிக்க மதுவினையும் கூரியவேலினையுமுடைய பாரியது, அருமை அறியா பெறுதற்கு அருமையை அறியாராய், போரா எதிரந்து வந்த - போரா ஏற்று வந்த, வலம்படு தானே வேந்தா - வென்றிப்பட்ட சேனையையுடைய அரசரது, பொலம்படை கவிமா எண்ணுவோ - பொன்னாறு செய்த கலனை முதலியவற்றையுடைய மனஞ்செருக்கிய குதிரையை எண்ணா - எ -று

வியனமலையென்றது, அரைமலையை நெடுவரையென்றது, உச்சிமலையை

இன்னகைமகளிரா, நெடுவரையேறி முன்பு வேந்தாகவிமாவை எண்ணுவோ, இப்பொழுது சத்திலைக்குப்பையேறி உமணா உப்பொய்யொழுகையை எண்ணுவா, இதற்கு நோவேன யான, எனதுவாழ்நாள கெடுவதாக வென வினைமுடிவுசெய்க

அறறையென்னுமெகாரம் - அசைநிலை, வியனமலை அத்தனமைத்தென்ப பிறிதோதொடராக்கி உரைப்பினு மமையும்

கு - பு முமுநெறி - புறவிதழொடித்த முழுப்பு, சீலப்பதிகாரம், மனையறம்படுத்தகாதையில, “கழுநீ ராமபன முமுநெறிக குவளை” எனவும், “கழுநீரப் பிணையன முமுநெறி” எனவுமுள்ள அடிகளில் வந்த முமுநெறி என்பதற்கு முறையே இத்தொடிக்கப்படாத தென்றும், இத்தொடியாது கடடினதென்றும் பொருளாகுதலா அடியார்கீதநல்லார். தழை - குறிஞ்சி நிலத்து மகளிரணியும் ஒருவகை உடை, இது கழுநீர்முதலிய மலர்களினு லேனும், தளிரகளினுலேனும், விரவிய இவ்விரண்டினுலேனும் ஆக்கப்படுவது, இதனை, “அளிய தாமே கிறுவெள ளாமபல, இளைய மாகத் தழையா யினவே” எனனும் இந்நூல் உசஅ ம செய்யுளாலும், “முடித்த குலலை யிலையுடை நறுமூசு, செங்கான மராஅத்த வாலின் ரிடையிடுபு, சுருமபூண்ட தொடுத்த பெருந்தண் மாத்தழை உடஇ” (உ0க - உ0ச, என்னும் தீநுழுகாற்றுப்பாடையாலு முணாக முறுவல் - சிரிப்பு கவலை - கவாதத் வழி சத்திலை ஈசம்மரத்தின் இலை ஓயதல் - செலுத்துதல் ஒழுகை - பண்டியொழுங்கு சகடம் பண்டி நோகு - நோவேன, தனமையொரு மைவினைமுற்று, ஒ - அசைநிலை முசுக்கலை - ஒருவகைக்குருகின் ஆண் மகளிரென்றது, அம்மலையிலவாழுவாரை, பாரியின மகளிரை யன்று தந்தையென்பது, இந்நூலில் “சிறியகடபெறினே” எனனும் உடஇ - ம செய்யுளிலவதுள்ள ‘ஆசாகெந்தை’ என்பதுபோல நின்றது (சகக)

(கௌ.) மைமயின் புகையினுந் தூமந் தோன்றினுந்
தென்றிசை மருங்கின் வெள்ளி யோடினும்
வயலக நிறையப் புதற்பூ மலர
மனைததலை மகவை யீன்ற வமாத
னுமா நெடுநிரை நன்பு லாரக
கோல செமமையிற் சான்றோ பலகிப்
பெயலபிழைப் பறியாப் புனபுலத் ததுவே
பிள்ளை வெருகின் முளனெயிறு புரையப்
பாசிலை மூலலை முகைகரு

க0 மாயதொடி யரிவையா தந்தை நாடே

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது

இ - ள - மை மீன புகையினும் - சனிமீன புகைகளோடுகூடிப் புகை
யினும், தூமந் தோன்றினும் - எல்லாத் திசைகளிலும் புகைக்கோள தோன
றினும், தென்றிசைமருங்கின் வெள்ளி ஒடினும் - தென்றிசைக்கண்ணே சுக்
கிரை போருறினும், வயல அகம் நிறைய - வயலிடம் விளைவுமிக, புதல் பூம
லர - சிறு தூறுகளிடத்துப் பூக்கள் மலர, மனைததலை - மனையிடத்து, மகவை
நன்ற அமாகண் ஆமா நெடு நிரை - குழுவியையீன்ற மேவிய கண்ணையுடைய
ஆமாவின் து நெடியநிரை, நல புல ஆர - நலபுலலை மேய, கோல செமமை
யின் சான்றோ பலகி - கோல செவ்வீதாதவின் அமைந்தோர் பலராக, பெயல
பிழைப்பு அறியா புன புலத்தது - மழை தப்பதலை அறியாத புல்லியநிலத்
தின் கண்ணது, பிள்ளை வெருகின் முள எயிறு புரைய - இளைய வெருகினது
உரியபலலை ஒப்ப, பாசிலை மூலலை முகைகரும் - பசிய இலையையுடைய
மூலலை அரும்பும், ஆய தொடி அரிவையா தந்தை நாடு - நுண்ணிய தொழிலை
யுடைய வளைவின் அணிந்த மகளிருடைய தந்தையின் நாடு - ள - று

பலகியென்பதனைப் பலகவெனத் திரிக்க

அரிவையாதந்தைநாடு, பெயலபிழைப்பறியாப் புனபுலத்தது வெனக்
கூட்டுக

என்றதன்றோந்தது புனபுலத்ததாயிருந்ததே! அது பெயலபிழைப்
பறிவிமை, கோலசெமமையினுள் உளதாயதன்றே, அவ்வாறு கோலசெவ்வி
தாக நிறுத்தியவனை இழப்பதேயென்று அவனநாடு கண்டு இரங்கியவாறாகக்
கொள்க

கு - பு சனி கரியநிறமுடையனாதலின், மைமயினென்றோ, அவனுக்
குரிய, காரி, கரியவன் முதலிய காரணக்குறியாலு முணாக சனிபுகைதலா
வது - இடபம் சிங்கம் மீனம் இவற்றினோடு மாறுபடுதல், இவற்றன், சிங்கம்
மகனானதலின் சனி தனக்குப்பகைவீடாகிய சிங்கராகியிரு புகின் உலகிற்குப்
பெருந்திவரு வினைவிப்ப னென்பது பற்றியே "மகத்திற புகைதோர் சனி

யெனககாயு” என ஸ்ரீகந்தாழர்த்தீநாயனும், தஞ்சைவாணன கோணையில, “அடையாராதமக்கு, மகத்திற சனியனன சந்திரவாணன” எனப் பொய்யாமொழிப்புலவரும், வாயுசங்கிதைக் கடவுளவாழ்தலில், “மகத்தில் வாழ்சனியாயின” என்று துலசேகரவகுணராமபாண்டியரும், பாரதம், பதினோராம் போாசசுருகததில் “விசயன மமமுற குதவி செயயாமன், மகத்திற சனிபோல வளைக்குவமயாம்” என வில்லிபுத்தூரார்வாருக கூறவாராயினா தூமம் புகைக்கொடி யென்றும் கூறப்படும, தூமகேது எனபது ம்துவே, அது வட்டம், சிலை, துடபம், தூமம் என்னும் கரந்துறைகோடகன நானகனுனொன்று, இதுனுடையதோற்றம் உலகத்திறகுத திவருவினைவிசகு மெனபதை “தூமகேது புவிக்கெனத் தோன்றிய” (கம்பராமாயணம், அயோத்தியாகாண்டம்) எனபதனாலு முணாக தெனறிசைக்கண்ணே வெளளி செல்லுதல் திவகெனபதை, “வசையில் புகழ வயங்கு வெணமீன், நிசை திரிந்து தெற்கேகினும்” (க - உ) என்னும் படபின்பபாலையாலு முணாக இசெய்யுளிலுள்ள முதலிரண்டடியினகருதது, “கரியவன புகையினும் புகைக்கொடி தோன்றினும் விரிக திாவெளளி தென்புலம்படரினும்” என்று சிலப்பதிகாரம், நாடிகாணகாதையில் அமைந்திருத்தல் காண்க குழவி - கன்று மேவிய - விரும்பிய ஆமா - காட்டுப்பசு வெருகு - காட்டுப்பழினை, இதனை ‘படபபை வேலியும் புதலும் பறறி, விடக்கிற காக வேறறுயிர கொளவது’ எனபா நச்சிஞர்க்கினியர் “பிள்ளை வெருகின் முளளெயிறு புரையப, பாசிலை முலலை முகைக்கும்” என்றது, சிந்தாமணியில் கனகமாலையாரிலம் பகத்தில் “வெருகு வேட்பச சிரிப்பனபோன முகைத்த முலலை” என்று திருத்தக்கீதேவர் கூறியிருத்தலை நினைப்பிக்கினறது ‘ஆயதொடியரிவையா’ என்றது, இங்கே பாரிமகளிரை முகைக்கருநா டென்க மைமீனபுகைத்தல் முதலியஉறபாதகன நிகழினும் ஆயதொடியரிவையாதாததை நாடு, ‘வயலக நிறைய புனபுலத்ததுவே’ என்றதனால, பாரியின் செவகோணணை நானகு புலப்படுகின்றது, “முறைகோடி மன்னவன செய்ய னுறைகோடி, யொல்லாது வானம் பெயல்” எனவும், “ஆபயன குன்று மறதொழிலேரா னுனமறப்பா, காவலன காவா னெனின” எனவும் திருவள்ளுவர் அருளிசெய்திருத்தல் காண்க

(ககௌ)

(ககஅ) அறையும் பொறைபு மணந்த தலைய
வெண்ணாட டிங்க ள்ளைய கொடுங்கரைத
தெண்ணீர்ச சிறுகுளங கீளவது மாதோ
காவேற குவைஇய மொயம்பிற

நு றோவண பாரி தண்பறம்பு நாடே

தினையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இ - ள - ஆறையும் பொறையும் மணந்த தலைய - பாறையும்பிறகுவுட்கு
கடியதலையையுடையவாகிய, எண்ணுள திங்கள் அனைய - எட்டாமடியகதத

தும் பிறைபோலும், கொடுங்கரை - வளைந்தகரைகளையுடைய, தென்னீர்
சிறுகுளம்கீளவது - தெளிந்தநீரையுடைய சிறியகுளம் பாதுகாப்பாரினமை
யின உடைவதுபோலும், கூாவேல குவைஇய மொயம்பின் - கூரியவேலை
யேந்திய திரண்டதோளையுடைய, தோவண்பாரி - தோவணமையைச்செய
யும்பாரியது, தண பறம்பு நாடு - குளிரந்தபறம்புநாடு - எ - று

நாடுகுளங்கீளவதென இடத்துநிகழ்பொருளினொழுவில் இடத்துமேல
வறிநின்றது மாதோ - அசைநிலை

கு - பு சிறுகுவடு - சிறுமலை எட்டாமபக்கம் - எட்டாநதிதி, அஷ்ட
டமி தலையகொடுங்கரையெனவும், நாடுகுளங்கீளவதெனவும் இயைக்க நாடு -
இடம், குளம் - இடத்துநிகழ்பொருள், கீளுதல் - அதனொழுவில் (ககஅ)

(ககக) கராப்பெய றலைஇய காண்பின் காலேக
களிறறுமுக வரியிற நெறுழவீ பூப்பச
செம்புற நீயலி னினனளைப புளித்து
மென்றினை யாணாதது நனதுங் கொல்லோ
ரு நிழலி னீளிடைத் தனிமரம் போலப்
பண்கெழு வேந்தரை யிறந்து
மிரவலாக கீழும் வளளியோ னுடே

தீண்யும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது

இ - ள - கார பெயல் தலைஇய காகாலத்தமழை பெயதுமாரிய,
காண்பு இன கால - காட்சியினியகாலத்து, களிறறு முக வரியின் - களிறறு
முகத்தின்கண் புளாபோல, நெறுழ வீ பூப்ப - நெறுழினது மலர் பூப்ப,
செம்புறறு ஈயலின் இன அனை புளித்து - செம்புறறின்கண் ஈயலை இனிய
மோரோடு கூட்டி அடப்பட்ட புளிககறியையுடைத்து, மெல் தினை யாணா
தது - மெல்லிய தினையாகிய புதுவருவாயையுடைத்து, முண்பு நனதுங்
கொல்லோ - இனி அது கெடுங்கொல்லோ! நிழல் இல் நீளிடைத் தனிமரம்
போல - நிழலில்லாத நெடிய வழிககண் நின்ற தனிமரத்தை யொப்ப, பண்க
கெழு வேந்தரை இறந்தம் - முரசையுடைய அரசரின் மிகுத்தம், இரவலா
ககு ஈயும் வளளியோன நாடு - இரவலாககு வழங்கும் வணமையையுடைய
வனது நாடு - எ - று

பூப்பவென னும் வீனையெச்சம் இன்னளைப்புளித்தென னும் குறிப்பொடு
முடிந்தது

வளளியோனும், இன்னளைப்புளித்து; யாணாத்து; அது நனதுங்கொ
ல்லோ வெனக்கூட்டுக

நெறுழென்றது, காட்டகத்ததோகொடி; புளிமாவென்றுரைப்பாரு
முனா

கு - பு “தலைபெய நலைய” என்றா திருமுருகாற்றுப்படையிலும்
புகா - புள்ளி தெறுழ - காகாலதது மலாவதோரா கொடி, துறிகூசிப்பாட
டில் “எரிபுரை யெறுமுஞ் சூளளி கூவிரம்” எனபதில் எறுமுனபதோரா
கொடி கூறப்பட்டுள்ளது சயல - ஈசல ‘நிழலி னீளிரைத் தனிமரம்
போல’ என்று ஈண்டுகூறியதை நினைந்தே சிந்தாமணி, கடவுளவாமுதலில்,
“பணமாண குணங்கடகு” என்னும் மூன்றாவகவியின் விசேட வுரையில்,
‘அருஞ்சுரத்தின் மரம்போல அடைந்தாக்களித்தல அவற்கியலபு’ என்று
நச்சினர்க்கினியர் எழுதினரென்று தெரிகின்றது “அழனமணி போழ்தி
னடைந்தவாகட கெல்லா, நிழன்மரம்போ னேரொப்பத தாவகி” என்னும்
நாலடியாச செய்யுளும் இங்கே அறியத்தக்கது ‘பிண்கெழு வேந்தரை
யிறந்து, மிரவலாக கீடும் வளளியோ னாடு’ என்று ஈண்டுகூறியதுபோல
“அண்ணல யானை வேந்தாக, கினனா னாகிய வினியோன குன்று” என்று
முன்னுங்கூறியிருத்தல காண்க (ககக)

(க௨௦) வெப்புள விளைந்த வேங்கைச் செஞ்சுவற்
காபபெயற் கவித்த பெருமபாட டீரத்துப்
பூழி மயங்கப் பலவுழுது விதகிப்
பலவி யாடிய பலகிளைச் செவவிச

ரு களைகால கழாலிற றோடொலிபு நந்தி
மெனமயிற புனிறறுப்பெடை கடுப்ப நீடிக
கருந்தாள போகி யொருங்குபீள விரிந்து
கீழு மேலு மெஞ்சாமைப் பலகாயத்து
வாலிதின் விளைந்த புதுவா கரியத

க௦ திண்கொய்க கவவை கறுப்ப வவரைக்
கொழுங்கொடி விளாககாய கோடபத மாக
நிலம்புதைப் பழுனிய மட்டின நேறல்
புலவேய குரம்பைக் குடிதொறும பகாந்து
நறுநெய்க கடலை விசைப்பச சோறட்டுப்

கரு பெருந்தோ டாலம் பூசன மேவா
வருந்தா யாணாதது நந்துங் கொல்லோ
விரும்பல கூந்தன மடந்தையா தந்தை
யாடுகழை நாலுஞ் சேட்சிமைப் புலவா
பாடி யானாப் பண்பிற பகைவ

௨௦ ரோடுகழற் கம்பலை கண்ட
செருவெஞ் சேளப் பெருவிற னாடே

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

இஃது இஃது - வெப்புள் விளைந்த - வெம்மைமுதிரந்த, வேங்கை செஞ்
கவல - வேங்கைமரத்தையுடைய விவந்த மேட்டுநிலத்து, காா பெயல் கவி
தத - காரகாலத்து மழையால் மிகுந்த, பெரு பாடி ஈரத்து - பெரியசெவவி
யையுடைய ஈரத்தின்கண், பூழி மயங்க - புழுதி கலக்க, பல உழுது வித்தி -
பலசரலபட உழுது விதைத்து, பலலிஆடிய - தாளியடிக்கப்பட்ட, பலகிளைச
செவவி - பலகிளையையுடைய செவவியின்கண், களை கால கழாலின் - களை
யை அடியிலின்றும் களைதலால், மேடு ஒல்பு நதி - இலை தழைத்துப்
பெருகி, மெனமயில் புன்று பெடை கம்பப நீடி - மெல்லிய மயிலினது
நன்று அணிய பேடையையொப்ப ஒங்கி, கரு தாள போகி - கரியதண்டு
கீண்டு, ஒருவகு பீள விரிந்து எல்லாம் ஒருவகு குல விரிந்து, கீழும மேலும்
எஞ்சாமை பல காயத்து - கதிரினது அடியும் தலையும் ஒழியாமல் மிக்ககாய
த்து, வாலிதின் விளைந்த புதுவாகு அரிய - சீரிதாகவிளைந்த புதியவாகை
அறுக்க, தினைகொய - தினையை அரிய கவவை கறுப்ப - எள்ளிளங்காய
கறுப்ப, அவரை கொழுங்கொடி விளா காய கோள பதமாக அவரையினது
கொழுவி கொடியின்கண் வெள்ளைக்காய அறுக்குஞ் செவவியாக, நிலம்
புதை பழுனிய மட்டு இன தேறல் நிலத்தின்கண் புதைக்கப்பட்டு முற்றிய
மதுவாகிய இனிய தேறலை, புல வேய குரம்பை குடிதொறும் பகாந்து -
புலலாலே வேயப்பட்ட சிறியமனையின்கண் குடியுள்ள இடத்தோறும் துக்காக
கொடுக்க, நறு நெய் கடலை விசைப்ப சோறு அட்டு நறியநெய்யிலே
கடலைதுள்ள அதனோடு சோறறைச சமைத்து, பெருந்தோள தாலம் பூசல்
மேவா - ஊட்டுதற்குப் பெரியதோளினையுடைய மனையாள கலம்பூசுதலைப்
பொருந்த, வருந்தா யாணாதது நந்துகொல்லோ - வருந்தவேண்டாத புது
வருவாயையுடைத்து, முனபு, இனி அதுகெடும்போலும், இரு பல கூந்தல்
மடந்தையா தந்தை - கரிய பலவாகிய கூந்தலையுடைய மடந்தையாக்குத்
தந்தையாகிய, ஆடு கழை நாலும் சேண் சிமை - அசைந்த மூங்கில் இழைந்
தொலிக்கும் உயாந்த உச்சியையுடைய, புலவா பாடி ஆளு பண்பின் புலவா
பாடப்பட்டு அமையாத தன்மையையுடைய, பகைவா ஒடு கழல் கம்பலை
கண்ட - பகைவாறு புறங்கொடுத்தோடும் கீரக்கழலினது ஆரவாரத்தைக்
கேட்டு காணிப் பின்செல்லாது கண்டுநின்ற, செரு வெம் சேய் பெருவிறல்
நாடு போரை விரும்பிய சேயையொக்கும் பெரிய வென்றியையுடைய
வனது நாடு - எ - று

வித்தி ஆடிய செவவியென வியையும் நதியெனப்பதுமுதலாய் வினை
யெச்சுக்கள் விளைந்தவெனும் பெயரெச்சுவினையோடும், அரியவென்பது
முதலாக மேவாவென்ப தீருக நின்ற வினையெச்சுக்கள் யாணாததென்னுங்
குறிப்புவினையோடுமுடிந்தன பகாந்தென்பது, பகாவெனத் திரிகப்பபட
டது விசைப்பச சோறட்டி மேவாவென இயையும்

செருவெஞ்சேய் பெருவிறலது சேடசின்மையையுடைய நாடு, யாணா
தது, அது நந்துகொல்லோவெனக்கூட்டிக்

பெருநேரனென்பது, பண்புதொகைப்புறத்துப்பிறந்த அனமொழித் தொகை வெப்புனென வெமமைக்கு அதுவும் ஓர் வாய்பாடாய்வினதது; 'வெமமையை உளனும் முதிர்ந்தவெனினு மமையும்

கு - பு பலலியாடுதல், தாளியடித்தல், ஊட்டித்தல் எனபன ஒரு பொருட்சொற்கள், அது, நெருங்கிமுளைத்த பயிர்களைக் கலைத்தற்கும வரு தகமினறிக களைபிடுவகுதற்குமாகக் கீழ்நோக்கியுள்ள கூரியபல முளைகளை யுடைய பலகையின் இரண்டுபக்கத்தும் மேற்புறத்திலுள்ள வீளையங்கனிற கடடியகயிறுகளைச் சோத்துப்பூட்டிய நுகத்தை வாய்கட்டப்பட்டுள்ள எரு துகளின் பிடரியில் வைத்துப் பூட்டி உழ்ச்செய்தல், இத்தொழிலைத் தென டைடிற் பரக்கக்காணலாம் செவ்வி - காலம் கறுப்ப - முற்ற, "சிறு தினை கொய்யக் கெளவை கறுப்ப" (உஎக) என்னும் மதுரைக்காஞ்சி உரை யாலுணரக் வேயதல் - மேயதல் கலம் - உண்கலம் பாரியை இங்கே மடநதையாத்நதையென்றதுபோலக் கீழ்க்கள் - ம செய்யுளிலும் "ஆய்தொடி யரிவையா தநதை" என்று கூறியிருத்தல் காண்க சேய - முருக்ககடவுள் தநதையாகிய பெருவிறல் என இயைக்க நாடு - பறம்புநாடு நந்தி எனபது முதலாய் வினையெச்சங்கள் - நந்தி, நீடி, போகி, விரிந்து காய்ந்து எனபன அரிய எனபது முதலிய வினையெச்சங்கள் அரிய, கறுப்ப, ஆக, பகர, மேவா எனபன (கஉ 0)

(கஉக) *ஒருகிசை யொருவனை யுள்ளி நாற்றிசைப்

பலரும் வருவா பரிசின மாக்கள்

வரிசை யறிதலோ வரிதே பெரிது

மீத லெளிகே மாவண டோன்ற

ரு லதுநற் கறிநதனை யாபிற

பொதுநோக கொழிமகி புலவா மாட்டே

தினை - அது, துறை பொருண்மொழிக்காஞ்சி

மலையமான் திருமுடிக்காரியைக் கபிலர் பாடியது. .

இ - ன - ஒருகிசை ஒருவனை உள்ளி - ஒருகிசைக்கண் வள்ளியோரு கிய ஒருவனின்னைந்து, நாற்றிசை - நான்குகிசையிலுமுள்ள, பரிசினமாக்கள் பலரும் வருவா - , வரிசை அறிதல் அரிது - அவருடைய தரத்தையறிதல் அரிதாகும், ஈதல் பெரிதும் எளிது கொடுத்தல் மிகவும் எளிதாகும், மா வள தோன்றல் - பெரியவண்மையையுடையதலைவ்! அது நற்கு அறிநதனை ஆயின - நீ அவவரிசையறிதலை நன்றாக அறிந்தாயாயின், புலவாமாட்டு பொது நோக்கு ஒழி - அறிவுடையோரிடத்து வரிசை கருதாது ஒருதரமாகப்பார்த்த தலைத் தலிவாயாக - என்று

இப்பாட்டினை பாடாண்டிணைக்குரிய இருவகைவிடையுள் சிறிதெ ன்ற விடைக்கு உதாரணமாகக்காட்டினா நச்சினர்க்கினியர் [தொல. பொரு. புறத்தினையில, உசு ம குத்திரவுரை]

கு - 4 வள்ளியோன - வண்மையையுடையோன நற்கு - நன்கின விரோம, “பண்டிறந்தறியாப் புலம்பெயா புதுவீர” என்பது மலைபடுகடாம், நகட இச்சோல, இவ்வாறே அருங்கலச்செப்பிலுள்ள துறாவெண் பாக்களின் இறுதியில் மிக வந்துளானது மதி முன்னிலையகை நிலையிடைச்சோல “பொதுநோக்கான” என்னும் திருக்குறள் இங்கே அறிதற்பாலது (௧௨௧)

(௧௨௨) கடல்கொளப் படாஅ துடலுந் துக்கார

கழல்புனை திருந்தடிக காரிநின் னாடே

யழல்புறந் தருஉ மந்தண ரதுவே

வியாக திருவின் விறல்கெழு தானே

ரு மூவரு ளொருவன் துப்பா கியரென

வேத்தினா தருஉங் கூழே நுகருடி

வாழத்தினா வருஉ மிரவல ரதுவே

வடமீன புரையுங் கறபின் மடமொழி

யரிவை தோளள வல்லதை

க0 நின்மென விலை நீ பெருமித்த தையே

திணை - பாடாண்டிணை, துறை - இயன்மொழி

அவனை அவர் பாடியது

இ - ன - கடல கொளப்படாது - கடலாறகொளப்படாது, உடலுந் துக்கார - அதனைக்கொள்ளுதற்குப் பகைவா மேற்கொள்ளாரா, கழல் புனை திருந்து அடி காரி - வீரக்கழலணிந்த இலக்கணத்தால திருந்தியநல்ல அடியையுடைய காரி¹ நின் நாடு—, அழல் புறந்தருஉம் அந்தணரது - அது வேளவித்தியைப்பாதுகாக்கும் பாபபாருடையது, வியா திருவின் - கெடாத செலவத்தினையும், விறல் கெழு தானே - வென்றிபொருந்திய படை யையுமுடைய, மூவருள் ஒருவன் துப்பாகியா என - மூவேந்தருள் ஒருவனுக்கு வலியாகவேண்டுமென்று, ஏத்தினா தருஉம் கூழ - அம்மூவாபாலநின்றும் வந்தோர் தனித்தனி புகழ்ந்து நினக்குத் தரும் பொருள், நம் குடி வாழத்தினா வருஉம் இரவலரது - நமதுகுடியை வாழத்தினராய் வரும் பரிசிலருடையது, ஆதலால், வடமீன புரையும் கறபின் - வடதிசைக்கண்ணேதோன்றும் அருந்ததியையொக்குங் கறபினையும், மடமொழி - மெல்லிய மொழியினையுமுடைய, அரிவை தோளளவு அல்லதை - அரிவையுடைய தோளமாத திரையல்லது, நின்மென இலை - நின்னுடையதென்று சொல்ல ஒன்றுடையையல்லையாயிருக்கவும், நீ பெருமித்ததை நீ பெரியசெருக்கினையுடைய யாயிராநின்றாய், இதற்குக் காரணம் என்ன? எ - று

ஏத்தினாதருஉமென்று பன்மையாறகூறியது, அவவேந்தன் அமைச்சரை மூவருள் யாளுருவன், எனக்குத் துப்பாகியரென அம்மூவரும் ஏத்தினாதருஉமென்று உரைப்பினு மமையும்

நாடு அந்தணாது, கூழ் இராவரது, ஆரிலைவோளளவல்லதை நினக்கு உரித்தாகக்கூறுதற்கு யாதும் இல்லையாயிருந்தது, நீ பெருமித்ததையுடைய யாயிருந்தாயென வியந்தகூறியவாறு

கு 4 காரியின் நாடு மலையும் மலையாந்த இடமும் மாதலின், 'கடல் கொளப்படாது உடலுநா ஊக்கார' என்றா வேறுள்ளசங்கசெய்யுட்களால் இந்மலையமான திருமுடிக்காரியின் இராசதானி பெண்ணையாற்றங்கரையிலுள்ள திருக்கோவலூரெனறும், இவனும் அதனைச்சூழந்த நாட்டெனறும் தெரிகின்றது அந்நாடு மலையமானாடுஎனறும் அதனைசிறைவாகிய மலாடுஎனறும் வழங்கப்படுதல் இவனுக்கும் இவன்குலத்தோராகும் உரித்தாயிருந்தது பற்றியென்று சொல்லல் வேண்டும் திருக்கோவலூரில் அரசாண்டிருந்த ஸ்ரீ மெயப்பொருளையனாரைப் பெரியபுராணத்திற் 'மலாடாகோமான' என்று அருண்மொழித்தேவர் அருளிச்செய்கிருந்ததல்காண்க "அந்நண ரென்போரறவோமற நெவவுயிக்குளு, செந்நணமை பூண்டொழுக்க லான" எனத் திருவள்ளுவநாயனாரும், வேதாந்தத்தை அணவுவோ ரென்று நச்சி னாகக்கிரியரும் பொருளசெய்கிருந்தலின், அந்நணரென்பதற்கு இவ்விரண்டு பொருளுங் கொளளுதல் தக்கது ஆகிய வியங்கோள 'கடழே, தங்குடி வாழத்தினாவரும இரவலரதுவே' என்றது கீழ்க்கு - ம பாட்டில், 'பற மடி பாடின ரதுவே' என்றறபோல நின்றது அரிவையெனறது - மலைய மானற்ருமுடிக்காரியின்மனைவியை (கஉஉ)

(கஉந) நாட்கள் ஞாண்டு நாண்மகிழ் மகிழின
யார்க்கு மெளிதே தேரீ தலலே
தொலையா நலவிசை விளங்கு மலையன்
மகிழா தீதத விழையணி நெடுந்தோ
டு பயன்கெழு முளஞா மீமிசைப
பட்ட மாரி யுறையினும பலவே
தீணையும் துறையும் அவை
அவனை அவர் பாடியது

இ - ன - நாள் கள் உண்டு நாடகாலையே மதுவையுண்டு, நாள் மகிழ் மகிழின் - நாளோலக்கதது மகிழ்ச்சியை மகிழ்நா, தோ ஈதல் யார்க்கும் எளிது தோவழங்குதல் யாவார்க்கும் எளிதார்கும், தொலையா நல்லிசை விளங்கும் மலையன் - கொடா நல்ல புகழ்விளங்கும்மலையன், மகிழாது சத்த இழை அணி நெடுநதோ மதுகாந்த மகிழாது வழங்கிய பொற்படைகளால் அணியப்பட்ட உயாந்ததோ, பயன் கெழு முள்ளூர் மீயிசை பட்ட - பயன்பொருந்திய முள்ளூர் மலையுச்சியின்கண்ணடாகிய, மாரி உறையினும் பல - மழையினது துளியினும் பல - எ - று

இதன்கருத்து - ஏனையோர்கொடை செயற்கையென்றும், இவன் கொ
செயற்கையென்றும் கூறியவாறு.

MAHAMANIPADHYATA,
K. II U OMENINATUVAID LIDDABV

கு - பு. நதலவே - விகாரத்தால் வகரவொற்று விரிந்தது. நாட்காலை - விடியற்காலம் மது - இவகே வீரபாணம், அது, பின் 'தேரீதல்' எனப்பதனாற பெறப்பட்டது. நாளைலககம் - எல்லாருமவந்து தன்னை எளிதிற காணுமபடி அரசன் காட்சிக்கெளியனாய் வீற்றிருக்குங் காலச்சமயச்சபை இது காணவையென்றுவகடறப்படும, "எவகோ னிருந்த கம்பலை மூதூர், உடையோர் போல விடையின்று குறுகிச, செமம் ஞானவை யண்ணாது புகுத, லெமமன் வாழ்க்கை யீரவலாக கெளிதே" எனனும் இத்தால் ஓச - ம செய்யுளாதுணாக மகிழ்தல் - மதுவையுண்ணல், "வாங்கமைப் பமுனிய தேறன் மகிழ்ந்த" என்று பின்வந்துள்ளது, கடக படை - மெத்தைமுத லியவை, ஆயுதங்களுமாம் முளஞாமலை, "முளஞகொடுப்பிற செய்வேன் மலையன், முளஞாக கானம்" எனவும், "ஆரியா துவன்றிய பேரிசை முள ஞாற்ப, பலருடன் கழித்தவாண் மலையன்" எனவும் இவனுடையதாச இருத் தல் பற்றியே, அகநானூறு முதலியவற்றிற் பாராட்டப்பட்டிருத்தல்காண்க பாட்டுடைத்தலைவனுடைய மலையிற்பெய்யும்மழைத்துளிகளைக்காட்டிலும் பலவாகவென்றதல், அவனுடைய ஆறுமுதலியவற்றிலுள்ளமணலினும் பல வாகவென்றதல், அவனுடைய இயல்பைப் புகழ்ந்து வாழ்த்துவது பண்டைக் கவிகளின் மரபாதலால், 'முளஞாமலிசைப், பட்ட மாரியுறையினும் பல வே யீத்தடுநெதோ' என்றார், கீழ் நட ம பாட்டில் "இமயத் தீண்டி யினஞால் பயிற்றிக, கொண்டன மாமழை பொழிந்த, துண்பஃ றுளியினும் வாழிய பல்வே" என்று சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனை ஆலத்தூர்க்கிழாரும், இந் - மசெய்யுளில் "நீடு வாழியா நெடுந்தகை தாழகீர், வெண்டலைப் புணரி யலைக்குஞ் செந்தி, னெடுவே னிலையு காமா வியன்று றைக, கடுவளி தொகுப்ப வீண்டிய, வடுவா மெழகா மணலினும் பல்வே" என்று பாண்டியன் இலவந்திகைப்பாளரித்துஞ்சிய நன்மாரனை மதுரைமரு தனிநாதர்களும் கூறியிருத்தல் காண்க (கடஉ)

(கடச) நாளன்று போகிப் புள்ளிடை தடப்ப
பதனன்று புகருத திறனன்று மொழியினும்
வறிது பெயாகுவ ரல்லா நெறிகொளப்
பாடான் நிரங்கு மருகிப்
இ பிடுகெழு மலையற பாடி யோரே

தீணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் படியது.

இ - ன நாள அன்று போகி - நல்லநாள அன்றாகப் போய், புள இடை தடப் - புளரிமித்தம் இடையேறின்று தடுப்ப, பதன் அன்று புகரு - செவலி யன்றாகச் சென்றுகூடி, திறன் அன்று மொழியினும் - கூறுபாடன்றாக முனி யுமவார்த்தைகளைச் சொல்லினும், வறிது பெயாகுவரல்லா - வறிதாக மீளவா ரல்லா, நெறி கொள் - ஒழுகுபட, பாடு ஆன்று இரங்கும் அருவி - ஓசை

நிறைந்து ஒலிகும அருவியையுடைய, பீடு கெழு மீதுவின் பாடியோ -
பெருமைபொருதிய மலையையுடையோனைப் பாடியவர்கள் — ஏ - று

மலையறபாடியோ, வறிதுபெயாகுவரலலெனக்கூட்டுக

அனறியெனபது, அனறெனத் திரிந்தது, செய்யுளாகலின் வறிதென
னுங் குறிப்புவினையெச்சம், பெயாகுவரலலெனபதனுட பெயாதலோடுமுடி
ந்தது, வறியென றுரைப்பாரு முளா

கு பு ளாள் - ஈண்டு நல்லநாளினமேற்று புளநிமித்தம் - பறவைச்சகு
னம், நிமித்தமெனடதற்கு - அறிவிப்பதெனறுபொருள், பின்வரும் நனமை
திமைகளே யறிவிப்பதெனறபடி, “ஏகுமமள வையினவந்தன வலமுமமயி
லிடமுங், காகமுத லியமுநறிய தடைசெய்வன கண்டான்” எனனுங் கம்ப
ராமாயணக்கேயயுள் புளநிமித்தமனுடையேதத்தலைத்தெரிவித்தலகாண்க,
(பால் பாச ௫) கூறுபாடு மொழியுத்திறங்கள், இதனை, “திறனறி
ந்து சொல்லுக” எனனுந் திருக்குறாலும், பரிமேலழகர் அதற்கெழுதிய
விசேடவுரையாலும் உணராக முனியுமவாரத்தை வெறுக்கும வாரத்தை
வறிதாகமீளல் பயனினறிமீளல் (கஉச)

(கஉரு) பருத்திப் பெண்டின் பனுவ லன்ன

நெருப்புச்சின்ன தணிந்த நிணந்தயங்கு கொழுங்குறை

பருக்ககண் மண்டைபொ டீழமாறு பெயர்

வுண்கு மெந்தைநிற காண்குவந் திசினே

௫ நாளா தாமிடல சாயத்தவல லாள

நினமகி திருக்கையே

யுழுத நோன்பக டழிதின றுங்கு

நல்லமிழ தாகநீ நயந்துண னு நறவே

குன்றத் தன்ன களிறு பெயரக

க0 கடந்தட்டு வென்றோனு நிறக. றுமமே

வெலீஇயோ னிவனெனக

கழலணிப் பொலிந்த சேவடி நிலங்கவாபு

விரைந்து வந்து சமரந் தாங்கிய

வலவேன மலைய னல்ல னாயி

கரு னல்லமா கடத்த லெளிதும னமக்கெனத்

தோற்றோன றுனு நிறக. றுமமே

தொலைஇயோ னிவனென

வொருநீ யாமினை பெரும பெருமழைக

கிருக்கை சாணற வ்யாமலைத

உ0 திருத்தகு சேயநிற பெற்றிசி னோக்கே,

நீனை - வீழ்வு, துறை - அரசவாகை.

சேரமான் மாத்தாஞ்சேலரும்பொறையும் சோழன் இராசதூயர் வேடட பெருநங்கிளியும் பொருதயழிச் சோழந்தன் *துப்பாகிய தேர் வண்மலையனை வடவண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனார் பாடியது.

இ - ன் பருத்திபெண்டின் பனுவல் அன்ன - பருத்தி நூறகும்பெண்டாடடியது சுகிரந்த பருசுபோன்ற, நெருப்பு சின்னம் தணிந்த நிணம் தயங்கு கொழுங்குறை - நெருப்புத் தன்வெம்மையாறுதற்கு ஏதுவாகிய நிணம்சைந்த கொழுவியதழிகளை, பருஉ கன்ன மண்டையோடு பெரிய உடலிடத்தை யுடைய கனவாரத்த மண்டையோடு, ஊழ் மாறு பெயர் உண்கும் - முறை முறையாக ஒன்றறகொன்று மாறுபட உண்பேமாக, எந்தை - எம்முடைய தலைவ, நின் காண்கு வந்திசின் - நினனைக் காண்பேன வந்தேன, நன்னாதா மிடல் சாயத்த வல்லான் - பகைவரது வலியைத்தொலைத்த வலிய ஆண்மையையுடையோய்¹ நின்மகிழ் இருக்கை - நினது மகிழ்ச்சியையுடைய இருக்கைககன்ன, உழுத நோன் பகடு அழி தின்றாகு உழுத வலியபகடு பின் வைக்கோலத்தின்றாற்போல, நீ நயந்து உண்ணும் நறவு நல அயிழதாக - நினதுதாளாற்றலாற்செய்த பொருளை யாவாக்கும் அளித்துப் பின் நீவிரும்பியுண்ணுமகன்ன நலவஅயிழதாவதாக, குன்றத்து அன்ன களிற் பெயர் மலைபோலும் யானை பட, கடந்து அடடு வென்றோனும் வெலீஇயோன இவனென நின் கூறும் - எதிரின்று கொன்று வென்றவனும் நமமை வெல்வித்தோனிவனென நினனையே மகிழ்ந்து சொல்லும், கழல் அணி பொலிந்த சேவடி - வீரக்கழலாகிய அணியாற்சிறந்த செய்ய அடியாலே, நிலம் கவாபு - போரக்களத்தைக்கைக்கொள்ளவேண்டி, விரைந்துவந்து சமரம் தாங்கிய - விரைந்துவந்து போரைத்தடுத்த, வல வேல மலையன் அல்லனாயின் - வலிய வேலினையுடைய மலையன் அல்லனாயின், நல அமா கடத்தல் நல்லபோரை வெல்லுதல், நமக்கு எளிதுமன என - நமக்கு எளிதென, தோற்றேன் தானும் தொலைஇயோன இவனென நின் கூறும் - தோற்றவனும் நமமைத் தொலைவித்தோன இவனென நினனையே புகழ்ந்துசொல்லும், ஆதலால்—, ஒருகீயாயின் - நீஒருவனாயினாய், பெரும்—¹ பெரும்பழைக்கு இருக்கை சான்ற - பெரிய மழைக்கு இருப்பிடமாதற்கு அமைந்த, உயர் மலை - உயர்ந்த மலையை யுடைய, திருத்தகு சேய் - திருத்தக்கசேயை ஒப்பாய், நின் பெற்றறிசிஞ்ஞைக்கே நினனை நடபாகவும் பகையாகவும் பெற்றோர்க்கு — எ - று

பனுவலன்னநிணமென இயையும் நிலங்கவாபென்பது, கவாவெனத் திரிககப்பட்டது, எமதுநிலத்தைக் கைக்கொண்டெனிணுமமையும் தாளாற்றலாற் செய்தபொருளில் நல்லனவெல்லாம் பரிசிலாகருவழங்கி எஞ்சியது உண்டலான, அழிதின்றாகுகென்றா காண்குவதென்பன - ஒருசொன்னாமைப்பட்டு உண்குமென்பதற்கு முடிபாயநின்றன உண்குமென்பது,

* துப்பாகிய ஒருவனும் மலையனை வடவண்ணத்தன் பேரிசைத்தனென்றும்பீர்ப்பேற்றமுண்டு

சுறத்ததை உளப்படுத்திநின்றமையின், பன்மையொருமை ~~உருவமைதியாய~~
நின்றது மன - கழிவின்கண் வந்தது

பெரும், சேஎய, வென்றோனும், வெலீஇயோனிவனென நிற்குறும்,
தோற்றோனும், தொலைஇயோனிவனென நிற்குறும், அதனால், நிற்பெற்றி
சினோககு ஒருரீயாயினையாதலால், நினமகிழிருக்கைகண்ணே உண்கும
காண்குவந்தினை, பகடு அழிதினருங்கு நீ உண்ணுநறவு நல்ல அமிழதாக
வென மாறிகூட்டுக

‘நெருப்புச சினநதணிநத நிணநதயங்கு கொழுங்குறை’ எனபதற்கு
எரியாது பூத்துக்கிடக்கின்ற தழற்போலும் நிணநதயங்குகொழுங்குறையெ
னினுமமையும் பருஉக்கணமணடையெனபதற்குக்களையுடைய உடலிடம்
பரிய மணடையெனினு மமையும்

கு பு பெண்டாட்டி - பெண்மையையுடையாள, ‘ஒருபெண்டாட்டி
தமொடுகலாயத்து’ எனபது இறையறுக்கப்பொருளுரை. சுகிரநத - வடி
தத தணிநத - காரியப்பொருட்டு தடி - தசை கண் - இடம் பகடு -
ஆணஎருமை, எருதுமாம் அழி - வைக்கோல தாள - முயற்சி சேய -
முருக்ககடவுள், இவா மலைமையுடையாதலை “சேயோனமேயவைவரையுல
கமும்” எனபதனுலுணாக சோழற்குத்துப்பாகிய - சோழனுக்குவலியாகிய

திணை விளக்கம்

[இந்நதப்பகுதியில் வந்துள்ள திணைகளின் விளக்கம்]

காஞ்சித்திணை — அஃதாவது பகையரசன போகருவந்துவிட, ஓராசன காஞ்சிப்பூவைசூழித் தன்னிடத்தைப் பாதுகாத்தல், “வெஞ்சின் ஸேவந்தன விடுதர ஸேவந்தன, காஞ்சி சூழிக் கடிமனை கருதினது” — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, காஞ்சிப்படலம், க இதத்திணையமைந்த பாட்டுக்களின் எண்கள் - ௧0௯, ௧௧0, ௧௧௧

பாடாண்டிணை — அஃதாவது ஒருவனுடைய கீததியும் வலியும் கொடையும் அளியும் ஆகிய இவற்றைத் தெரிந்துசொல்லுதல், “ஒளியு மாற்றலு மோமபா லீகையு, மளியு மென்றிவை யாயத்துரைத் தனது” — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை பாடாண்டிணைப்படலம், க இதத்திணையமைந்த பாட்டுக்களின் எண்கள் ௧0௧, ௧0௨, ௧0௩, ௧0௫, ௧0௬, ௧0௭, ௧0௮, ௧௨௨, ௧௨௩, ௧௨௪

மோதுவியற்றணை — வெட்சித்திணைமுதலிய புறத்திணைகட்கெல்லாம் பொதுவாயுள்ளனவும் அவற்றிற்குருத்தொழிந்தனவுமாகிய செய்திகளைக் கூறுவது இத்திணையமைந்த செய்யுட்களின் எண்கள் ௧௧௨, ௧௧௩, ௧௧௪, ௧௧௫, ௧௧௬, ௧௧௭, ௧௧௮, ௧௧௯, ௧௨0, ௧௨௧

வாகைத்திணை — அஃதாவது வாகைப்பூவைத் தலையிலேசூழிப் பகைவரைக்கொண்டு ஆரவாரித்தல், “இலேபுனை வாகை சூழி யிகனமலைத், தலை கடற்றாளை யரசட டாரத்தனது” — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், க இதத்திணையமைந்த செய்யுட்களின் எண்கள் ௧0௪, ௧௨௫

துறை விளக்கம்

[இந்நதப்பகுதியில் வந்துள்ள துறைகளின் விளக்கம்]

அரசவாகை — அஃதாவது அரசனது இயல்பைக்கூறுதல், ‘பகலன்ன வாயமொழி, யிகலவேந்த னியல்புரைத்தனது’ — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், ஈ புறநானூற்று ௪௩ - ம செய்யுளின் விசேடவுரையில் பொறுத்தற்கரிய பிழையைப் பொறுத்த குணவென்றியான அரசவாகையாயிற்று’ என்று எழுதியிருக்கின்றனா இந்நூல் உரையாசிரியர் ௧0௪, ௧௨௫

இயன்மொழி — அஃதாவது தலைவனெதிராசனேற்றி அவன்செய்தியையும் அவன்குலத்தோர் செய்தியையும் அவன்மேலேயேற்றிப் புகழ்த் லென்பா நச்சினாக்கினியா இதனைத் தொல்காப்பியப் புறத்திணையில ௩௫ - ம குத்திரவுரையிற்காண்க, இஃது இயன்மொழிவாழ்த்தென்றுங் கூறப்படுமே புறநானூற்றில் ௧௪ - ம் செய்யுளின் விசேடவுரையில் ‘தமகையின் மெழும்மைது இயல்புங் கூறுவாரா அரசன்கையின் வலிய இயல்புங் கூறினமை

யான இஃது இயனமொழியாயிற்று' எனவும், கடு - ம செய்யுளின் விசேடவுரையில் 'இவை எப்பொழுதஞ் செய்தல இயலபெனக்கூறினமையின் இஃது இயனமொழியாயிற்று' எனவும், சக - ம செய்யுளின் விசேடவுரையில் 'அவனது இயலபைப் புகழ்ந்தமையான இயனமொழியாயிற்று' எனவும், கஎ - ம செய்யுளின் விசேடவுரையில் 'பண்ணனது இயலபு கூறி வாழ்த்தியவாறு' எனவும் எழுதிப்போந்தாரா இந்நூலுரையாசிரியா க0௨, க0௬, க0௭, க0௮, க௨௨, க௨௩, க௨௪,

கையறுநிலை — அஃதாவது அரசனிறப்ப அவனைச் சோந்தோர் அவ விறந்துபாட்டைச்சொல்லி ஒழுகுகந்தனாதல, 'செய்கழன் மன்னன் மாயந் தெனச் சோந்தோர், கையற வுரைத்துக் கைசோர் தனது' — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, சிறப்பிறப்பொதுவியல், க௪ புறநானூற்று ௨௪௩ - ம செய்யுளின் விசேடவுரையில் 'இளமைகழிந்து இரங்கிக்கூறுதலான இதுவும் கையறுநிலையாயிற்று' என்று எழுதினா இந்நூலுரையாசிரியா க௨௨, க௨௩, க௨௪, க௨௫, க௨௬, க௨௭, க௨௮, க௨௯, க௩௦

பரிசீல்கடாநிலை -- அஃதாவது 'பரிசிலரை நீங்குதலமையாது நெடிது கொண்டொழுகிய தலை னுகஞ் பரிசில வேட்டோன் தன் கடுமியினது இடு மபைமுதலியன கூறித் தான் குறித்த பொருண்மையினைச் செலுத்திக் கடா வின் நிலை' எனபா நச்சிணர்க்கினியர் புறநானூற்று ௧௪ - ம செய்யுளின் விசேடவுரையில் 'பாடினி இழைபெற்றாள், பாணன் டூபபெற்றான், யான அதுபெறுகின்றிலேனெனப் பரிசில்கடாநிலையாயிற்று' என்று எழுதியிருக்கின்றனா இந்நூலுரையாசிரியா க0௧

பொருண்மொழிக்காஞ்சி — அஃதாவது முனிவா தெளிந்தபொருளைச் சொல்லுதல, 'எரிந்தி லங்குஞ் சடைமுடி முனிவா, புரிந்து கண்ட பொருண் மொழிந் தனது' — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, காஞ்சிப்பொதுவியல், ௩௨௧

மகண்மறுத்தல் — அஃதாவது ஒருவீரன் மணங்கோடற்குத் தமக்களை வேண்டச் சிறுநாண்களிலுள்ளனோ மறுத்துச்சொல்லுதல, 'விமழாணை மகண்வேண்ட, வமமதிலோர் மறுத்துரைத்தனது' — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, சொச்சிப்படலம், ௬ இத்துறையை மற்றென்பா பாட்டியனுடையா, அதனைக் கலம்பகத்திற்காண்க ௩0௧, ௩௧0, ௩௧௧

விறலியாற்றுப்படை — அஃதாவது அரசனுடைய கோத்தியைப் பாடும பாடினியை வழிப்படுத்தல, 'நிறல்வேந்தன் புகழ்பாடும, விறலியையாற்றுப் படுத்தனது' — புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், ௩௨௧ க0௩, க0௫.

அடி - அடியாககு நல்லாருரை
இலக்கணவி - இலக்கணவிளக
கவுரை
எழுத - எழுத்ததிகாரம்
சுவ - சுவகாரமச்சிவாயருரை
சிலப - சிலப்பதிகாரம்
கு குத்திரம்

சொல - சொல்லதிகாரம்
தொல - தொலகாப்பியம்
நச நச்சினாகதினியருரை
நன நனனூல
பக - பகம்
பொரு - பொருளதிகாரம்

புறநானூற்றுச் செய்யுளெண்.	செய்யுள்	அமைந்தது.
க0௫	"சேயிழை பெறுவை செலினே" தொல பொரு கு கக - நச	
க0௭	"பாரிபாரி புரப்பதுவே" இலக்கணவி கு சுசு தொல பொரு கு க0 - நச, "பாரிபாரி புலவா" கு ௩0க	
க0க	"அளிதோதானே யுமமே" தொல பொரு கு. சுள நச "சிறியிலை வெதிரி நெலவிலை யுமமே" நன கு க௫௫ - சுவ	
க௧௩	"நீர்வாரா கண்ணெந தொழுதுநிற பழிச்சி" இலக்கணவி கு உ௫0 நன கு ௩௫௧ - சுவ	
க௧௪	"தீரீர்ப்பெருக முழுநெறி" சிலப பக சள - வரி, கசு அடி	
க௧௭	"மைமமீனபுகையினும் யோடினும்" சிலப பக் உச0 வரி, உச - அடி "கோஞல் செமமையிற சானனூ பலகி" தொல சொல கு சுள - நச	
க௨௧	"ஒருதிசையொரு மாட்டே" தொல, பொரு, கு. கக நச புறத்திரட்டு	
௧௨௪	"நானன்று மொழியினும்" இலக்கணவி கு. கக; "நா ன்றுபோகி" கு உசசு தொல எழுத கு உ௨௭ - நச சொல, கு. உ௨0 "நானன்று .. பாடியோரே" நன கு க௭௩ - சுவ, 'நானன்று கொள்' கு ௩௫௫	
௧௨௭	"நெருப்புசின்னதணிதநிணநயவகு கொழுமகுதை" தொ பொரு கு உ௫௮ - நச "உழுத நெல்பக பழிநி ருங்கு" கு ௩௨௧௫.	

